

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De poenitentia - Cod. Ettenheim-Münster 259

[S.l.], [18. Jahrh.]

Tractatus de poenitentia

[urn:nbn:de:bsz:31-128461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-128461)

Tractatus De Penitentia.

In hoc tractatu subo, quod altera est post pau-
fragium tabula eadem multo quoniam anno post.
-one clauso in tractatibus de subis in genere et
de eucharistia, adhibuimus, etiam hoc anno pival
in ipso regis itaque est. imo de hoc et
definitione sub penitentia. Deo de ipso ex
-sentia et nequitia. Et de ipso sentia,
sive de partibus ipsum intrinsece componentibus
et deinde de ipso effectibus.

Quaestio prima De nomine et Definitione Sacramenti poenitentiae

Primo poenitentia dicitur sub aspectu confi-
-derari potest, et dicitur est virtus poenitentiae, in qua
-sub poenitentia a virtute duplex diffi-
-gitur, ^{habitualem} ~~habitualem~~ et actualis, ~~actus~~ actus vero est
-dolus de peccato commisso, cum proposito placandi
-deum et in peccato de futuro, illa, habitus est
-inclinans ad odium et detestatio peccati commissi.
-cum proposito placandi deo est, quando de
-callo. hoc ultimo sensu poenitentia dicitur.

virtus generalis, quia bene aliquid est ad libet
dolore motivo, et hoc spectat ad gaudium
virtute, non dolor de rebus conipit et ex
motivo quia universaliter virtute s: g: religio,
spei, caritatis, etc. unde cum omnes virtutes
specificatur a motivo, sequitur cum dolore actum
partem pro ad gaudium virtute ac proinde
generalis est. quia a seipsa eadem poenitentia
est virtus specialis, sicut cum proposito faciendi
Deum et motivo bonitatis, quia bene notivum
hoc speciale, sicut motio bonitatis in ipsa
de placuit et injuncto deo dicitur corpen
fatio et dicitur.

Hec a virtute poenitentia species est iustitia
comutativa in quidem simpliciter dicitur, quod iustitia
egales est, sed eius, quod non quod iustitia appellatur,
ut ait dicitur Thomas part. 3 q. 111. 2. ubi dicitur in se,
clerica quoniam virtus poenitentia iustitia operam dei et
satisfacitio nostra eam nunquam compensat aequa-
litate, quod a plerumque ad iustitia comutativam
equivocatur, constituit in comutatio aliquam, com-
pensatio gaudium, quod cum fiat iustitia iustitiam
et voluntatem personae laici, sufficit ad iustitia
comutativam non quod.

Ceterum ratio virtutis haec consistit cum ratione
sibi in poenitentia, ut haec sine illa non potest
si ratio neque est virtus poenitentia potest esse et
sine solo in ordine, et reductio ad illud, nec in
tantum sine virtute, ex quo ipsius partes gaudium
sunt.

Pado poenitentia nona, sicut a poena tenendo ut ait
 Augustinus libro 6. ubi dicitur c. 19... poenitentia
 ingit, idem e ac poenam tenere, et neque poenitentia
 puniat in se relinendo, quodam comisit quando.
 unde iusta hanc sententia poenitentia expus si si deet
 poena i poenitentia, gam in virtute et expiatione
 mala ante vita utro sibi imponit poenitentia
 Poenitentia a grecis vocatur chatagoia qd
 idem e ac mentis curatio, reipensentia, venia
 vultu chatagoien qd significat item cogitare.
 ex ga significatioe conlucunt novatores, sola
 poenitentia caute consistit in sola mentis curatio
 hoc e, in proposito animo melioris vite inchoando,
 sine ulla odio aut dolore de peccato iam comiso.
 et male, ipsa e voce abstantur novatores,
 ut observat flaccianthus l. 6. in libro 1. ubi
 ait... his gen facti poenitentia errorem suum respiciunt
 intelligit adeoque greci melius et significantius est
 chatagoia dicitur, gam nos populum a poenitentiam
 dicitur. reipensentia e ac mentis suam qd ab infamia
 reipensentia gen evah piget, castigatione scripta demeritis,
 et confirmatorem ad rectius vivendum. Dum itud ysa
 maxime caret, ne rufus in eodem laqueos inducat.
 unde planum e vocem chatagoian i significat
 solum proposito melioris vite, sed et odium et do
 lorem ante ante vita.
 Dicitur etiam a grecis exordogesis, qd vox significat
 integram poenitentia actionem et finita poenitentia
 gratiam actione et est. dicitur etiam epiphronis e
 poena, muleta. ex qd obus patet, poenitentia in

Sua notior gloria seum involvere, Le licet uno
recipiantur, live quavis vita mutatioem
ad odium et delictationem eiusdem vite prioris.
Bis expiationem live penitentiam quavis vite
libere suscipiam. unde nascitur plena virtus
sua penitentia nobis sine evolutio; licet per
penitentia gatenus virtus definitur et... virtus ga
tas movetur ad finem melioris vite propter, ad
odium et delictationem vite peccati, et illius virtutis
in compensatione injuria deo illata.
Ipsa penitentia gatenus sicut, de quo solo nobis
dicendum est, et sicut a deo suo instituta, quod
per penitentiam peccatis absolutioem, hoc contu
bit et confesso reverenter penite post baptisam
completa.
Hec definitio legitima est, abs est gaudet debitas ad
veram et genuinam definitioem requisitis deb
biti est imo sicut, quod vox locum tenet generis in de
finitioe, licet penitentia gatenus est sicut, con
venit cum ceteris nove legis sicut.
dicit ad per penitentiam peccatis absolutioem, quod
verba tenent locum divinitus, ita oia enuntiant,
quod pertinent ad nam sicut penitentia. primo
hac verba... per penitentiam peccatis absolutioem
enuntiant et significare eulepe, quod tradita fuit
solis populi pro utriusque peccatorum, et modo
significare exercenti, licet in penitentia peccatis
langam iudaei, confitetur ad remittenda peccata,
ex potestate clavium sicut idcirco tradita; nam ad
deklaranda ea se veripa. de hac verba... hoc
contu bit et confesso enuntiant ea quod nequaquam est

Ea parte subjecti, scilicet contritione et confessione
 duas esse poenitentiae partes in poenitente maxime
 necessarias, quomodoque in ministro necessariae
 iudiciali sententia unitionis recitentur, et et neces-
 saria in subiecto contritione, et confessione, sine qua
 minister partes iudicis agere non potest. Sed haec
 verba poenitentiae post baptismum contra idem
 speciale obiectum, cum quodammodo fuerint
 exent poenitentia: hinc ex institutione sua a
 baptismo differunt, cuius obiectum proprium est origi-
 nale poenitentiae, et accidentale, et oia poenitentiae, quae
 ante baptismum contra fuerint. poenitentiam autem
 veni in nova Legis forma patebit ex sequenti
 capitulo

Quaeſtio 2. da
 De Exiſtentia et neceſſitate
 Sacramenti poenitentiae

Duo hic occurrunt capita. inſpeſtiganda nimirum
 exiſtentia ſubſi poenitentiae in nova lege et iuſtus
 neceſſitas.

Caput ſimum
 De Exiſtentia Sacramenti
 Poenitentiae

primo inter ſubſi poenitentiae poſtes alii ſunt qui iſſam
 indiſtincte aggreſſi fuerunt, alii diſtincte et ſub
 fronte, inter illos poſcipiunt et Montaniſtae, et
 novatiani, Montaniſta exiſtimaverunt deum

Solu pōe oā puata ejuscunq̄ue generis
dimittētes et eielesia i nīp̄ venialia, et
inter mortalia lōia q̄dam, graviora vno se
oīa ab elesia inemissibilia; Novatianus
in libro suo de p̄sulis solum puata in p̄sulis
eielesie inemissibile declaravit, nec oā
puata, deinde graviora solum, denique leviora
ab elesia remitti pōe consuevit. cum his
vno opinati sūt Masaliani, Milefiani,
Anastolici, et Lucianiani.
Deo Novatus, sicut 19 et 10 e medio p̄nitenti-
am et solum solum, in libro visus ē lutherus
agnoscere p̄nitentiam et solum; plures p̄nitenti-
am lutherani existimaverunt idem, et p̄nitenti-
am, qui apologia conversionis Augustani suscipiunt,
sic in illa apologia legitur... vere igitur
solum lutheri, coena dōi absolutio,
q̄d ē solum p̄nitentiā. vno oīs p̄nitentiā
solum dēferre, et negare p̄nitentiam
et solum a baptismo distincta. sic et lutherus
ipse lutherus in fine libri de captivitate
babilonica, ubi p̄nitentiam inter solum
annuat... si regit, inquit, volumus loqui
solum duo sūt in elesia solum, nupte baptis-
mus et p̄nitentiā... nam p̄nitentiā solum
q̄d ego his doctores auerari, hōis visibiles et
divinitus instituta caret; et aliud a eis dicitur.

gan viam et reditum ad Baptisma: idae fuer
 habet Celsius 2. 4. inf: ubi poenitentiam
 ad memoriam Baptismi evocat. 19. 117. h. e.
 mente quid... oblypime dicitur h. Baptisma
 vocatus poenitentia. h. m. cum in confitio
 oim pcc, et pccid h. h. datus
 h. g. poenitentia m. h. m. h. m. h. m. h. m.
 unde qui
 inter novatos h. m. poenitentia nomen ubi
 ment, ita h. p. m. ad p. m. d. m. h. m.
 faciendum; et g. m. in p. m. h. m. h. m.
 videantur poenitentia h. m. admittere. h. m.
 i. p. m. h. m. m. m. m. m. m. m. m. m. m. m.
 reverende id. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m.
 quippo in 13. variatione 1448 audita genitoli.
 oim confessioe pccatorum poenitente h. m. in
 h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m.
 do, et remissionem di. spondet poenitens: ita
 tum minister; et ego ex tibi mandato remitto
 tibi peccata tua, in no. p. m. h. m. h. m. h. m.
 poenitentia m. h. m. efficaciam tribuat, sed
 oem eius viam et inebiam evocant ad Baptismi
 memoriam. Josephus Salmasius Theologus exi
 movit oia peccata m. h. m. h. m. h. m. h. m.
 cohibitionem independentem a confessione aut abso
 lutione Sacramentis. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m.
 m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m.
 m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m.
 m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m. h. m.
 ad claves remittuntur; data fuit ano 1448

à Nostro & Summo pontifici.
Jho Marcus Antonius de Dominicis Archiepiscopus
Sedis palatensis factus apostolica, hoc spectante
procuratore. De republica europaea c. 7 et
12 primo distinguit inter penata externa et
publica et inter interna et occulta, habetur
penata itaq; externa et publica, ubi clavibus
ecclesie et regat reges penata interna et
occulta, ab alia potestate, quam à Deo solo
remitti possit. Deo distinguit iterum inter penata
quod est offensa ecclesie, et quod est offensa
Dei: concedit ecclesiam habere potestatem remitti
bonis penata pro et offensa ecclesie, et quod
directam, solvendo nimirum excommunicationem et
anathemata ligamina; indirectam vero tantum
habere potestatem remittendi penata pro et
offensa Dei, quia nimirum hanc potestatem solum
tantum ex liberalitate et concessione Dei quod agit
directe. Sic putat protestantes, cum catholicis
in hoc puncto reconciliare. verum nos istius
distrinctionis oblitus, clara in luce scriptura, quod
et expressis verbis hoc discrimen statuit inter
Baptismum et poenitentiam... solentis quod
actis ministrantis Baptismum, sicut in talibus
et verum tantum, actus à reconciliantis neque
est sacramentalis quia nec verum tantum.
His positus sic nobis hic statuenda et ino stabili,
etiam est dogma catholicum, sicut esse

Poenitentia solum, sive quod idem est, poenitentia
 si veniam et quae dicitur solum. De poenitentia
 solum et de se remissionem cum peccatorum,
 ubi et nullo sub peccatorum remissionem est deficiente
 clarior. Hic idem solum est longe distinctus
 à baptismo, et memoria baptismi.

Conclusio tertia
 Poenitentia est verum et proprie
 dictum sacramentum à Christo

Primo. ut poenitentia sui potest esse, quod
 sit per se possibile, cui se instituit ab eo, auctoritate
 gratia, satisfactio, cum mandato eiusdem usurpandi,
 potest si quisque daretur sibi, et si hoc esset quod
 poenitentia.
 primo habet per se possibile, hoc est confessio et oratio
 et forma de quo in apostolice sequenti.
 Deo auctore vel gratia satisfactio, hoc est verbis factis
 C. 20. .... accipite sicutum solum, quod amiseris
 ubi poenitentia, remissionem eius: et quorum retentionibus
 venientia sunt, instituit ab eis deus poenitentia solum,
 concessit et apostolis suis iudicalem remissionem peccati et
 retentionem peccata potestatem, id est potestatem remissionem
 et retentionem peccata per ritum retentionem, potestatem
 abilem, et solum conditione accommodatum. quod huius
 ritum si nihil aliud est gratia solum poenitentia, auctore
 et remissionem peccatorum, quod et gratia, satisfactio, quod est.
 Hic est mandatum de poenitentia remissionem solum
 peccata, remissionem solum C. 13 v. 3. .... nisi poenitentiam
 habueritis, non venietis. Hic est mandatum
 scriptum in singulis fere scripturis paginis. quod

Prædo ex conc. Trident. sess. 14. can. 1. ... si quis
dixerit in ecclesia catholica poenitentia non esse
nec a peccatis soluta, nec fidelibus, quibus post
baptismum in peccata labantur, ipsi deo misericorditer
datur, a deo vero non esse instituta; anathema sit.
q. 1. de h. l.

Solvuntur objectiones

Obi. imo hæc verba generaliter scripta sunt. non in
sensu restrictivo, sed in sensu absoluto, seu potestatem
remittendi peccata, sed potestatem iudicandi verbum
dei, q. 1. de h. l. Si peccatum non iudicatur
q. 1. de h. l. R. 1. et 2.

Allenim regula est, uti utrague non proprie
innovatores, sed sicut scriptum est in libro
geneseos in sensu naturali et obvio, quibus nihil
contra regulam scriptam doctrinam nihil contra
rationem, quod bonos mores sonat, ponit ille
verbum nihil contra scripturam, et planum est, q. 1. de h. l.
geneseos est in sensu naturali et obvio, si in sensu
naturali et obvio, potestatem potestatem
sonat potestatem remittendi peccata, imo subtrahit.
Si, quod est impossibile foret, si nudum et totum
iudicatio ministerium argueret q. 1. de h. l.
et certe eo sensu intelligitur. De h. l. q. 1. de h. l.
concilio fuit intellectus: ponit alio ob scriptum
intellectus in sensu naturali et obvio, non in
sensu restrictivo. Prædo ex conc. Trident. sess. 14. cap. 1. ... deus a se
poenitentia tunc potestatem instituit, non a mortuis
excitatos insistant in disceptatione, sed dicens, accipite
spiritum solutum generaliter remittendi peccata remittentibus;

Infl: n' alia apostolis concessa fuit potestas per haec
 verba Joannis... quoniam omnipotens est. qm
 qd' ipsis concessa fuit per haec Matt. 18. quae
 ... quaeque allegaveritis super terram et in caelo
 et in caelo, et quaeque solaveritis super terram
 erunt soluta et in caelis; et haec potestas totum
 modo politica est, et per regimen ecclesiae totum,
 ad concurrendos subiectos delinquentes, per poenas publi-
 cas, qm' ut dicitur ecclesia illis dimittat.
 hinc dicitur eodem Matt. c. 18. si quis ecclesiam
 n' audierit, et tibi sicut Ethnicus et publicanus;
 ubi, ut potest agitur totum de exteriori regimine
 ecclesiae. qd' est.

R. 1. in d. 1. propter rigorem identitatem
 institutum inter potestatem apostolicam dabant
 à alio post separationem, his Joannis verbis....
 accipite spiritum sanctum quomodo omnipotens est.
 et potestatem de qua agitur Matt. 18 n' tam apostolis
 à alio dabant quam dabant. haec est radicalis totum
 erat et quasi verba, ita vero integra et plena
 et inquit conc. Trident. cap. ulto per vocem persequi

R. 2. d. 1. n' n' est ibi agitur de potestate aliqua
 potestatis, aut exteriori ecclesiae regimine, sed
 de potestate aliqua dicitur et nec spirituali,
 qd' exercetur etiam in caelis, erunt soluta et in
 caelis nec obest qd' in eodem capite locutus.
 fuerit de temporalis et politica ecclesiae potestate,
 exteriori potestate habuit hanc exteriori ecclesiae
 potestatem, minus q' n' habuerit spirituales
 ecclesiae potestatem, qm' postea offendit.

ortu fuit, anhi habere ex inflatu
pneumatis. Pulvis faen: 1/2 et cum djerfub
inflavit et dicitur: puerile spiritus sanctorum
pneumonem emittit et cetera.

Q. 100 potestas remittendi poenata quam auferunt
quodlibet: et eadem est ac potestas abinendi
poenata, quam simul auferunt, si hoc potestas
abinendi poenata respicit tantum poenas exteriores,
quas caesaria infligitur, et; 100 et potestas remittendi
poenata.

R. 100 D. est: potestas remittendi poenata etiam
eadem est etiam, id est, proficit ex eadem auctoritate.

Q. 101 ad id determinatur ad eandem effectus est?

R. 101 Reuera utraque potestas dum remittendi poenata
sua abinendi, proficit ex eadem auctoritate
nimirum etiam ubi utraque potestatem simul
conferuntur: at vero utraque potestas eandem
effectus eodem modo non respicit, potestas
remittendi poenata effectum suum virtute deletive
poenali positive operatur; potestas vero abinendi
poenata non nisi negative excludit, aliquando
sibi vel poenalem in statu poenati: ratio est quia
et quod utraque potestas est iudicialis, sicut et
minister iudicialis poenitentiam absolute dignum
est non, ipsum solvit, aut ligat, solvit,
a positive, vincula sibi vel poenati gladio
vel absolute, secundo, ligat vero negative
eadem vincula alinquendo. 100 et cetera.

R. 100 D. est: potestas abinendi poenata non solum
respicit poenas exteriores et publicas, sed etiam

Et interiorum peccati maculam et culpas quasi
 remittendo, ubi dicitur.
 Insuper: Quis citatis Chab. verbis apostolicis conceditur
 vera ligandi peccata potestas: an vera peccata
 si ligat quae ea solvendo alliguit. qd dicit.
 Si vero Chab. verba... quaeque aliquantibus super
 suam esse ligata et in coelo, si alium habeat potestatem
 quam hoc Joan: verba... quae remittendo remittit.
 potestatem hae verba sensum negationem possident, ubi
 non est peccata si est veritas peccati infundere, sed
 peccatum iam commissum delinere.

Si vero Chab. m: is est per ligat quae vinculis hanc
 constitutionem et solvere, et si solvat; tunc idem est
 pro futuro respectu hanc illius ac pro de novo
 vinculis contrahentibus: tunc manifesta est potestatem
 hanc utinam peccata si non negatur se habere
 aspectu peccata remissionis peccatorum, quandoque idem
 ea compellitur peccata hanc in velle sua peccata
 deus gloriosus culpas solvere qd dicit.

Insuper: pro eam potestatem dicit abus dicit apostolicis,
 quam ipse accepit a patre. sicut nihil se vivens
 patrem et ego mitto vos; an abus accepit a patre
 potestatem remittendi peccata sine ullo summo
 aut ita culpas solvere qd dicit.

Si vero Chab. eam potestatem dicit abus dicit apostolicis
 quam ipse accepit a patre eadem autoritate qd
 si eodem modo exercendam. Qd Chab. eam eadem
 autoritate et eodem modo exercendam et Chab.
 illimitatam accepit abus a patre potestatem

nam circa ipsam remissionem revocationem tam circa
modum remissionis revocationem; plenam tamen et
independentem potestatem ab eis si contulerit apostolicis
suis, sed eam tamen exteriori ament, pro illud
nata huiusmodi conditione, quod sensibus magis quam infra
possibilibus rebus moveatur. §. 1. et 2.

Post. 5. de eadem sequetur exercitium illius potestatis.
bis apostolicis a alio tradita est tamen; an factum
consequens; alioquin negativis absolutio, quod est
exercitium illius potestatis est tamen. §. 1. et 2.

R. D. sequelam, eadem sequetur exercitium
illius potestatis rite cum rite externo conjuncta,
est tamen C. p. et sequelam.

Ab eis apostolicis suis et eorum superioribus tradens
potestatem voluit et exercetur sub aliquo sigis,
quod nobis supradicta apostolica traditis; iam vera
tamen consistit potestatem in eis sigis, quibus mediante
gaa, auctoritate remissionis revocationem; sublatis igitur
illis sigis, nullum erit tamen, ac potestatem quodlibet
exercitium illius potestatis, quod si est conjunctum
cum illis sigis, sive cum rite exteriori, si plene
tamen: pro negativis absolutio si conjungitur cum
illo rite exteriori; ratiocinatio est et nobilitas pars
illius rite est ipsa absolutio, absolute sub forma,
et constat ex dicendis. §. 1. et 2.

hinc potestas remissionis revocationem consistit in
potestatem conferendi tamen, quod ex de, et inquitur.
Sic est factum est ad delendum, sicutum post legem
tamen conferunt; potestas vero retinenda revocationem
consistit in potestatem negandi tamen ex arbitrio

Et prudentia ministri. qd est est.
Cetera arguta qd proponi solent circa mat et
formam hujus libri. Solvemus in sequenti qd sic
ut de essentia ipsius

Conclusio II De remis.
Sacramentum poenitentiae est qd de remis.
Sivum cujuslibet peccati post bap.
tismum commissi, sed qd idem est, est in
ecclesia potestas remittendi oia oia peccata
Etiam post baptismum commissi.

P. idus pro certo et inconcuso tenendum e qd
docet scriptura sacra. docent qd pp: vincunt ca
aliam definitiones fixitat remum solius abo ecclesia
pensis. ai ee in ecclesia potestatem judicariam
remittendi et est: docet scriptura sacra et est
Et primo qd eon. saltem existere in ecclesia potestatem
docet scriptura sacra. Joan: 20 ait xpus... Si quis
me pater et ego mitto vos... accipite spiritum s.
quorum remiseritis peccata remittantur eis. Et quorum
retinueritis retenta sunt: et Matt: 18... amen dico vobis
quocunq; aligaveritis, sup terra erunt ligata et in
caelo: et quocunq; sollocaveritis super terra erunt soluta
et in caelo. ex qb habetur se arguatur: ut ee illis
abi verbis clare ostendatur ee in ecclesia potestatem
judicariam remittendi oia peccata, etiam gravissima
post baptismum commissi, nec eas sufficere pias
god ab. verba sunt uba restrictioe sint intelligenda
qd god potestas illa i qd solis abo, sed et in form

Sanctus
hanc et
Lapso
ut exigi
qua ipse
dico potest
ai p
qd et
qd et
mentum
conjoint
post
no tradit
vito qd
gem oia
to maneat
lato u
na qd
conjoint
oi, i p
apto con
to p
baptis
et in
et in
qd
qd
qd
qd

Pr. imo hoc et similia verba de hanc et hanc
nullatenus vigeat in presentibus negotiis, ubi agitur
de facto poenitentia, quae est in nova lege, in
de virtute poenitentiae, ut erat in veteri lege:
unde etiam si esset poenitentia aliqua in veteri lege,
quae virtute poenitentiae remitti non poterat, non inde sequitur
tunc quod sit aliqua poenitentia in nova lege quae remitti
non poterat a poenitentia, quae ex parte fuerit ad virtutem
sunt. quae etiam.

Quod ad primum verbum, cum nimis probare esse
novissimo in hunc de poenitentia locum dabitur,
quia minimum nullum vel unum pro eo quod in
domum pervenit. ad hunc est verbum quod erat nova
Evangelium agitur virtutem, sic respondet ad
ambrosius C. 1 de poenitentia C. 9... scriptum
non est nullus orabit pro eo. Sed quis orabit
hoc est: prout d. Doctor, quis sit iste, quod in tali
causa orare possit, quod non est excluditur... quia
tunc... singulis videri aliquis debet orare pro
eo, quod peccavit in domum: quod est major culpa,
et majora sunt quae debent suffragari. alia addunt Grego.
C. 1. in primum est verbum sicut scriptum
Litteralem illius loci, quod sic est. invenit ibi
et filios suos operti et poenitentia, de quibus dicitur
eodem C. V. 17... erat poenitentia puerorum quod
nimis coram deo. quia abiecerant poenitentia a se:
fuit deo per sua scelera et mala exempla:
unde ait et Heli L. Sacerdotes ipsi polluantur

laborantibus sanctorum, h' offere respicit laici-
 -ficia, h' alios h'ois à sacrificando reliabant,
 quis orabit pro eis: nullum superest visibile
 sacrificium ad placandam divinam iustitiam. Sed
 hoc, sub planum e', provenit ex defectu ipsorum
 hominum, n' à ex defectu ipsius remedi. unde
 R. g'bis ad alios testat, in q'bis deus ita affertus
 hominum peccatis videtur ut veniam et misericordiam
 n' sint contenturi, cum id obtem oritur ex defectu
 sacrificiorum in subjecti, ex defectu vero contributionis
 n' à ex defectu remedi, q'od statuit deus in nova
 lege. eadem explicatio illorum testatum, quatenus
 da e' in tractatu de gra ubi agitur de vitiis.
 Cuius grae q'iam deus illi largitur aliter
 vero denegat pro rebus suis. q'od dicitur
 ubi ad ea nova testamenti, quist. 11. Joan. c. 5
 Legitur ... quisq'it fratrem suum peccare peccatum
 n' ad mortem peccat, et dabitur ei vita
 peccanti n' ad mortem. e' peccatum ad mortem
 n' pro illo die, ut regit quis, q'od peccatum ad mortem
 e' venisibile.
 Rimo hunc testatum quem olim summa cum fiducia
 Jacob. Laverunt et avatiani alludere ad testatum mor-
 cillum in prima objectione l. i. regum d'grad mentem
 l. ambrosii solvendo e' scilicet apostolum de qua,
 contem ibi n' excludere, sed ostendere q'alis vita e'
 debeat, q'od deum pro gravi et ad mortem peccato
 exorare audiet.
 R. deo cum l. Honorino apostolum e' loci inveni non

* Impossibile, sed difficile admodum peccati
ad mortem imputationem ... ceteris, inquit, et ad
refusum loquendum, quod pro peccatis minoribus
semper deprecemur impleamus veniam, si pro majoribus
difficilis imputationem sit.

veniam: Augustinus scribitur peccatum ad mortem
esse inimitabile; sed per peccatum ad mortem
intelligit impenitentiam finalem, sicut habet de
correctio, et quia est peccatum. ego dico, peccatum
ad mortem esse, si per rebellionem
operatur, desistere a peccato ad mortem. peccatum
Iudei propter hoc vocat peccatum ad mortem,
quia in eo mortuus est, peccatum vero peccati
magistrum negantis si fuit ad mortem, eo sensu
quod in eo mortuus non fuit, quoniam mortale
non ipsa fuit.

Hanc Augustini sententiam alio in loco am-
plecti videtur D. Hieronimus scilicet comen-
tariis in Jeremiam c. 17. ad haec verba nolite
orare pro populo isto. ubi ait, jejunia, et ieiunia,
et vitima, holocausta bene proficiunt, cum recedimus
a vitio, et flemus antiqua peccata. sicut in salutibus
promerentibus, putaverimus, votis atque sacrificiis redime-
re nos, vehementer erramus. quia varias has & explicatas
facile solvi potest difficultas ex illo Joannis Beati de
quomodo. q. 1. et c.

quod est ex alio novi testamenti Beati. Pauli Galath.
si alium cogentem induit c. 1. v. 31. ... si peccatum,
et blasphemia remittitur vobis, spiritibus et blasphemia
si remittitur: et quicquid dicitur verbum contra filium.

hois remittetur ei, q' a dixerit contra spiritum sanctum
n' remittetur ei, neq' in hoc saeculo neq' in futuro.
q' peccatum contra spiritum s. e' inemissibile tum
in hoc saeculo, tum in futuro.

R. imo est con. quia scriptura dicit... q' dixerit contra
spiritum s. n' remittetur ei, sed labor n' remittetur
ei, unde n' cadit in popibilitatem uniprois peccati,
sed per blasphemiam contra spiritum s. labor ipsam
uniprois. pono ex eo quod n' remittatur peccatum
contra spiritum s. neq' in hoc saeculo neq' in futuro
n' legitur q' remittit n' pot' absolute, et in alia
hypothesi. sicut in hypothesi vera conversionis.

q' absolute inemissibile, non dicitur n' pot' ut q' dicitur
R. 2da. Scripturam ibi opposicionem aliquam inesse
inter peccatum in filium hois s. peccatum ^{intra} ^{intra}
vitam sanctu. Unde fit inter utrumq' aliquid
diferentia necesse e'. Diferentia a' illud in eo e'
q' peccata contra filium hois s. peccatum q' d'
q' dicitur ex infirmitate carnis humanae, q' a
filius hois inuitus erat; peccatum vero contra
spiritu sanctu fit q' d' peccatum, q' dicitur
ex spiritu, ac proinde e' pecc' malitiosu, q' d' eo
ibi intendit ap'ollos. Hoc unum, sicut peccatum
tam ortum ex infirmitate facilius condonari
gam peccatum ortum ex malitia; quia peccator
infirmus, saepe labitur, sed resistit atq' e' erigit
s. contra vero peccator malitiosus nunquam
recipit, neq' in hoc saeculo neq' in futuro.

peccat
R. ad
omnib
negot
malum
den
alt de
peccatum
onem
peccat
bon,
utiri
repon
abile
Cito co.
et con.
colu
s. q' d'
peccatum
sicut
his rati
p' hanc
dat de
s. dicit
peccatum
blasphemiam
de filio

quia confesso, et ex brevibus deluminatione et pleno
voluntatis affectu agit. qd. dicit.
R. 3tio cum is h. pp. qd. hunc locum explicare
aggerit, qd. ois sine per blasphemiam spiritus
intelligere, eam qd. quis negat evidenter et
miracula, et ea v. magis eum v. demonis tribuat,
q. que operatio miraculorum illius spirituum
s. et animorum, spirituum sancto peculiaris ratio
et per approbationem, q. admodum et rerum
creatio felix, tribuitur: unde blasphemia illa
datur contra spiritum sanctum. Sic in primis
S. Hieronymus in pane et alio loco... blasphemia
ingit, in spiritum sanctum, ea e. per quam,
qd. manifeste intelligit opera dei, negat, potest
virtutem dei negare, stimulat v. invidia
calumniatur et abum, et opera spiritus s.,
dicit se habentibus sic S. basilius epist. 18 ad
simpronianum ait, ... blasphemare in spiritum
sanctum, e. v. videre, qd. videas, et sancti
spiritus opera diabolo deputare; eam q. gloria
dei, qd. diabolus ipse superatur, diaboli appellare
virtutem. p. vero blasphemia hoc dicit v. reserit
neque in hoc seculo neque in futuro v. quia
absolute irremissibilis foret, si quis de ea
debita ageretur poenitentia, sed quia difficile
ois de ea agitur poenitentia; quia nimium
blasphemia illa qd. fontes p. claudit, ejusque
effectum impedit, p. idem v. obtinetur nec con.

ceditur qaa, iio q' fidei in ato mediatoem
 appuunt: pous q' blasphemas in spiritu sancto
 evomunt, fidem in spii ato mediatoem af-
 ierunt. qo
 Eodem seu modo non explicat s. Joannes apostolus
 hom: q' in chab: ubi ait.... spiritusae, inquit,
 blasphemia a dimittitur poenitentibus: q' dicit
 falsum se peccat; nam et hoc peccatum dimittit
 videmus, cum multis eorum, q' talia in spiritum
 dicunt, ignotum ee constet. qid igitur e
 qd dicitur significare soluit multis minus
 estis ee ignoscibile ac veniale. qam obrem
 quia videtur, quoniam ee alius ignorabant:
 spiritus a s. qaa multis et magnis signis se
 ipsum manifestaverat. ipsum hu s. apostolus
 exprimat iudeos, q' se magis excusabiles regardo
 alium ipsum, qam spiritum sanctum, quia etiam
 ignorabant, neq' e se ipsum tam multis et magnis
 signis ac characteribus exhibuit qam spiritus s.
 unde peccatum in spiritum s. minus excusabile
 e; q' ac poenite difficilius remittitur, si suo
 agitur de difficultate, si impossibilitate absoluta
 et sinosa, si qdem ubi hu, constet peccatum in
 spiritum s. jam fuisse ignotum et amissum q'o
 Rupto cum s. augustinus peccatum in spiritum s.
 nil aliud ee qam impoenitentiam finalem

plena
 bene
 spirit
 ea at
 habet
 cum
 rae
 rem
 mailla
 imis
 blasphem
 usm
 selt
 spia
 ho s.
 ho ad
 spiritum
 sancti
 q' q' p'v
 ap' bue
 result
 q' quia
 e co
 difficile
 imiam
 q' q' p'v
 osi co:

quod inenarrabile est de facto, aut eam blasphemiam
in spiritu sancto est blam inenarrabilem
in quod per se perfertur quatuor. hoc Augustini
apponit, quam appellat Lancelius, levis si videbitur
cuiuslibet hunc Joannis locum cum alio loco
sancti Martini c. 3 v. 19 et 29 ubi de eadem re
agitur, comparanti: idcirco est appellat Lancelius
sancti Augustini appositionem, quia, inquit,
si magis peccatum in spiritu sancto est inenarrabile
si in peccato finalis, quam peccatum in
filium hominis, sic pariter si in peccato finalis
ab omni est peccatum finalis est inenarrabile. sicut
hoc Lancelius arguit eadem, et explicata dicitur
s. Joannis per dicitur s. Martini laudato eum
dicit... amen dico vobis, quoniam omnia dimittentur
filiis hominum peccata, et blasphemiam quod blas-
phemiam: quod est blasphemiam in spiritu
sancto, non habebit remissionem in aeternum
sed eius est aeterni delicti: ubi nulla instituitur
antithesis peccatum in filium hominis sicut in aeternum
intra et peccatum in spiritu sancto. sic
dicitur etiam omnia peccata filii hominis remittit
excepto eo, quod respicit aeternum solum mediatorum sicut
negaverunt iudei, dicendo eum spiritum imendum
habere, ut dicitur in sequenti versiculo... modo
quod exponit Lancelius Joannis per peccatum in

filium hominis, hoc exponit: Marcus per, quia
 filium hominis quod omnia remittentur excepto eo
 quod negant. Quia dicitur deum etiam miracula
 operantem, et ratio est quia negando abum deum
 omnia sibi salutis media auferunt, et sic habent
 sicut agrotus, cui ad sanitatem recuperandam,
 unicum solum est medicum, nec illud summum
 vult se recipere ac recusat; unde donec in re
 medicum recipiat, merito dicitur insanabilis, sic
 et eorum qui Christum negant, ipsius opera blas-
 phemando, peccata merito dicuntur irremissibilia
 quod est.

Ceteri vero interpretes asserunt in eo fuisse debi-
 tum agere de aliqua impossibilitate absoluta et in-
 quiritur in spiritu S., sed de difficultate Majori
 relative ad alia peccata quod est.

Matth. 23 ex alio novi testamenti textu. nimirum
 Matth. 6 ad Hebr. 1: 4. .... impossibile est ei, eos
 qui sensum et illuminati, gustaverunt etiam dona
 caelestia et participes facti sunt spiritus S., gustarunt
 et vident nihil eius bonum dei verbum, virtutesque
 saeculi venturi, et prolapsi sunt, necque renovari
 animi, poenitentiam, autem emittentes se in melius
 filium dei, et ostendi habentes quod nullus super
 est medicum eis qui post baptismum lapsi sunt

Reperiendo verid. et usumque peccatorum
alioquin impossibile si forte eos nusquam veno-
rum ad penitentiam

R. imo hoc arguta nimis probare, probat nullum
esse peccatum post baptismum committi quod si-
lit memorabile, quod aperire si autem pen-
is ipsi novationi, quod si si rem forte in
desperationem inducent.

R. 2o. cum et si poe apostoli. sensum quem
consequenter exhibet; certum est benin. inest
-osum corinthum ab ipso paulo ablatum
fuisse, unde aperire sane si possit. hoc
post baptismum lapsis nullum beneficium reme-
dium salutis ac verid. obtinenda. qd. et ist.
qd. si peccatum inefficaci. Novitum fuerit
post baptismum commissum, illud videtur est,
alioquin de ipso si iudicaret. S. paulus,
ecclesia est idem baptizati si iudicat sicut oca
poe eisdem Novitum docet S. paulus, imo ad
Thim. 3. qd. est mihi e. de his qd. foris sunt
iudicare. qd. et ist.

qd. si in rigore intelligenda sunt apostoli. verba,
sed iusto ipse. scopus; itaque ibi sibi nops;
nil apostolus, fudoq. ab abrogatio debentur,
ipso morendo baptizata ab. iterum si poe,
sunt baptizata legalia unde sensus illius
dextus est, impossibile est eos si semel baptizati
sunt, et consequenter in ecclesiam ab. ingrepi. H.

Et iterum lapsi sunt, et ab ea defecerunt, missus
 renovari ad poenitentiam baptismalem, aut iterum
 lavari in baptismali fonte, quippe baptismus
 ab iterum si pl. hanc explicasse habet sanctus
 Augustinus epistola 4 ad Hieronymum ubi ait...
 god in quib. ad hebreos dictum, e' si exierit
 a poenitentia peccatores; sed ostendit unum et
 duplex e' ecclesia catholica baptismus. hebr.
 uis e' ex hoc script. et ne illi poenitentia
 obtentu existimant, juxta legis consuetudinem,
 multa e' et g' obidie baptismata, idcirco ad
 poenitentiam portatur. unanq' e' per baptismum
 unovationem seu idam supereri affirmat,
 at et in alia dicit script., una fides unum bap-
 tisma. neq' e' ait, impossibile e' poenitere;
 sed impossibile e' obtentu poenitentia si
 unovare. e' a' ingens defensio, inlu. h'ardula
 in e' gen poenitib., plene q'dem definit,
 utinel bi' fulcrum vicarius: q' a' bapti-
 tabur, veterem exitu boem, et renovatur
 superne genitus spiritus gra. q' et est,
 Inpl. 3tis ex eadem epistola ad hebreos, 1000
 voluntarie peccantibus nobis post acceptam
 notitiam veritatis, jam si relingitur, no. peccat,
 h'ostia: temibilis a' q'dam ex p'utatio judicii
 et ignis emulatio. q' post acceptam notitiam
 veritatis sine post baptismum peccata commissa
 remitti si possunt.

R. N. Conf. nam ibi n̄ legitur q̄roffolo, de q̄olibet
penalis post baptismum commisso, sed de sola
apostasia, ut ex loco contextu patet, et ex
versu 23. ubi ait veniamus q̄m̄ n̄ostre cooffi
fidem indeclinabilem. Fidelis e' e' q̄m̄
exponit. et ibi unde legitur de voluntarie
penitentibus penatis apostasia, q̄d dum in-
missibile ducatur, damni apostatis n̄ amplius
gloriam, aut spem venie sperare aperiunt,
legitur de iis q̄roffatis q̄m̄ penitentibus in
apostasia inhaerent, perferant, iis e' n̄ am-
plius amantibus pro penatis, hostia q̄m̄
pro penatis unica abus, gem illi negant.
unde ipse solum meret aeternum supplicium,
et humilitatis ignis simulatio: unde sensus q̄roff
soli ex loci e' apostatis e' s̄to voluntarie
accidentibus et in apostasia penitentibus inde
venientibus, n̄ sperare spem, aut salutem me-
dium. q̄o et ibi.

ubi ibi ex traditione Moyses l. q̄ de poenitentia
128. aperiunt, multos ex antiquis patribus,
objectionum nos laudatam evidentia, atq̄
rotas obertos, invidiam aliquod ee penite
q̄roffum in hoc saeculo sum in futuro via:
missibile et potestati clavium minime ob-
noxi. q̄o et ibi.

R. Moysen ibi calumniam, N. pp., q̄roff sententia

male oio haest; imo ipse initio ejusdem
 operis de penitentia infusatis hanc suam
 opinionem si ne ipsa ipsius e, paulo evolue
 innotuit... si fuit, inquit, a me dictum de
 certa quadam specie peccati, quod sit ex sua sua
 irremissibilis, cum nulla sit ejus ratio. Sed de nullis
 gravium peccatorum circumstantiis, propter quas
 deus impiis istis auxilia poenitentis subtra-
 hit. si per illas circumstantias intelligat
 Morinus peccata bonum dispositio, id e se
 irremissibilis illa de qua loquitur Paulinus
 solum ex defectu dispositionum in subjectis jam
 a nobis nullatenus videtur. qd et est!

Itaque imo Morinus suam sententiam probat ex C. 9.
 deus, ex l. 1. de constitutione Clementis Romani,
 quod non constitutum apostolicum circumferantur,
 et ex l. 3. Equiani de penitentia: in istis libris pen-
 ta quadam dicuntur in se irremissibilia qd

Si imo defendendum e Morinum si a ipsa credidit
 dari peccatum aliquod ex se irremissibile, neque
 e auctoritas Morini prevalere potest adversus
 auctoritates a nobis in probate adhibitas, etiam
 profundenim e, Morinum, hanc sententiam, quod
 C. 9 jam citato propinare videtur, postea ex
 hactenus in consuetudine quadam ipse C. 9. approbavit.

Quod auctoritate libri prolois et constitutum
apostolicum nullius est robore, libri est illi
ab eis habentur tangam suum et apographi, in
illis est multa continentur paradoxa, imo et
vicia, et haec sunt. quod fuerat Cyriani librum
plures paulo opinatur eum si et Cyriani, vult
quod quidam nihil habet in favorem et
quod eum ibi exponit varias temporis opi-
niones, imo quod inveniunt et offendit etiam
falso. 20. et 21.

Post hoc haec etiam doctrina est etiam origenis
Theognosti, presbyteri albanensis, et ipsius
Albanasi, Gabiani, Ambrosii et aliorum. quod
immo origenis et Theognosti duo duntaxat, primum
ea peccata baptizatum est et eodem blasphemia
in spiritum sanctum: omnia blasphemia in
spiritu sancto est irreversibilem. haec Theog-
nostum loquentem induit Albanasius episcopus
ad perniciem... imperfibus. sed est idem
baptizatus; datur venia, ut vero quod gustaverunt
coeleste donum, et inhiat, nulla venia re-
linquitur exultatio et deprecatio. 20. et 21.

De ipse Albanasius in eadem epistola quotiens
origenem et Theognostum, et quod est in ea peccata
baptizatum est et blasphemia in spiritum sanctum
sed solum negationem aut iniquitatem ostendit

Miraculorum tibi, quod peccata scilicet esse
irremissibilia. qd. et est.

3to l. patianus epist. 3 ad Imperianum
probat ad versus Novatianos, scilicet Blasphemiam
in spiritum s. esse irremissibilem. hoc est qd.,
inquit, quod si dimittitur, aliquos bonos
penitentibus donatur. qd. et est.

4to l. Ambrosius ad versus novatianos continet.
Dentes ex his tibi verbis, si remittitur neque in
hoc saeculo neque in futuro esse peccatum post
baptismum commissum esse irremissibile, probat
illa tibi verba esse intelligenda de sola blasphemia
in spiritum sanctum. qd. supponit blasphemiam
in spiritum s. esse irremissibilem.

5to l. Hieronimus epist. 149 ad Maucellam
dicit blasphemiam in spiritum s. si solum
esse irremissibilem, sed insuper asserit se
Novatianos concessisse tibi peccata negatorem
si potest veniam consequi, si per tibi negatorem
eum intelligat, qd. abm Belesbueb vocatur.
Docet igitur novatus si aliquem negatorem
Belesbueb vocare abm, s. ultus referat
gradum, negatorem si potest veniam consequi
post ruinam. qd. existimavit Hieronimus
peccata negatoris tibi, aut abm Belesbueb

Vocantis e' inemifibile.

R. ep. H. quod ex alabris patribus, probari n' pot. itaqz
H. immo n' probatur ex origine i' theognosto, e' idem
docuerunt de puatum post baptizatum comipuro
e' clappetianam in finibus sanctum, al nungam
docuerunt clappetianam in finibus. e' inemifibilem
res cura e' pro quigore, q' expulsi vultu habet
hom: 15 in thali... si quis post baptizatum sit
puolapfus, poententia usariai it;
idem puatum debet de theognosto, cuius opera
i' existant, q' gem vnu admirabilem vocal
sanctus Albanafus, q' revera eos inegitum
idem Albanafus, it aduofus illos uobal caem;
Co. Prouitthi inesthoi ad poententiam usariai
it deinceps absoluti; e' puatum baptizatorum
n' e' inemifibile; veum n' alia de causa
ita se gerit Albanafus, q' q'ia illorum
sermo ipse paulo obliuio et profundior vifus e'
ab ipse declarat ibidem st. 17... ego, inquit, ex
is q' dicitur arbitrio ubiqz poententiam me;
diori q'adam ingrifioe et obseruare indigne
ne forte profundior in ipse illorum diebus meo
labed. unde id circo eos reuellit Albanafus,
ne ambiguaripsum legendi rso aligibus sit
ofensio. q' ipse Albanafus dubitauit an
vona docuerint de puatum baptizatorum
e' inemifibile, vein simile q' e' eos cum
catis iustioribus et uelapia pp: cenfupse

Et nunquam a se ipsis oia baptizatum peccata
 qd placet ipsis agere blasphemias in
 spiritum s. e. manifestillia absolute debita
 comparate ad omnium peccata, qd magis
 excusabiles erant qm inibiati, qd qm sunt
 et erant illibati. hunc sensum manifeste
 impetret citatus theognoli textus in objectis
 videri dicendam e, eos hoc unum dicit
 voluisse, scilicet veniam ac misericordiam
 peccatorum multo difficilius impetrandam
 e inibiatis et baptizatis, qm abstinis,
 impietatis, et adu baptizatis qd
 R. addum S. A. solent Sanctus Albanus
 peccatum in spiritu s. e. manifestibile, s.
 conjunctum sit cum impietate, aut finali
 perfidia. Q. A. P. de eo agatur poeni.
 tentia qd par e S. A. hanc distinctionem
 supeditat ipse Albanus in tractatu de
 comuni sententia patris et filii et spiritus s.,
 et. 4. q. ubi sic mentem suam de blasphemia
 in spiritum s. explicat et final de peccato
 in filium hris... final ali, inquit, qd in sum
 tum sanctum impingunt, qd scilicet in ab
 dentibus blasphemias dicunt aiant qm
 in beelenbabe, vixisse demonum. efficit
 demonia. De istis intelligendum e, qd ab eis
 d. emittitur regi in presenti forels neque

et. ubi
 sequitur
 compo
 ungen
 phatim
 ab. hali
 in fite
 opera
 vult
 legitur
 et comp
 in viti
 bonum
 esse
 dorum
 in vifus
 quib. ex
 am, me
 a magis
 dicitur
 blasphemias
 ubi sit
 vult et
 aborum
 cum
 esse

In subus. quia et hoc observandum est, si
dixisse abum, blasphemant, et poenitentiam
agenti remissionem donam si est, sed blasphemant,
id est, in blasphemia perseveranti
quod quidem nullum est peccatum irremissibile
quod deum illis qui se ex animo, et
et pro et poenitentiam agunt. hoc testis,
nisi nihil clarius desiderari potest: sagi gardo
Lectus, doctor originem et theognostum
conprehendit, probat latum, si oia peccata
baptisatum et blasphemiam in spiritum
sanctum, sed hanc peccata et peccatum
god idem si dicit et irremissibile, cum iusta
ipsum nullum sit irremissibile quod deum; fa-
betur si alibi illud difficultus remitti. Cum
propter ipsius gravitatem, quoniam propter graves
dispositioes, qd comitatur, semper, quam peccata
in filium hominis
Si ad istum doctorem dico velle scribere, imo
oia peccata post baptismum comissa, et blasphemiam
in spiritum sanctum, deo confi-
gentur, oia ista peccata et irremissibilia. imo
negat. Iulianus, etiam si dicitur. imo in negat
ex eo quod blasphemiam in spiritum sanctum sit
aliquid particulare peccatum. Dege gravissimum
et gardo dicit... hoc est quod si dimittetur aliquid
bonis poenitentibus frater remissionem donatur
hoc unum vult, scribit hoc est unum illud

peccatum quod vos dicitis quod dimittatur.
 Hinc est et patiani sensum, patet et eadem
 epistola. ubi probat ad versus eodem hereticos,
 etiam peccatum apostoli desisse dimittendi.
 oia peccata, ne excepta quidem blasphemia in
 spiritu sancto... cum e inquit, etus dicit:
 quocumque solaveritis erunt soluta, nihil erigis
 nisi magna, nisi modica peccata. quia suba clava
 habet. quod et est.

R. ad 2um eum et. conf. quia ibi Paulus Ambrosius
 probat tamen Augustinus novatianos, si oia peccata
 post baptismum est blasphemiam in spiritu
 sancto, nec idcirco concedit peccatum in spiritu
 est inexcusabile. quod et est.

R. ad 3um eundem est. Legitur Divi Hieronimi
 ad B. abbas et patiani, scilicet hoc unum
 vult probat adversus novatianos, nimirum si
 oia peccata post baptismum, sive si oia regredi
 ubi est blasphemiam in spiritu sancto, igitur
 dabo si concessio Novatiani quod regredi etiam
 sceleribus vocant veniam configi si post;
 cum a hoc unum peccatum amplexus fuerit, ratio
 reddidit in fine eiusdem epistolae ad Marcum
 ubi ait. si fuerit peccatum veniendum; sed quoniam
 veniis, et si ad nossem hospitium conveniat,
 presentiam nossem negare si possumus, et ibi si
 statim respondeat videri si argentis, habam
 disputatam brevi sermone comprehendimus.

ne, n
 milibus
 Blago
 abi
 umfide
 me, el
 fectos
 gignit
 tum
 uate
 tum
 om,
 quata
 om; fa
 tum
 gares
 m, quate
 lient, om
 ei blas
 o conf
 dia. om
 um inq
 tu h
 sinum
 ligae
 onatur
 duo

p[er]fecto n[on] s[ed] solus deus unde et templo illis offerit
 se p[er] deam p[er]fecto s[er]vatore paralytici...
 ut e[st] scribit, inquit, Mauri: et si quia filius ho[m]i[n]is
 habet pot[est]atem in terra dimittendi p[er]vata
 h[oc] ait paralytico: tibi dico: surge, tolle gravata
 tuam et vade in domum tuam go
 post q[uo]d x[rist]o competebat n[on] tamen ius principale,
 sed et ius ministeriale dimittendi p[er]vata p[er]
 exclusionem cuius unque p[er]ford[em] a naa divi
 distincta. go ius etiam ministeriale p[er]fecto:
 iuris ecclesi[ast]ici n[on] compete[n]t.
 St. A. Sed et ius ministeriale p[er]vatum om[n]it.
 t[er]m[in]i p[er]vati: ius ministeriale v[er]vatum St.
 quomodocumque duplex e[st] minister nov[us] legis rom.
 rum p[er]vatum et v[er]vatum, ita goq[ue] iudex ius
 ministeriale p[er]vatum et v[er]vatum; hoc convenit
 minister v[er]vatum ad illud minister p[er]vatum n[on] p[er]
 x[rist]o, q[ui]a ipse ut ho[m]i[n]is p[er]vatum e[st] salub[er] minister
 et p[er] alios minister operatur, q[uo]d q[ui]d ip[s]e operon.
 t[er]m[in]i: ius vero ministeriale v[er]vatum p[er]vatum ad
 ecclesi[ast]ici minister, q[ui] ius x[rist]o, negativ[us] fan.
 g[er]entia, ut ait gregolus. go et al.

Conclusio III

Poenitentiae Sacramentum
longe Distinctum est a
Baptismo & Fide

Primo ex scriptura sacra. in quo manifeste
probatum duo fuisse a deo instituta scilicet
in 1. Moys. 28. ut institutum fuit Baptismus
his verbis... et ceteris qd dicitur ois gentes bapti:
zatis eos in noie patris et filii et spiritus
2. In Joann. 2da 20. ut instituta fuit poeni:
tentia his verbis... accipite spiritum sanctu
goum remissionis peccata et cetera. qd Baptismus
& poenitentia sunt duo distincta scilicet. qd

Primo ex 1. pp. goum infra sit dicitur augustin.
qui epist. 23 ad Bonifacium dicit ait... fonal
paeptam ab: qam parvulus si amittit,
nisi propitia impietate s. status eius totum
malus evasent. Sane etiam probum iniquu
habere peccata, qd si regeneratione auferantur,
sunt alia curative sanantur. Sane alio scilicet
a regeneratione distincto qd e poenitentia. qd

Primo ex conc. Trident. sess. 14. can. 2. ... si quis
scilicet confundens, ipsum Baptismum poeniten:
tia scilicet e dicitur, qd hae duo sunt distincta

si solus, atque ideo poenitentiam si recte ad eam
 post naufragium tabulam appetari, anathema sit. qd
 P. glo ea rabe theologia quam pulcherrime exponit
 idem con. Tudent sepi. 34 cap. 20. in summa.
 ea sentia est distincta, qd si eadem man, neque
 eadem forma, qd si eadem minister neque. Dem
 subjectum, qd denique si idem effectus: ai sentia
 baptisimi et poenitentia si e eadem man et est.
 uno si eadem man, hoc in baptismo e ablutio
 aquae naturalis, in poenitentia est actus poenitentis ut
 propterea galebit.
 2do si eadem forma, hoc in baptismo est hoc verba
 ego te baptizo in nom patris et filii et spiritus
 sancti ego te absolvo in a peccatis tuis in nom
 patris et filii.
 3do si idem minister: sic in baptismo e quilibet
 hoc viator: in poenitentia solus sacerdos. qd
 4to si idem subjectum hoc in baptismo, e solus hoc
 est ecclesia: in poenitentia solus hoc ritus
 ecclesiam.
 5to si idem effectus. sic in baptismo e remissio
 peccati originalis, et peccatorum actualium ple-
 na, integra, et perfecta: in poenitentia e remissio
 peccatorum post delictum originalis peccati
 consensuum ... ad quam, ait sanctum conc. sine
 magno roboris flexibus et laboribus, divina
 in exigente iustitia pervenit ne quatenus posu-
 mus qd et est.
 Et cum ea sentia merito dicuntur distincta quae

m
 esse
 suba.
 unum
 bapti.
 ritus
 homi.
 bapti.
 bap.
 ge
 auget
 p. mel
 mittit
 sator
 iniqui
 feracem
 suba
 habitio
 h. quis
 comiter
 sp. nala

Etiam baptismus ubi vocatur baptismus poenitentiae
 Sed quod inde legitur, hoc unum, scilicet quod in
 adultis requiritur poenitentia ad baptismum esse
 licet non suscipiendum. qd est.

R. ad idem mundatio ad tributum baptismus im-
 mediate si mediate. Q. imediate per se. eadem
 ois mundatio ad tributum baptismus si imediate
 si imediate: imediate, quando actu ipse recipi-
 tur: mediate, etiam quando alio recipitur
 forma, quia baptismus Janua est salutis
 Atque ad eam forma operatur ad id qd est.

R. ad istum diff. per exclusionem saluti poenitentiae
 fidei et baptismus auctum salutem aeterna-
 rem eo, qd ante amissionem inveniuntur in bap-
 tismo auctam moriuntur. Q. per eo qui
 post baptismum peccata committunt et
 incontinentiam in baptismus auctam amittunt.
 N. fides et baptismus dant eadem jus ad
 salutem et ipsam aliquando operantur, sed si
 semper vitam faciunt. alioquin ois bap-
 tismus et fides deus est de sua salute
 deus, quod infeliciter falsum est. qd.

Diff. vis baptismi etiam per peccata datur si
 pl. qd salutem in baptismus semel obtenta
 nunquam e' amissibilis. qd est.

R. S. A. q vis baptismi, id e' sanctus, qd a

Baptismo impunitur etiam per peccatum
deletur si est. Quod idem gratia Sanctificans quod
a Baptismo confertur etiam per peccatum
deletur si est. Quod alioquin nullum est peccatum
post Baptismum mortale, peccatum est mortale
et gratia Sanctificans simul. Hanc si ponit
in eadem anima. quod cum lapsa consistat
experientia in peccata mortalia post Baptismum
amittatur gratia Sanctificans necesse est, quam
si removere voluerit, ad poenitentiam sibi
necessario remittendum est. quod est.
ob id dicitur. si. pp. docent Baptismum et poenitentiam
et idem solum
sicut. Augustinus. Quod de nuptiis et concupiscentia
ait. ... in ipso Baptismo, quod simul datur, sicut in
solum antea, sed etiam postea, quod scilicet
peccatorum veniam impetratur quod peccata post
Baptismum commissa nisi vitale Baptismi re-
mittuntur, nisi a poenitentia. quod poenitentia
solum si est distinctum a Baptismo.
Deo a. S. Valentinus. Quod fide et poenitentia
et Baptismus vocatur solum fidei, solum
poenitentia. quod utrumque confundit. quod est.
Sicut. S. Ambrosius. Quod de poenitentia et ait. ...
quod interest, cap. utrum per poenitentiam, an
per lavacrum hoc jus evadatur sibi datum
sanctales vindicant? rem usum in utroque
mysterium est. quod et idem solum.

R. ad 31. ad cuius profectum R. ad primum dist.
conf. ut supra. ad eum argenti presentis
gō et est.

R. ad eum. et conf. si alia in de causa baptis-
mum vocatur solum fidei, et solum poenitentia,
quam quia sicut in adulto fidei, sic et
poenitentia vultem supponit ac perficit. gō

R. ad 31um et conf. quia per mysterium ibi
n̄ intelligit: ambrosius solum, sed difficulta-
tem, et potentiam remittendi; peccata: ibi
e impugnat ambrosius Novatianos, et hoc
formal retrocivium; conceditis, vos novatiani
baptisum remittit oī peccata, ante ipsum
commissa, que pariter conceditis poenitentia
si remittit pōe oī peccata ante ipsa com-
missam; unum in utroque solum e mysterium
eadem difficultas, eadem potentia remittendi;
peccata. gō interpretabur sauleles habeant
hanc potentiam per baptisum, aut per
poenitentiam potuit e deus hanc potentiam
tam que poenitentiam concedere, quam per
baptisum. gō et est.

Caput II
De Necessitate Senti
Poenitentiae in nova Lege

Primo Senti dicitur quod necessitatem in necessitate
media, in necessitate praecipit; illud est necessarium
necessitate media, sine quo etiam inculpata
omnino in se non potest obtineri nisi per salutem
illud est necessarium necessitate praecipit; sine
quo culpabilitatem omnino obtineri non potest salutem,
in quidem per se omnino Senti, sed per se
violatum praecipit. duplex est praecipitum,
divinum autem alterum culpabilitatem, hoc
ex legibus emanat culpabilitatem, illud ex divinis.
omnino sine Senti nova legis necessarium est
necessitate praecipit divinum, quod tamen non semper
urget, sed aliquibus in casibus praecipit in
casu necessitatis.

Praecipitum culpabilitatem non nisi in casibus
urget, sicut praecipitum fumendi eucharistiam
tempore praecipitatis.

Secundo necessitas media cadit in primam quoniam quod
sola ad salutem necessarium est absolute, unde
ea sola argumenta Senti dicitur ponit necessa-
ria necessitate media, quod dant primam quoniam
necessitatem poenitentiae et poenitentia; Senti dicitur

qd dant qdam rda, et qd idem vocatur
 rda sicut dicitur sicut ponit necessaria
 necessitate pcepti, qamvis rda matuon,
 qd dant pnam qam, utpote necessaria
 necessitate medii, sicut qd necessaria necessitate
 pcepti, quia qd necessarium e necessitate
 medii, rcepto necessarium e necessitate pcepti,
 sed si vice versa: qd e necessarium
 solum necessitate pcepti, si idem re:
 cessarium e necessitate medii

Hic totum necessarium e si in re, si in solo
 suscepto necessarium e in re, qamvis actu
 abest copulatio, convenientia, et possibilitas
 illud recipiendi; necessarium e in voto, licet
 in causa improbitatis actu illud recipiendi,
 et tunc subjecto ita dicitur e delecto,
 ut si propter cupit illud recipere.

Conclusio

Sacramentum poenitentiae necessarium est
 necessitate medii vel in re vel
 in voto ad remissionem cuiuscumque
 peccati post baptismum
 Comissi.

P. rmo idem necessarium necessitate medii, sine

q̄d etiam inuoluntate commisso, obtineri potest
emissio peccati mortalis post baptismum
commisso. aī sine voto poenitentiae in re, si
in voto obtineri potest emissio peccati mor-
talis post baptismum commissi: etenim et hoc
Joan. 20 concessit potestatem remittendi et
retinendi oīa peccata post baptismum commissa
ut probatum est. aī hoc potestas oīum uolens
et illud uolens, si alio modo quam per
votum poenitentiae in re, si in voto, remitti
possunt, ut Gregorius ait d. august. 19. hom.
49. ... q̄d sine causa dicitur: q̄d solventis
in terra erunt soluta et in caelo. q̄d sine
causa est clavis data ecclesiae dei. Frustramus
uere aī: promittimus uobis q̄d ille negat.
q̄d nullum habet aliud remedium remittendi
peccata post baptismum commissa, praeter poeni-
tentiam in re, si in voto susceptam, q̄d dicitur.
I. ideo ex con. tident. sep. 14. cap. 200 in fine ubi
ait... i. a. hoc solum baptis. post baptis-
mum, ad salutem necessarium, ut si dum
exercentis ipse baptismus: aī baptismus
necessarius est necessitate media ad salutem,
sed ad emissionem peccati originalis, alioquin
peccatorum ante baptismum commissorum ut
in confesso est quod ipse uocat. q̄d

Si quis alius propter penitentiam ad est in
 remissionis peccati mortalis, post baptismum con-
 missi, nimirum contributio charitatis perfecta
 pro penitentia tantum necessarium si est ad
 salutem necessitate media. qd. et est.

R. D. A. aliud propter penitentiam in se ipso
 est ad est. Q. aliud propter peniten-
 tiam in se ipso in voto suspensam, ad est et est.
 N. A. contributio est quantumvis charitatis per-
 fecta supponatur, nunquam remittit peccatum
 nisi ad iuramentum habeat votum tantum peni-
 tentiae, sine quo et ipsa perfecta supponi
 non potest. doctrinam hanc clare exponit conc. Trident.
 sess. 14. et 17. ubi ait... est contributio hanc aliquando
 charitatis perfectam esse contingit, hoc in
 deo reconciliare; quoniam hoc tantum
 actu suffragatur, ipsam nihil omnes recon-
 ciliatorem ipsi contributio, sine tantum voto
 quod in illa includitur, si est ad suscipiendam.
 qd. et est.

Inst. eandem sequetur contributio perfecta
 et est ad est solummodo vicarium tantum peniten-
 tiae: ad falsum conf. qd. et est.

R. et A. contributio est quatenus modico chari-
 tatis perficitur, movet ad veniam et re-
 missionem peccatorum concedendam, quatenus
 est appetitive forma et ideo includit
 omnem dei super omnia includit etiam votum tantum.

saltem implicite et virtualiter; quia potest
nolens amare deum super omnia, vult illud
scilicet, quod deus vult et jubet. propositum autem potest
nolentia saltem quod est.

off. imo quod proceptum illud gubernatur homo
se clavibus ecclesie subiacens, et simul ne-
gativum, et positivum; negativum est
gubernans vult, ne quis se clavibus ecclesie
subjugat; positivum, gubernans jubet ut
peccator baptizatus attingenda peccata sua cla-
vibus subiciat.

off. 2do quod primo conc. Calusense est quod
sub gravi et saltem semel in anno quisque
hoc saltem suscipiat. quod 2do. vult, ne
ceptum divinum suscipiendi hoc saltem gubies
peccatori baptizato ex officio aut ex alio
procepto recurrendum quodammodo, aut
quodam actus, quod deo in hoc quod
requirunt. si laudati nuper dicturo ad off
proceptum recurrendi ad hoc saltem, sicut in
statu peccati. quod 3tio idem vult
proceptum gubies enim est mortis periculum,
aut periculum factotum per dicturum dem-
pus suscipiendi; ita enim ut illud indecens,
proveniat ex gravi negligentia in negotio
salutis quia nimium mathematico debet
minari si sit deus, aut omnia cum singula
instantia, in quo atque novo peccato

Differunt negat oblectatio illius prescripti

Questio I

De Essentia Smti poenitentia
 sive De partibus Smti poenitentia
 Intrinsece Componentibus.

quatuor sunt, qd ad substantiam Smti poenitentia
 concurrunt, nimirum materia et forma, Subiectum
 et minister hic formam adiungit, illud materiam
 subministrat. plura de his quatuor jam nobis
 dicenda sunt, qd sequentibus quatuor in capitulis
 prout exponetur.

Caput III

De Materia Smti poenitentia

Primo materia Smti est illa Smti pars, qd concepte
 magis quam significat, et clare à forma de-
 terminatur ad seipsum materiale. vocatur materia
 ex analogia quadam ad res physicas, in qbus
 materia est congeries partium rei inveniendarum,
 ordo autem et combinatio eandem partium
 vocatur forma. Sic in lapide v. g. materia

Et partes capituli intus, simul in unum
quoddam automerale, forma vero est ordo
aut dispositio eorumque partium, quod loquor
hanc si illam figuram habet, notandum est
quod dicitur et est.

Et analogia in partibus, si est ad vivum, urgenda,
substantia est si est solum aliquod physicum, sed
moralis, eligendo ex partibus physicis, eligendo
ex moralibus constabunt.

¶ 2° mo^o in partibus duplex, una quae vocatur
ex qua, altera circa quam. hoc remota illa
proxima dicitur; in parte poenitentiae mo^o
remota, hae circa quam est illud de peccatum
quod post baptismum commissa sunt, et de his
excelsis, circa hoc solum quod refertur poenitentiae
sive in peccatum originale, si est de objecto,
aut mo^o circa quam refertur poenitentiae,
quia ut ait dicitur Thomas part. 3 q. 87. art. 1.
et ad 3um. poenitentia proprie si refertur nisi
circa peccata nostra voluntatis, porro peccatum
originale est ad, si nostra voluntatis. quod
2° peccata etiam proprie voluntatis si magis
possunt de mo^o poenitentiae circa quam, si
sunt ante baptismum commissa, quia poeni-
tentia absolute instituta per modum iudicis
iudicialis executione si est nisi circa ea objecta
quae de conscientia excelsis. porro peccata
etiam proprie voluntatis, sed ante baptismum

comissa in *st* de compunctio eulapia, iusta
illud apostoli ... quod mihi de his si foris
iudicare foris a' e' q'libet ante baptisum
go scilicet.

De maia a' ex qua *sub* poenitentia, in varias sciri
dantur sententias theologo, et magno disputant
acum ostu
alii e' volunt maia proximam sive ex qua
sub poenitentia, e' inopositio manuum;
ita Charianus, victorius in *l.* de *sub* confessione
alii volunt totam essentiam *sub* poenitentia, con-
sistere in sola sacerdotis absolutione, qd ... gatenus
e' externa cerimonia, aut actus iudicialis, est
maia *sub*; gatenus vero habet vim signifi-
candi e' forma, ita inter receptiones Chalco-
nabus, et sequitur in hac schola doctissimus
hujusce universitatis acerbarius cuius tentatio
auctor fuit totus.

alii longe agmine theologo post cons. dudent.
existimant huc actus poenitentis, esse hujus
sub maia. in *l.* eodem modo, duo videtur
e' poenitentis actus nempe contritio et confessio,
iusta ipsos, *st* maia essentialis in re, et
satisfactio in modo essentialis, in re integralis.
Novatores hanc illas oes schola opinioes longe
existimant. duasque aspiant poenitentia partes
sub. *sub* illius, e'usque sequaces, pro poenitentia
partibus, tenent conscientia incusos agnito, pua

Et fidem conceptam ex evangelio, i' absolute,
qua quis credit sibi per abm e' remissa
peccata.

Calvinus et calviniani assignant pro poenitentia
partibus mortificationem et vivificationem: per
mortificationem intelligunt vitium dispositionem
vitiis suis solitionem, abnegationem. Qui, si
à illos Lutheri tenores; per vivificationem, vera
intelligunt fidem ex evangelio conceptam,
sicut et Lutherani. his positio fit

Conclusion I

Nec tenores Conscientie incussi nec fides
Ex Evangelio, vel absolute nec mortificatio
neque mortificatio neque vivificatio est
materia sacramenti poenitentiae sub
partes illius ipsius est de fide
Primo ex conc. Trident. sess. 14. can. 4. ... si quis
dixerit duas habere e' poenitentiae partes tenores
scilicet incusos ^{et} conscientiae agnitione peccato
et fidem conceptam ex evangelio, i' absolute,
qua credit quis sibi per abm remissa e' peccata:
anathema sit & c. et c.
hinc idem conc. cap. 3 eiusdem sess. habet...
Sancta Synodus damnat. eorum sententias, q'
poenitentiae partes, incusos poenitentiae consci-
entiae tenores, et fidem e' contendunt. q'
neq' tenores conscientiae incusos, neq' fides ex

Evangelio, aut absolute, five illa calfini
vivificatio possunt eē maā et cōf.

P. 2do Libellū mortificationē illam de qua Calfinus
nō pōt eē maām Sōbi pōnitentiā. etiam
juxta Novatores Sōbi infertur contumēdo
ad exortandam fidem: ai pōnter juxta Nova-
tores et mortificatio illa calfini ē effectus
fidei justificantis. qđ dixerunt Sōbim
jam constitutum. qđ infus maā eē regit.
idem dicendum de verā fide et vivificatōe
Calfini. Senus vero Calhei pōmanant
ex vitule pōnitentiā, ac pōinde Sōbi
pōcedant. qđ et cōf.

Conclusio II

Impositio manuum non est materia
Proxima Sōbi pōnitentiā

P. 1mo ex silentio conciliorū florentinū et Tridentinū:
con. Trident. epōbis cur. et alius de partibus byzū
Sōbi, libellū pōnitentiā, nullam facit mentionē
de impositōe manuum, legitur tām de absolute
et de libus pōnitentiā actibus. qđ impositio
manuum nō ē pars Sōbi. qđ nec maā.

P. 2do Divus Thomas 2da parte qđst. 84. art. 4 in
p. .... impositio manuum in Sōbi ecclesiā
fit ad designandū aliquem copiosum gradū
effectus. .... et ideo impositio manuum fit in
Sōbi confirmatōis in quo confertur plenitudo

spiritus: solum à poenitentia si ordinatur
ad consequendam aliquam exultantiam gaud, sed
ad unificationem peccatorum, et ideo ad hoc solum
si requiritur manus impositione. go

Conclusio III
Sola Poenitentia sibi poenitentis non
consistit in absolutioe sacerdotis
Est Contra Scotistas

Primo ideo dicunt Scotista, solum sibi poenitentiam
consistere in absolutioe sacerdotis, quia con-
tendunt tres actus poenitentis à pertinere ad
poenitentiam sibi poenitentis, à hoc falsum
probat ex conclusioe sequenti. go

Secundo solum poenitentiae compositionem morale à
physicum ut in confesso è, à quibus theologos:
à hoc notio propter evanescit, si sola poenitentia
sibi poenitentis consistat in sola sacerdotis
absolutioe: primo quia si est compositum:
ibi enim si è compositum ubi si è nisi una
eadem us à parte et indiffinita: à si
sola poenitentia sibi poenitentis consistat in
sola sacerdotis absolutioe, tunc si componitur
nisi ex una eadem et à parte et indiffin-
ita. go et cetera.

Secundo quia solum propter varios effectus quibus con-
siderari potest, vocari potest compositum, tunc si

eum nisi compositum Melaphysicum. porro quod
 absurdum est subter preteritibus appellatur con-
 positum melaphysicum nemo est qui statim non
 videat. aut saltem dicitur esse compositum
 morale. quod ad ipsam Sophoclem sententiam
 statim evanescit vera idea sub. videlicet notio
 compositi moralis. quod est.

Et certe eodem modo utitur in eadem sententia de
 subter aut de Lapide s. g. prima nota inquit
 partes ejusdem lapidis si considerentur pro-
 ceptae ut sunt caliditas et soliditas, haec ratio
 nam, et a sunt certe quodammodo conjuncta
 habent rationem formae, ita et absolute facta:
 totis certomodo conjuncta vel naturam et
 formam sub. praesentia: sed et compositum
 absurdum est et brevis Sophoclem plenius admodum
 naribus. primo ibi fatentur ad formam
 libet equari combinationem: porro idea con-
 junctionis importat seum ideam duorum vel
 plurium, nec alia de causa partes lapidis
 extensa ac solida, dent formam quingua
 sunt certe modo conjuncta; nec sunt certe
 modo conjuncta nisi sunt plures; at in
 absolute sententia si sunt duo aut plura, saltem
 physica aut moralia. quod est.

200 forma sub. praesentia consistit in alijs
 moralibus aut physicis; forma est in physicis
 et moralibus legitur naturam compositi. porro

nireba
 get, de
 ab h. m.

reuist
 non

praeterea
 quia con
 a ad
 f. d. f. m.

maali
 Pollogo.
 loba. p. p. h.
 praesentia
 q. p. h. m.

if. u. a.
 ai. h.
 p. h. in
 in composita
 in m. p. h.

bus q. p. h. m.
 p. h. a.

Solum poenitentia e' conceptum morale
 aut phisicum, n' a metaphisicum; q' forma
 ipsius confitendi n' pot' in aliquo metaphisico
 phisico: ac t'n in opinione Scholasticorum
 saltem consistit in aliquo metaphisico,
 scilicet in diversis illis aspectibus, q' una
 et eadem absolutio concipi pot'. q' et est.
 P. 3° Solum poenitentia consistit in applica-
 tione ad modum et formam, q' e' solum ex
 rebus unice utriusque aspectu. p'one hae
 sententia Scholasticorum nulla pot' in poeniten-
 tia concipi huiusmodi unio aut applicatio
 in q' t'n consistit pariter sanctis omni-
 terium; q'ia nimirum applicatio et unio
 realis et moralis, q'alis in solum requiritur
 et n' ponit nisi inter duo realia. Testa-
 mentum existentia; in systemate a Scholasticis
 n' dantur duo realia extra mentem existen-
 tia: q' unio et applicatio ad modum et formam
 in solum poenitentia fiunt apud ipsos per
 mentem: q' n' nisi solum per mentem
 consequunt. q' et est.
 Res clarius patebit in sequenti conclusioe.

Conclusio IV
 Tres actus poenitentia scilicet Contritio
 Confessio Satisfactio saltem in voto s't
 Haec proxima et ex qua solum poenitentia

Primo ex conc. Trident. sess. 14 can. 4. ....
 Si quis negaverit, ad integram et perfectam
 peccatorum remissionem requiri tres actus
 in poenitente, scilicet: mac. scilicet poenitentia,
 videlicet contritionem, confessionem, et satis-
 factam, quod tres poenitentia partes dicuntur
 aut dixerit duas solum esse poenitentia partes,
 tenores scilicet inceptos confessionis agnita
 peccato, et fidem ex evangelio conceptam.
 anathema sit....

Ex qd canone triplex erit argum.

Argum I

Ibi tres actus poenitentis vocantur qd. mac.
 scilicet: ai hoc ipso sensu dicunt ipse
 scilicet mac. si quis e impediunt gominus
 tres actus poenitentis sensu dicant in
 mente conc. Trident. ipse scilicet mac. maxime
 vox qd. it. a conc. consuetudo appropia:
 ai hoc ratio nulla est. primo quia hoc
 loquendi ratio, dum in Augustinis, dum
 in ipso conc. similitudinem peram a bono,
 nec excludit identitatem. sic Joannis primo
 v. 14 dicitur.... et vidimus gloriam ejus
 gloriam qd. unigeniti a patre, an ibi
 vox qd. sonat similitudinem aut negat
 identitatem: hoc arianum fuit. sic etiam

in conc. florent. sive in deulo eugenii 4^{ti}
ad armenos . . . . . oia lmba subus perfur
untur, ubus langam maã, verbis langam
forma et est. an ibi. voces langam impe:
diant qomines vera lmba perfuerentur ex
rebus qd a lmba lmitudinem maã
habeant, sed et veram eadem maã, et
ex verbis qd a lmba lmitudinem forma
habeant, sed et veram identitatem forma.
qd a pari conc. tudent: apponendo vocem
gaf. non meam maã lmitudinem
inducit, sed veram ipsam maã designat.
qd et est.
De his habuit rões conc. tudent. apponendi
vocem gaf. quia e. ne definitiõ gaffiõem
inter theologos autem veritatem, ne anal.
benale penitiat. Theob. et alios theologos
pro impositiõ manu militantes, idem
exponit catholus romanus de lmba pcon.
lmba 11. 17 ubi ait. . . . . ibi. actus gaf. maã
a Santa Synodo appellatur, dñm quia vera
materie rões non habeant. Sed quia ejus
generis malicia n. et, qd est unicus habe
atur; pãtãga in bõpiforo et cõfessõ
in confirmacõ. qd a alia de causa in rei
veritate vocem gaf. apponit conc. tudenti;

quam ut ostendunt **III** motuatiōes & sensus animae
 interiores exterioris manifestatos, locum tō
 tenere substantia mentalis; unde idem est ac
 si dixerit, haec actus poenitentis est sub-
 stantia mentalis et exteriora, est inā aliquid
 physica et extensa, et sic est qd. inā
 haec physica sub. poenitentia, id est
 vices ipsius general. qd. est.

Don

Argumentum II

si proponitur poenitentis actus in est ipsa sub.
 inā, si sine conditione ac dispositive satis
 requisita; si haec posteriori falsum est, si ex
 hac formula qd. confecto utitur conueniunt:
 .... si quis negaverit... equum tres actus
 in poenitente qd. inā sub. poenitentia
 et vero idem conueniunt declarans intentionem
 ministri in confiterentis sub., et conditionem
 necessariam, dispositive absolute requisita,
 ad iurata intentionem illam in qd. inā
 sub. inā. qd. tres poenitentis actus est
 aliquid plus in sub. poenitentia, quam in
 intentione ministri. qd. est aliquid plus quam
 conditio necessaria, aut dispositive requisita
 qd. est ipsa inā sub. qd. est.

Regula III

Sacrum conc. ibidem vocat tres actus poenitentis
Sunt partes poenitentiae, quae sunt poenitentiae
partes dicantur: prout legitur de partibus
internis et constitutivis sub poenitentia;
etiam eodem sensu appellantur tres actus
poenitentis et poenitentiae partes, quae regunt
veniam conscientiae vincuntur et eodem ex con-
ceptu conceptam et partes ejusdem poeniten-
tia, et hoc latet regit de partibus in-
ternis et constitutivis applicata ad mentem
cultam. quae appellantur tres poenitentis actus
et poenitentiae partes internas et constitutivas.
Subives. quae sunt ipsa sunt in materia. quae dicitur.
Primo ex D. Thoma 3° parte quest. 87 articulo
in se ... poenitentiae sunt poenitentiae materia
sunt actus poenitentis, unde vero est
quarta dicitur: quae conclusio non est et etiam
divi Thome
auctoritati divi Thome addi auctoritatem
catholicam conc. Trident. a romana sede
aggravati in quo expepe dicitur paragrapho
2° de sub poenitentia... sub poenitentia
partem in actibus poenitentis libere
et, ita ut si actus sint materia sub poenitentia

Solventur obj:

Obi imo contra eam conclusionem. Quod dicitur de
 habi poenitentia sua quod in poenitentia
 in usu sibi fuit, a quo nomen sibi habuit
 poenitentia, et cui sibi pp. adferunt
 remissionem peccatorum. a' talis e' impositio
 manuum. quod e' mea etiam.

P. imo in usu sibi fuit, ut patet ex sola
 inspectioe conditione, et librorum poenitentia
 in quo profertur usus talis impositionis.
 Ita sibi nomen habuit poenitentia ab impositione
 manuum. Sic divus Augustinus l. 3 cap. 18
 accusat donatistas poenitentiam vocat manus
 impositionem. ... manus impositionis, inquit,
 si sicut baptismus repeti a' p't. quod e' enim
 aliud nisi oratio super hominem. quod etiam
 3tio pp. adferunt sibi pp. remissionem peccatorum.
 Sic sanctus Leo asserit epistola 92 cap. 17
 eos qui episcopi in solatibus d'ausi. ut sunt manus
 impositione purgari. Sic oblati Milleri;
 Janus, l. 2 de vit. ... dum manus imponitis,
 et delicta donatis. Sic conc. Carthaginense
 4tum cap. 76 ait. ... dum caditur moribus
 reconciliatur per manus impositionem. quod
 Nemo scit. quod imman. etiam patem. e' una
 ex ea quod impositio manuum facit fieri
 in usu, et quod aligando ab illa nomen

habuit poenitentia si inde sequitur, quod sit maia
sibi poenitentia. Dum quia sicna indifio
erat in usu in tota ecclesia ad seculum
usque 12 in libro bapismi. recta e de
maia libri bapismiatis cum hodie ubique
absolvunt jam quia plures snt in hntis
vltis antiquissimi qd idcirco i snt de substantia
lia sntentur. deinde D. Thomas part. 3 qd. 97
art. 2 in se. probans ex pofesso impossibilitatem
manuum si equi, ait... a cerimonia lat in
exteriori, qd nunc usam in usu est, sntem
poenitentia se vocatur; si qd ad ejus executionem
si intus piam rationem cerimonia illa pertineat,
sicut etiam sntem eucharistia beatus hntus.
De punitia cap. 11 sntem benedictiois vocat
et Eulogia eodem sensu qd i pasum appellat.
Carb, quia in confitero benedictio adhibetur
exemplo ab; qd nunc qd confitero, si confitero.
Sioni, essentialis si fil. qd est.

Secundo et. 3° in parte. auctori e adscribunt
ff. pp: amfioe punitum impossibilitatem manuum
sed dntem illi sntem qd caligando vocarent
impossibilitatem manuum, a cerimonia illa qd
maxime in usu fuit tempore punitiae poeniten
tia punitiae, poenitentibus, i geneflexis, epippi,
sacubolo, sntem ois dntem, manus imponentibus,
si sntem qd eos absolverent, sed cum illi os

penitentibus laboribus confervabant. et, quo illis
deprecabatur spiritum vero penitentis.

Post. vero illi remissionem peccatorum ascribant
manuum impositioni, si nullam declarant
absolutionem factam sine manus impositione:
si N. pp. nullam declarant et est. sic legitur
conc. cartaginense q. can. 78. .... penitentes,
si in infirmitate videntur eucharistia accipiunt
si se credant absolutos sine manus impositione,
si fuerint. q. et est.

Primo et. M. ex q. figuratur solum manus imponi-
tionem et ad solum recuperationem, si d. et. manum
imponi penitentibus. q. et est.

Primo conc. cartaginense in eo canone loquitur de
penitentibus publicis, quo cum propter imminens
mors periculum a facili peccati absolutio-
nebantur, et eucharistia prope accipiunt,
vult competeri recuperata valetudine ad peni-
tentiam publicam impetu absolendum: hinc conc.
declarat eos quidem a peccatis absolutos, sed non
a penitentia publica, q. jam inchoata erat
deinceps firmata, itaque tunc bergeris peniten-
tes publici, in infirmitatibus, seu gravibus morbis,
privatim absoluti, cogebantur accepta fami-
liate ad 3. tium penitentiam gradum, in quo
ipsi manus imponere solebant, et episcopi et
sacerdotes et religiosi clerus. alioquin dicendum

in plerumque aut significare gratiam, aut operam
 multo minus provenire ex opere operato. hic
 est in primis effectus sub; qd significari in plerumque
 proceditur, nisi ex subto integro et jam convulso,
 immo penitus subto, mali dno modo adhibetur,
 sed potius forma, in ga, ut ait conc. trident.,
 propria subto vis pta e, ac proinde qd e no-
 bilita subto pns. scilicet in dno plerumque, nec ad
 eundem effectum ex opere operato concurrere,
 sicut conjuncta cum forma subto. qd et est.
 Quod si in. quod change potest si supponatur
 penitentis actus, cum absolute conjuncti.
 et primoqdem bursili actus adjecta absolute
 gratiam significant hoc modo ut patet ex
 dit dno Thomas part. 3 quest. 84 art. 1 in se
 .... manifestum e a god in penitentia, ita
 res gesta sit, god aliquid sanctum significa-
 tur, sed ex parte penitentis penitentis, qm
 ex parte sacerdotis absolventis. nam penitor
 penitens per ea qd facit et dicit, ostendit cor
 suum a peccato respicere. similiter etiam
 sacerdos per ea qd agit et dicit circa peniten-
 tem, significat opus dei emittens penitentia.
 qd ex dno thoma dicit actus penitentis in
 subto penitentis significant aliquid sanctum
 nempe receptionem cordis a peccato. qd ea

absolute,
 et nove
 gaudet
 his in
 huius sub.
 huius ex
 solutio de
 adhibetur
 subto
 et conf.
 in fine
 qd
 subto
 absolute
 subto. in
 dicit conf.
 a. qd
 actus pen
 non. si
 qd sign
 uat. in sub
 ma i. qd
 uat. in qd

Sunt pars, qd confusa magis qd an signifi-
cant qd etiam.

Ad id. huius actus coniunguntur qd am producta
ex opere operato, eo ipso, qd ex institutione
divina possunt simul cum forma concurrere
ad effectum huius producendum, qd fit per
ex opere operato. qd etiam.

Inst. ut isti actus per se coniunguntur absolute
quam producantur ex opere operato, devent
per absolute determinari adesse actus
ubi. ai actus possitens per absolute
sacrosanctis si possit determinari adesse actus
ab. qd etiam.

R. d. m. determinatur enim ad esse actus, ubi eo
ipso qd determinatur ad esse totale. ai per
absolute determinatur ad esse totale.
Siquidem simul cum absolute concurrunt
ad idem solum constitutum. qd etiam.

Inst. ad id. huius possitens actus determinatur ad esse
actus ab. devent per se poni ministerialiter, id
est, loco et noie ubi. ai si possit per se poni
qd etiam.

R. d. m. uno et i actus aliqua ministerialiter
ponatur in totali, si requiritur ut a faciente
ponatur. Sed sufficit si ponatur actus qd possit
ordinari ad esse totale, hic in totali ministerio
nisi confusus intentiones contra beatum minister,
videtur ponitur loco et noie ubi, gatenus.

ordinatur ad esse habitale per verba q̄s exi.
 Et ut huius actus poenitentis esse actus
 ubi morales, ac poenitendū ministerialiter loco
 et noī ubi poni, si requiruntur ut loco ubi
 poenitens soleat, confiteatur, aut satisficiat.
 Sed sufficit, si actus ille licet humano ordinari
 possit ad esse actus ubi morales et ad esse
 habitale: ac possit fieri ordinari, quatenus
 proveniunt ex interna ubi inspiratione in
 ordine ad absolutiōem quendam et confe-
 quendam. ut ostendit D. Thomas loco citato
 addidit.... in solo a poenitentia p̄sent
 dictum ē: Et actus humani pro sua
 q̄ proveniunt ex inspiratione interna, unde
 sua si adhibetur a ministerio, sed a deo
 interiori operante. unde huius poenitentis actus
 duplici modo deint̄ ferri, si quatenus sunt
 actus humane doloris, confessionis, satisfi-
 cationis proprie, et sub hoc respectu s̄t
 dispositiōes requisite in solo in ordine
 ad iustitiam obtinendam, si quatenus sunt
 actus ex interna ubi activa inspiratione pro-
 venientes in ordine ad absolutiōem et
 hanc suam locum tenent.
 Rem totam accipe sicut ex D. Thoma loco citato

ad inuicem, ubi duplex subiecti genus distinguit;
autem... in quo confertur excellens gratia, quae supra
abundat omnem facultatem actus humani: et in
hoc subiecto inuicem si potest esse actus humanus, quia
sunt plena et perfecta uniuersio, uelut
provenit ex tribus, ubi quodammodo ex eodem
principio; unde non est aliquid substantia
sua talis, aut ex aliquo extrinsecum, et actus
humani habet dispositiones, si uel se habet
in Corpore, confirmatio, extrema actio.
est aliter quod hoc effectum correspondente
actibus humanis... per se habet... actus
humani perficitur, et hoc non est aliquid in
potentia et motivatione: sicut in medicina,
quodammodo quod extrinsecum adhibetur, sicut in classa
et electione, quodammodo est actus sanctorum
pura essentia quodammodo: quod est par in subiecto
quod est medicina ad spirituales, quodammodo dicitur
autem ut extrinsecum adhibetur, quodammodo actus
sanctorum. quod dicitur.

Insuper etiam sequitur potentiam in partem
nihilum subiecti potentiam cum actu subiecti
nihilum; ac potius potest habere potestatis
clavum, quod nemini uagan theologo in mentem
uenit. quod dicitur.

Quis est Legatum. nam quod in mentem venit diuina
thema quomodo potest habere substantiam potest.

maam sibi penitentie, quia idcirco filiariter
 minister sibi, aut partem potestatis clavium
 habet. sic e habet loco iam citato: unde mox
 si adhibetur a ministro sed a deo interiori ope-
 rante. sed complementum sibi exhibet minister,
 dum penitentem absolvit. si tunc actus si
 ff sibi maam gatenus a penitente procedunt
 sed gatenus a deo interiori operante exhibentur:
 si penitens vere minister dicitur regit si et est.
 Proinde ut scilicet more redivinamur, quemadmodum
 quis sculptori mensem marmoream exhibet ad
 eformandam efigiem aut statuam, si dicitur
 partem sculptori illius statue, ita et gatenus
 subministrat in sibi si dicitur partem minister
 sed ille solus, si complementum sibi forma
 exhibet, quique solus maam illam in potestatis
 sibi idcirco concepsit elevat ad se, sicut et est
 et certe ille e solus sibi minister si solus
 est maam formam applicat, in hac illa e applica-
 tione precise consistit sibi essentia. si solus
 laudos est maam formam applicat ex natura
 sua et iusto potestatem sibi ad hoc traditam.
 unde solus e dicens sibi minister solus si
 potestatem clavium gaudet si et est.
 sicut etiam gata erexa sibi sibi sibi si tan-
 maam quam formam; si penitens huius actus
 suos sive maam sui subministrando sibi gatenus

confessio ad abundantiam
R: D: confessio quam dispositive et reparative confessio
Q: conf. affectiva et misericordialiter R: conf.
sollicitam item habet dicitur Thomas 2^a 2^a 2^a
parte quest. 96 art. 6 in de, ubi ait... remissio
culpe e effectus poenitentiae, principaliter quidem
ex virtute clavium, quae habent remissionem, ex quo
parte accipitur in godi formale in hoc sub
ordinis a ex vi actuum poenitentiae per se
ad virtutem poenitentiae; si per se hi actus
absoluto ordinantur ad clavium ecclesiae. q^o
Inq. 5to si actus poenitentiae sunt materiae facti sunt
utique res sensibiles; et hoc falsum e q^o
R: D: illi sunt res sensibiles si per se si per alios Q:
per se simpliciter Q: illi et dicitur in: D: conf. hoc
argumentum similiter habet ad usus contritionem quae
per se proprie sensibiles n^o e, et sic sensibiles
per varios dolores et amoris actus et fleus
quae exhibet poenitentiam sic etiam sensibiles per ipsa
confessionem quae per se sensibiles e. q^o et col.
Inq. 6to probatur ex cons. evident. tres actus poeniten-
tiae e materiae facti proxima. et hoc fieri
nequit. Item eodem modo aperit sanctum
contritionem tres actus e materiae facti. prout
efficiens satisfactoriam n^o e materiae facti ubi
quae sic post constitutum habet q^o alii quo

actus si sit pariter maius sibi proxima.

Primo s. c. ad eius probationem dist. on: evidens
i satisfactoriam in facto et si ei maius sibi
Q. satisfactoriam in fieri sive in voto et m:
egrediam satisfactoriam in re et actualiter si requi-
ritur ad penitentiam sibi sed solum requiritur et
sufficit satisfactoriam voluntatem, quod in ipsa continentur
includitur. q. d. et c.

Ratio s. c. rigorose intellegendam aliquam gemam
modam continentis et confessio deest penite abso-
lutioni, ita etiam et ipsa satisfactoria quod si
falsum est; et hinc est quod concilium Tridentinum
legendo de necessitate huius penitentis actuum
confessio dicitur voce ad integritatem si a ad
penitentiam, scilicet duplex est integritas, una
interna et essentialis, altera externa et acciden-
talis. utrumque hanc integritatem in sua
definitione completi voluit sancta conc. scilicet
in huius penitentis actibus duos priores requiri
ad integritatem internam et essentialis, postea
tunc nempe satisfactoriam requiri ad integritatem
externam et accidentalem. insuper voce illa
generalis integritatis usque in sancta. Proinde ne-
citem Thomistas inter et Scotistas dividimus.
sed disputandi nam in generalitate illius
vocis relinquere. q. d. et c.
jam probato quod maius proxima sibi penitentis
sunt actus penitentis, scilicet confessio

Et schiffatis jam examinandum fuerit, quid unum,
quodque sit, quod unumque primum, quod per illationem
tribus absolventur paragraphis.

Paragraphe I De Contributione

Verba quae de contributione, nimirum quod sit
quod sit, quanta sit, et quod duplex sit, primum quod
idem est, quod sit infra definitio, quod primum
latus quod quantitas, quod primum.

Articulus I De Definitione Contributionis

Definitionem contributionis exhibet con: sicut est,
sicut est, a qua recedere non licet, sicut habet
... contributio; ... animi dolor ac afflictio est de
peccato commisso cum proposito non peccandi de futuro.
Dicitur imo animi dolor, ut ostendatur eam esse
meritum peccati, ortum ex offensa dei, aut
ex injuria deo illata, atque eam meritum
esse debere internam animi sensum, si vultem
externam aliquod dolorem aut tristitiam figmentum
hinc imo sequitur contributionem ortum habere deum

Ex ipsa voluntate, ex intimis animi membris
 Deo si cum se magis conluctum, qui: magis delectum
 dat doloris primina, cum exterior dolor sepe ipse
 in potestate boni, qui se ex iustitia ac demeritis
 v.g. morte parentis, magis afficitur ob imperium
 proprium, quam ex iactura rei spiritualis, quod sepe
 non afficit.

Dicitur deo delectatio de peccato commisso; delectatio
 autem est actus animi vehementer, qua à se aliqua
 avocatur, et eam refugit; unde si sufficit, ut
 peccato doleat de peccato, sed requiritur imperium,
 ut illud refugiat, et ut illa sicam, hancem à
 facie colubini exorsat: delectatio à dolore
 est duo distincta, delectatio est de ipsa interna
 doloris passione, ut fit in beatis.

Dicitur etiam cum proposito si peccandi de castro,
 et nimirum est datur dolorem illum, si delectatio
 in bono pro objecto habere peccatum commissum et
 quatenus per etiam futurum
 proferendum concilium videntur per hoc verba
 cum proposito etiam: exegisse in poenitente
 propter exegisse, et formale declinandi à
 peccato, id est, actum formalem et exegisse pro
 sibi proponat poenitens, peccatum in propter
 de vitare; quia nimirum propter virtuale et
 bonum vitandi peccatum, invenitur in ipso dolore
 Delectatio peccati etiam commiseri. est definitio

contributio galis si tempore necessarii fuit ad
remissionem peccati nisi addas haec verba, et
voto posthandi ea quae ad remissionem
solum pertinentia requiruntur, habebis defini-
tionem contributionis galis et dicit in nova lege
per haec ultima verba si est intelligendum
volumus ad posthandi ea quae, quae requiruntur
ad solum vite suscipiendum, sicut et votum
confitendi et satisfaciendi, quod duo iure divini
necessaria sunt, ut scilicet possit, et dicitur vobis
aliquid expletur, et contributio super additum
sed solum intelligendum est, contributionem nunquam
effectum suum habere independenter a voto,
aut voto facti, quod implere saltem incute dicit.

De J. B. Articulus II De Proprietatibus Contributionis

Contributionem hanc consideramus galenus affectum
a suis speciebus, dum intra, dum extra solum
proprietates a, pro affectibus contributionis sui
considerata, necesse est, ut sit libera, vera,
spontanea, et necessaria.
imo dicit est libera, dum quia dicit est voluntatis
libera actus, dum quia effectus est a dicit alicuius
motivi coactivi, tenoris, misericordiam

Dicitur esse vera si facta, si ⁱⁿ malis solum facta
 in corde, si in carnis, et verbum carnis
 sed in intima voluntate ab omni peccati effectu
 aliena.
 3° dicitur esse peccatis, scilicet cum ratione auxilii
 quod movet ac movet; dum ratio movet quod
 excusat: ratio auxilii, quia contributio quolibet
 dicitur esse domus dei, et spiritus sancti impulsus,
 ut ait conciliantibus, si adhuc quidem inhabitandis,
 sed tamen movendis, quod peccatis adhibetur, vix
 sibi ad justitiam parat. quod imo contributio quolibet
 sine ratio sine omnia facta dicitur impulsus
 quod movet ac movet: ratio movet;
 actio quippe humana suscipitur ex motivo,
 tunc si motum contributio est reale et ipsa est
 naturalis, ac movet insufficientis ad salutem. talis
 est contributio contriti, quod peccatum deflebit, et
 orabit et honorandum quod curabitur motum.
 talis contributio est, quod si peccatum, sed amissa
 deflebit humilitatem. unde augustinus enarra-
 re in psalmum 77 ait... quod quibus beneficia
 benevolentiam deum querunt si absque deum facta
 querunt. quod 100 dicit: tunc in quod omni difficile
 est contributio motum distinguere, si facta con-
 sistor sed et ipsa peccatis. quia nimium
 eodem peccatis actio est, utendum potest peccatis
 a diversis motibus. ut ait augustinus in eodem loco

... animum abinet ad facta, qd foris factus agitur,
Atq; timet poenam, et qd iustitiam amant,
In fuerunt; etideo paret sit manu, diffraus
corde, paret epur diffraus voluntate. unde
qaz ab caule observandam e, dum post
confessio, dum ^{diat} penitenti ubum contitio con-
veniat ex motivo reali. atq; sine provent
qd penitens semper in hoc vita bene certus sit,
ubum sit odio v amore dignus.
Hic contitio necessaria e, et qidem necessitate
medi ad remissionem peccatorum, post baptisma
compositum ... qd e, inquit conc. Trident. cap.
qto sess. 14. qvovis tempore ad impetrandam
veniam peccatorum hic contitio modo neces-
sarius. insuper ejusdem e necessitatis ac
penitentia, cuius e propria pars, sed ex
dictis penitentia necessitate medi e necessitatis
aliunde eadem contitio necessaria e, dum
jure divino, dum reali, dum caligantia
jure divino, dum quia ex dictis necessaria
e necessitate medi, dum quia Luc. 13. v. 3
dicitur ... nisi penitentiam habueritis oes
final peribitis. qd
jure reali, ut ait divus Thomas 3tia part. q. 87.
87. art. 7 adimur ... de jure reali est,
qd aliquis peniteat de malis qd fecit
qz ut ad hoc qd doleat se fecisse, et solus

remedium quorundam per aliquem modum, et quod
etiam aliqua doloris signa ostendat. quod
iure ecclesiastico, quia, ut postea dicemus,
precepto ecclesiastico semel in anno. Pre-
terea iungitur confessio: quod est contributio
sive ga in iel valida. quod est est.

disputant acriter inter se Theologi, quod tempore
urgente divinum illud contributiois preceptum alii
aperient illud obligare statim post preceptum
commissum, alii quibus memora occurrunt: alii
singulis diebus festis, alii semel in anno
urgente ante confessionem precepto ecclesiasti-
co. et communio phœnalis: alii sequuntur et est.
Sed hæc discutienda relinquimus professori
doctrinae moralis: interim certum est preceptum
contributiois utique in articulo mortis, et quibus
adest preceptum ecclesiasticum in confessionem vel
communione.

Articulus III De Vanitate Contributiois

Vanitas contributiois idem est ac ipsius nominis
magnitudo, magnitudo est contributiois
duplex sub aspectu considerari potest.

in ratione subiecti in generaliter, hunc
 dicitur interfa. in ratione objecti, et
 hunc dicitur extensa; in ratione modi quo
 objectum considerat, et hunc dicitur appa-
 rativa. Hae dicitur magna, in in-
 tensivitate, in extensivitate, in appetitivitate.
 intensitas dicitur in gradibus, quos
 dicitur, desideratio, et amor, extensivitas
 dicitur in ea, in seipsum potest
 Extensitas dicitur in universali-
 tatem ac multitudinem personarum, sem-
 per etiam tempus, quo durare dicitur.
 appetitivitas dicitur in estimatio-
 nem, in, desideratur personarum
 super omnia desiderabilia, desideratur et
 amatur deus super omnia amabilia.
 hic pauca sunt dicenda de appetitivitate
 et extensivitate dicitur; de ipsius intensitate
 in articulo sequenti dicitur formis.

III

Propositio I
 dicitur per Summa dicitur appetitivitate.

Primo ex veteri Testamento deut. 4 v. 29

legitur.... cum quæsieritis dñm deum
 suum, iustitias eius, sicut sola corda
 quæsieris et sola tribulatione ad huc.
 Joelis i vj. .... conuertimini ad me dñi sola
 corde vestro in gemitu et in fletu, et in
 plangitu, et seruite corda vestra et in
 vestimenta vestra. qđ conturbatis debet
 et ex toto corde, ex sola tribulatione
 ad j, prout nifi est super oia factum
 apprehensive, nifi est. qđ et al.

Idem ex novo testamento. primo Mat. 22 v: 37
 legitur.... diliges dñm deum tuum
 ex toto corde tuo et in sola aia tua,
 et in sola mente tua. qđ dilectio dei dicitur
 et ex toto corde, ex sola aia, et ex sola
 mente: ai talis n est si n est super oia
 factum apprehensive, quia n possumus deo
 sic diligere, et in ista creaturam profere.
 Ad Mat. 10 v: 37 legitur quoque.... qđ
 amat patrem aut matrem plusquam me,
 n est me dignus; qđ amat filium aut filiam
 super me, n est me dignus. In scriptura
 amore patrum in filios et filiorum in
 parentes designat amorem maximum et
 naturaliter summum; ai declarat amorem dei,
 qđ n sit super hunc et ad deo indigna. qđ

amor dei, q̄ si e' super om̄ amorem, e' deo
indignus. q̄ amor dei super om̄a e' de' d'el
ae p̄oinde app̄hensive sumus. hinc passus
ad romanos ep̄st. 8 dicit... quis n̄ sperabit
à charitate et. an tribulatio? an angustia?
an fames? an s̄c̄l. q̄ imo contributio galemus
includit amorem dei d'el e' summa factio
app̄hensive.

Deo eadem contributio galemus delectatur p̄ca
tam d'el p̄nter e' super om̄a, q̄ tam quia
ea mensura, q̄ deus amatur eodem delectari
debemus p̄ccatum. q̄ sicut amor dei d'el
e' super om̄a, amabilia, sic et delectabilia
p̄ccati d'el e' super om̄a delectabilia: tum
quia n̄ conjugitur amor dei super om̄a quin
p̄nter conjugatur eodem illius ois q̄d fil
offensa dei, et deo odibile a' p̄ccatum
e' offensa dei, et deo super om̄a odibile.
q̄ s̄c̄l.

Propositio II

Contributio d'el e' universalis et debet
Extendi ad om̄a ois p̄ccata sine
Exceptione

P̄ primo quia ex dictis contributio d'el e' app̄hensive
summa: a' nisi e' universalis, n̄ e' app̄hensive
summa; siquidem e' aliquid q̄d
deus anteponetur. q̄ s̄c̄l.

Prodo quia unum peccatum remittit n̄ p̄t sine alio:
neque i ḡa sanctificans p̄t eē simul et n̄
eē in aā; sed tr, N̄ n̄ eēt, s̄ unum peccata
sine alio remittit p̄t. et ex h̄j potest q̄d
unum peccatum remitteretur; n̄ eēt ex h̄j
potest q̄d alterum remaneret. q̄d peccata
unum; agitur de mortalibus; sine altero
remitti n̄ p̄t. q̄d contributio ut sit utilis,
et ad salutem conduens d̄t sese ad ōa ōia
extendere peccata. q̄d ches!

Primo penitentem n̄ tenent ad tot numerus actus
contributiois eliciendos, q̄d sit peccata, idem
contributiois actus suffiunt pro ōb.

Pr̄o n̄ requirit contributioem generationis pro
peccatis venialibus, quia ex his aliqua sine
alio remitti p̄t; et r̄s ē quia n̄ sit
in^{com}parabilis cum ḡa sanctificante.

Articulus IV

De Speciebus Contributiois

Duplex contributiois species, perfecta una, im-
perfecta altera: in quo pr̄cipue consistat
utraq̄ue, actuum ē ac officio habere.
Itaque sigillatim de utraque agendum
erit.

am, e die
est del
sine p̄t
p̄t
an ang
h̄is
f̄ctio
p̄t
p̄t
dem
dei
ele
h̄is
h̄is
s̄ q̄d
h̄is
p̄t
p̄t
est
ine
p̄t
n̄ eēt
ligē

Summus I
De Contributione perfecta

Primo certum e contributionem habere, ut per
fecta sit ex charitate. Ita conc. Trident.
Sess. 17. cap. 4. de contributione ubi ait. ....
contributionem hanc obligando charitate perfectam
e contributionem.

2do noe charitatis intelligitur, si quilibet amor
boni et recti, et tunc dicitur charitas late
sumpta, si intelligitur solum amor dei propter
se diluere, et tunc dicitur charitas stricte
sumpta.

3tio scilicet oes Theologi contributionem per-
fectam e ex charitate stricte sumpta
verum acriter inter se disputant de ratione
operis illius charitatis. scilicet charitas
illa perfecta sit propter se simpliciter, si ratio
subiecti, sive ad in qua amor illi dei
propter se diluere recipitur, si ^{ratio} subiecti circa
god versatur; si ratio motus, et objectum
suum consideret. hoc e si intensive si ex-
tensive, si modaliter. et simpliciter alio aspectu

triplex theologorum sententia

quonia e eorum qui eadem specifi-
 cam charitatis perfectam sive amorem dei propter se dilecti
 constituent in intensitate graduum amoris
 dei propter se dilecti, quatenus e in ipso subiecto
 sive in deo, quod propter facultatem sibi in-
 dilectam, est magis ac magis diligere proinde
 aperunt charitatem perfectam, ~~et~~ ^{est} ~~et~~ ^{est} ~~et~~ ^{est}
 perfecta distingui per varios intensitatis
 gradus, quod suscipere est. unde v. g. in:
 perfecta charitas est a primo gradu
 intensitatis usque ad 100 intensitatis gra-
 dum, sive potius usque ad numerum in-
 tensitatis graduum quem assignare a potest
 et in quo sita est charitatis perfectio.
 eadem eorum est qui eadem specifi-
 cam charitatis perfectam constituent in ipsius extensitate
 objectiva, ita ut charitas sit perfecta quando
 deus propter se ita diligitur, ut omnibus
 estens obus objectis et super omnia; charitas
 a imperfecta sit idem amor initialis totum
 et qui a extendatur ad omnia objecta quae deo
 possunt dari. unde perfecta charitas ab
 imperfecta in eo distinguitur, quod perfecta
 fiat ex motivo dilectionis dei super omnia;
 imperfecta vero ex motivo quidem dilectionis

dei, in br super sa.
3° hic eorum legi auctem specificam charitatis
perfecta defumunt ex motivo q^o deum sive
objectum suum considerat: scilicet deus
considerari q^o si prout in se absolute bonus
est, si galenus bonus e relative ad nos. si
primum deus perfecte amatur: si adu im-
perfecte: primus amor vocatur perfecte
charitatis, et purus amicitia; 2° deus amor con-
cupiscentia et sui: unde in theolog. cariss.
manet charitatem, perfectionem suam habere
ex motivo q^o deum ut in se absolute bonum
considerat, nulla habita ratione utilitatis,
aut boni creaturae; imperfectionem vero
suam seu potius minoram perfectionem
habere ex aliis motivis q^o deus amari q^o
4° his positis duo hic puncta nobis distincta
occurrunt. primum, in q^o manifeste fit
ratio specificae charitatis perfectae: 2° deum
utrum charitas perfecte ante fontem actu
susceptum de se ipsa justitiam.

Punctum I

planum est rationem specificam charitatis
perfectae defumi debere ex aliqua e hi-
-bus theologorum sententis supra expressis
neque aliam excogitari posse itaque sit.

Conclusio I

Contributio, ut sit perfecta, non habet
Exe intensitate graduum charitatis.

Primo namque si perfecta contributio consistat
ex intensitate graduum charitatis, ubique
est ex intensitate graduum summa: si ex
intensitate graduum aliqua minori: aliter
dicitur pl.

primo perfectio contributio consistat si sit in
intensitate graduum charitatis summa,
quia huiusmodi intensitas impossibilis
est, intensitas est charitatis in creatura sup-
poni si sit infinita. neque est creatura fin-
itoris infiniti capax est. nullum autem est
finitum, cui aliquid ad se sit potest. quod imo
implicat intensitas illa graduum charitatis
summa.

Secundo perfectio contributio consistat si sit in
intensitate graduum charitatis minori. dum
quia si magis in uno gradu concipitur
quam in altero. Dum quia nullus charitatis
gradus asignari potest, in quo sita sit con-
tributio perfecta. dum denique quia si
in aliquo minori charitatis gradu consistat
in unico charitatis gradu consistat necesse est

ae proinde v' in primo gradu charitatis per-
fecta est contributio. e' vero si perfectio con-
tributio consistat in aliquo minori et
finito charitatis gradu, figuratur ipse
gradus, et v. g. 20 v' centesimus. in ista
hypothesi novendecim aut nonaginta novem
gradus charitatis nihil conferunt ad perfecti-
onem contributiois. q' ex vigesimo v' cen-
tesimo charitatis gradu plurimode per-
ficiuntur. q' tunc contributio haberet,
vel sit perfecta ex unico gradu supradicto
charitatis. q' a' in uno charitatis gradu
concrevit perfecta. q' et cetera.
eodem modo ratiocinandum est de o'
charitatis gradu possibili et in finit.
limites contento. et cetera.
Et certe si in aliquo charitatis gradu
finito et assignabili consistat contri-
butio perfecta, v' in eo q' responderet
actuali grad, v' in eo q' talis solum vehemen-
tia, q' quis peccato ad hoc, v' h'ist'ia
qua de misericordia bonorum temporalium
doleat. ai nihil bonum dicitur
n' primum alioquin peccator. p'p'issimus
potest justificari cum duobus charitatis gradibus,
q' q' actuali responderent, dum
peccator minus reus n' justificaretur cum 99
charitatis gradibus, quia actu haberet centum grad

gradus. qd absurdum est. qd est est.
Non enim quia sapere sapienter evenit ut peccata
feratur in peccatum furor quodam ac rabie
unde ad justificationem in minor est necessarius
fuit caritatis gradus eo quo in furor ac
rabiam eum agunt. qd est est.

2. 3. tum quia experientia constat bonis etibus
sensibilibus multo magis affiri, quam insensibilibus
et oibus ex conditione humana nam in lapsu
protoparentis debilitate. qd est est.

Et vero caritatis et fil perfecta habet ex motivo
caritatis et mox patebit. qd in ex graduum
caritatis inferibile.

Solvuntur objectiones

Obiisio ex scriptura. Mal. 22 v: 37 legitur... diliges
domum deum tuam ex toto corde tuo, et ex tota
a'a tua, et ex tota mente tua. plura qm
v: 47... remittuntur in peccata multa, quoniam
dilexit multos. psal. 37 v: 9... afflitus
Sum nimis miserebam in gemitu cordis mei.
ex q's textibus sic duplex nascitur arguta
primum caritas perfecta debet cum diligere
ex toto corde, ex tota a'a, et ex tota mente.
a'i caritas qd diligit ex toto corde ex tota
a'a et ex tota mente e' intensiva. Summa qd
2. a' illa caritatis debet ut fil perfecta ex intensiva.

...itatis p...
...fatis co...
...monu il...
...bu qd...
...ig ipse...
...nta non...
...ad puf...
...no i' un...
...oso per...
...habent...
...fundat...
...latis qua...
...al.
...d qd o...
...ta finit...
...s grada...
...il carit...
...frondem...
...ul vobis...
...i' hyst...
...ingratia...
...nisi p...
...is p...
...f. d...
...er com...
...centi p...

quarum qd peccata dimittit. of multum
charitatis. ai sic se habet contritus peccatis,
de qua Luca 7. qd est.

Aliter David sane perfecte contritus erat dum
dicebat... afflitus sum nimis et rugiebam
& gemebat cor meum. ai hoc contritus erat
valde intensa. qd

R. immo scriptura ibi loquitur de vero dei amore qui
semper necessarius fit ad justificationem sive
intra, sive extra fontem. prout talis amor
n' e' semper contritus charitable perfecta, et
a fortiori charitable intensiva summa, alioquin
ad justificationem etiam intra fontem necessaria
sunt contritus charitable perfecta, qd falsum
propterea patet. qd

1. 2do ad imu et. m: n' requiritur e' ut charitas qua
deum diligit ex toto corde et est. fit intensiva
summa per se sufficit ut fit appropriativa summa
id est deum diligit super oia, qd e' creatura
dicatur deum diligere ex toto corde ex tota aia
ex tota mente sufficit ut fit parata bonorum
oium ino et quia vita iacturam pat. potius
quam deum offendere, in hoc dispositione erat
Sanctus paulus procul dubio perfecta charitable
instruendus cum dicebat ad Romanos cap. 8....
quis nos separabit a charitable xpi? an tribulatio,

an angustia? an fames? an nuditas? an periculus?
 an persecutio? certus sum i quia neque mors,
 neque vita, neque angeli, neque inferna...
 neque creatura alia poterit nos separare a cha-
 ritate dei qd e in xpo jesu dco nostro.
 Haec nostra responsio e d. august., qd C. i. de
 doctrina ariana cap. 22 sic etiam cum gregoli.
 sextum explicat... cum ait scriptura, inquit
 Diliges deum tuum ex tota ca ex tota mente,
 nullam fid. vita nostra partem relinquit, qd
 vacare deat, et qd locum dicit ad alia re-
 uti velit. qd est.

Præcordia D. N. illa continentia habet et est ob
 multum charitatis, qd optimam elagat:
 ab omni et illa qd gradus intensitatem.
 N. solutio patet, id e multum eia hoc
 charitatis, qd diligit deum super ea qd novum
 bonorum omnium, et sed vita jacturam facere
 potius, qm deum offendere. Haec tñ charitas
 n e intensive summa, sed tñ appetitiva.
 R. ad 3. tum ino N. conf. eunde e i sequitur
 qd charitatis ut sit perfecta, sive qd idem
 est, qd ad specificam charitatis perfectam
 demonstranda sit ex intensitate graduum, sed
 tñ sequitur qd charitatis pot e simul
 perfecta et valde intensa. qd est.
 R. o. N. m. potuit e David sic dicere cum charitate

perfecta ex charitatis motivo sumi oia,
quoniam idcirco necessarium fuerit aliam
charitatis intensivalem habere, postquam
quod requiritur, ut sit sumi oia. quod dicitur.
Potestatem hanc et ejusmodi textus probant
hanc charitatem summam intensivam ferre
obtinendam esse, non a absolute necessarium
quod dicitur: ex hoc solutionis principio
solvi possunt oia argumenta quod ex R. P. de
sumi solent. Hoc est solam voluntatem R.
P. quod equum sit, quod obtinendum sit.
quod eo utendum est, et contributio peccatorum
tanto sit intensiva, quanto gravius peccavit.
ob id itaque idcirco ex ratione contributio dicitur esse summa
apprehensiva. quod est intensiva.

R. P. conf. hoc est duo nimirum contributio apprehensiva
ativa summa, et contributio intensiva summa
ex duobus oriuntur diversis. contributio apprehensiva
summa oritur ex presentia et
dignitate objecti; quod ceteris rebus ob-
anteponit, contributio vero intensiva summa
oritur ex vehementi applicatione mentis ad
objectum, hoc est summo conatu facultatis
creatae ad objectum ad quod tendit. quod ex
eo quod contributio dicitur esse apprehensiva
summa, si sequitur quod dicitur esse intensiva
summa.

Just. imo contitio n̄ p̄t ē appretiative summa
 et intensiva remissa. q̄o d̄c̄t ē intensiva
 summa.

R. imo et A. quia mens per unicum actum
 singularem et remissum p̄t deum ceteris ob
 objectis antepone.

Perdo N. conf. quia etiam contitio, et p̄t appre
 hensive summa, d̄c̄t habere aliquam
 intensivalem, n̄ sequitur q̄o d̄c̄t esse
 intensiva summa. q̄o d̄c̄t?

Just. r̄do q̄o movet ad apprehensivam objecti
 movet q̄o ad intensivalem actus. q̄o f̄
 contitio d̄c̄t ē summa apprehensiva,
 d̄c̄t q̄o ē summa intensiva.

R. imo D. N. A. movet q̄o ad intensivalem
 actus aliqualem, id est, ad eam actus in
 intensivalem q̄o necessaria fit ad apprehen
 sivam. et ad intensivalem omnimodam in
 q̄o fita fit facultatis perfectio et A.
 si i duo amores necessarios se invicem
 n̄ concubuntur, et unus sine altero stare
 p̄t. sic mater v. g. intensiva amore pu.
 sequitur filium natu minimu, si d̄t con
 sultata est in necessitate d̄t eligendi
 inter utrumque neque inter filium natu
 minorem et natu majorem tunc vitam
 conservat, filium natu majorem eli
 git, q̄o filium natu majorem majoi

amore appetitive proficitur, et ratio minor
maiori amore intensivo
Primo dicitur Conf. dicitur quod est summa intensivo
id est obtinendam foret quod fit semper intensivo
summa est id est, nec parvo requiritur ad per
fectionem continentis, et fit intensivo summa,
et Conf. solutio patet ex istis.

Inf. 3° etiam sequitur ad bonum intensivo dicitur
patet de malo aliquo temporali, quam de offensa
dei, si dicitur et inordinatum Conf. quod est tal.
Ratio est in istis falsum si est bonum intensivo dicitur
patet de malo temporali, quam de offensa dei, et
gravius circa culpam: et eadem circa culpam
ita respectus est si potest, et fit parvus deum
offendit, quod dicitur quam malum temporale patet:
et potest intensivo dicitur de eo malo, quam de offensa
dei. sufficit et iste dolor de offensa dei, quod fit
saper oia id est appetitive summa, et semper
probatur est.

Primo inordinatum si est, et quis intensivo dicitur
de malo temporali, quam de offensa dei, modo
est appetitive magis dicitur de offensa dei,
quam de malo temporali. quia numerum inten
sitas ita doloris de malo temporali major,
quam de offensa dei, videtur ex conditione
natura nostra infirma et corrupta, quod sensibilibus
magis movetur, quam spiritibus: unde ne
vitiis vultu ita intensitas, nec culpa in ju
latur, modo deus saper oia appetitive
diligatur quod

go posito charitas perfecta ^{ab im} perfecta disti-
ngi: requiritur posito go conturbis sit perfecta
ad charitate deum appetitive, et super o'a
diligente. iam charitas perfecta habet in
perfecta distinguere requirit; res illa est si
o'is charitas, o'is amor dei verus deest et appe-
titive summus et super o'a: si o'is charitas,
o'is verus dei amor deest et deest.

Primo ex probatis supra in prope ima:

2do sic legitur augustinus l. de moribus, cetera
sua catholica cap: 5: ... Deus nobis et sum-
mum bonum: neque infra remanendum nobis
est, neque ultra querendum. aliter enim
periculosum, aliter nullum est. go infra
deum si e remanendum go super o'a que-
rendus est go et deest. et quod: 62 ad Ma-
cedonium cap: 4: ... Deus, inquit, idem verbum
doctor, e go nihil melius invenimus, si cu-
si diligente aliquid v' proponimus, v' equa-
mus, nos ipsos diligere respicimus. go amor
creaturae e go aliquid deo proponimus v'
equamus:

3tio impluit in terminis deum diligere. Non
diligere super o'a, ipsi enim aliquid proferunt,
si e ipsum diligere, sed e ipsum contemnerunt
suum enim bonum, aut super o'a dili-
gitur, aut nullatenus diligitur, go o'is
verus dei amor deest et appetitive summus
et super o'a. go et charitas etiam imperfecta

Sive minus perfecta, cum sit verus dei amor,
 deus est appetitive summa est super ea.
 ergo caritas perfecta ^{ab} habet perfecta distinguitur
 requirit, si perfecta caritas, consistat
 in amore appetitive summo delectato.
 ergo contentio si habet unde sit perfecta,
 ex caritate deum super ea diligenter ergo
 Præterea quod virtus, ergo versatur circa deum,
 deus est super ea, aliquid quod est virtus
 per seculum, si religio deum colit
 super ea adorabile, fides credit super
 ea credibile, spes con-volat et optat
 super ea veram et obtabile ergo etiam
 et caritas, ergo si virtus prima, sive, ut
 ita dicam virtus virtutum, deum emat
 deus super ea amabile; ergo iterum sicut
 religio in respectu gratia deum colit super
 ea admirabile; sicut fides etiam sic
 etiam et a fortiori caritas ergo etiam.

Conclusio III
 Conspicitur ut sit perfecta, habet Ex
 Solo Motivo caritatis Præter sumpto
 Sive amoris dei propter se dilecti.

Primo quia contentio habet ab sit perfecta
 ex solo motivo sicut caritatis, vel

intensitate graduum caritatis, i. ex intensi-
tate objectiva ejusdem charitatis scilicet
s. a. si ei probatio eius posteriora dicitur
nequeunt, qd. dicitur:

Primo conclusio habet ut sit perfecta ex per-
fecta caritate iuxta concilium Trident. sess.
14. cap. 7. .... si caritas habet unde sit
perfecta ex solo motivo. notionem enim
charitatis e dilectio dei propter se
ipsum, prout ex hoc dicitur. Quia caritas
non habet unde sit, sed etiam ut vere
caritas sit.

Primo quia non est vera caritas, si deus propter
se propter se diligatur iuxta illud August.
enarratio in psalmum 53. .... Laudetur
Deus voluntate, ametur caritate:
et dum gratum sit quod amatur, et quod
laudatur. quod e gratum e ipse propter
se non propter alium. s. e. laudatur deum,
ut deus sit aliquid aliud iam si gratum amet
deum. ^{unde optimo} ~~unde optimo~~ dicitur sanctus doctor
ser. 142. de verbis evangelii Joanni, cap. 14.
14. .... qd. amandus erat deus; et amandus est
deus alia, ut si fuerit, nos ipsos oblitiscimus.
qd. primo ibi non est vera caritas ubi deus non
diligatur propter se ipsum.

Secundo ex hoc dilectio dei propter se habet caritatem
ut sit perfecta, ex eo e habet caritatem, ut

fit perfecta, qd se postantior evadit,
 et a ceteris virtutibus theologis distin-
 gitur: ai ex solo suo motivo hoc dicitur
 charitas: primo n' fieri debet, sed oes vir-
 tutes theologicas longe supereminet ab
 clarum est ex apostolo prima ad corinth.
 13.... nunc a manent fides, spes, charitas
 sua hoc, Major a' horum e' charitas: non
 ex solo motivo habet charitas et fit major
 ex Dico thoma 2da 2da qd 23 ar. 6 in
 se. ubi ait.... inter virtutes theologicas,
 illa e' potior, qd magis deum attingit.
 fingen a' id qd e' per se majus e' cogno-
 e' per aliud: fides a' et spes attingunt
 e' idem deum, qd a' qd e' ex ipso provenit nobis
 n' cognitio veri n' adeptio boni; sed chari-
 tas attingit ipsum deum, et in ipso consistit
 n' al' ex eo aliquid nobis provenit, et ideo
 charitas e' excellentior fide et spe. qd
 primo charitas ex motivo suo habet ut
 et ceteris virtutibus theologis postantior.
 2do a' solo motivo habet et distinguitur
 a' ceteris virtutibus theologis: primo distin-
 gitur et qd e' realiter iuxta istas nunc
 a' manent fides spes et charitas sua haec
 major a' e' charitas. 2do ex solo motivo
 2da distinguitur, quia virtutes theologice
 n' distinguntur ne confundantur nisi ex

motivis localibus. virtutes e. illa idem habent
subiectum nempe aam idem obiectum
nempe deum, sola habent diversa motiva,
ac quoniam ex solis distinguuntur et fieri
fiuntur motivis. qd ex solo motivo
habetur virtutes, ut fil major et excellentior
ceteris virtutibus theologis, ex solo
motivo habetur ut distingatur a ceteris
virtutibus theologis. qd a solo motivo
habetur ut fil perfecta. qd

St. Thomas ex Sancto Thoma 2da 2da q. 17 art.
3. ubi dicitur... tuum charitas fil prior
spe ab ait in se... amor quidam est
perfectus, quidam imperfectus. perfectus
quidem amor est, qd aliquis secundum
se amatur, ut prole cui aliquis vult bonum,
sicut homo amat amicum. imperfectus
amor est, quo quis amat aliquid a se
ipsum, sed ut idem bonum sibi ipsi
proveniat, sicut homo amat rem quam
concupiscit. primus amor pertinet ad
charitatem qd in heret deo a se ipso,
sed spes pertinet ad rem amorem, quia
ille qui sperat aliquid sibi obtinere
intendit. unde si, ille amor perfectus e
ex motivo qd obiectum suum secundum se
et propter se amat: si charitas deum amat

ad se et propter se: quod ex motivo suo
perfecta.

R. 4to amor charitatis de se semper justificat,
ut postea palebit. amor sui nunquam
de se justificat: ad hujus differentiam
nulla alia offerri potest ratio, quam quia motiva
charitatis longe nobilior est, et longe
excellenter motiva sui: quod ex suo motivo
habet charitas ultimum perfectum. q. d.

Solvuntur objectiones.

Obi primo conturbis perfecta esse non potest ex mo-
tivo charitatis, quia motiva charitatis non est
amor dei propter se dilecti. ad hoc non
eternus amor quod dicitur paulus flagrabat
cum dicebat quia ad philippenses versa
23.... cupio dissolvi et esse cum christo, et
sane perfecta charitatis, et silentium dicit:
ad hoc motiva illius charitatis non erat
amor dei propter se dilecti, sed unio
nobis cum deo sive beatitudo eterna
cum in deo consequenda. q. d. et est.

R. 2^a m: ad causas probationem dicitur m: motiva
non est amor dei, propter se dilecti, sed unio
nobis cum deo sive beatitudo eterna
objective sumpta et formaliter sumpta dicitur.

Itaque unio cum xho sine beatitudo
aeterna potest dupliciter spectari. scilicet objective
scilicet formaliter; beatitudo aeterna objective
considerata est deus quatenus est in se sum-
mum bonum, et obiectum nostrae beati-
tudinis. beatitudo vero aeterna formaliter
sumpta est ipsa possessio dei, quatenus nos
beatos reddit.

Potest motivum amoris divi pauli dicitur
... cupio dissolvi et esse cum xho erat
ista beatitudo aeterna objective confi-
derata, sive deus ipse quatenus in
se absolute bonus. et vero motivum
illius amoris si erat unio cum xho, quae
est possessio ipsius, quatenus nos mere
beatos reddit. alioquin amor ipsius si esset
sine vere habitus iuxta illud S. Thoma
2da 2ae q. 19. art. 6 in. 2ae ... habitus
ingit, facit hominem inhaerere deo per se
ipsum, mentem hominis uniens per affectum
amoris. fides autem et fides faciunt hominem in-
haerere deo, sicut videtur principio, ex
quo aliqua nobis proveniunt. eadem haec
solutio est cum theologorum. sic cum explicat
Franciscus 2o de meritibus q. 13
art. 2o ... duobus quippe modis potest gratia

sibi beatitudinem; uno modo in seum
 commodam, seu ut e' bonum sibi; ita
 ut hoc sit proxima ratio amandi. tale
 bonum, et hic est p'ius amor concupiscentis.
 sicut diffinitus ab amore charitatis: alio
 modo ut quis amare sibi beatitudinem
 immediate et proxime ppter gloriam
 dei, et ut illum tanquam amicum praesentem
 habeat, et gaudeat de bonis eius
 et hic amor licet materialiter p' ista dicam
 potest denominari concupiscentia, respectu
 boni beatitudinis quod quis sibi amat, foaliter
 vero et quoad votivum est amor
 amicitiae. et hoc quoque posteriori amore
 amicitiae recte dicitur esse actum chari-
 tatis, quia ex foali eius motivo elicitur,
 et tale erat desiderium pauli ad philippum:
 per prima desiderantis dissolvi et esse
 cum alio. qd dicitur.

Inst. primo motivum charitatis si potest esse amor
 dei ppter se dilecti p'cipue; qd motivum
 charitatis si e' beatitudo aeterna obiectiva,
 sed foaliter sempiterna.

R. N. A. charitas e' habet motivum aliquod;
 motivum, a' illud e' e' amor dei ppter
 se dilecti, si amor dei dilecti ppter nos.
 a' hoc posterioris dicitur requiri amor e' dei

propter nos et relatione ad comedam nostram
est amor sui: spes est in deum tendit gratiam
nobis bonum est. qd. dicit.

Insuper ideo voluntas carum non est amoris dei
propter se dilecti sine aliquo sui amore
ad iuncto. voluntas est non est spoliari in
nato isto desiderio, qd. quilibet hoc malitiam
ventur in bonum suum, et hoc est doctrina
sanctorum pp: ethologorum. et hinc est
qd. s. August. l. 2. de doctrina christiana
sic charitatem designat cap. primo...
charitas est inquit sanctus doctor est motus
animi ad fruendum deo propter se ipsum,
et se, et proximo propter deum. ubi
solum motivum charitatis non est solus
amor dei propter se dilecti, sed et amor
sui et amor proximi. qd. dicit.

R. Diff. A. voluntas carum non est amoris dei
propter se dilecti sine aliquo sui amore
ad iuncto. ut supposito implicite et
virtualiter C. formaliter et explicite semper
N. H. itaque amor ille sui non concupiscentie
beatitudinis, qui in nobis
est sine nobis, ex natura indibus, potest
inesse nobis dupliciter, scilicet implicite et
virtualiter tantum, non explicite et formaliter.

Certum est desiderium illud beatitudinis
 nostrae in existentia semper in voluntate
 explicita et formaliter, et hinc est quod
 voluntas fuerit eligendo est attendat
 ad objecta particularia, quod potest eligere
 et exoptare variis motivis. ac proinde
 potest versus objectum aliquod fieri, quia
 quicquid bonum est, abstractioe facta
 cujuslibet alterius motivi. hinc etiam
 voluntas potest deum prosequi amore, quia
 quicquid bonum est, ac proinde deum
 diligere quicquid potest se, abstractioe
 facta amoris illius, sive desiderii, quo
 fertur in beatitudinem suam. quod est
 eligere etiam facta potest antecedens, quia
 naturalis ille amor quod quis in bonum factu
 fertur, et ingentibus non est, nisi quatenus
 fertur in bonum commune, quod dicitur a
 illo beatitudinis ut sit, et boni commune
 non impedit quominus voluntas capax sit
 amoris objecti specialis potest se quicquid
 dilecti, quia nimirum, nec desiderium
 illud generale beatitudinis implet ea
 facultatem voluntatis, nec impedit quod
 minus voluntas prosequatur objectum
 potest quicquam boni absoluti rationem.

quod prebet definitionem Sancti Augustini
de Charitate... sanctus doctor ibi ex-
hibet definitionem Charitatis hanc sumpta:
duplex est Charitas, alia quae deum,
et haec est modus animi ad fruendum
deo propter se ipsum, alia est quae se,
et haec est ordinatus amor sui, alia
quae proximam, et haec est de qua ad
Romanos cap. 17 dicitur... dilectio proxi-
mi melius non operatur. plenitudo gratiae
est dilectio. Sicut ergo Augustinus ad plenitudinem
ordinem dilectionis aut Charitatis duas illas amoris
species annuntiat. qd. dicitur.

Post istos amor Charitatis nequidem per affectualem
potest fieri ab amore sui, ibi est amor in se
ab amore sui fieri, qd. fundatur super co-
municativam beatitudinis aeternae, in cuius
participatio communicat cum angelis bonis.
si se se habet amor Charitatis, et expressis
verbis habet dicitur Thomas 2da 2ae qd. 23
art. 1 et 2to in se. S. qd. 23 art. 10 in se
... amicitia Charitatis fundatur super commu-
nicativam beatitudinis aeternae, in cuius parti-
cipatio communicat cum angelis bonis. idem
multis aliis in locis repetit idem Sanctus
Doctor.

P. S. T. ad cuius probationem dicitur. ibi amor in se
ab amore sui fieri, qd. fundatur super commu-
nicativam beatitudinis aeternae tangam motum
conduens ad amorem Charitatis. S. tangam

ipsum motivum charitatis formale N. M.
 et similiter distincta minor et. corp. motum
 suam explicat dicitur Thomas prima 2da q. 63.
 63 art. 5 ubi probare aggreditur, charitatis
 si potest esse sine fide et spe, quod ut evincat
 hoc arguitur, respondendo ad primum, official.
 amor charitatis non est amor gelibet, sed amor
 qui diligitur deus ut beatitudinis objectum,
 ad quod ordinamur per fidem, et spem; ponit
 si potest deus considerari tantum objectum beat.
 Divinis sine fide et spe factum per se
 2da ad 1. in quo ad hunc manifestum est
 dicitur Thomam si dicitur amorem spei, est
 formale motivum charitatis, sed tantummodo
 est motivum conduens et ordinans ad amorem
 charitatis; ea ipsius verba. prima 2da q. 63.
 art. 5 ad primum. ... charitas, inquit, non est
 qualiscunque amor dei; sed amor qui diligitur
 ut beatitudinis objectum, ad quod ordinamur
 per fidem et spem.
 Distinctionem hanc inter motivum formale
 charitatis, et motiva aliarum virtutum theolo.
 quoniam adhuc clarius statuit 2da 2da q. 63.
 23 art. 5 ad 2am ubi dicit. ... charitate
 diligitur deus propter se ipsum: unde una
 sola ratio diligendi attribuitur principaliter
 à charitate, scilicet divina bonitas quod est
 eius substantia, idem illud psalmi 105

Confitemini dōi gloriam bono. alio à
causis ad diligendum deum inducentibus sunt
secundariis et consequentibus ex prima. ex
his clare patet divum Thomam nunquam
confutisse motivum formale charitatis
cum motivo fidei aut spei. optime quidem
aperit. andreas doctus nos ordinari ad amorem
charitatis per fidem et spem, hoc est amorem
fidei et spei id est totidem gratiam, quod ad
amorem charitatis ascendimus, et amorem
charitatis deum diligere, et beatitudinis ob-
jectum. Sed nunquam dicit amorem chari-
tatis deum diligere ex motivo beatitudinis
nostre, unde bene observat filivius in 2da
2da quest. 23 art. 4. divum Thomam, si dixisset
deum, habens est auctor beatitudinis
nostre, seu in quantum ab eo procedit
nostra beatitudo, est objectum charitatis.
Sed simpliciter dicit deum vel objectum
nostre beatitudinis amorem charitatis diligi,
quia, inquit idem filivius, sicut objectum
beatitudinis est deus secundum se, / videbimus
et eum finem et ita etiam objectum chari-
tatis est idem deus secundum quod in se est. quod
Insuper quod divus Thomas ex motivo beatitudinis
nostre existimavit charitatem proficisci,
si a beatitudine nostram est objectum
charitatis, tenim sic cogitur 2da 2da quest. 26

quam se ipsum diligere; et ideo in ordine
dilectionis operatur, quod post deum hoc maxime
diligat se ipsum. qd est.

Infl. S. Divus Bernardus in quist. 11 ad quinquagesimam
et 8 postquam datur gradus dilectionis
de gaudio sic loquitur.... nescio quid a gaudio
hincartus in hac vita perfecte apprehenditur, ut
se scilicet hoc diligat sicut propter deum,
asserant hoc fieri ex parte sunt: mirificationem
et impossibile videtur, quod amor ille per quem
deus in se et propter se diligitur sine respectu
ad commodum nostrum est impossibile in hac
vita. qd est amor spiritualis.

R. et. conf. quia ibi loquitur tantummodo deus ber-
nardus de hoc actu charitatis instructo sine
ullo respectu ad se ipsum, quod si gaudio se
diliget et in corde suo ab omni gaudio
appropinquat ad beatitudinis desiderium
quod ois impossibile est: impossibile
est et ut hoc extinguit in corde suo illud
quod ex ipsa parte sua, desiderium ad bea-
titudinis hanc hoc ab ipsa parte sua. qd est.
si a loquitur de actu transitorio charitatis,
quod desiderium illud a extinguit, sed ab eo
solum abstractum. qd est.

§ 9
 Secundum II
 Utrum Contributio charitatis Motivo
 Perfecta ante Sacramentum magis
 susceptum de se justificet

Primo Michael Bajus Lovaniensis doctor do-
 cuit charitatem perfectam, quae est ex corde
 puro, et conscientia bona et sine iniquitate
 in catholico corde, et penitentibus potest esse
 sine remissione peccatorum. Sed haec sententia
 proscripta fuit à summo pontificibus pio
 gregorio 13 et urbano 8.

Deo ante considerent Cajetanus et Hadrianus ex-
 istimaverunt contributionem si delere peccata,
 contra hanc opinionem canonem paravit
 conc. Trident. canonem palavicino c. 12
 diffinitio ejusdem concilii cap. 20. ad monentem
 archiepiscopo Calaritano, eam esse Capitani
 et Hadriani sententia à proscriptioe ipsius
 obtinuit sancta Synodus, et canonem illum
 ecclesiae adjunxit.

Ob hoc aliam tenuit sententiam. Efficit nempe
 contributionem perfectam deum quidem deo
 reconciliat, sed tamen in casu necessitatis.
 Solum et quando non est possibilitas recipiendi
 solum.

4. *La. alii existimaverunt contritionem perfectam
tam quidem deo reconciliare, sed esse
in dispositionem necessariam ad hanc
perueniendum ita magister Sententiarum,
et alii Theologi contra quos ois fit*

Conclusio I
*Contritio perfecta, ac proinde Sacramenti
votum includens de se semper
iustificat ante hunc poenitentiae
actu susceptum.*

*P. primo ex scriptura prima iohannis cap: 4. v: 7
... ois qui diligit ex deo natus est. qui
non diligit non novit deum, quoniam deus caritas
est. et v: 16... deus caritas est, et qui manet
in caritate non deo manet, et deus in eo.
I. cap: 3 v: 17... qui non diligit manet in morte.
et prima petri cap: 4 v: 8... caritas operit
multitudinem peccatorum. qui est.*

*P. 2do ex s. pp: Acolthonus humilia et in eadem
ac situm sic habet sicut ignis ubi soloam
occupaverit oia purgare consuevit, ita et
caritatis fervor, quocumque invadit, oia
perimit, atque perumbit... ut caritas e
oia fellata et mala. et verba clausura
fit. qui est.*

S. August. Sermone 38 de uocibus capte ait...
 deum si uides, ama, et habes. quam omnia
 in damnabilibus cupiditatibus amantur et
 si habentur... deus nobis de compendio se
 offert. amate nobis, amate me, et habebitis me;
 quia nec potestis amare me nisi habueritis
 me.

Ex tractatu q. in Joannem ubi de charitate
 ait... quam cum habere ceperit, homo spiritu
 sanctum habebit: quam si non habuerit, sine
 spiritu sancto erit. Et quomodo si fuerit
 suum sine spiritu, id est a sua si fuerit
 motum est, si a sua sine spiritu. Et
 id est sine charitate, si fuerit, motus
 expulabitur. ubi planum est charitatem
 etiam cum ceperit spiritu sanctum sine
 quam sanctificante confere, ac proinde
 operis multitudinem paratam. q. d. et al.
 P. B. ex conc. Trident. sess. 14 cap. 4... ubi ait...
 est. contributionem hanc obligando charitate per-
 fectam se contingat, hocque deo recon-
 filiare piasque hoc factum actu suscipiatur:
 ipsam nihil eius reconciliationem ipsi contributioni
 sine sub. voto qd in illa includitur non
 se adscribendam. in q. d. de lasso concilii
 Trident. actus conclusio tota continetur ubi
 insuper docet sancta Synodus, aliquando

contingere contritiōem perfectam ēē carita-
te, hoc ē ex motivo caritatis. q̄o

P. 4to ex prescriptioe gerundam baj p̄p̄m
ē summis pontificibus pio 3 gregorius 13 et
urbano 8 in solemnibus bullis romae iſte
Latis, solo consentiente rube datholico ab
ecclesia abique auctoritatis.

Prima p̄p̄m data q̄o inter bajanas est 31
sic fons... caritas perfecta et sincera,
q̄o ē ex corde puro, et conscientia bona,
et fide n̄ vana, tam in calumniosis, quam
in poenitentibus p̄t ēē sine remissione peccatorum.

2da p̄p̄m data ē inter bajanas 32 et sic fons
... caritas illa q̄o ē plenitudo legis, n̄
ē semper conjuncta cum remissione peccatorum.
et 3°... hoc existens in peccato mortali
p̄t habere seum caritatem. et 4°... per
contritiōem etiam cum caritate perfecta
et voto suscipiendi sunt conjuncta, n̄ remittitur
solum crimen extra casum necessitatis, aut
martyrii, sine actuali susceptioe s̄m̄ti. ex
his deatōs reſtatōis et confirmatiōis, hoc
saltem sequitur p̄p̄m illas ēē recipiendas, et
quōndā contradictorias fideliter tenendas.
q̄o et c.

Sacra facultas parisiensi anno 1560 has duas
proposiciones inter alias sibi a quodam belgicis the-
ologo delatas, et haeticas dicit. prima
sic sonat... hoc existens in peccato mortali
sive ejus reata ad eternam mortem habet
in se, charitatem.... censura dicit... hoc
proo e haetica.

2da sic sonat... per contributionem si adhibito
realiter subto cogitandi aut peccantia, si
dimittitur peccatum extra casum mortis aut
necessitatis..... censura dicit... hoc proo
e haetica e libisomatica. qd iudice sacra
facultate parisiensi, charitas congrua si
pot cum peccato mortali. qd iterum si in
casu saltem necessitatis, et mortis contributio
perfecta remittit peccata, sed de se semper
iustificat.

3to duplex ratio theologica, prima sic est.
iuxta aduocatos contributio perfecta iusti-
ficat in casu necessitatis. qd et casum
necessitatis, quia si casus necessitatis facit
ut contributio iustificet. sed ob internam sui
perfectiore illud habet per modum ultimae
dispositionis, ut ait Bellarminus, qd posita
ex natura rei, et infallibiliter sequitur infusio
gratia, et delictis peccati habitualis. qd est
2da sic est. in veteri lege de se iustificabat

contributio perfecta q̄, et in nova lege.
in nova e lege virtus charitatis perfecta
n̄ fuit diminuta sed etus volens infir-
mitati nostra occurrere, subm̄ p̄veni-
entia largam sublembm̄ addidit con-
tribio: perfecta, q̄ difficile oio acqui-
ritur. q̄ et al.

Solvuntur obj:

Obj primo q̄dam scriptura exempla muli-
eris fuerit peccatrix, de q̄ sanctus
Lucas cap: 7 v: 47 ff. pa. sancti pauli et
Corneli de q̄s in actibz apostolorum.
Primo de muliere illa dicit etus, v: 47...
remittantur ei peccata multa quoniam
dilexit multum et hoc sic. si contribio
perfecta q̄m habuit illa mulier de se
iustificavit, n̄ prius dilexisset q̄m
iustificaretur; idem e instans dilectio-
is et instans iustificatiois; ai si iusta etm̄
ipsum prius dilexit q̄m fuit iustificata
q̄ et al.

2do de cornelio centurione dicitur actuum
11 v: 17... q̄d... via fuerit religi-
osus, et timens deum. de paulo dicitur
q̄d ab ita parato fuerit, ut dei volun-
tatem se in oibz adimplere velle pro-
fiteretur. ibidem cap: 9 v: 6... dicit q̄d

vis me facere? ai: hanc neque corinthios
paulus prius justificatus e, quam peccati
pesset baptisum. qd dicit.

R. ad primum falsum supponit: etiam mulieri
peccatibus peccata dimisisse per illa verba
... remittuntur ei peccata multa a gratia
dilexit multa hoc a falsum e, verba e
hoc si est univisa peccati, sed totum de
testatoria abus e muliere peccatibus peccata
n dimisit per ea verba, sed ea jam
univisa e, palam declarare, et confirmare
voluit. nec diff. verbum remittuntur in
tempore posuit, quia in greco textu
idem e ac univisa est. denique eodem
modo se gerit abus in remissione peccatorum
mulieris peccatibus ac infirmitate mulieris
de ga. I. Marcus cap. 5 v: 34. ... jam e
sancta est mulier ... fides sua le salp
fecit. et hanc dicit postea ... esto sana a
plaga tua. qd dicit.

R. ad idem abusus qd idem ante baptismum
charitate perfecta justificationem fuisse,
sed si idcirco a leg. suscipiendo baptismum
fuisse dispensatum. dem quia caritas
perfecta aut quia dicta caritas, si just.
fuit, sine voto fuit, et videtur quod

ergo legi
ab ipso
colens mpa
tam pua
dicit in
via eye

ergo m
a sancto
hi peccati
Aboluit
s, vultu
corinthios
ab ipso
de p
sel gen
lans dicit
la justas
et justitia
bur ab ipso
sunt ab ipso
sunt ab ipso
vultu
vultu
vultu

tenetur gentorius ad Sontm accedere, dum
quia ex quibus i' lex de pueris b. g.
h. p. m. gam. p. v. u. d. i. l. sine p. u. a. t. o.
n' l. a. e. t. , d. u. m. e. t. i. a. m. q. u. i. a. S. o. n. t. m. a. u. g. m. e. n. t. a.
g. a. d. p. a. r. i. t. : d. u. m. i. t. e. m. q. u. i. a. h. o. c. c. o. a. r.
- r. a. t. u. r. e. x. t. e. r. i. u. s. f. o. r. i. t. e. t. a. f. i. d. e. l. i. u. m. ,
e. t. f. i. l. m. e. m. b. r. u. m. e. c. c. l. e. s. i. a. p. e. r. v. i. s. i. b. i. l. e.
C. o. g. i. t. u. r. S. o. n. t. m. : d. u. m. d. e. s. i. g. n. e. q. u. i. a. c. o. n.
- c. i. l. i. u. m. f. u. a. c. e. n. t. i. s. e. p. : 13. c. a. p. 7. a. g. e. n. s. d. e.
S. o. n. t. e. e. u. b. a. n. t. i. s. m. e. n. t. e. m. f. u. a. c. i. o. n. i. s. h. o. i.
p. u. n. t. u. m. e. l. e. r. e. o. p. i. t. , d. e. c. l. a. r. a. n. d. o. n. e. m. i. n. e. m.
g. e. n. t. u. r. i. u. s. f. i. b. i. c. o. n. t. i. t. u. s. v. i. d. e. a. t. u. r. , a. d. e. u. l. t. a.
i. n. i. s. t. i. a. m. f. i. n. e. f. o. r. t. a. l. i. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. a. c. c. e. d. e. r. e.
d. e. b. e. r. e. . g. o. e. t. c. o. l. .

Infl. primo contra primum exemplum. ex sacro
augustino sermone 99 de verbis evangelii
Luce 7 ubi de muliere peccatrice ait.....
accersit ad domum imunda et adiecit munda,
accersit ad domum agna, et adiecit lana
g. o. e. n. t. e. s. e. n. t. e. n. t. i. a. m. i. b. i. p. r. e. m. i. t. t. u. n. t. u. r.
e. t. c. o. l. . n' f. a. c. i. t. m. u. n. d. a. a. u. t. f. a. n. a. . g. o. e. t. c. o. l. .

R. N. conf. ibi i' cogitur august. de proposito
mulieris volentis ad istm accedere, per
propositum a' illud n' dum intelligitur con.
- s. i. b. i. s. c. h. a. n. t. a. t. e. p. e. r. f. e. c. t. a. g. o.

Et certe hoc loquendi formula apud augustinum
nil probat, si ita loqui fas sit, cum
ceteris peccatis induari proficit ac desit
etiam si interius munda sit a peccatis;
ai us ita se deit, ante sententiam
declaratoriam ubi. go et est.

In 2do augustinus tractu 13 in Joannem loquens
de calcamentis ait... quantumque cal-
ceumenus proficiat, ad hoc farina iniqui-
tatis potat: si in dimittitur fungularis
sicon nisi convertat ad baptismum. go et est.
Et tractu 4 oia peccata super illum st, et nisi
venit ad salutarem baptismum, ubi
peccata solvantur cum oi sua existen-
tia si sit intrare in agrum incolorem.
go et est.

Et libro de unitate ecclesie cap 22.....
atque ne parum est ad regnum dei
adipiscendum, et baptismus et iustitia
alterum sine altero parum est. go et est.

Et hoc augustinus testimonium nihil probare,
quia ibi agit sanctum modo augustinus,
de his calcamentis, qui se credebant perfectos,
ac iustificatos, sine potius qui se quosdam fide-
libus sine perfectione iudicabant ac pende

Sententia baptismi ob contemptum aut neglectum
non recipiebant. hoc patet in ex ipso teste
Joannis 13 ubi adiungit Augustinus: .... quia
operaretur ut deus baptizaretur? quia multi
contempturi erant baptismum, eo quod iam
maiori gloria quodam viderentur quam
viderent alios fideles. v. g. iam conti-
nenter vivens carnaliter, contemneret
conjugatum, dicens se meliorem esse, quam
ille sit fidelis: ille carnaliter nihil
dicit in corde suo, quod mihi opus est
baptismum accipere, ut hoc habeam quod et
ipse, quod iam melior sum? in hac fugio-
sitate tunc aperit Sanctus doctor Gal-
licanus probare farina iniquitatis se
et ego electus.

In 3to idem Sanctus doctor C. 3. confessi-
onum cap. 12 ait: ... quod flevit amarissima
contritione; et C. 9. cap. 2 quod deus cor
suum carnaliter sagittaverat. et in fine
ejusdem libri dicit, se ante baptismum
veniam peccatorum non obtinuisse.

Respondeo unum velle Augustinum in fine illius
libri scribit se ante baptismum peccatorum
non fuisse remissionis peccatorum suorum,
ut ipse ibidem ait: ... ea fides peccatorum mi-

n' fauebat de peccatis peccatis meis, que
 mihi per baptismum tuum n' cum erant
 remissa. i' mox post baptismum suum
 amicus suo abijt i' eadem... baptizati
 sumus, et fugit a nobis solitudo vite
 peccata

Thom. 4. valentius in epist. ad fruendum. gre.
 gorius et Augustinus oratide 40 ea possessio
 probant contulionem sine actuali. Imo
 peccata n' amittentur.

R. nos idcirco utique relinque, et idcirco
 eos deserimus quia xpi. oes alios sanctos
 patres quos deseruimus.

Conclusio II
 Contulio Charitatis perfecta extra sententiam
 De De iustificans non est dispositio
 necessaria ad sacramentum poenit.
 sententia recipiendum.

P. primo conu. Tident. sup. 17. cap. 4 docet
 aliquid contingere contulionem esse
 charitatem perfectam et hoc de reconciliacione
 quousque hinc poenitentia ubi sup. 2.
 expiatur. unde duplex efflorescit argumentum
 Primus illud n' e' dispositio necessaria ad

Solum quod jam ante solum primarium fontem
effectum habet, aī contributio charitatis per-
fecta jam ante ipsum solum fontem prima-
rium effectum habet. effectus ē solum
primarius ē ipsa justitiam, jam de se
animum habet contributio charitatis perfecta
ex probatis. qđ et est.

Quoniam idem nō ē dispositio necessaria ad solum
penitentiam, quod solus nō est, quibus
solum penitentiam actus suscipitur. aī
ex conc. trident. contributio perfecta charitatis
solus nō est, solus facta penitentiam
actus suscipitur. siquidem aliquando solum
contingit contributio ē charitatis perfecta
... minusquam solum penitentiam actus
suscipitur. qđ et est.

Primo auctoritate cleri gallicani anno 1700
in concilio generalibus ubi dicitur... hoc dicitur
ex sacrosancta synodo trident. monenda et
docenda ē et. primum, ut quis velit
in utroque solum: baptismo nimirum et
penitentiam regni ul. breviam, contributio
illam, qđ sit charitatis perfecta, et qđ cum
voto solum anlegam, actus suscipiatur, hoc
des reconciliat. alterum et est. qđ et est.
Auctoritati cleri gallicani addere auctoritatem
sacra facultatis parisiensis, qđ anno 1638

deavit librum de uirginitate auctore Claudio
 sequens oratoriale. in censura legitur
 ... qd tradit auctor de abolitionis fens
 insufficientia, et contitionis ex perfecta
 charitate absoluta necessitate ad uer-
 endam solum poenitentia, et qd addit
 et approbat de absolute, qd nihil aliud
 fit qam declaratio iuristica peccati jam
 remissi, daavit qdque facultas, et censuit
 has proos se quietis carum perturbativas
 conueniri et oio sube maxi ecclesia con-
 -suetas, efficacia sibi poenitentia in-
 -nitivas, et insuper demeritas et erroneas. qd

P. 3. de ex multitudine ratio theologica.

Prima solum poenitentia dicitur noctuorum
 quia primam gratiam confert: ai primam
 gratiam n conferret si supponatur peccatu
 iam perfecta charitate dimissum. qd etiam
 dea conc. Trident. declarat peccatam sibi
 poenitentia vim sitam ee in absolute
 ai hoc falsum fore si supponatur peccatu
 iam remissum virtute charitatis perfecta
 quomodum dispositiois necessitate. qd
 alia solum poenitentia gemadmodu alia
 legis evangelica sibi peccate remittit ex
 opere operato et virtuale clauium: ai

hoc falsum fore si supponatur penitentiam
jam remissam ex perfecta contritione per
modum dispositionis necessariae. igitur
glaculum est absolutioem facultatis non est
nisi declaratoria, sed est vere penitentiam
remissivam, ut patet in decursu: si
hoc sit falsum fore, si supponatur
penitentiam jam remissam ex perfecta peni-
tente per modum dispositionis necessariae
igitur etiam.

Quae officina fontis in eo maxime elucet,
quod hoc quicquid attributus duntaxat accipit,
virtute fontis interiori immutetur, et fiat
contributus, ita ut attributio sit dispositio
ad contributioem non ad fontem. igitur contributio
est sola dispositio ad fontem.

R. et A. cum quia, contingit: non dicit
attributioem disponere ad contributioem, sed
ad gratiam in fonte percipiendam. Nam
quia, mutatio illa boni de attributo con-
tributum est fit virtute fontis ipsius jam
percepti; si tempore aut non, procedit
actualem fontis percipioem: si neutrum
dici potest. si primum mutatio illa erit
effectus fontis, igitur non erit dispositio ad
fontem, quod tamen est in gestione; si non

redit difficultas, si explicetur quomodo
contributio perfecta jam de se justifi-
cant potest tamen esse dispositio necessaria
ad finem persequendum. qd est.

Numerus II

De Contributione imperfecta seu potius minus perfecta.

Primo contributio imperfecta alio no'e voca-
tur, attributio, qd vox inter theologos
nata est folio 13, nomen attributionis,
aut optius, scriptura et patribus in cog-
nita, a sola doctrinae distinctionis
et doctrinae causa fuit excogitatum,
ad significandum dolorem de peccato
seu poenitentiam quandam imperfectam
sicut enim in talibus attributum dicitur,
qd aliquo modo, nempe foris seu
solum, totum e aut comminatum; con-
tributum vero qd solum intus affectus
fractione in minima resolutum est;
ita in spiritualibus attributio ab illis dicitur

imperfecta quaedam et alijs usque tandem
progressa poenitentia, contritus vero
poenitentia interna et perfecta.
Deo contritus itaque imperfecta, sive ab initio
definitur dolerosa peccati commisi delectatio,
cum proposito non peccandi de cetero alia
ex motivo minus perfecta, subta conf:
deratio benignitatis peccati, non ex metu
pœnæ et poenitentia abest.
De utraque contritione addi conc. Trident. sess. 14,
cap. 7. ubi postquam generatim de contritione
ad poenitentiam factam requisita locutum fuit
sic pergit. .... sicut peccata / sancta Synodus
etiam contritionem habet eligendo charitate per-
fectam et contritionem, hoc enim deo bene-
filiare poenitentiam hoc factum actu suscipitur
ipsam nihil omnino reconciliatorem ipsi contri-
tioni sine facti voto, quod in illa inclu-
ditur non est adscribendam illam vero con-
tritionem imperfectam, quæ ab initio dicitur
genitum non ex benignitatis peccati confidenc-
tione non ex poenitentia et gehennæ metu
comunita coniungitur, si voluntatem peccan-
di excludat, cum facta venia, delectat, non
solum non facit bonum hypozitum et magis
peccatorem, verum etiam donum dei effugit

Spiritus sancti impulsu, si oculus quidem in
 habitans sed tantum movendis, q^o poenitens
 ad iustus viam sibi ad iustitiam parat, et
 gemitus sine solo poenitentia per se ad iustitiam
 faciem inducere peccatorem nequit. In
 eum ad sui gratiam in solo poenitentia
 imitandam disponit.

3° his sua in illa cogite vocat conc. tudent.
 quoniam de attributio. primo motivum duplex or.
 dinarium attributio assignat, nempe conf.
 derationem, superbia peccati, et gehennae et
 ponant metum. ex q^o communiter concipitur
 attributio 2° conditiones ipsius, scilicet ut
 exactudat voluntatem peccandi et conjuncta
 sit cum peccato, et ex impulsu spiritus
 sancti. 3° his effectus et utilitatem ipsius.
 scilicet aperit attributio poenitente adjuvat
 ipsi viam ad iustitiam, parare, atq^{ue} illum
 disponere ad gratiam in solo poenitentia
 imitandam. 4°

4° per superbia peccati in illa cog. x^o e
 intelligenda ipsius oppositio cum perfectio
 divinis; q^o e ex tali motivo peccatum
 deestolam super o^o, divinos perfectioes
 ac poenite deam ipsem p^otu divinas ipsius
 perfectioes amat super o^o, q^o e primum

Sanctatis perfectae. per similitudinem peccati
in pariter intelligenda est iactura fame, quia
nulla est gravissima peccata in qbus nulla
est timenda iactura fame. per similitudinem
qo peccati, et qe donec tident., è opprobrio
peccati, cum reba rase, qon deus nobis
indidit.

Et o alterum motivum attritionis qd assignat
con: tident. è actus gehennae et poenae,
qatenus ta excludit voluntatem peccandi,
et conjungitur, cum spe veniae, sic itaqe
qatuor investiganda occurrunt, qd quatuor
absolvimus punctis. primum est ubi timor
ille gehennae et poenae sine honesto
bono ac laudabili, non solum sufficit
ad finem se conjungitur cum spe veniae,
etiam utrum requiratur aliquis amor
à spe veniae distinctus. Huius qatis deest
et ille amor.

¶
Utrum timor gehennae et poenarum
sit bona honestus et laudabilis.

Primo qatuplicem timoris speciem distinguit
dicitur Thomas ad 2o 2ae qd 19 ad 1m qd

nimium timorem mundanum secularem, filialem,
 et initialem, inter utrumque medium. Timor
 mundanus aut humanus ille est, quo quis magis
 timet malum temporale, aut poenam tempo-
 ralem, quae ab hominibus infligi potest, quam
 poenam aeternam, quae a deo infligitur; hic
 timor malus est, vel est ille de quo Christus,
 quando dixit Matth. 10. .... nolite timere eos
 qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.
 Timor secularis ille est, quo quis culpam fugit
 propter poenam ipsam aeternam, et duplex
 distinguitur, timor simpliciter secularis, et
 timor seculare secularis, hic in eo fitus est
 ut qui fugit culpam propter poenam, tamen
 in affectibus est, ut si nulla sit poena ab
 culpa non fugiet, et peccatum committere
 interius vult, si propter impunitatem, hic item
 malus est. ille autem in eo fitus est, ut qui
 fugit culpam propter poenam affectibus
 ab eo quod facit, si nulla est poena.
 Et hunc dicimus, bonum, honestum, ac laudabi-
 lem. utrumque hunc timorem maligne
 confundere affectant imperitiani, et alii
 novatores. et hoc distinctio sola sufficit
 ad solvenda omnia ipsorum argutiosa
 timor filialis est ille, quo quis propter legem
 et respicitur ex caritate, et amore iustitiae

non ex timore peccat, sed ex metu offendendi
deum benignum patrem amantissimum. bonum
amorem bonum est, atque utilem fatentur
des. timor initialis, sive medius ille est, quo
quis peccatum fugit, dum propter culpam
dum propter poenam, et dicitur pro timore mixtus,
quia ex utroque nascitur motivo. Dum ex
timore filiali, dum ex timore servili: hic pro
mixtus timor, manifeste bonus est, atque utilis.
propter igitur est, utrum timor iste simpliciter
servilis, quo dum fugit quis culpam propter
poenam, affluat in alio modo faceret, si
nulla esset poena, sit bonus, honestus, et utilis.
De Lutherus existimat timorem hunc malum
esse, et cohibitionem inde ortam coitionem esse,
et bonum si disponere ac preparare ad poenam
sed eum magis peccatorem et hypochritam esse.
Istis hoc est Cajetanus, Jansenius, et questus primus
et ac palmarum punitionem, scilicet nullum
davi medium inter laudabilem charitatem ac
vitiosam cupiditatem, unde directe concludunt
nullum esse opus bonum quod profluit ex
charitate et quidem actuali. pro hoc est opus
ortum ex timore, peccatum est. hoc jam
seriffam doctrina clare exantibus in
centum et una questus primus, infensa

Culla unigenitus dicitur, inter illas personas
 quadragesima quarta aperit.... n' ex nisi
 deus amor, unde levitico et actio
 ois nostre nascuntur: amorem dei, qui
 oia agit propter deum, quoniam deus remunerat
 et amorem quo nos iustos, et mundum dili-
 -gimus, fuit q', quod ad deum referendum
 est, n' refert, et propter hoc iustam fil. malus.
 Ex principio. hinc in propositionibus 45
 46. et 47 dicit.... Obstantia legis profluere
 debet ex fonte, et hic fons e' caritas, quod
 dei amor e' illius principium interius, et dei
 gloria ejus finis, tum parum e' quod apparet
 exterior: alioquin n' e' nisi hydropicis, aut
 falsa iustitia. et ysaie 49.... ut nullum e'
 peccatum sine amore nostri, ita nullum e'
 quod bonum sine amore dei. ex quibus
 sic in 67 proficitur.... timor n' nisi malis
 manu. comitibus cor a tandem peccatis advertitur,
 gaudium ab amore iustitie n' dicitur. et 68....
 q' a malo abstinere nisi amore timore parum
 illius comitibus in corde suo, et jam esse est
 coram deo. et Novatorum systema medi-
 cinae in luce constitutum. venit e' vero
 multo e' d'asurmis inter haec duo scilicet
 inter actum timoris sine caritate. n' p'oe

ritam oleum, et alium timoris sine caritate
est peccatum saltem omissionis; primum con-
cedunt veteres Theologi. idem in novationibus
reprehendunt.

Quo itaque gressio non est de timore filiali aut
malo, sed de timore proprio utrumque est
bonum et honestum; siquidem procedit a caritate;
initiale; gressio pariter non est de timore omni-
dano, sed serviliter servili. uterque est malus
est, sedentibus obis; siquidem rebus affectu ad
peccatum. Sed gressio est utrum timor ille fin-
gulariter servilis, quo quis peccatum fugit propter
poenam, longam motum et finem poenitentiae
abstinentiae ab eo, quod facit, si nulla est poena,
sit bonus ac honestus.

Conclusio
Timor ille, quo quis peccatum fugit
propter poenam sensu mox exposito
bonus est ac laudabilis ac proinde
nullam sit etiam implicitam peccandi
voluntatem adjunctam.

Primo ex scriptura apud Isaiam cap. 33 v. 14
sic legitur..... quis poterit habitare de nobis
cum illis in igne deservente? quis habitabilis

Ex vobis cum audieritis semper dicitur *Matth. 23: 35*
 .... confige timore tuo carnes meas, & iudicis
 i tuis timoribus. et *Matth. 10: 28* .... nolite timere
 eos qui occidunt corpus, iam autem non possunt occidere spiritum
 quod dicitur timere eum qui potest, et iam et
 perdere in gehennam, ex q̄s sic hic agitur
 de timore vultus notivum i gehenna, et
 poena sempiterna: ai ille timor bonus e ac
 laudabilis; ille e timor bonus e ac laudabilis,
 quem faciunt ac infidenciam prop̄bete, quem
 suscipiunt ipse abus. ai talis e ille timor. gōstet.
 P̄do ex s̄: pp. is profertur q̄ cum sancto apostolo
 Rom. 15 ad populum sic habitantem .... gehenna
 timor nisi dicitur bonus, i multos intendit p̄bete
 sermones, et longos de poenis et supplicis futuris,
 nem exha controversiam ponit d. augustinus sa.
 mone 161 de verbis apostoli ubi q̄t... cum dico
 mibi, gehennam timeo, audere timeo, videlicet
 puniri timeo, q̄d dicitur sum, male timeo,
 vane timeo: i audeo... plane timeo, nihil
 melius timeo, nihil e q̄d magis timeere debeas.
 P̄d istenote se, si n̄tate se vident deus, q̄da
 facis, ne quisquam e te confineat in iudicis
 illius, facies... s̄ facies q̄ poenitentiam
 castitatem i dam amas, castitatem i dā habes.
 i vilitate timeo; formido e mali, i dilectio
 boni. P̄d timeo timor, et ipse formido est formal

se, ut perveniat ad dilectionem: timor est ipse quod
gubernam times, Nides mala non facis, conturbat
te; et sic volentem peccare cum interiori non finit.
Est et quidem custos timor quod peragogus
legis; libera est minans, non dicit quod jurans.
custodiam tu de timor ipse, cum non facis
timendo, et veniet charitas, inquit in corbum
et quatenus illa inquit, timor tuus erit timor
et adagabat ne faceres, charitas id agit, ut
nolis facere, etiam si impune peccatis admittas
ex quo fit ... primo timor de quo ibi Augustinus
est timor saltem serviliter servilis: si ipsum
vituperare non audeat, imo laudet: laudat per quod
a fortiori timorem simpliciter servilem. quod
Deo illo timor bonus est et laudabilis quod volens
semper cum peccare non finit, sed ad charitatem
disponit: dicitur talis est ipse timor. quod etiam
Dicitur Thomas 2da 2da quod 19 art. 2 in de sic
habet ... tandemque non propter mala quod
times, ad eum convertitur, et ei inhaeret, quod
quidem malum est duplex, scilicet malum peccati
et malum culpe: si quod aliquis convertitur
ad deum, ut ei inhaeret propter timorem peccati,
erit timor servilis, si a propter timorem culpe
erit timor filialis, si a propter change erit
timor initialis. quod aliquis prodest ad deum
converti, et ei inhaere propter timorem servilem.

gō timor servilis bonus ē ac laudabilis. gō dicitur
 P. 2. timor ex confidentiā. sepe. 6 can. 8. ... si quis dicit
 erit gehennā melior, qui gōm ad misericordiam
 dei de peccatis dolendo fugimus, nō a peccando
 abstinemus, peccatum ē, aut peccatores peiores
 facit; anathema sit: gō

P. 4. timor multiplex rāe theologiae
 Prima ille timor bonus ē et honestus qui utitur
 motivo honesto: dicitur timor gehennā et poenā
 utitur motivo honesto: medium ē illud ē delecta-
 tio peccati, emendatio vitā, profectum nō peccati.
 dicitur de celo; qd oī bona sūt ac honesta. gō
 medium gō utitur timor ad finem suum
 profectum, bonum ē. gō dicitur.

2da ille timor bonus ē ac laudabilis, qui
 utitur ex motivo supernali: dicitur timor ge-
 hennā utitur ex motivo supernali: illud dicitur
 supernale, qd nobis per gratiam proponitur
 et in ordine ad vitam supernalem, neque
 ē aliud suspicari licetum ē de timore, quo
 ipsa scriptura, ut dicimus, et ipse xpus peccati-
 cosus ē peccando avocet, et fideles contra
 malos hujus seculi levos promittit: postea
 vigilat. hōel: 9 in eph: ad iohannis....
 timor bonum peccati et peccati: timorem pa-
 nitur vocat gregorius M. C. 27 moralium cap:
 10.... fontem ovis dei de superna irruentem

capitulum: D. Thomas 2da 2da q. 19 art. 9
timor servilis n' e' numerandus inter septem
dona spiritus sancti, licet sit a spiritu S.
q' motivum illius timoris e' supernaturali
q' dicitur.

Etia' ille timor bonus e' et honestus, q' excludit
sem' peccandi voluntatem: ai' gehenna et
pocent' timor excludit co'm' peccandi voluntate
enim vero us ita e', si is q' gehennam timet
gentem se ipsa timendam est, nec esturum
nec infernum vellet peccatum committere; ai' gehenna
timet gentem se ipsa timenda est, nec esturum
nec infernum vellet peccatum committere, sem'
sicut n' esturum dicitur, sed etiam infernis
peccatis gehennam mereri. q'

Solutio ad q':

Obj' ex scriptura Joannis 1ma cap: p'fecta
charitas foras nullu' timorem. Unde sic ipse
timor malus e' q' charitati opponitur: ai'
ex bestia elato timor charitati opponitur q'
R. D. et: ipse timor malus e', q' charitati op'
ponitur tanquam inordinatum ordinato. Et et:
tanquam minus perfectum perfectioni S.
et: et similit' D. Th. 2a: ad 1a. q. 19. art. 9.
In honestum apud timor servilis e' malus, si
charitati q' e' aliq' ordinatum, opponitur
ut inordinatum, sed n' idcirco malus est, quia

opponitur et avertit, ut aliquid minus perfectum, alioquin et fides et spes dicende forent malis, quia opponuntur visioni intuitiva ut valent perfectioni. qd. lect.

Sp. jna ad romanos 4... in auctis spiritibus servitibus item in timore: et rda ad timorib.

1... in i. Sed il. actus rous spiritus timoris qd. timor servilis in se malus est.

R. S. Conf. sensus primi datus est timorem servilem in eis proprium caracterem legis nova, sicut fuit veteris. ibi e. qd. dicitur extollit legem novam super veterem ex eo qd. in tim. minus n. terreat, qm. promissis punitur inale. sensus rdi datus e. in auctis spiritibus punitivitatibus punitivitatibus. habetur e. ibi qd. dicitur timorib., ut fortiter se gerat in exhortandis pro alio laborib., ex qd., ut planu e., in sequitur timorem servilem in se malum e. qd.

Ly. rda ex ff. pp. S. Bonas rda rda qd. 19 ab. 4. sic habet.... timor servilis roun substantiam suam bonus e., sed servilitas ejus mala est... unde sic... servilitas timori servili essentialis e. qd. ai ex S. Thoma servilitas e. essentialiter mala qd. a timor.

R. S. Mij: in mente S. Thoma; sic e. servilitas, qm. ibi malum vocat S. Doctor.... si qd.

Sevilitas est de ratione timoris servilis,
opulenti, quod timor servilis simpliciter est
malus... Sed pudenda sevilitas si per-
tinet ad speciem timoris servilis, quod in
mente. Dodovis sevilitas illa non est timori
essentialis. Itaque sevilitas timoris servilis
quam malam vocat, est exclusio omnis boni
affectus in deum, sed sevilitas, de qua sic
loquitur agimus, deum tamen affectum car-
dit. quod est.

Interdum Augustinus exponens haec verba psalmi 127...
beati omnes qui timeant deum dicunt... timor non est
causus peccationem dei, et poenas timeat. timor
facit sed quod facit, non timor amittere quod bonum
illud, sed timor faciendi illud malum unde
sic ille timor malus est, et inhonestus, qui
quoniam non est castus, quod ratio est sine ullo labore
amore iustitiae, quod debet non timere amittere
suum bonum. de solo est timor servilis
ex Augustino. quod est.

Respondeo: triplex illud est: scilicet ille timor malus est et
inhonestus quod quoniam non est in se et absolute
castus. quod ratio est sine omni amore iustitiae
quod debet nullis timore timere amittere suum
bonum. Respondeo: quod quoniam castus non est et elatior
ad timorem filialem tamen. quod ratio est sine

ullo timore iustificata absolute et p[ro]p[ter] se
 dilecta. q[ui]s d[omi]n[u]s n[on] timet ad e[um] excludit
 o[mn]em timorem amittendi summum bonum
 p[ro]p[ter] se dilectum s[ecundum] s[an]c[t]i. et est, alioquin
 s[an]c[t]i. augustin[us] ibi et eor[um] d[omi]n[u]s. et s[an]c[t]i con-
 tradixisset. vide q[uo]d resumimus ex
 s[an]c[t]i. augustin[us] in probat[i]o[n]e.

Infl[ui]t. 3[er]o idem augustin[us] cap[itu]l[um] 117 inu[er]s[us] Enchirid[ia]ti
 .... agnat carnalis cupiditas, ubi n[on] e[st] dei
 caritas. et ibidem cap[itu]l[um] 121 .... q[ui] timore
 aliquid facit, s[ed] si bonu[m] sit q[uo]d facit, n[on]
 e[st] bene facit et rapim[us] pluribus in locis
 .... q[uo]d s[an]c[t]i sine caritate n[on] beneficit, ex
 primo beatus sic fit argum[en]tu[m]. ex augustin[us].
 duo t[ame]n s[un]t p[ri]ncipia actionu[m] nostraru[m]
 carnalis cupiditas et dei caritas. primum
 vitiosum. id e[st] honestum. e[st] timor servilis
 n[on] e[st] ex caritate. q[uo]d e[st] ex et carnali cu-
 piditate, et p[ro]inde ex p[ri]ncipio vitioso
 et consequenter ipse vitiosus ex 2[do] beatus sic
 illud motivu[m] inhonestu[m] e[st], q[uo]d actionem
 etiam in se bonam corrumpit, ac vitiosu[m].
 e[st] iuxta augustinu[m] timor servilis actio[n]e[m]
 etiam in se bonam corrumpit ac vitiosu[m] q[uo]d
 Ex 3[er]o sic. iuxta augustinu[m] q[uo]d s[an]c[t]i sine
 caritate peccatu[m] e[st]; p[ro]inde q[uo]d s[an]c[t]i ea

ex timore fervili, fit sine charitate q̄
peccati ē

R. ad quoniam et. et. quia sensus primi sexti
textus ē, q̄d eum ē in statu peccati
mortalis, q̄d n̄ ē in statu gr̄e sancti-
ficantis, n̄ vero sensus ē s̄m eadem
q̄d n̄ procedit ex motivo charitatis s̄m
sumpta ē ex motivo peccati cupiditatis,
hic sensus datus fuit in beato et quodammodo
q̄d dicit.

R. ad idē dicit. m. iusta augustini timor
ferviliu fervilis, videtur in se bonam
convenit ac videtur C. m. timor sim-
pliciter fervilis n̄. m. et conf. hanc se-
lectioem offert Sicut Thomas de 2da 2da
q̄st. 19 art. 4. ubi abatu sancti augustini
Cōm interpretatur.

R. ad 3dum q̄d fit sine charitate tale sumpta
peccatum ē C. sine charitate s̄m sumpta
n̄. et dicit. m. n̄. conf. vob̄ charitatis ibi intelligit
sanctus augustinus s̄m bonam voluntate recti
et honesti, ut habet C. etiam de gr̄a xbi cap. 21
..... q̄si vero aliud sit bona voluntas q̄d charitas.

obj. 3tio ex r̄one timor gehens etiam simpliciter
fervilis, videtur ex amore proprio, q̄ in se gualare
R. dicit. n̄. ex amore proprio licet o, p̄nesso, et ordinato
C. n̄. ex amore proprio, inordinato n̄. n̄. et conf.

insensibilia ad insensibilia nos elevari. qd
Infl. 3to inordinata e majus bonu ad minus
bonum ordinari, ai qd peccatum fugit ppter
gehennam, majus bonum scilicet fugam
peccati ad minus, scilicet ad fugam gehennae,
ordinat. qd est. ^{et. 1.}
R. Infl. 4to inordinata e majus bonum ad minus
bonum ordinari, tangam ad finem ultimo.
D. est. tangam ad finem proximam, qd
ultimo fini n opponitur. Et. 1. Infl. 5to
Et. 1. infl. inordinatum n e ordinari majus
bonum, ad minus bonum, quando minus illud
bonum n habetur pro fine ultimo, sed
pro fine proximo, qd n opponitur fini
ultimo. Ita incarnatio scilicet, qd bonu majus
e, ordinata fuit ad redemptionem generis
humani proxime, n autem ultimate; quia
redemptio illa ulterius referbatur ad gloriam
dei, ab eo specialiter intenta: pous qui
fugit peccatu ppter gehennam, gehennam
n habet pro fine ultimo sed tantu pro fine
proximo, qd nullatenus opponitur fini
ultimo. nam ipsa fuga gehennae ad di-
visionem intuitivam refertur, ad quam deus
specialiter et primario nos destinavit. qd est. ^{et. 2.}
Infl. 4to inordinata e minus malum plus bonum,
qam majus malum: ai qd fugit peccatu ppter

gehennam plus minus metu timet quam magis
malum. qd

R. primo theor. est. qd si videtur falsa, quia pro:
modo inordinata si e minus bonum plus
amare quam magis bonum, ita ne inordinata
e plus timere minus malum quam magis metu.

R. 2do est. m. quia si plus timet gehennam quam
peccatum; quia ea tamen proportione peccatum
fugit, qd gehennam timet. qd est.

Ita si verus effectum e; propter unum quodque
sede et aliud magis. qd qd peccatum timet,
et odit propter gehennam, magis timet gehennam
quam peccata.

R. 3o conf. offendi illius adagii sensus si e, nos
semper ad magis amare, aut magis timere illud
propter god, aliquid aliud, aut amamus aut timemus,
alioquin dicendum foret, nos debere magis amare
bonitatem dei, aut timere ejus justitiam, quam
ipsam deum, quia deum debemus amare propter
ipsius bonitatem, et timere propter ipsius
justitiam. verus qd sensus altius axiomatis
e, nos a fortiori amare aut timere illud,
propter god aliud amamus, si timemus. hinc in
presentiarum ex illo axiomate se ratiocinanda
e.... si peccata timet peccatum propter gehennam,
nam, qd a fortiori timet gehennam.

Ad h. sic rationandū ē ex illo axioma...
si per totū finem per totū pte gubernam, qd
magis finit gubernam qm per totū finem
rationem nascitur ex illo axioma, n
2da. qd est.

Inft. 6to qd utitur in aliqua, tamen medio ad
aliam asperendam, ite principalis vult,
rem asperendam, qm media qd utitur: ai
qd per totū finem per totū gubernam, fuga per totū
utitur, tamen medio ad gubernam fugiendam.
qd qd per totū finem per totū gubernam principalis
vult fuga gubernam qm per totū finem magis
finit gubernam, qm per totū finem.

R. Diff. 11. qd... ille principalis, id ē, pms vult
rem asperendam, qm media qd utitur. P. M.
principalis, id ē, inter finis, p. obsequentibus,
aut magis vult rem asperendam, qm media
P. M. et diff. m. et. conf. qd i vult finem
eodem modo vult media. unde qd inter finis vult
finis, et eadem inter finis vult media: qd
i proportione amatur, aut similitur finis,
eadem quatur media ad finem fugiendam,
aut asperendam, qm vult pms amatur, aut simi:
- alu finis. qd

Inft. 7mo res dicitur nos dicitur deum finem per totū
finit finem per totū, qm finit per totū. qd
inordinatus ē ois finis per totū

R. Diff. A. nō dicitur nos debere, idē, perfectius
ē, deum timere. Sed C. A. nō dicitur op:
positum ē obsequium et inordinatum C. A.
quia quod minus perfectum ē, non eo ipso ē
obsequium. gō

Infl. 2. timor gehennae nōcēlis ē. gō nō superius.

R. Diff. A. nōcēlis ē idē nōcōnsentaneus, ^{quod} ^{est} ⁱⁿ ^{obsequio}
dicitur post C. A. idē nōcēlis per grām dī proponitur
in ordine ad vitam eternam C. A. A. cons. licet
ē timor gehennae post omni dī solis nōcēlis
tā ex qō nos destinavit deus ad vitam supernam
evangelii p̄curā, in nobis ē a grā, atq̄ iudicio
a spiritu sancto in scripturis testis comendatur.
gō dicit.

Infl. 3. metus gehennae servilis. Servilis dicitur ē a grā
gō nec simpliciter servilis.

R. cons. nōcō diffinitio ē, quod timor serviliter
servilis aliquid inordinatum seum afferat, ac pro:
inde a grā ē negat, at vero timor simpli:
ter servilis, cum aliquid inordinatum conjunctus
nō sit, ac proinde a grā ē posit. gō dicit.

Infl. 4. duo illi timores nō differunt specie. gō si
unus a grā ē nō posit. nec rante alter.

R. primo Diff. A. nō differunt specie p̄cipua C. A.
specie morali C. A. itaq̄ duo actus specie
moral. differunt, quod procedunt a motivis
moraliter diversis: ē timor serviliter servilis
et timor simpliciter servilis, a motivis moraliter
diversis procedunt, q̄ ē gehennam timore

seculiter sevili timet, ita dispositus est, ut
abineat affectum ad peccatum; contra vero
q' timore simpliciter sevili timet, omni exiit
peccandi affectum. Eade motuum timoris se-
vilibus sevilibus moraliter malum e', motuum
vero timoris simpliciter sevilibus moraliter bonum
e'. q' specie moraliter differunt q' dicitur.
R: id est. conf. quia idem duo illi timores dicuntur
n' differre specie, quia idem habet objectum,
ai hoc n' impedit gominus unus malum n' sit,
ac proinde inproducibilis a ga'a, alter vero
bonus; ac proinde a ga'a producibilis. q' dicitur
Infl. II. S. augustinus in locis, a jansenio
longo et sine citatis, docet primo timorem
e' affectum legis p'prium, n' ga'a. rdo cum q'
at solo peccando metu dicitur n' accepisse
ga'am novi testamenti p'prium. 3tio per
timorem ho'em comparat eam justitiam,
q' legis p'prium e', q' n'p'ria e', n' eam, que
ex deo e' h'bo per eum timorem mandata dei
observari, p'prium legem serventem, q' n' aliter
a nobis accipitur, q'am grave jugum, q' dicitur
mentis habemus. q' timor peccandi n' est
dicitur supernaturalis.
R: Diff. conf. timor peccandi simpliciter sevilibus, aut
etiam simpliciter sevilibus, n' e' supernaturalis, si
n' oriatur a ga'a. Q' conf. timor simpliciter
sevilibus galis vulgo in christianis reperitur, n' dicitur.

D. conf. et conf. D. augustinus timorem gehennae
 non confidit in citatis à jansenio locis ut plerum
 quod est in 1065, ad finem superius citati elevatis, sed
 alii quodammodo ex foliis nudi scribitur: Cogit
 est ibi contra pelagianos, quod nullam aliam agi
 noscebant gratiam, quam doctrinam, et legem simili-
 tatem, quod concluderent hominem ex solo metu,
 et ex sola spe promissionum obsequi, nulla gratia
 interiori, ois pro acquiritur virtutes, quod debent
 et beata vita promeretur. de hoc timore quod est
 ex sola lege pendere, et nullatenus à gratia docet
 quod non sit proprius legis gratia, quod non nisi iustitia
 mere naturalem operetur, quod si contra aggraveret, non
 suave reddat. aliquid etiam dicitur augustinus
 de ois poenarum genere, docet, quod non sit proprius character
 novi testamenti, quod omnimodum amor non erit proprie
 character veteris testamenti. sed hoc assertioni nostrae
 non contradicunt, maxime cum augustinus l. de nat.
 et gratia dicat... spiritus timoris de quo abus ruffe
 dicit, eum timere, quod habet potestatem, et aam
 et perire in gehennam, et sine dubio magnum
 dei donum quod est.

Inst. 12 timor gehennae non excludit affecta ois
 ad peccata. quod est malus

R. D. A. ex dictis

Inst. 13 multi etiam gehennam dum timent peccant,

quod timor gehennae non excludit electi.

R. Inst. conf. quod non ois timor gehennae excludit

affectus ad peccatum & conf. timor gehennae
simpliciter servilis, si fuerit tantus, gentus
et deest. et conf. et conf. qd' e' timor timor
simpliciter servilis, gentum timere deis, gehennam
super oia' timet, qd' n' gehennam super haec timet
is n' modo n' peccat, sed oem' exit affectum ad
peccatum, cum fiat se n' alias gehennam vi:
sive cog.

Infl. 14. metus arioma e' ab obs acceptum..... metus
causat involuntarium idem qd. qd' in eo qui
peccatum fugit qd' gehennae metum n' ex:
auditur ois affectus ad peccatum.

Re. Infl. 14. metus causat involuntarium idem qd.
in is in qd' involuntarium idem qd' n' tam
nocet ac ipsum, malum qd' vitatur &:
A. sicut et: A. et conf. e' idem, ut res applicat
clara fiat, metus gehennae causat involon:
tarium idem qd' sibi affectum ad peccatum
etiam dum vitatur, s. affectus iste ad peccata
n' tam nocet ac ipsum peccatum, ab certum
affectum ipsum ad peccatum tam nocet ac
ipsum peccatum qd' vitatur, unde necessitas
n' solum vitandum peccatum sed et affectum
deponendum. metator v. g. tempestatis metus,
tum merces in mare proicit utrius voluntarium
idem qd' sive affectum ad merces, quia in:
voluntarium illud n' nocet, et sicut involon:
tarium idem qd', sive affectus ad peccatum

nocet in hoc peccatum faciente propter ge-
hennam, quia ibi affertur tam merita ge-
hennam quam peccatum, unde non peccatum qd
Infl: 15 qd iis abstinere, et deinde magis delectantur
epulis, nequius adhuc epulas amat. qd a
pari qd a peccato abstinere qd metu gehennae,
nequius adhuc peccatum amat.

R. et. conf. et peccatum qd ibi nulla e, ubi sit
ibi aliqua poenitentia, sic concludendum foret,
qd a peccato abstinere ut deinde
magis delectetur peccato nequius peccatum
amat. qd qd idem regu e, sed n inde sequitur,
qd qd fugit peccatum propter gehennam metu,
nequius amat peccatum qd abstinere.

Infl: 16 qd peccatum fugit propter gehennam videtur
peccare, si n est gehenna. qd adhuc amat
peccatum.

R. et. qd i gehennam simul gentem timenda
e, et cognoscit oem affectum ad peccatum
e induktionem gehennae, tam sincere deponit
oem affectum ad peccatum, quam censeat vult
gehennam fugere qd et. et.

Infl: 17 illud hoc si n est gehenna peccat qd f.
n est gehenna videtur peccare

R. Infl: 18. illud hoc, si n est gehenna, et si n e
e, peccat; transect. A. si n est gehenna, et
evident tñ e, peccat neqz A. ejdem f. hoc

ille q' fugit peccatum ppter gehennam, ex
tempore dicitur n' ee gehennam, p'caul forsan,
at n' p'caul forsan p' u'p' n' ee gehenna, modo
crescet ee gehennam. quia tunc u'p' eodem
modo affectetur, ac si ee gehenna, ac p'inde
cum supponitur peccatum fugere ppter gehennam
q' n' ipse existit, eodem modo fugit ipse
ppter gehennam q' u'p' n' existit, sed q'om
m' dicit existit. uno u'bo h'c de quo hic
g'itio e', talis e' dicit, ut hic et nunc gehennam
timeat, q'antum timeat e', q' u'p' h'c p'p' h'c
facta, ac p'inde q' h'c et nunc est de causa
peccatum fugit: at in tali h'c u'bus supponit
affectus ad peccatum, ne minima q'idem u'beritas.
quia h'c ille supponitur fugere ee peccatum p'
affectus ille ad peccatum e' ipse peccatum q' h'c
ille supponit dicit fugere illum affectum ee co'p'
gentem deponere alioquin n' fugeret ee peccatum.
Sic' transeat ad primum membrum, quia h'c ille for-
san fugeret peccate ppter aliud indiduum. sic
h'c, q' tentatus ad peccatum, tentationem u'p'mit
timore furia n' habitum diuidens e' dicitur, u'p'
si nulla ee furia.
Inss: 18 actualis metus gehennae n' inq'uidit' p'p' h'c
u'beritatem u'p'andi, si n' ee gehenna. sic v. q'
actualis metus tempestatis, ac naufragii, n' ex-
cludit in meratore h'p' h'c u'beritatem con-

confiderari, si gatenus e' poena sensus, ut aiunt,
 si gatenus e' poena damni. Attribis orta ex
 metu gehennae, gatenus e' poena sensus nullum
 ois amorem seculum importat, et coniugitur sine
 ulla ulsione ad deum in solo bene et bonis:
 attribis vero orta ex metu gehennae, gatenus
 e' poena damni, si coniugitur sine aliquo dei
 amore. timor e' poena damni e' timor per-
 dendi beatitudinem eternam, et possessionem ipsa
 dei, sed si timemus perdere, nisi god amemus.
 go timor gehennae gatenus e' poena damni
 si coniugitur sine aliquo amore.
 Vdo gatenus itaque e' ubum attribis orta ex solo
 gehennae metu sufficit ad fontem poenitentiae
 recipiendam, gatenus e' poena sensus per se
 sine ulla adjuncto amore.

Conclusio

Ad iustificacionem in subto poenitentiae
 Recipiendam si sufficit attribis
 Orta ex solo gehennae metu
 sine ulla adjuncto amore

P. primo ex scriptura prima iohannis 3. v. 15. legitur
 h... q' si diligis manet in male. et prima
 ad thomaeos ultimo v. 22. ... si quis non amet
 deum nostrum ipsum, et non, anathema sit
 go attribis ex solo gehennae metu orta si sufficit

etiam inter locum, sine alijs adjunctis dei
amore.

P. 2do ex B. pp: S. affertur somilia tpa in adam
ad etonathos ait... cum peccaveris, inquit, unge:
miser: si god poenas daturus sis, nihil e hoc
e. Sed god d'um tuum offenderis tam be:
nignam, tam de amantem, tam denique
saluti tue appetsum, ut filium gogue sui
sua causa tradiderit: jam vero si sanctus
doctor judicabit timorem gehennae solum suff:
ficere ad glam in bnto recipiendam sine
ullo amore n' dicitur: si god poenas daturus
sis; hoc e nihil e. go etiam:

S. augustinus: Ser: 7 de Tempore, q' in postrema
editione rejectus e ad appendixem, et e numero
117, ait... poenitentia certa facit nisi odium peccati
et amor dei. go ut certa sit poenitentia n' sufficit
solum gehennae timor sine ullo amore dei.

P. 3tio ex conc: Trident: sess: 14, cap: 1... fuit quidem
poenitentia univ'is hoib, q' se mortali alijs
peccato indignarent, q'vis tempore ad glam
et justitiam sperandam necessaria... et perve:
nitale abiectione et emendata, tantam dei offen:
sionem cum peccati odio et pio animi dolore
desisterent. go docente conc: Trident: n' sufficit ad
justitiam sperandam, ut obiciatur serventibus,
nisi etiam ut odio sit peccati, et tuncam

dei offensa, et est p[ro]p[ri]us animi dolor; unde
ait S. Bonas 3° par. q[uesti]o[n]i 85 art. 3. .... p[ro]p[ri]us
nihil dicit dolere de peccato commisso, in quo
est offensa dei, p[ro]p[ri]us n[on] dicit se delectatur
peccatum in quantum est offensa dei, q[ui] fugit
habu peccatum ex metu gehennae sine ullo amore
adju[n]cto. q[ui] dicit:

Punctum III
Primo ex dictis planu[m] est, n[on] sufficere ad just[iti]am
fuisse in solo poenitentia recipiendam
est allitio[n]em, q[ui]a dicitur ex solo metu gehennae,
genu[m] est poena sensus.
Eo q[ui]a jam est alium ad g[ra]m recipiendam
sufficere allitio[n]em orta ex metu gehennae, g[ra]m
genu[m] est poena damni, q[ui]a fere sine aliq[ui]o amore
dei, committi vix potest.
3° p[ro]p[ri]us presumendum est, con[tra] fident[er] de hac allitio[n]e
colubum fuisse, cum decretum vel legitur, prius
a theologis conditum fuit q[ui]a in inferiori app[ar]e
batum, referente pallavicino l. 12 h[isto]riae con[tra]
fident[er] cap. 10. .... p[ro]p[ri]us inquit, oportet fuisse
postea decretis doctrinam complexis, sub hac
fuisse adjecta; illam conditio[n]em q[ui]a theologo
allitio[n]em vocant, aut imperfecta s[ed] et sola
est ex turpitudinis peccati confusione, n[on] ex
gehennae et poenae metu, q[ui] juvenis timor
dicitur, corrigatur, si voluntatem peccandi
excludat, et dolorem g[ra]m ungu[m] de delitio[n]e

comitis equitum, habuit Synodus et auctoritas
 si solum facere hoc hypoguta, et magis
 punitorem, / ut quidem in Ploppomare in seculum
 verum etiam etiam suffere ad sub. hujus
 constitutionem, ac donum dei de, ac spiritus
 singularum, si adhuc quidem in seculum, sed tamen
 moventis, qd poenitent, adjuvat / cum sine aliquo
 dilectionis in deum motu ee via quest. / via
 sub. ad justitiam manet et per eum ad dei gratiam
 facilius impetrandam disponitur / ex delictum
 gale pino conditum fuit / sed / per quidem idem
 pistorius / joannes hie emilianus hispaniensis bula
 canis antistes monuit falso dei hujusmodi
 dolorem sine amore via unquam conari. id. del.
 qd i. de arbitrio sub. est tunc constituto, ita
 ut hie arbitrio delictum punita afflictio sequi
 venientis vi, variare autem sententias, de qd
 id ee tollendum: qm ob rem decretum
 fuit, nunc exstat reformatum est
 reformatis autem in his consistit
 imo oblitterata fuit vox solum
 et loco ipsius falsitatis vox commu-
 niter in novo decreto. de loco
 hujusce phrasie. .... et dolorem galem
 unquam de commissis delictis equitum
 substantia est ipse. cum spe senid.
 his omnino oblitterata fuit hoc

phrasibus... sufficientem ad hanc hujus constitutionem
4to omnino praeferat illa phantasia
1. cum sine aliquo dilectionis in deum motu
esse non queat. Namque haec conclusio sumit
concl. 11. dicitur in novo decreto ubi agit de affectibus
quod ex metu gehennae omnia affectibus in peccata
profus, et in peccata damni et poenitentiae ab eo quod
est capus omni amoris nec ne: manifeste ergo
nihil consilium erigendo voces illas sufficientem ad
hanc hujus constitutionem, noluisse aliquid definire in
haec hujus quod theologos acriter ventilatam
unde Alexander Septimus, bonus pontifex decretum
anno 1667 emisit quod prohibuit... ne quis audeat
aliquis theologice confundere, aliterve inquit, quod
contumeliose nota facere alteram salutem
sive negativam necessitatem aliquam dilectionis
dei in profana affectibus ex metu gehennae con-
cepta, quod tunc inter theologos communis videtur
sive affirmativam dictam dilectionis necessitatem
donec ab hac sancta sede fuerit aliquid haec in res
definitum

4to quod amoris concl. dicitur nihil definire absolute circa
sufficientiam aut insufficientiam affectibus inanimati
multis in locis necessitatem alijus amoris
Lijj

Conclusio
Ad hanc poenitentiam nihil est cum fuerit
Recipiendum requiritur aliquis dilectionis
in deum motus.

Primo dicitur requiritur talis dilectionis motus ad hanc
poenitentiam dicitur sufficientem affectibus motus ex solo

gehens metu oculus, et proinde sufficienti attributio
 oculo ex solo metu gehens garbam e poena suspens.
 ai ex probatis ^{hinc} p. 11
 Prosuper oia arguta qd probant insufficientiam attri-
 butiois oculo ex metu gehens hinc alijs amore ad
 gaudet probant necessitate alijs amoris lato
 p. 11

Q

1101
 Pro ex con. Tudent. sept. 14 cap. 4. ubi declarat attributioem
 bonam n. ee, nisi sit conjuncta cum spe venie, et
 excludat voluntatem peccandi: porro n. pot. ee spes
 venie sine amore, neque e speratur nisi qd
 amatur. non nec pot. concipi exclusio ois affectus
 ad peccatum sine aliquo adjuncto, ardore, quia qd
 excludit se deponit oim affectum ad peccatum, in
 ea dicit ee animi preparatio, ut cum ois alius
 objectis anteponat; aliter quis cum animo con-
 cipiat aligen in ea ee animi preparatio, ut cum
 alius ois anteponat, sine aliquo de amore. qd ex
 con. Tudent. contubis ul bona fit, atque ut ois
 ponat ad gnam in parte percipiendam, dicit eligem
 per adjunctum habere amorem.

3. hisautilitate dei gallicani in cogitibus generalibus
 anno 1700 ubi loquens de dispositiois ad bona
 baptismi et penitentia necessariis, ait... neque
 satis, att. adimpleti qd ubiqz bona necessariis
 vnde nova inchoanda, ac servandi mandata di-
 vina p. 11, s. penitentia primi ac maximi
 mandati, qd deus lato corde diligite, nullam

curam quod, nec sit factum eo ita preparato, ut
 aditus exegendum divia oppulente q'o, ffe
 excelsi et provocet. placet etiam cavere à l'nti
 poenitentia admittas, ac in hoc poenitentia
 l'nto aliq' l'ntis confereatis, sequentiu opinionem
 probabilem de valore l'nti relicta l'ntione; ne
 =ve poenitentes ipsorum ^{anxiam}
 suam committentes, ad morem ceperit, ut in poen:
 l'nto inchoate saltem dilectionis rei visum ineamt
 viam, q'o sola securus sit, graviter periculi
 in hoc saluti discrimine. q'o et est.

Coluenda objectiones

obj. ex cons: dicitur: sup. 14 cap. 4. ubi innuit attributioem
 ex solo gubernat' metu sufficere ad solum poenitentia
 rite et cum fructu suscipiendum q'o et est.

R: primo N. A. cons: e dicitur: n' dicit attributioem suffi:
 cere, sed solum arguam in l'nto recipiendam inf:
 rone.

R: 2do cons: n' dicit insuper attributioem solam sequente
 cum spe venia, et voluntate n' peccandi, q'o ex
 dictis sine amore et n' p'vant, disponere. q'o et est.

Ins: primo in primo decreto cons: aperit... sufficere
 attributioem ad l'nti hujus constitutionem: vocem
 quidem sufficere exprimit in 2do decreto, q'o nunc
 exstat, ut q'o h'ntioem inter theologos venditatem
 n' definirit. q'o saltem exstat q'o mens consilia
 fuerit, attributioem solam sufficere. q'o et est.

R. D. H. A. in primo decreto asseruit sanctum conc:
 abbatiam sufficere ad constitutionem S. S. quia
 abbatiam via conuerti potest sine amore aut motu
 delectionis ea deum iudicavit. A. abbatiam sola
 sine ullo amoris motu asseruit sufficere ad abbat.
 S. S. et conf. unde ab primum nouit Joannes
 Emilianus falso dicit abbatiam conuerti sine
 via potest sine amore, ex tempore uocis illas sufficere
 ad S. S. hujus constitutionem expungi iussit Sancta
 Synodus, cuius sola mens est sententia hanc conc.
 dare, n. a catholicum definire, ut habet Gallus
 eius C. 12 hist. conc. cap. 10 ubi ait. .... gaudium
 ex actis concio, theologorum mens erat, ut error
 hereticorum daretur, hanc in bonum in
 probentium per timorem; n. idem ut ferrent sen-
 tentiam de scolastica gaudere, an huiusmodi
 timor, n. solum absque constitutione animi perfecta
 de q. controversia via fuit, sicut patet. sed
 etiam absque eo qd. ullus excubatur amor
 imperfectus, sufficiat ad penitentiam remissionem
 in partem conuerti id parui abigunt. aliquid dicit.
 hanc vestigium conuerti opinionis negantis necessitatem
 amoris in his qd. generalis disputavit. et uero
 Joannes Emilianus Hispaniensis Sabatanus abbas,
 extremum opposita sententia tenuit; hoc e, opus
 qd. constitutione perfecta. qd. et est.
 Inst. 20. sufficit ad S. S. sola abbatia Lipsiense
 ad qdam in S. S. impediendam disponat; ei ex

conu. tident. alibiis sola penitentiam ad peccatum in
satis impetrandam disponit. qd est.

R. et. m. primo quia ex conu. tident. si sola alibiis,
secum se venia, et exopte si affectu peccato
et seculosa voluntate penandi ita penitentiam
disponit, ac penitiae pater eorum amorem. qd
quia conu. tident. si sicut alibiis idem pro-
ximis disponere, imo ibidem contrarium inuenit,
quia dicitur vocibus id sonantibus utitur, nisi-
rum voce penitentiae ac disponere... et gemitu
sine satis penitentia per se ad justificationem
penitentiae penitentiam requirit, et cum id verum
in satis impetrandam disponit, qd se per vocem
penitentiae indicat penitentiam ad justificationem
justificationem, per vocem disponit remotam.

Inst. et. his alibiis aliquid plus facit in satis quam
extra satis: ac extra satis remote saltem
disponit. qd in satis proxime disponit. qd

R. primo utique contra. fides plus facit in satis
quam extra satis, ad extra satis remote saltem
disponit qd in satis proxime disponit. qd
sola fides sufficit ad satis penitentiam.

R. ad. et. et. tunc de falso supponente. scilicet
qd hoc alibiis sit in satis, qd falsum est,
siquidem si est nisi. dispositio, ac penitiae satis
inducit. qd est.

R. et. et. et. si plus facit in satis quam extra, si-
quidem nihil aliud facit in satis, quam penitentiam

disponere, si quid aliud e foras procedit a solo, n ab
albitio; si extra solm pariter disponit. qd non
plus infra qm extra solm disponit.

R. p. 18. con. quia albitio p. remolte aut remotissime
extra solm disponere, et n. nisi minus respice in
solm disponere, quin proximè disponat. multi
e. qd gradus in dispositioibz ad solm qd ad per.
fectiorem admittunt; alioquin in dispositioibz
n. eant alia alia perfectiores. qd tñ falsum e. qd
Pate albitio p. conbitio minus perfecta qua
ouretur ex amore dei super o. a. esse concupiscentia
perfectior e. qm albitio ex solo gehena
timore o. a. et quida magis et melius pecca.
lorem ad g. in solm impetrandam disponit.
ai tñ si albitio proximè in solm disponeret
n. magis aut melius peccatorem disponeret. si qd
nisi se justificaret, nihil plus efficiere potit,
qm proximè disponere. qd est.

Sup. 26. albitio includit amorem dei super o. a. qd
sufficit in solm.

P. 1. conbitio in genere includit amorem dei super
o. a. qd et albitio; sed qm qd convenit generi
convenit qd speciei; ai albitio e. species con.
bitiois, qd includit amorem dei super o. a.

R. primo inde sequetur requiri alijem amorem in
solm, qd nostra e. conclusio. qd est.

R. 2do et 3. ad cujus prob. sup. axioma qd con.
venit generi convenit speciei in iis qd procedunt

à nãa, in contingentibus et advenientibus. Nunc
item aliud axioma à sensu colectivo ad distri-
butionem si valet ad consequens. v. g. quippiam
in genere convenit invaliditates nec idcirco
convenit singulis. ceterum in sequenti puncto
videbimus quomodo amoris species requiratur. qd

Punctum IV

Quenam amoris Dei species requiratur
in Sacramento poenitentiae

Primo duplicem amoris Dei speciem numerari
solent theolog. quod duplici respectu sub quo
Deus considerari potest. Deus est considerari potest, si quod
tenes est ens infinitum, summa iustitia, et
summa in se et absolute bonum, et amor qui
attingit Deum sub hoc respectu vocatur caritas
charitas: si potest considerari quatenus est ens infinitum,
aut beatitudo illa infinita, ad quam à natura
ferimus, aut summa bonum nostrum sive relate
ad nos; et amor, qui ipsum sic attingit vocatur
amor spei; amor esse concupiscentiae.
Deo ex his duabus amoris speciebus nascitur duplex
alia amoris Dei species, scilicet deus potest amari
dupliciter propter bonum nostrum, si propter bona
jam concessa, et accepta, et ille amor vocatur
gratitudinis, si propter bona promissa sed futura;
et ille amor vocatur amor spei simpliciter, atque
ille amor nascitur ex illo respectu sub quo

dem altingimus, gabeus i beatitudo nostra
fide summum nostrum bonu et aberge tangā
rami ex eodem fueno, pullulat ex casta con
cupiscentia.

Hinc generatim dicitur uterque amor vocatur casta
concupiscentia, inde amor ipse gradibus specie
i, amoris casta concupiscentia.

altera i amoris species qd dicitur n ex amore
casta concupiscentia n pariter ex amore chari
tatis huic sumpta, sed ex utroque, et hic amor
vocatur amor initialis five mixtus; gemad.

modum iusta d. Bonam iustu timorem fervile,
qd ipse in duas species diffidit, sicut amor
concupiscentia, et timorem filialem, aliud
datur timor gem initialem vocat, ex eo qd
ex utroque nascetur, aut de utroque nempe

de timore fervile et de timore filiali pariter
sic pariter et datur amor initialis five mixtus
qd dicitur ex amore casta concupiscentia, et ex
amore charitatis huic sumpta, et de utroque

pariter; et sic p^o ultima dispositio hois
ad charitatem perfectam: quia hois ita bene
dispositus e, ut si ad ius, ab ita dicitur,
sua se ipsam transcendat, et afficiat ab
amore casta concupiscentia, solum regnat cha
ritatis huic motivum. ac quare solus
charitatis amor.

his dicit
g. ypp
ab uno
nupta
inter p
auctu
memori
ful qd
an ipse
ffia
amor ex
abur
ans infat
a neta
fue ubi
git vob
lia y
infat
ut amor
pote bon
mo vob
pofit
charit
ab qd

Hic his postis aliga de duplici amoris specie
eligatur necesse est; jam ostendimus cari-
tatis simile amorem; qui actu ante susceptum
solum de se justificat, in requiri; eligendum
is e, inter amorem casto concupiscentia, quise
et amorem initaler sive mixtum.

Conclusio I
Non sufficit ad justificationem in tanto
Poenitentia obtinendam solus amor,
qui vocatur casto concupiscentia.

Primo ex conc. Trident. sess. 6 cap. 6 cui titulus
..... modus propagationis, ad justitiam fertur
in adultis, in hoc capite sic habet. ....
disponitur a. adultis. ad ipsam justitiam
tam ex parte divina gratia, et auxili, fidem
ex auditu concipientes, libera moventur in
deum credentes sure se, qd divinitus revelata
et promissa est; .... Et dem peccatores se se
intelligentes a divia justitie timore, quo
stabilitur concubantur, ad considerandam dei
misericordiam se convertendo, in seipem eriguntur
fidentes deum sibi ppter xpm propitium fore,
illamque benignam sive justitie fontem diligere
incipiant. ibi in modo propagationis ad justitiam
obtinendam res adultis, in tanto baptisimi qm
in tanto poenitentia, qd e laboriosus baptisimus

sea veluti gradus distinguit sanctū cone:
 Primo ē grā divia exultantur et adjuvantur eo
 fidem concipiunt. 3to ex consideratione peccatorū
 timore humiliter conuertuntur. 4to a timore sese
 conuertunt ad considerationem misericordie diuine.
 5to a consideratione misericordie diuine in se
 eriguntur. 6to tandem eo deueniunt, ut post se
 incipiant deum diligere tanquam oīs iustitie fontem
 & hic ē ultimus gradus preparatorius, sive dispo:
 sitiois necessarius, ad iustificandam in sebo confes:
 sionem. ex q̄s sic arguitur primo ad iustificandam
 in sebo presentiam conferendam ē sufficiens solus
 amor coniugentis, aut scilicet, si postea amorem
 scilicet, requiratur amor, q̄ peccatores incipiunt
 deum diligere tanquam oīs iustitie fontem: dī ea
 cone: tudent: plane ē ac manifestum, postea
 amorem scilicet requiri amorem q̄ peccatores incipiunt
 diligere deum tanquam oīs iustitie fontem. q̄ dicit
 Major grā ista conditionata ē extra oīm con:
 trouersionem
 mira tā clara in luce fulget, quia amor ille
 q̄ incipiunt diligere deum tanquam oīs iustitie
 fontem, tam distinguitur a sebo cone: ab amore
 scilicet, qm̄ ibidem fides a timore, ab timore se
 distinguitur. q̄ dicit:
 Vt ad iustificandam in sebo obtinendam, ē sufficiens
 solus amor scilicet, si amor ille q̄ diligitur deum
 tanquam oīs iustitie fons, ē ipse amor scilicet:
 dī hoc possimus falsum probabit ex sequenti cone:
 clupia q̄ dicit.

Et certe praemphorium hanc con: fident. locum
ad mentem nostram exhibet polavicius l. 2. con:
fident. hystoria cap: 13 ubi ait... god obtinet ad
id god dicitur de dilectione dei. adpetendum
est per bonum deum quibus delinatis, nullam
fieri dilectionis mentionem, sed salubrem
allegiam archiepiscopum balle Britanni, Clau:
dium jarum s. s. Lyomanu, seronensis ad:
jubendam et riam franciscanorum, postea
nonuisse, ut aliquis charitatis actus visus:
retur, cumque id ad eum potum judicium ela:
tum fuisset, cum alios pariter nobis, ut
indicavimus, viginti tres ex ipsis diserte illud
comprobasse adeoque incertam deinde esse. unde
ex polavicius certissime constat hoc verba.
..... il longe tamquam ois justitiam, fortiter
diligere incipiunt ea mente fuisse imperata, et
intelligatur necessarium se aligen charitatis
motum.

Et hinc est quod dicitur addat idem hystoricus. visa e:
i. pariter scilicet. cum fide, et spe, jungetur
aligen dilectionis actum; quia si poenitentia facta est
ex timore, sine amore justitiae, et si contra dei
offensa, infructuosa est. si primo poenitentia in:
fructuosa est sine amore justitiae, et sine odio
de peccato suo ut. e. offensa dei: algi si conijuncta
amor justitiae, et odium de peccato, peccat e. offensa
dei, sine aliquo charitatis motu. ideo ibi agitur
de actu charitatis, siquidem agitur de actu dilectionis,
si cum fide et spe conjungitur, ac potius qui

ab utroque distingitur

Idem peccatorius eodem in loco ejusdem rei aliud
 exhibit momentum... et in actibus legitimis servatis
 in alia eius sancti angeli, ubi fit mentio de
 quodam actu peccati theologorum, hoc legitur: pe-
 nitentia profectum fuisse, antequam an peccator
 delectatis in peccatum preparare sem perverat, et
 post rem excelsissime expensam, conclusum fuisse
 gustum digna peccator delectatis sem perverat.
 In ista dilectione, quae ad justificationem disponit
 hoc quae in 6to secuti capite dicitur. Quoniam si est
 fieri sine aliqua spe et dilectione, postea sequi.
 Quae delectatis peccati quod amor justitiae, de quo
 conc. Trident. in his 6to secuti verbis.... illamque
 hancque in justitia fontem per iniquum diligere
 hancque in justitia fontem nec sem perverat
 aut commodatur, sed sequitur. Quae si est actus peccati
 fieri quae est.

Quod in capite 6to secuti dicitur conc. Trident. de dispositi-
 onibus ad justificationem agitis hoc definit atque
 contrahit in can. 3to ejusdem sessionis ubi est....
 si quis dicent sine peccato peccatoris sancti
 infirmos atque quos adjuvatis bonam iudicem, ferre
 diligere, aut peccata peccati, sicut opus est, ubi
 est justificationis gratia confectur; anathema sit.
 Si clau atque evidentissime factum conc. istum:
 quod hoc actus est, fieri, dilectionis, iudicem
 sperare, diligere, est ad justificationem in peccati
 tentia obtinenda necessarius. Quae aligen actum

dilectiois a spe distinctum requirit. qd' solus amor
spei n' sufficit. qd' etiam
P^{ro} ex Clero gallicano in comitiis generalibus anni
1700 ubi ait.... et qd' dem de dilectioe dei sicut
a fonte Copulsi in adultis ita ad fontem pa-
rentibus, qd' e' laboriosus Copulsi, requisita
seu necessarium continent omittimus, hoc vero in-
primis ex sacra Synodo tudent monenda et docenda
e' docimus. primum, ne quis pulch' in ubiq' fonte
requirit, ut priora contribuat eam, qd' fil' chari-
tate perfecta.... alterum, ne quis pulch' in ubiq'
fonte leu' se e', s' p'eter fidei et spei actus
n' incipiat diligere deum tanq' ois iustitia
fontem. hoc vult clara e' requirit: man-
feste ostendit clerus gallicanus, requirit p'eter
fidem et spem eligere actum amoris dei qd'
expunitur in conc. tudent. his verbis.... Cum
incipiant diligere tanq' ois iustitia fontem,
galis e' fil' de actus, qd' deus diligitur tanq'
ois iustitia fons, statim explicat clerus gal-
licanus, dicens eum actum n' e' qd' dem
perum formale charitatis actum, sed
voluntatem implendi mandatum charitatis,
e' modum qd' dam p'vocatiuem, excitatiuem
anxiosiuem qd' dam ad charitatem, sicut
h'om' tunc habere proximam offensionem
ad charitatem, et ita tunc e' affectum,
ut si revera abstraheret ab amore spei, p'oe

caste concupiscentia; re ipsa habent charitatem
 perfectam.... sic suam mentem evolventes
 gallicantus... neque vero satis adimplere
 potest ubique solum necessarium, vita nova in-
 choanda ac servanda mandata divina pro-
 positum, si poenitens primi et maximi
 mandati, quod deus solo corde diligatur
 nullam curam gerat, nec sit saltem animo
 ita preparato, ad illud exsequendum, divina
 operante gratia, sese excuset ac provocet.
 Et statim confessarius inquit, ad hanc opinio-
 nem aliquid saltem longe subtilem poeniten-
 tibus inculcare oportet.

Conclusio IIIA

Amor ad justificationem in Sacerdote
 poenitentis obtinendam requisitus

Est amor initialis sive mixtus.

Primo ad justificationem in solo poenitente
 obtinendam requiritur iste amor, quoniam con-
 ducit vocat amorem quod incipit diligere
 deum largem omni justitia fontem: et iste amor
 quod incipit etiam est amor initialis sive mixtus
 quod etiam.

P. N. quod est evidentissima, siquidem in minores
 dispositiones requiruntur ad poenitentiam, quam
 ad Baptismum, et quod specialiter ibidem dicitur.

P. m. in ga totali e' f. ga e' difualtas, p. mo
amor ille, q' incipit deum diligere, tanquam
o'is justitia fontem, i' e' amor initialis live
mixtus, i' e' amor p'ouse caritatis, i' amor
p'ouse f'ei; ai' duo p'osteriora d'ic' nequeunt
ex d'ic'is; p'rimo amor caritatis p'fecto
n' requiritur, ut pote de se justificans, solus
amor f'ei n' sufficit ex conclusioe p'cedenti.
q' solus amor initialis live mixtus requiritur
et sufficit. q' e' e' d'ic'.

Deo conc. d'ic'ent: n' d'ic'it... incipit eum dili-
gere tanquam justitia nostra fontem, sed
tanquam o'is justitia fontem, h'c vox o'is
n' sine causa et consulto apposta fuit a
S. Agostino, q' n' minimas vocabulas rigore
et ad amplexim examinauit, atque p'notavit.
jam vero in deo duplex justitia, relativa
una, et absoluta altera; h'c nihil aliud
e' q'iam ipsius essentia q'atenus q'ales s'it
intrinsic'e ex infinitis suis p'fectionib', et
ipse deus q'atenus e' cernit' p'fectionum;
illa vero e' ipse etiam deus, q'atenus e' me-
ces nostra magna nimis. unde ex conside-
ratioe justitie absolute nascitur Gr'ia
charitas, ex consideratione justitie relative
nascitur amor f'ei; ex consideratione a' ali'us
nascitur amor initialis live mixtus, jam vero
concilium ex p'p'e h'c' deum considerat

deus et amor bonorum ois justitiam fontem.
 sive bonorum radicem et fontem utriusque
 justitiam tam absolute tam relative. qd. p.
 cupit deum diligere deus amore initiali. sive
 genito. qd. beati.

Pro ex 2. pp. divus august. enarrat in psal.
 mus 72. explicans hoc verba... pars mea
 deus in secula, ait... facta est cor castu
 gatis jam amatur deus, si ab illo petatur
 aliud premium, qd. aliud premium petitis deo
 et optineat vult ferre deo, charitas facit qd.
 vult accipere, qm. ipsum qd. vult accipere
 qd. qd., nullum premium dei. nullam, qd.
 ipsum. premium dei. ipse deus est. hoc amat
 hoc diligit. si aliud dilexerit, si erit castus
 amor. qd. nullum aliud a deo ferre pos.
 sumus premium nisi ipsum deum. qd.
 eo ipso tempore, qd. deum diligimus ut
 premium nostrum, eo ipso tempore eum pro.
 ter se sive quia est ipse summum illud bo.
 num et in se infinitum, qd. personam.
 qd. eodem tempore deum diligimus et
 quod se et propter nos. qd. amore initiali.
 sive genito.

Et libro de Cathedrae dicitur non ad huc clarius
 exponit cap. 17 postquam dicit... qd. propter beati.
 tudinem sempiternam, et perpetuam vitam, qd.
 post hanc vitam sanctis factura promittitur vult fieri
 abianus... ipse vere abianus est... ad iustitiam

q' dion proficiente perveniet ad Salem animum
tunc plus amet deum qm timeat gehennam: ut
etiam si illi dicat deus, ubi delictis carnalibus
simpliciteris, et quantum peles peccata nec noveris
nec in gehennam mittentis, et meum tantummodo
in eius, exponat, et ois non peccat, si jam
ut in illud gratia abal, si invidat, sed se illa gem
se amat, offendet... ita q' delecta pulchra
describit. Docti amorem initialem sine merito
q' deum diligere debemus et ipse se et ipse nos.
q' dicit.

P' hinc ex parte saltem deus amari dicitur langam
finis nostri ultimus, langam beatitudo nostra
et merces nostra magna nimis, demum langam
totum nostrum bonum, jura illud dicit Thomae
quod dicitur q' dicitur ad 13 ad 2um... unicuique
deus est tota ratio diligendi, et q' dicitur deus est
totum bonum... ai amor q' dicitur deus
langam finis ultimus, beatitudo nostra, merces
nostra magna nimis, langam totum nostrum
bonum importat seum factum implicite alijem
charitatis notum. siquidem nos amamus deum
langam mercedem nostram magnam nimis,
nisi langam totum nostrum bonum, nisi
vel in se objectum summe bonum, desiderium
i beatitudinis nostre faciam si est, nisi
bono in se infinito. q' si amamus deum
langam beatitudinem nostram, nisi quia in
se infinitus est. q' cum amamus et ipse
se et ipse nos. q' amore initiali sine merito

Solentur obiectio

objungimus contra primam conclusionem ad iustificandam
in facto obiectam, si sufficit solus amor fieri,
si requiritur amor charitatis perfectus: ad qd non
requiritur amor charitatis perfectus. qd et col.
R. primo et. qd. quia datur medium inter solum amore
fieri, et amorem perfectum charitatis, scilicet amor
initialis sive mixtus, qd consistit ex utroque,
et ostensum est.

R. ad 2m qd. si requiritur amor charitatis perfectus
separatus ab amore fieri. R. n. conjunctus cum
amore fieri. R. n. dicitur.

Magis amor charitatis potest dupliciter considerari,
si galenus procedit et abstractus ab amore
fieri, si galenus cum ipso conjungitur, in primo
casu iustificat de se, etiam in remisso gradu,
et ostensum est; in 2do a si iustificat sine
finito; quia tunc adest et motivum fieri, a qd
abstracte dicit, qd substantia charitatis amata; quia

idem procedit amata ipse se qd
R. 3tis et. sup. 2m: qd ois amor dei dilecti ipse
se, sit amor charitatis perfectus; ergo ois
amor charitatis perfectus e amor dei dilecti
ipse se, sed si vice versa, ois amor dei
dilecti ipse se e amor perfectus charitatis
tunc e solummodo equal amor charitatis per-
fectus, quando solum viget motivum amans
dei dilecti propter se, sive qd idem est, quando
deus diligitur propter se, sive ipse se, sine ulla

aliis amoris motibus adiuncto, et abstractur
ab omni alio amore, sive fidei, sive spei. qd
Iust. primo omnis amor charitatis perfectus est qd
dicitur ex vero charitatis motivo de se justifi-
ficat sola gratia hypothese. qd si agitur
actus charitatis actus in solo peccato.
R. A. A. quia in hoc solo hypothese charitas est
de se justificans, sed uterque generis solum regnat
dilectionis dei, quia se motivum utriusque deus est
diligere si quidem solum charitatis motivum, si
quidem eodem tempore diligit, quia alia motiva. v. g.
spei. in primo casu charitas est de se justificans;
caus; 2o qd. qd. qd. ideal.

Iust. do motivum spei non vitiat motivum charitatis
qd si charitas sine spe justificat, et pariter
spei sine.

R. S. A. A. motivum spei non vitiat motivum chari-
tatis, id est, actum charitatis primum, aut
vitiosum non addit. C. A. id est, non impedit gominas
actus ibi sit solus, et primum, ac primum iusti-
ficans. S. A. et conf.

Haque actus spei, qd concomitatur actu chari-
tatis non actum eisdem charitatis primum
aut primum addit, sed officit ut charitas non sit
ex solo motivo dilectionis dei, quia se, sed ex
ipso non est primum charitatis actus, ac primum
de se justificans, et tamen actus amoris in
aliis sive mixti. qd. qd. ideal.

Iust. 3o actus charitatis, solo regente dilectionis

na de Civitate... I. D. paulus ad romanos 7. ubi
ait... optabam ego ipse anathema esse et ab o-
mnibus fratribus: et talis est amor concupiscentie
ipsius israel.

R. ad primum amor concupiscentie si non debet
dici meretricius, si meretricem erit et Moyses
ipsum habuisse amorem meretricium iuxta illud
divi pauli ad romanos cap: 7 ubi ait... affu-
-erunt ei in emundatione, et valem regium
quod de se ipso dicit psal: 119... inclinavit cor
meum ad faciendas justificationes tuas in ste-
-ritate propter retributionem. et ipsum dicitur
psal: 119... prima ad timotheum cap: 4 sic boetius
bona certamen certavi cursum consummavi...
in reliquis reposita est mihi corona justitiae,
quam reddet michi deus justus iudex.

Ceterum amor meretricius ille est, qui deum diligit
propter bona temporalia, iuxta illud divi thome
2da 2da 2da 19 art: 4 ad 3dum... dicitur
quod amor meretricius dicitur, qui deum diligit
propter bona temporalia: quod etiam se contra-
-riatur charitati, et ideo amor meretricius
semper est malus: non autem ille qui deum diligit
sanguinem coronam suam, mercedem suam,
hoc est merces non est temporalis. quod est.

R. ad 2um amor concupiscentie non reprobat a divo
bernardo, nam in illis libris de diligendo deo
non alium amorem reprobat, quam illum quo
deus amatur propter bona ad se distincta

et in epist. 11 n̄ alium equoat esse amorem
quam cum q̄ ad se hanc ad finem ultimū
refert bonū utina q̄ est.

Ad 3tū amor concupiscentiā dicitur appetitio
appetitiva sumens ut dicitur ex ipso nequā
excludit oem affectū ad peccatū, siquidem
Deum abus ob̄ profert. q̄ est.

Ad 4tū amor concupiscentiā bonū ad profum
non dicitur, sed ad eum finem, ad quem hoc dicitur
destinatū q̄ est.

Ad 5tū nec thōmas nec paulus optaverunt privari
objecto castitatis concupiscentiā, alioquin optaf-
sent privari possessione dei, et consequenter
sine suo q̄d inordinatum ē. q̄ igitur ea
thōmas obviuntur sic videntur inordinata
... aut similia illis bene nosam aut mibi
vitam hanc temporalem eripe. q̄ vero ex
apostolo profertur bene sensum habent...
optabam adhuc virtutes in sevis & ab̄ separatas
hoc ē anathema, manere, et fratribus meis
prodessem. q̄ est.

Dist. primo scriptura equoat amorem concupiscentiā
et vitiosum, nec unquam usurpatur in scripturis
concupiscentiā bonā, nisi malam in partem.
q̄ est.

Ad primā partē Dist. equoat concupiscentiam
carnalem et deliberatam, q̄ caro concupiscit
adversus spiritum S. concupiscentiam de q̄ dicitur

propheta regius... concupiscit et defecit in meo
in alia dei st.

R. ad 2da partem est. Nam sapientia s. b. d. eul. p. g. f. f. f.
- u. b. b. amor sapientia vocatur... concupiscen-
tia sapientia. q. d. est.

Inst. 2da amor iste initialis sive mixtus e. amor
dei super o. a. .... a. i. o. i. s. amor dei super o. a. de se
iustificat: q. d. est amor iste initialis. q. d. est.

R. Inst. 2da: o. i. s. amor dei, q. d. fit super o. a. et ex solo
motivo charitatis de se iustificat. o. i. s. amor
dei super o. a., et q. d. fit ex solo motivo chari-
tatis, aut q. d. fit ex solo motivo spei, n. ex utroque
st. m. d. con. Solutio patet ex iis obs. q. d. iam
fatis dicta sunt de amore charitatis stricto q. d.
obj. 2do con. Tendent ad iustificationem in tanto
premitibus obtinentem, requirunt contributionem
perfectam. q. d. n. sufficit amor iste initialis
sive mixtus.

R. Inst. 2da con. i. Tendent: n. requirunt perfectam amorem
spei: nisi eam amorem, aut. Quid arguitur initio,
q. d. deus diligitur tanquam o. i. s. iustitia fons,
p. d. h. amor n. e. charitatis perfecta ex dictis
q. d. est.

Inst. primo con. Tendent: requirunt eam contributionem
q. d. fuit o. i. tempore necessaria: quid d. argit.
- i. con. s. p. 14 cap. 14 h. contributionis modus q. d.
- vis tempore necessarius: a. i. sola contributio per-
fecta fuit q. d. vis tempore necessaria: p. d.
- fuit in debiti lege abfuita ex se q. d. non

confessant. qd est. R. Dist. 1. et ibi legitur. S. cone. de virtute poenit. tentia sive de contritione in genere, galenus abstracta a suis speciebus. S. dist. de contritione perfecta. S. dist. m. et conf.

Conc. et videtur legitur ibi de ea contritione, qd e anim. dolor et despectus de peccatis commisso hoc cu. proposito si peccandi de colere, sive a fil ex charitate, ex metu gehenna, sive ex alio quocunq. motivo, hoc ibi q. allegat. S. cone. Sed id sive ejusdem cogit de duplici contritionis specie agit. qd est.

Just. qd ad justificationem in solo poenitentia obtinendam, requiritur odium et despectus peccati galenus e offensa dei: et odium et despectus peccati galenus e offensa dei imputat peccati amorem charitatis perfecta. qd est.

R. Dist. m. odium et despectus peccati galenus est. imputat seum amorem charitatis perfecta, id e, amorem cujus unum motivum e dilectio dei. qd sive sive charitatis perfecta. C. n. cujus unum et solum motivum e motivum charitatis perfecta. S. m. eadem q. dicitur de despectu peccati, quia per peccatum. Sedunt et offenduntur perfectiois divine, ille deum propter se et perfectioes suas amat. S. s. solum regnat hoc motivum explicita sicut charitatem perfectam, sed ea virtus e charitas perfecta ubi e duplex motivum, despectus a

peccat. zelens e' offensa dei: i' caritate motiva
fieri: ac quoniam i' impetibus amorem caritatis
perfusa. q' dicit.

Infl. 3° sic ante absolutionem peccatoris ad dicit iam
vita sua vivere: ad sola caritate perfecta
ad ubi sua vivit. q' ante absolutionem
peccatoris ad dicit hanc caritatem perfectam
R. Diff. et. ante dicit ad dicit vita sua inchoata
et imbecille vivere. Q' et. vita sua perfecta et.
et. et. dicit in: et. conf. vivere q'cum sol ad ante
absolutionem vita initiali sua scilicet peccatoris
et exhereditatis, i' a perfecta et integra vita sua
sanctificantis, aliquando peccatoris i' est facta
motuone sed vivit. q' dicit.

Infl. 4° cum vivere ante absolutionem peccatoris vita
sua perfecta et integra, doctrina e' orem seu
sanctorum patrum, posuit beatus augustinus et
gregorius et., q' comparant eum peccato mortuum
cum lazarus in sepulchro, q' cum ad perfecta
vita revocavit quosq' a discipulis suis solatus
ha' ministris. Imb. poenitentia nihil magis
facit q' absolutionem, q' discipuli in
morte lazari, q' tunc a contuberniis eadem
fuit q' discipulorum expeditus. sic haec d. augus.
ser. 67 de verbis Matthei 71 et ser. 4 de verbis
doi: ... quis eum, inquit, cogno de peccatore
suscipiat, nisi q' remoto lapide clamavit,
vicens, lazare, prode foras! q' e' a quodam

foras? nisi quod occultum erat foras prodire, quod
confitebatur foras prodire. foras prodire in iohel
nisi vivens, vivere in iohel, nisi resuscitatus
esset.

Et gregorius ad romanos: ubi in evangelia ait... tunc
vera est absolutio praesentis, cum aeterni ju-
dicium sequitur praesens. quod bene contribuan-
tibus resuscitatus illa significat, quod videlicet
demonstrat, quia prius mortuum deus voca-
vit, et vivificavit dicens, Lazarus, veni foras,
et postmodum is qui vivens egressus fuerat a
discipulis est solutus... esse illum discipulum iam
viventem solutum, quem magister resuscitavit
mortuum hoc signis abutitur etiam novatores
ad ostendendum regnum ecclesiae esse non extitum,
et potestatem illam solvendi, de qua gloriatur
se tunc penes extensam excommunicationis, et poena-
rum temporalium vincula.

Ritajus prius hanc difficultatem ab ipso ff. pp.
a quo petitur, imprimis solvendam esse; de
august. eodem in loco hanc fit difficultate
proponit... quid prodest ecclesiae si iam confessor
saepe dominica resuscitatus prodire: cui ob-
jectio fit respondet, quid prodest ecclesiae
confitenti in deo ait, quod solvendi in tunc,

amplius soluta et in caelo, ipse Lazarum attende in
vinculis prodit, jam vivebat confitendo sed
si dum libere ambulabat, vinculis inventus.
quod quod fuit eulogia, cui dicta est, quod solvitur
et solvit nisi quod ait dōus continuo ad discipu-
-ulos solvite illum et finite abire.
quod intelligit Augustinus per haec verba... solvite illum
et finite abire, hoc ille exponit concisior eda in
psal. 101 ubi ait... remissis peccatorum solutio est.
quod est prodesse Lazarus, quia procepit de monumentis,
nisi dicatur; solvite eum et finite abire? ipse
quod est voce de sepulchro suscitavit, ipse
clamando ad eum ait, ipse terrena mole sepul-
-chro ad ingrossa vivit, et procepit ille
vinctus, si quod pedibus quibus, sed vinctus pro-
-ducendo sed hoc in eadem procedentibus. cum
audis hominem peccata peccatorum suorum, jam
revivit, cum audis hominem confitendo, prodesse in-
-ferentibus, jam de sepulchro educitur est, sed
si dū solutus. quod solvitur et a quo sol-
-vitur, quod solvitur in terra, inquit, eum
soluta et in caelo. merito per eulogiam dei
solutus peccatorum est; suscitatus a mortuis si nisi
vinctus clamante dōus est. hoc est dōus interior agit.
ex quo lecta evidente patet Augustinus mentem
esse, vitam quidem ad initialem inchoata et in-

et alios actus quos dicit, operante virtus gratia, primum
lens ante absolutionem, quibus tunc plane dicitur absol-
vitur... fit hoc, inquit, in corde penitentis:
cum audis hominem peccatorem penitentem solum non
penitentem, cum audis hominem confitentem, profertur
confessionem, non de peccatis eductus est, sed
in deum solutus. unde plerumque est, hanc confessa-
tionem quam instituit deus expressit lacrimam inter,
et hominem peccatorem mortuum, si est de peccatis;
Tunc in hoc latet confessio, quod sicut latet
in solvendo ad discipulis nisi fuerit a deo cla-
mante resuscitatus, sic nec peccator absolvetur,
nisi fuerit in gratia interiori operante op-
eratus.
Ceterum ad hoc hoc signatur, quod perhibet potius
positivam de necessitate contritionis perfectae ad
penitentiam solum, sed etiam facilius res-
pondetur in sententia amoris initialis, sive
mixtae, quam in sententia solius amoris perfecti.
Ipsi sibi proponatur ad velus in act. mortis, qui
in deum elicit actum contritionis perfectae: si
satis absolvi dicitur, licet hoc habeat amoris initialis
sive mixtae, sive bonae contritionis perfectae
Ad diff. m. si est absolvi quibus peccatis contritionis
tunc videtur de m. quibus in defectu dispositionis
ad solam m. dicitur.
Ejdem hoc in articulo mortis, quod si dicitur in solis
sua vita, elicit actum contritionis perfectae
licet hoc solum in illo consistit, peccata obdura
et peccata actus contritionis perfectae elicitur.

quia hoc solum saltem in vita tenetur ex parte
 recte autem charitatis dicitur: una sine
 alia charitatis non potest bene videri, et illi
 absolvi, peccati si una sine alia absolvi
 aut remitti non potest. Sed hoc in filiis quia actus
 illi charitatis requiritur longam dispositionem ad
 factum, sed quia bene vult charitatis, potest
 quod dicitur.

Paragraphus II

De Confessione

Confessio facta de quibuslibet hic agitur, et secun-
 dario de peccatis peccatis post baptismum con-
 missis, facta facultate in ordine ad absolutionem
 veritatis elicitur obtinendam. differt primo à
 confessione solida facta, quod nihil aliud est,
 quam humilis et dolorosa commemoratio peccatorum
 facta in conspectu iudicis iustitialis. differt
 secundo à confessione facta indiscriminatum, quod
 proximo ad humilitatis exercitium. differt tertio
 à confessione facta ministris ecclesiae bene
 prout in fine et quod confitetur, utriusque ab
 exigente confessionem in via soluti dirigetur
 Confessio secundo et tertio sensu accepta et laudant
 et commendant multum Calceus et Calceus. ad con-
 fessionem acceptam in primo sensu, quod nos fac-
 torem vocamus in ^{confessione} _{confessione}, et
 quod à sumis pontificibus à alio instituta
 fuerit, idem rationem, confessionem Calceus cum

hifimom carnificinam Melancthon confe-
ntiam Lager, Calpurnius binantem, rem
bepitalem, et multis nominibus eulapia noxiam
quodiam.
confefiois hujus neapitalem ante litem et
Calpurni regunt primo flagellantes, q' p'p'ia
ta sua p'ra eas p'onas, q'as flagelli lafe p'p'ia
relebant d'q' confefioe exiam donebant.
Ido viglyfos, q' confefioem negabat neapitalem
contutus corde. q'is p'bus de ofna, q' docuit
..... p'cauta molitia, q'od culpam et p'benam
alterius fauli, d'ffe confefioe sola cordis
contutioe, p'ras vno, cogitioe sola d'feli,
antia d'leui... contra h'ubios forma memo-
ratos folent theologo institutioe et neap
p'itate confefiois litalis p'obare. v'imo,
ex fcripturis. Id' ea f'editioe demoftrata d'
contra h'ubios iftos institutioe et neapitalem
confefiois litalis folent idem theologo inter
p' iftos p'pendere q'iam integra d'eat v'ida
confefio. Id' aliu fieri p'oit p' litem
falubri abfenti, q' p'ante p' litem p'om-
tentem abfolvat.
Potendu primo p'fefioem dupliu modo integ-
ram d'ne macliter f'entiel et foaliter. con-
fefio macliter integra e' ea, in q' d'claron.
Qui o'ia o'is malitia p'ft baptifm, au' f'ellu
p'ft ultimam f'ufceptioem f'nt p'omtentia con-
m'p'ia foaliter integra d'ntuata, in q' d'rigid

accusandi oia auctoria declarantur post ista
 declarantur et verba actuali. poenitentis cal.
 pa. silentia.

Notanda 1° ad integritate maalem pbinere, et
 numerus peccatorum, et species peccatorum, et certe
 quodam peccatorum immo pfectis declarantur; numerus
 habetur ex frequentia actus peccaminosorum, species
 ex simplicitate actus, qd peccata opponuntur,
 circumstantiis ex pmo, qd actione comitantur.

Notanda 2° ois circumstantiis duplicis generis distin-
 guendas e. alia qd vocantur habituales fuerit,
 qalis e. v. q. in furto hoc circumstantia, qd
 fuit furbum rei. fuit in loco flauo: alia vocor-
 tur in mutantes speciem, qalis e. in furto qd habet
 fuerit, qd qd habet peccatum in eadem specie
 auget, si fuerit magna, minuit, si fuerit parua
Not. 3° qd catholico ois inconfesso e, numerus
 et speciem peccatorum et pntia etiam circum-
 stantias speciem mutantes qd fieri pnt cum
 rate declarandas: i. ois equaliter actu e. qd
 a plerumq. affirmata iura paucos declarandas
 etiam e. circumstantias, qd peccata iura cor-
 speciem salm auget.

Not. 4° signa ad peccata facta declaranda quoniam
 et magis idoneum e, vocem humanam, ideoq.
 confessioe habet plerumq. vocem confes-
 onem ois

Not. 5° i. ta neuparium e. in ois circumstantiis, et
 confessio fiat ore, sive vocis sono; rubis e. dan-
 p. absolutis, modo i. scriptis i. rubis peccata
 sua declarant, i. in neupariis casu i. cui

id modo quis alio quovis signo externo per
casum, quatenus est, manifestat.
Nol. 7. Thom. 2. de poenitentia cap. 25. scripsit,
si datus legitimum olim habebat, si sine
fidem suam exaratum, per aliam per litteras
facti essent, sancto, uno confessio eius.
modi quatenus sine idoneam absolutione
absolve sancto absente confessorum
no promissus est.

Conclusio I
Necessitas Confessionis Sacramentalis jure
Divino efficaciter probatur ex sola scriptura sua
P. joannis 20 v. 23 legitur.... accipite spiritus sanctos
quos emisistis, quae remittentis, et;
quos retinueritis, retent. I. Mat. 18 v. 18....
quae dicit vobis quovis aliquid super
terram erit ligatum, et in caelo et quovis
solventis super terram erit solutum. Mat.
ut ex illis beatis certo certum necessitas
confessionis huiusmodi sufficiat. primo
quod abus per hoc verba apostolis suis ipsorum
sacrosanctis regem ac regalem emittendi et
retinendi, quae potestatem consequitur. 2o quod
illa potestas, apostolis, ipsorum sacrosanctis
sancta fuerit potestas vere iudicialis. 3o
quod hoc, potestas, una iudicialis ex
negal sine et confessione ac poenitentia in illa
potestatis continetur vera lex, et obligatio
confitendi, quae, ex parte fidei illum,

qd peccator veniam desiderant obtinere: si
 hoc tunc celerat
 Primo qd dicitur per hoc verba, qd offensus suis, ijsse
 nunq. successibus, concessit veniam et realit
 potestatem remittendi, et retinendi peccato, hoc
 iam iratio tunc hanc: fese offensus fuit qd
 duo potestas illa, qm augetur a prohol. qd
 forengi successibus remittendi, et retinendi
 peccato i. sua iudicia, sine qd idem i.
 per hoc uti verba, a prohol. ijsse omne fac:
 cessus sui instituit iudicia i. veri
 et iudices, qd quia veram qm augetur
 potestatem, pnt po. ntu suo exercere; qd
 ad tribunal. pnt, ad qd tenentur quere
 oco, qd venia peccatorum post by. bisma
 componi obtinere desinant: in hoc duo
 celerat qm figiat remittendi: o. peccata potesta
 tem veram i. solam augetur, pntiam ubi
 nendi; tam qd ea retinere pnt qd remittere
 qd quia po. ntu suo pnt illa exercere
 potestate, qm ntu aliud tribunal, ad
 qd remitti pnt peccata post confessionis
 tribunal, et qd qd delinquentes per
 contributionem perfectam, pnt se imediata cora
 sumo iudice i. qd veniam exoptulunt, hanc
 i. obtinent, sine submissioe ad tribunal. hanc
 pnt, qd saltem in voto exoptare
 tenentur, imo etiam per pnt. adie. qd ad
 modum i., ex cog. se pnt aliquid, ad
 ut aliquis submitti causa pnt. desinat,

causae coram se immediate exorant, si inde a
legibus, quod valeri per regnum ad alium iudicium
in illi vni iudicium illo pariter, ex eo quod deus
aliquando permittat, vel peccator se coram
iis immediate sistat per contributionem iustitiae
si legibus quod minister ad alium poenitentibus in
vni iudicium in tribunal poenitentibus, in
quodlibet in illa appellatis, sicut dicitur, quod
sunt per contributionem iustitiae ad summum miss
nominis dicitur tribunal, velius, sicut dicitur,
sine submissioe delicta, et subordinationem
poenitentibus tribunal, cui proferant sacrosancti
quod in d. sacrosancti in tribunal poenitentibus
vni sunt iudices: et cetera.
His itaque potestatem remittendi poenitentibus, et
quodlibet retinendi, exercere in poenitentibus.
Ceteris, dicitur vni iudices, sine confessione,
sacrosancti in d. essent illam publice potestatem
eodem modo ad se impetu, velis factis in summo
sed ita, ut casu fierent, et numerum et gravitatem
rem peccatorum, ac consequentia generum poenitentibus
sunt remittenda, generum vni retinenda, porro
sunt oia, sicut sunt et occulta, casu
sunt in poenitentibus, sine confessione, sine qua de
vni poenitentibus in poenitentibus, constat in iudicium
quodlibet et tragale, exercere in poenitentibus in iudicium
casu quod potestas illa iudicium in d. exercere in iudicium
sine confessione, quod potestas illa in iudicium
sunt legem et obligationem et necessitatem
confiteri poenitentibus, et quodlibet sicut dicitur, qui

non compulsi peccata et cetera inferendum, quod
 confessionem formalem persequatur.
 R. S. conf. dispensatio est, quod potestatem remittit
 peccata per contritionem in peccatis iudicariis, etiam
 vero hoc potestatem legitima illis subdit, quoniam
 compulsi et cetera. Et iudicariis quod et cetera.
 Iust. vero non factos, quod contritionem et iudicium
 bene dicit de dispensatione catholice, non
 factos, quod leges non contritionem absoluit.
 quod nihil habet institutio facti. proventibus
 in regis et ideo potius inferatur verbi et cetera.
 Leges confitendi formaliter non institutio
 contritionem.

R. S. P. A. id est, si factus administratio contritionem
 non administratio proventibus in ministerio
 requirit iudicium prudentia, ne indignus ad
 perceptionem facti admittatur. C. A. id est, ipsa
 administratio contritionem si factus est actus iudicium
 alio non administratio proventibus. Et. A. et
 conf. iudicium iudicium prudentia existit
 ex parte ministerio ad administratio ubique
 facti, in administratio facti proventibus
 requiritur bonum formam et etiam deo institutio
 prudentia iudicia circa peccatum remissionem,
 quod prudentia iudicia cum actus factus et cetera.
 ratione et dispensatione peccatum, circa quod sen-
 tentia est ferenda. quod et cetera.

Iust. id est, magis in remissione faciendum non
 contritionem non in remissione, quod facti per contritionem,

regibus sententia iuribus, f. potestas Regi.
 Et ordi. lam e' potestas remittendi et retinendi.
 penata qum potestas claviu: si tam potestas
 Regi. ordi. e' potestas retinendi. de retinendi
 penata qum abest: qd

R. et. et. quis potestas Regi. ordi. ab imp. in alio
 sensu dicit potestas remittendi aut retinendi.
 si penata, e' tam potestas remittendi aut
 retinendi penata per administrationem Regi. ordi.
 sine oblatione consensu per vobis dicit potestas
 has uno claviu e' potestas remittendi aut
 retinendi penata per sententiam iuribus qd
 Joff. et. nulla e' res dicens potestati claviu.
 e' potestas potestatem remittendi aut retinendi.
 penata per sententiam iuribus, qum ista
 potestatem Regi. ordi. qd abest.

R. et. et. qum res in probare abbas in
 quia sic sergen meus erat cum sancto qd.
 Joff. et. dicit, qd potestas claviu f. potestas
 iudicialia, et qd ad illius executionem requiritur
 accusatio accusata penatoru, i' ad huc inde
 legitur, confessio facientem e' procepta
 nam e' et si ex iudicio ordinario profecerit
 Joff. et. dicit dicitur dicitur, qum illi mibi
 gentes libens alius illud in ad dicit, et
 suos inter se componere, et etiam libem
 suam dicit ad regem referre. qd licet
 penata post Regi. ordi. remittendi iudices profecerit
 et abest, qd abest brevia potestati iudicare

in peccatis, peccatis et peccatoribus pro arbitrio suo peccata
sua ad subdandum illud in referre, et consequenter
illa confiteri non tenentur.

R. S. B. et civiliter probatur et conf. diffinitas est
quod deus iudicet illos peccatis remittendis profi-
ciendo, sicut declaravit, se nunquam peccata
illa remissionem independentem ab hoc tribuisti; et
proinde independentem a confessione, quod ad essentiam
huius subdantis requiritur; etiam a hoc declaravit
constat ex his verbis, quoniam retinuerunt et dicitur
et estis verbi... quoniam aliquid veritas super terram
erunt scripta et in caelis.

Inst. S. B. et civiliter probatur et conf. diffinitas est
peccata remittat, et conf. confessionis formalis et
conf. conf. confessionis formalis. quod ex illis verbis
et concludendum, quod etiam declaravit, se peccata
post baptismum remissionem nunquam remissionem
independentem a confessione

R. S. B. conf. independentem a confessione, peccata
conf. independentem a confessione et aut modo pe-
ccata et conf. et conf. et a eo quod deus aliquid
remittat peccata sine brevis confessione et peccata
in sequitur, quod confessionem non preceperit, sed de
peccata et brevis confessione nunquam remittat
sine omni confitendo, si fieri potest, quod quoniam
fieri potest, vel, ut post baptismum Conf. peccata
sua confiteantur.

Inst. S. B. preceptum confessionis formalis primo suppo-
nit omnes graviter iniquitatis etiam quoniam iudicis.
De supponit confessionem et in iudicis. S. B.
supponit publicam et sequitur confessionem super
preceptum; et nihil eorum dicitur. quod etiam
preceptum;

unde cori. dicitur. cor. 6. p. 14. d. dicitur aut scire.
tam confessio, aut publicam fuisse a dno
proceptam, sed postquam statuit in genere
confessio soluta et iudicis proceptum
se iungit... si quis dicit motu secreto
confitendi soli sacerdoti, qui eulogia cordis
ab initio longe observavit, et observat, alienus
est ab instituto et monachato etc., et inventum
est humanum, anathema sit.

Post. 7. me si confessio secreta a fuit a dno ex parte
procepta, aut inventum humanum, falsum si conf.
ex cori. dicitur: qd catholicis dicitur qd fuerit
ex parte a dno procepta.

Q. d. d. est. est inventum humanum hoc prope qd dno
fuerit ex parte a dno procepta. Q. d. hoc prope
qd nullum habeat in institutio divini. Q. d. hoc prope
vult et. est. et d. d. in. est. conf. abis instit.
in confessio accingit, qd abis fieri pot. est. pena.
boni sine secreta sine publicam, qd omnia
a numeris in circumstantiis minime defect. con
fessio sine publicam qd in ob scandalum
qd inde omni pot. d. etiam propter pacem
et tranquillitatem familiam, si ex alii institutio
nostra legitur. Sed confessio sine bona
est pro et licitam ordinare si a ex parte et
quod inde confessio secreta confessio
susceptio. Sed quemittendum est.

Post. 8. iuxta scripturas veteres a deo, rebus et
nobis secreta dimittit sicut dimittimus quatuor.
et scriptur. id in scripturis deus quemittit nos

Re. M. god per se et M. g. p. et parentibus ex h. g. p.
et D. M. god per auctores et novam dum, p. m. l. e. n.
suum dum ministrum v. p. p. h. o. t. e. i. s. ex h. g. p.
i. p. l. e. t. h. e. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. i. s. p. u. l. t. u. l. t. e. p. e.
deunt, in deo fieri in oratione episcopi, obrogatio
amoris, i. p. o. t. e. n. t. i. a. p. o. t. e. n. t. i. a. h. o. u. a. l. i. e. n. i. i. n. h. i. l.
i. p. s. i. s. t. i. m. e. n. d. i. e. n. t. i. s. e. x. i. l. i. s. q. d. r. a. t. e. f. u. i. n. i. s. s. i. f. i. c. i.
t. a. n. d. i. e. e. n. t. i. n. q. u. i. e. r. e. c. o. g. n. t. a. p. a. u. l. a. p. o. t. e. n. t. i. a.
t. e. s. u. t. d. e. n. t. i. s. c. o. n. t. r. i. t. o. e. o. r. d. e. f. a. c. i. n. o. s. a. p. u. l. t. u. l. t. e. p. e.
f. u. t. d. e. n. t. i. s. p. e. c. c. a. t. a. f. u. a. d. e. l. a. t. a. t. u. r. e. u. n. f. i. r. m. o. p. r. o. p. o.
p. l. o. s. a. l. i. s. s. i. f. i. c. a. n. d. o. e. t. n. i. p. e. c. c. a. t. i. d. e. e. t. e. n. d. i. i. p. e. n. i.
t. u. l. t. e. n. t. i. s. n. e. q. u. i. s. i. n. i. s. f. a. c. i. s. p. e. c. c. a. t. i. s. n. e. s. u. m. c. o. n.
f. e. s. s. i. o. n. i. s. e. n. t. i. s. i. p. s. a. p. o. t. e. n. t. i. a. p. o. t. e. n. t. i. a. v. e. n. i. t. f. a. c. i. l. i.
f. i. d. e. l. a. t. a. p. o. t. e. n. t. i. a. e. t. e. d. o. h. a. e. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. i. s. q. d.
o. b. r. o. g. a. t. i. o. n. e. f. a. c. t. o. n. e. l. i. b. e. r. a. t. i. o. n. e. f. a. c. t. o. n. e. i. n. d. e. f. i. n. i. t. e. r. e. f. e. r. t.
p. o. t. e. n. t. i. a. s. a. u. t. e. n. t. i. a. s. e. o. r. d. i. n. a. t. i. o. n. e. s. u. l. t. i. m. o. s. l. i. q. d.
e. x. p. r. i. m. o. s. f. u. l. d. e. m. l. e. g. i. s. p. o. t. e. n. t. i. a. s. e. c. c. l. e. s. i. a. n. i.
q. d. p. o. t. e. n. t. i. a. s. p. o. t. e. n. t. i. a. s. p. l. a. c. i. t. a. b. o. l. e. n. t. i. s. q. d. e. a. l.
t. o. t. e. x. m. o. d. i. c. a. u. s. a. s. p. o. t. e. n. t. i. a. s. n. o. v. a. t. i. o. n. i. s. p. e. a. l.
e. c. c. l. e. s. i. a. p. e. n. i. t. i. a. s. e. o. g. n. o. t. a. t. i. s. q. d. i. n. p. u. b. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e.
d. e. c. r. e. t. a. l. i. s. f. a. c. i. e. n. t. i. s. c. o. m. m. u. n. i. c. a. t. i. o. n. e. n. o. l. u. i. s. s. e. r. u. n. t. e. x.
i. l. l. o. l. e. g. i. s. q. u. i. s. p. o. t. e. n. t. i. a. s. p. r. e. s. b. i. t. e. r. a. l. i. s. a. l. b. o.
e. c. c. l. e. s. i. a. s. t. i. c. i. s. a. d. p. r. e. s. b. i. t. e. r. a. t. i. o. n. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m.
l. e. g. i. s. t. i. c. i. s. e. o. r. d. i. n. a. t. i. o. n. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m. a. d. e. o. r. d. i. n. a. t. i. o. n. e. m.
d. e. l. i. c. t. a. f. u. a. c. t. a. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. m. i. n. t. e. n. t. i. a. m. q. d. n. u. n. c.
e. c. c. l. e. s. i. a. s. o. b. t. i. n. e. r. e. t. p. r. i. m. o. e. c. c. l. e. s. i. a. s. o. b. t. i. n. e. r. e. t. i. n. h. o. c.
i. n. s. t. i. t. u. t. o. d. i. u. n. t. a. b. t. i. n. e. n. t. i. a. m. f. o. r. d. e. m. e. t. e. r. n. i. t. a. t. i. o. n. i. s. q. u. i. s. p. e.
r. e. g. i. o. n. i. s. a. b. o. r. a. n. t. o. b. f. a. c. i. n. o. s. q. u. o. d. d. a. m. i. n. e. c. c. l. e. s. i. a.
e. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m. a. d. e. o. r. d. i. n. a. t. i. o. n. e. m.
a. u. t. e. n. t. i. a. s. d. e. l. i. c. t. a. f. u. a. c. t. a. p. o. t. e. n. t. i. a. s. p. r. e. s. b. i. t. e. r. a. l. i. s. p. e. n. i. t. i. a. m.
c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m.
q. u. i. s. p. e. n. i. t. i. a. s. e. o. r. d. i. n. a. t. i. o. n. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m.
e. u. m. d. e. l. i. c. t. o. r. u. m. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. m. q. u. i. s. a. l. i. a. p. o. t. e. n. t. i. a. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m.
c. o. n. v. e. n. i. a. s. o. b. t. i. n. e. n. t. i. a. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m. u. l. t. i. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m.

pingue itaque ex quibusdam eligem, qui
vita integritate fueratissimus est, et cari-
tate ac prudentia potens, qui officio
proferend, eligem ad quem accedentes in, qui
deliquerant, actus suos confitebantur. Ille vero
per iniquos delictis, quod est facere singulos
aut licet oportet bene loco indicens aliquid
verba confitentes a se ipsis poenas criminum
exacturos hinc nos iustificat in ecclesiis omnium
habitus, et per se in ecclesia romana... in
confessione oblata ecclesia actus, verba con-
fitebatur est, qui poenitentibus iudicet, donec
rationa quodam nobilis ob peccata quae confessio
facit, ipsa ab hoc peccatis ieiunare ac deum
suppliciter orare, dum huius rei causa in ecclesia
morantur a diacono se supplicem ad iudicem
quod cognitis plebs omni vehementer supplicet, etc.
Baronius vero eum qui suppet ad miserum diaconatu
accit, cumque a nulli ei consilium desisset ut
amici sui ad sibi confitens est, et in ista sui
habitu, ad hanc misericordiam communiorem
accidendi libere facit potestate peccatis
qui agere poenitentia propositus est, aboleat,
atque ex eo signum vestigia severitas in hoc
et dispolita videndi non est delicta. non
antea ut eadem existens, in ora claustrum
du ob reverentiam eorum qui sua delicta ipsi
confitebantur ob reverentiam iudicium, qui
ad id erat constitutus. ex his contra instat
et proscriptum divinum confessionis sacramentalis
argumentum non habentis calumniam iuxta
hoc, quod factum est hanc esse potest,

grave ac moleste ab inibi visu i facitilibus
hangam in thoro cunctis sua pargere: itaq
ex pceptibus eligem, q' dicit. ... q' falsam
i necessitatem confitendi agendam fuisse ante
gant adhibetur pceptu pccitentiarum
R. et conf. licet i pccitentiarum contra mente pccitentiarum
innuat, pceptu pccitentiarum institutu fuisse
statim post tempora q' pccitentiarum i. aliam i. pccitentiarum
q' pccitentiarum tempore q' et ipse q' pccitentiarum pccitentiarum
facitilibus confitendi antiquius fuisse pccitentiarum
pccitentiarum pccitentiarum institutu fuisse pccitentiarum
data facitilibus confitendi pccitentiarum, et pccitentiarum
difficultate illa confitendi pccitentiarum

Inst. 3. ex verbis pccitentiarum facitilibus pccitentiarum, confitendi
facitilibus i fuisse institutu, antiquius institutu
bu pccitentiarum, q' pccitentiarum confitendi pccitentiarum
fuit ab hinc institutu.

Inst. conf. quia merito dubitari potest, an pccitentiarum
fides sit adhibenda, an naut, pccitentiarum
fuisse institutu, vel fideles pccitentiarum confitendi
pccitentiarum, si pccitentiarum aliam ois hujus institutu
pccitentiarum referat locutus.

R. id est totum quia etiam si concederetur, con-
fessionem facitilibus fuisse institutu ab q' pccitentiarum,
aut pccitentiarum eorum pccitentiarum pccitentiarum
dubitandi ois pccitentiarum pccitentiarum, i. ad huc inde
pccitentiarum, confessionem facitilibus i fuisse i
alio institutu, pccitentiarum et hinc confessionem pccitentiarum
molem institutu et ecclesia pccitentiarum pccitentiarum
velingere et statueri, an pccitentiarum, an pccitentiarum
pccitentiarum pccitentiarum. et cetera.

Infl. 2to diam. ex infl. 1to poenitentiarum per
hoc facta si certo contum. procl. confessio
sacramentalis fuisse ab h. ob. instituta, id se
clare sequetur, ex abrogate poenitentiarum
per Helarium et alios omnibus quibus god
sic probat. Helarius si abrogavit god factum
a illo institutum, a si abrogando poenitentia-
rium abrogavit confessionem sacramentalem go a
Rabo si fuerat instituta.

R. d. d. ad cuius probationem R. p. potuit aboleri
poenitentiarum quin aboleretur confessio sacramentalis,
quia solente. Poterit jam erit prescripta
potestatem institueretur poenitentiarum.

Infl. 3to Helarius abolendo poenitentiarum abo-
levit confessionem publicam si fuerat, a si
abrogavit publicam, quia talis confessio pres-
criptus poenitentiarum si fuerat per h. ob. eulapia
go abolevit fuerat, unde sic subsistens
confessio sacra sola sit in sacramentalis, si
quidem abrogant ipsi auctoritates catholice
confessio publica cum ois peccatorum unquam
fuit ab eulapia universim approbata. go
Helarius abolendo fuerat confessionem, abo-
levit confessionem sacramentalem.

R. d. d. quibus arguitur Helarius abolendo poen-
tentiarum, nec fuerat, nec publicam
confessionem abolevit sed abolevit munus
poenitentiarum, vi cuius ipsius erat si solum
confessio spontanea audire, et ipsi auditis
poenitentibus aut publice aut privatim penagen-
das injungere, sed injungere in mores fidelium

ingine, sibi ipse assolutionem eorum, qui
alicujus gravissimi criminis erant suspecti, et
cum auctoritate non solum in foro interno, sed
etiam coram ecclesia à saeva communiè argu-
erentur, quod ad id quod ipsum erant accusati,
et ad id se purgarent crimine impostis, et per
civium aliorum confessiones et de injuriis poen-
itentis laboribus sufficienter fuerant exculpati.
hoc fuisse munus poenitentiarum committitur, dum
ex eo, quod dicitur, profuisse poenitentia per-
agere, dum ex eo, quod iusta veritate
fuerat institutus, ne qui nimiam indulgen-
tiam et in calumiam sui aliorum scandalo ad
favorem communiè admittentur, quod in
gravissima peccata quod Regis fuisse fuerant
quod loquuntur.

Postea: Metanus abrogavit id, cuius occasione
scandalum in ecclesia constantinopolitana
ortu fuerat. Sibi occasione confessionis, fac-
tione, poenitentiarum scandalum illud
ortu fuerat. quod

Rel. m. i. ex confessione scandalum, quod ad faber
sui adversarii fuisse opus poenitentiarum
fuit, ortu si illud scandalum, sed ex impe-
dientia aliqua poenitentiarum, quod in disceptatione
et foras nocturnas huius mulieris per se in
ecclesia injungens inferend. Sibi occasione
dedit, et cognito per confessionem mulieris
peccato in ipsum dicentem vitam per officio
suo parum, praevidente inquirens, per amicum

god etandium fuisse, si dimum god mulieri illi
permisset, aut diam ex summo impudentia in
iudex, et publice peccatum illud confiteretur

Just. 7. Samuel Touates, et Bogomenus ex obrogatione
per Petarium facta libere cuique fuisse, et
pro sua conscientia ad misericordiam communitatis
accideret; si hoc si intelligitur, nisi dicatur tunc
abrogatum fuisse confessoria humiliter. g. d. d. d.

R. et. m. hoc si igitur, qd abrogatur is, cujus auctoritate
etiam extra forum conscientia a Pontificis
cebatantur is, qd per motu ingihibere, et huius
relacionem novam, si saltem merito supplicabatur
indignos, et si dum satis poenitentes, facile
intelligitur, qd modo dicatur libere cuique fuisse
ut pro sua conscientia ad communitatem accideret,
siquidem ex illa obrogatione facta e, et jam
nemo e, qd fideles nisi eent notoria peccata
dolo, post extra forum conscientia a Pontificis
accidit.

Just. 8. Touates refut, se Rudeman dixisse, ex hac
obrogatione facta e, et abiam delicta sua
jam invicem si arguerent; si hoc si dixerit,
nisi obrogata fuisse confessoria Pontificis. qd

R. et. m. hoc iure potest, quia e modo poenitentiarum
substantia sublata qd e et ingihibere, cujus
fides et relacionis, qd in istam facinorosa
forum que poenitentiarum fierent

Just. 9. abrogatione per Petarium facta Bogomenus
libuit materiae peccata auctoritate illa laxa

et a. soluta agendi rationem, mirora e. inquit
quibus erant, reuata d. feruendia eorum, qui
sua ipf. delicta enumerabant, et ob seueritatem
iudicium, ... a. hoc supponunt, post hanc abrogationem
n. amplius reuata fuisse Laurentio de iudic. d. c. 1.
q. 1. et c.

R. et m. p. hoc supponunt facta hanc abrogationem
reminem potuisse cogi, et quos leuissimos hos
iudices, quibus erant poenitentiarum, reuata
sua deponeret, et potuisse ab uno quocumque aliquo
confessorum ignota sua arbitrio, aut etiam
potuisse unum quocumque si confessionem suam
facere uellet, n. confessor ad sua missiva
succedere oportet.

In p. 10. R. et m. p. hoc supponunt facta hanc abrogationem
reminem potuisse cogi, et quos leuissimos hos
iudices, quibus erant poenitentiarum, reuata
sua deponeret, et potuisse ab uno quocumque aliquo
confessorum ignota sua arbitrio, aut etiam
potuisse unum quocumque si confessionem suam
facere uellet, n. confessor ad sua missiva
succedere oportet.

R. et m. p. hoc supponunt facta hanc abrogationem
reminem potuisse cogi, et quos leuissimos hos
iudices, quibus erant poenitentiarum, reuata
sua deponeret, et potuisse ab uno quocumque aliquo
confessorum ignota sua arbitrio, aut etiam
potuisse unum quocumque si confessionem suam
facere uellet, n. confessor ad sua missiva
succedere oportet.

Latina agnitam fuisse

Conclusio II

Prognia De Necessitate Confessionis
Sacramentalis in ecclesia constanter
agnitum fuit

Prognia de necessitate confessionis sacramentalis à saeculo
in ad hoc usque tempora constanter agnitum
fuisse constat à ex ipsis documentis quae hinc inqum;
namus, quod à etiam quoribus saeculis constanter
agnitum fuerit, probatur dum arguitur disputationis,
ex innumeris patrum et scriptorum ecclesiasticorum testi-
monio desumptis, dum ex arguitur quae sunt hinc inqum;
Primo arguitur disputationis quod hinc in medio profertur
auctoritatem, epistolam quod elementinam non
circumstantur, quoniam vero ratio si constat
has epistolas genuinas esse, et à multis melioribus
criticis divi elementini adiudicantur, idcirco eas
quod unum habemus, in 3to et 4to saeculo inqum;
videntur exarata, adfuit plus quam sufficientia
testimonia scriptura confessionis sacramentalis, etiam
si nullum esset testimonium quoniam saeculi si id
circo actum foret de confessione sacramentali, quia
multa alia habemus institutionis divinae ex
testimoniis, de quibus nulla fit mentio in saeculo
quoniam, ubi ea facta transmissa fuerunt per
traditionem consuetudinem itaque
quoniam 2do saeculo testatur origenes homilia 2

in p[ar]te 37 p[ro]hibetur fuisse confessio fac-
turalis et g[e]n[er]alis facultatem h[ab]ere vobis... cum
fide diligente, t[ame]n debeas confiteri peccator
suam, pro qua p[ro]cedit iudicium, et debet causa
congrua exponere. si q[ui]s confititur, daretur fo-
citas et sequatur. si intellexit et p[ro]vidit
salem et longitudo suam, q[ui] in conventu
sotius eulipia exponit dicit et curari, ex quo
fortassis, et calvi edificari potest, et su-
p[er] illud fuisse sanari. multa h[ab]et deliberata
et factis p[ro]hibet illius medici confititur p[ro]curator.
cum e[st] q[ui] dicit.

2do faculo 3to Cyprianus tractatus de lapsis
et... g[er]onim[us] de hoc si cogitaverit, hoc ipsum
quod facultas de, dolente et simpliciter con-
fiterentur, ex analogia confititur, factus
anima sui pondus exponunt. q[ui] dicit.

3to faculo 4to Casparius in regulis suis p[ro]hibet
vobis ad hanc g[er]onim[us], q[ui] non dicit p[ro]hibet
declarari ut vix obtineat, respondet...
p[ro]hibet necessariis g[er]onim[us] dicit, q[ui]s credita
et imperfecto m[er]ito dicit. et dicit.
nulla alia facultas q[ui] ad sunt de p[ro]hibet
q[ui] sine regere infirmum foret itaque res
tota confititur con: dicit. p[ar]t. 14 cap. 6 ubi
sine dicit: si quis negentur confessio fac-
turalis, si instituta, si ad salutem ne-
cessariam et p[ro]hibet divinis, aut dicit, non
sunt confititur soli facultati, q[ui] eulipia
catholica et iuris p[ro]hibet observat et observat
alientu et ab institutione et mandata t[ame]n, et
inventu et h[ab]ent. anathema sit

Proo arguunt profectibus et sic proponitur; hinc
 Luther et Calvini vigent in eulapia confessio
 sacramentalis et si possunt vigere in eulapia sine
 temporis, quia etiam vigent in eulapia per
 totam vitam antiquitatem. et vigent per
 et in eulapia
 Major in confesso et quod ipsos Novatores.
 Minor etiam clara et manifesta; et in con-
 fessio ritus per vigent in eulapia, et contra
 tempore in eulapiam inquit; hoc a profectibus
 et per, neque ritus tam gravis, tam molestus,
 tam onerosus, quod ipsi Novatores vocant
 carnificum et eulapiam, inquit in eulapia
 possunt removere contumaciter vel reclamante;
 neque etiam excoarctat illius metum, et signare
 possunt Novatores: et in con: latere non possunt ut
 garruli; dum quia hoc concilio legitur de con-
 fessio tantum annua quod sacramentali faciunda,
 et de ipsius institutione: gemerunt etiam
 legitur ibidem de annua communi eulapia
 et de ipsius institutione; de etiam quia et novatores
 legem confessionis fidelibus imponit, quam jam
 iniquitatem proponit. Sed tamen obligate con-
 fessio, etiam quod sacramentali per singulares
 cleros facienda. et

Voluntur objectiones

obijciunt institutione confessionis sacramentalis referenda
 ad capitulum 12 aut 13. Legit confessionis sacramentalis
 nunquam in eulapia agnita fuit ante concilium.

4to qd cogit. r. sic cogitur.... ois aliisq; faus
fidelis postquam ad annos inspectionis & exenit,
oo sua peccata confiteatur fideliter saltem
semel in anno quis faulot.... suspiciens non
venter ad minus in postea eucharistia fontem
aliquin et vivas ab ingreffe ecclesie evectur
et moriens etia caral se cultura... b. f. quis o al
eno faulot. voluent iusta de causa sua con
fiteri peccata licentiam quivo possulet et obli
neat o quis faulote, cum aliter ipse si post
solvere aut cogere....

Q. S. A. id e. lra eulogistica, qe jam multis in
ecclesijs privatis rigebat confitendi semel in
anno plius faulot, circa initium saeculi 13
in cons. Lateran. universali facta e. C. H. id e.
tunc tunc temporis cogit dogma de necessitate
confessionis fatalis us. ob inhumana, qe post
baptismum, in peccata graviora cogit. f. et H.
et conf. aliud e, ecclesia ante saeculum 13 nulla
lege universali precepisse, et ois semel in
anno peccata sua deponeret sub poena excommu
nicationis; aliud e ante saeculum 13, si obtinuisse
dogma de necessitate confessionis fatalis relative
ad ois, qe post baptismum in peccata mortalia
invenit. ex eo qd cons. Lateran. precepit ois
confiteri saltem in anno, si magis sequitur
de Lateranensi institutum fuisse confessionem
quam sequitur a Lateranensi institutum fuisse
eucharistiam, quia ibidem precepit, ut
post eucharistiam suscipiatur ad minus in
postea peccata dogma de necessitate
confessionis fatalis etiam 12 prioribus saeculis

equum fuisse evidens e ex Traditione. qd stat
Iust. i cum sales qd unq ex arbitrate in gram
confessione eruentur testimonio, ea va vltia
pertinent ad confessionem faciendam per poeniten-
tiam publicam, qd n erat publicis sed poenitib;
qd nihil probent pro confessione formal.

R. et. si id falsum ee n esse probat datus du
operit sola peccata publica poenitentia
publica fuisse subiecta; n de sola confessione
peccatorum publicorum agitur in testimonio, a
notis velatis, n de solis peccatis publicis intelli-
guntur et talis loquens, et expianis a nobis
velatis. n de solis peccatis publicis agit con-
Carinoloepi, dum vult ut fuerit qd confitente
audiat, inquit n sola ea, qd per, et gesta
st, sed etiam ea, qd sola cogitatio com-
muntur

Iust. r. o. si poenitens ecclesia formalis confessio
formalis habita fuisse ut nequa, maxime
in ipse nobis periculo. qd de hanc eucharistia
suscipienda fugentata fuisse: ai to hoc
n leguntur qd et est.

R. et. m. qd ad utrumq potem. qm confessio
facultatem in nobis periculo arbitris fuga-
tatum fuisse patet quia ex dno Clemente
dum ait... dum vivimus, ex toto corde nos
convertemur ad domum; postquam i ex hoc
mundo egredi fuerimus n confitemur peccata,
n poenitentiam agere poterimus. r. o. ex hanc
Expianis dicente... confiteatur singuli delicta
sua dum oratur, qd deligit in peccato l,

auignat peccata obnoxia si in nobis sincerimus
 cito festinet in confessionem et veniam peccati
 benedictionem abluere, ^{ne} quae cum iura peccatorum
 meum. qd. est.

Obiit ex quibusdam ff. pp. Testimonis. origines
 hom. rde in Confessione in quocumque auditoribus
 suos si obviens... melius agebatur cum
 antiquis quam notisum, si rem bene obliis
 diuina uita sacrificiis ueritas reuerbita con
 debatur quod nos una tantumodo e, ueritas
 penitentia qd per lauari qd datur. ad hanc
 gratiam respondet origines etiam ueritas, ueritas
 uis ueritas conuenit. primo per Baptismum.
 rde per Absolutionem. et his per eleosinam qd
 per injuriam condonata qd per redactionem
 penitentia ad meliorem fugam qd per spiritibus
 feruore qd datur per confessionem sibi faci
 endam. unde si originaliter datur. ff. Item
 qd origines confessio finalis unigenitaliter
 habita fuerit ut remedium peccatorum post
 Baptismum componit, primo origines ad illos
 suos si introducat obviens quod etiam sine
 solum e. remedium peccati. scilicet Baptismi
 rde si ipse origines agnoscat confessionem
 e. oblatio neque pariam ad remissionem peccatorum
 post Baptismum componit in statu Baptismi
 qd penali remedium profert. qd sunt
 temporis si uigebat dogma de necessitate
 confessionis finalis.

Ad primum rde etiam familiar e. is, qd rades
 edocent, ut sibi obviens etiam ea qd minus uides.

optime novum falso est, et deinde per solu-
tionem ejusmodi obsequium etiam videtur
esse, quod celum dicitur et quod est.

Ratione dicitur si origenes agnovisset nequitiam
confessionis ad remissionem tunc de peccato
et si simul agnovisset illam nequitiam con-
fessionis per nihil aliud foret pro C. A.
si agnovisset peccatum confessionem facienda
cum ordinario nequam et ad remissionem
mortalium, nec unquam foret pro C. A.
et conf. origenis et accurate responderet
obsequio, non sibi propinquum debet
tunc referre illud medium obsequio, etc.
viam, quod origenis equidem ad obsequium
veniam peccatorum mortalium, sed quibus
etiam illa quod per illud medium in casu
nequitiae foret, etc., remque nobilitate
et charitatis fervorem. nec etiam illa
media per quod venientia emittentur, et per
quod gratia vera peccatoribus obtinetur, gratia
et opera bona per elemosinam, per con-
fessionem cum iis, per vitam de mortuo
resignatam. quod etiam.

Justo dicitur Cyprianus docet quod etiam
occulta crimina confitentur, sed quibus non
dicit, hoc est nequam. Non cogitur de
quibus libet criminibus occultis, sed tunc de peccato
idololatricae et apostasie sola cogitatio com-
missa. quod nequitiae confessionis subalis
agrori.

R. S. si ea nequitia subis dicitur id est nequam,
nec ex nequitia subis de obsequio occultis cogitur
C. A. si ea nequitia subis equivalentibus et est

L. conf. Quianus tradax eos, q' occultum
 apofofia cimen confitebatur et addens hanc
 racionem, quia deinde et circumveniri deus n'
 potest satis ostendit, se confefionem cum
 cimen etiam occultum et neceffariam ha.
 biffe hoc e' verba, eos oes, q' talia celant
 deum velle deinde et circumvenire, hoc a
 fignificat, qd neceffariam fit etiam talia con.
 fiteri qd abest.

Inft. 200 cum dogmate de neceffitate confefionis
 fatalis confilium i' pt qd bon: ut ad dogmatu
 antiochenum dicit apofthomus.... i' cogit deus
 in menem procedentes qd reuocamus nuntiam
 fed fbi foli velle pcedere, jubet fbi foli
 confiteri. qd abest.

R. P. S. faulta ifta, cum neceffitate confefionis
 fatalis confiliantur, f' hoc apofthom verba
 tantu directa funt ad calciturnos mox
 baptizandos, qd fufficit sola confefio deo
 facta; poro hoc verba ad calciturnos
 folum dirigi manifeftu ex ipfo theobryis
 fomilio, inferibitur e' calciturnis ad illu
 mirandos, hoc e' ad baptizandos.

Inft. 210 ad ipfos baptizandos fuit deum cogito
 ind aut apofthomus quims bon: 30.... i' fe
 in theatu confefionu tuoru dico, i' toto pec.
 cato q' tibi deliquit cogit, exponere coram
 deo confuetudine tuam, ostendit ei qd nihil
 excusetur cum facis qd optime ille nouit,
 die et abfcriptis his manib. ob habeas

ad mundum... 2do hom. 4 de Casar... i cog
te in mediam podie ^{michi} ~~folium~~ ^{folium}
que peccato privatum a fone ~~vulnus~~
sagae dolore liberem... si sic deum cum
Cognitatis Cognaten introducere sequit quis qui
nequissimam confessioni peccatis agnoscat. qd
R. 1. m. illis e vobis duo labor peccati a fone
quimo qd horribili fideles, et frequentu peccato
sua in negationi sibi revocant, et ea intus in
corde suo, Deo solo testate delibentur et
reflaant ad veniam impetrandam. qd docet, illos
eodem fideles, deum negare ab ipsis eaque
et in publicis ipsis. Peccatis peccato suo propter
non pons aliter diei et docet, potest, etiam
is qd intine peccatum i confessioni peccati
nequissimam i
Juss. 4. hinc confessio soli deo facta adscribit a fone
sua veniam peccatorum. Ita hoc vis adscribit
dogmati de confessione peccati. qd dicit.
R. 1. m. hinc i confessio e sua contritio, et vera
contritioni venia peccatorum adscribitur, qm
negatum nequissimam confessioni peccati. qd dicit.
Juss. 5. hom. qd ait idem docto... qm in no
vispino die peccatis invidere calumpiam,
prohibentiam age, medicina locus e sic a j.
dicit... unde sic. a fone i peccati remissio
excludit iudicium qd et confessioni peccati.
R. 1. m. iudicium qd abrogatum fuerat ab en
tempore suo i Petrus C. 1. iudicium qd
excludit in subnati prohibentia et sic a fone
Petri tempore cum casus rigeret minus p
inhibitioni timenda erat is, qd recentu peccatorum

in Actum conuenit, nec utriusque molestiam
sibi exhibeat, de eorum vero atque ad huc, esse
gimus hodieum diem & de! quod boni fecimus
aut mali committimus? ... hinc exanimis remissio, et
ipsius facultatis offerit cum in quosmodi esse ut agendum
cum deo. talis diem occasione exanimis quotidiani. solum
penitentia, sed etiam ob, possitque etiam, an e' necessitate
confitendi peccata mortalia excludere?

Ans. d. apponimus hoc, quod dicens in hoc uerba pauli: probet
e' de ipsum hoc, et sic de ipse illo exat. ... sic cogitur ...
in hoc in confitendo apponit remane postea in, quod, curat
dum, in hoc inuenit et peccatorum iniquitatem ... uerba sic
confitendo peccata excludit apponimus aut, uerba sic
excharisma: si id, cura nullam fecisset, si necessitatem
confitendi peccatis agnouisset.

Res. d. si confitendo peccata excludit, quod, probet, et quod
inuenit etiam in confitendo per hanc uerba pauli et
in hoc uerba sic.

Ans. d. si agnouisset necessitatem confitendi, ita hoc hoc
de peccatis sic.

Res. d. si agnouisset talem necessitatem ad conuenit et aliter
ad ois, quod, ad conuenit preparat. Res. d. si agnouisset
illam talem ad relationem, et eos, quod, sic, peccata mortalia
confitendo et sic, et uerba de pauli in plerumque peccatorum
de hanc iustos fuerunt. hanc uerba interpretando appo-
mus cogitur de preparatio, quod, ob in conuenit, re-
paratio e', neque de exanimis confitendi
in de ea, quod, penitentia peccatorum e' necessitatem
neque de confitendo peccata. quod, sic.

Ans. d. uerba de dea cum in cogitur, et quod, quod, sic, sic
aut ... quoniam tunc inuenit iuxta legem apponit
peccata, ma contamus ... per quoniam tunc inuenit
dilectio tunc inuenit peccata mortalia, peccata
idololatriae, peccata inuenit peccata, et peccata
schiismatis. quod, per alios peccata excludit confitendo
peccata.

R. et. A. nulla e' res, sedam ab interpretandi de
 his quatuor solum peccatis
 In p. 2. Beda C. 9 in Lucam in hoc verba, ita, ostendit
 vos sacerdotibus, dicit, ex obo infirmis, qm ab eis
 sanavit, solos leprosus a eis ad hie toles misse
 fuisse, et ostendit illam oim, q' hanc hie p. a.
 vitale i' fignit hie gentili i' iudicia i' p. ficia,
 i' etiam hie fignit hie fignit hie fignit hie fignit
 per dona dei qm colere, neque... deulap
 veniat, colorem i' fidei, qm auerent ostendat.
 colere vero vitia per se ipsum interius in confusione
 et intellecta dicit sanari et corrigi... q' Beda per
 legem totum intelligit quatuor peccata supra me,
 inorda, et contentit hie sola in confusione
 sacerdotibus.

R. conf. q' Beda C. 9 in Lucam per leprosus intelligit
 eos solos, q' aut hanc hie aut idololatriam, aut
 iudaeismum, aut hanc hie p. professi. C. conf.
 q' Beda per legem totum in capis qm. iacobi
 dicitur sacerdoti p. dendum intelligit, solum hie
 quatuor genera peccatorum et. conf. et. conf. Beda
 in Lucam in legitur de confessione peccatorum faci
 enda sacerdoti, p. de confessione Dei, q' p. sub.
 licet coram populo, culpa excedenda e' obis,
 q' hanc hie et. hie p. professi, et dicit colere
 animi motos p. vobis sanari immediate per ipse
 ab ipse. hie e' dicens ne explicit ne Regat
 q' dicitur in capis q' iacobi p. vobis i' explicit
 p. idem in hie q' Beda de rebus d. p. vobis legitur
 p. licet coram ario in Lucam de confessione fidei
 p. licet coram populo, culpa excedenda e' obis,
 q' in hanc hie, in idololatriam, in iudaeismum, aut hie.

in male quibus manifesti. A. in comendatio vero in qd
parochia de parochia parochia sacerdoti. apertis.
200 in regis, qd ubique veniunt i. et simul
Hic regis parochia parochia sacerdoti de
comendatio et solam professionem hanc i. i. i. i.
in sololahiis, Hic magis per publicam fidei
professionem coram populo velis evidenda
fieri. Inodus cavilonensis, id est con. 33 sic habet,
q. d. q. d. de solomodo confiteri deus dicunt,
parochia ad intelligentiam impedienda, q. d. a
sacerdotibus confitenda et censura, q. d. ubique
in fine magis fuerit in ista sententia situlatio
confessio, q. d. deo fil, q. d. parochia, ea
vero q. d. sacerdoti fil, docet pariter ipso quibus
huc... q. d. Inodus Cavilonensis confessio situlatio
et in parochia ut necessarium
R. d. con. Inodus cavilonensis, i. b. q. d. in ista, q. d. et
nos docemus, situlatio parochia q. d. parochia per con.
bitio, i. a. docet, q. d. parochia per confitio
obsequium omne confitio Inodus cavilonensis et
in ista alius canonis referit quibus situlatio
docet illius de quibus q. d. alii volent, conti.
bitio super justificatione obsequium actuali confessione
alio contributione obsequium actuali confessione i. i. i. i.
fuerit nisi in casu necessitatis bene libere
indefinitam relinquens docet, confessione soli.
des factam, et confessionem sacerdoti factam
vixit utilis et, sed quibus pronuntiat cor.
bitio justificatione sine omne confitio fac.
narratibilia et consequenter confessionem situlatio
in regis; imo canonis quibus ipso ex parte docet
eos, q. d. in ista confitio situlatio i. i. i. i.

quidam dem peccata sua confitentur sacerdotibus
 si plene id faciunt, solent indagari deinde omnia
 ipsa peccata, ut ea confiteantur, quod per se gestu
 sunt, et ea, in quibus sola cogitatio delinquitur.

Art. 12. ipse Arundinus quocumque ritum participamus
 reseruit, sacerdotes quos variis confiteri quod
 ita cultum est, necessitatem confessionis solentis
 in culpa peccata agnitionem fuisse.

Res. conf. an quis mult. quod nos raris confitentur
 fagitur, confessionis necessitatem in ecclesia
 Latina si fuisse agnitionem; quod mirum, si sacer
 dotes illud in se habent, et in se, et in se.
 quibus deo in se, quibus neque, quod in
 confitentur. idem Arundinus ibidem docet, ne
 necessitatem confessionis fuisse quod quos agnitionem
 fuisse et confessionis deo raris quod sacerdotes
 quos bene affert eorum, quod timeant, ne
 ipse pariter quodam ordine iuxta canones
 ecclesia quod cogentur ante absolutionis suscipi
 tione ab omni functione sacerdotali. aliterque quod
 circa integritatem confessionis nihil de se esse vult
 propter angustias temporis, hoc, confessionis doc.
 hinc moralis de se esse in se, hinc
 vult agnitionem confessionis quod in se, et in se
 experimentum.

Si Simplex, humilis, confessio pura fidelis

Seci si quada frequens dispensata vivens fecunda,
 Integra, secreta, et lacrimabilis, avelata,
 fortis, et recusans, et sit pura parata.

Conclusion III
Iam Confessio Sacralis facta Sacerdoti absenti
per litteras, aut internumtum, tum
absolutio Sacralis à Sacerdote absente data
per litteras, aut internumtum, illicita
Est, imo et invalida.

P. prima pars decreti clementis & ea de re dato anno
1602, quod sic habet... sanctissimus dominus
nosse clementis & auctoritate solis patrum... bene
propositionem, scilicet licere per litteras, sive
per internumtum confessionis absenti quædam
sacraliter confiteri, et ab eodem absente abso-
lutionem obtinere ad minus ubi falsam, temera-
riam et scandalosam dicitur et prohibuit,
quod expresse, ne deinceps ista propositiones quibus
quibusvisque locis, contrariis in confessionibus
doceretur, neque longam longam aliquo casu
probabilis defendatur, impugnatur aut ad præ-
im quovis modo deducatur. si jam existens
et hoc talis confessio et talis absolutio, sit
illicita.

Præca pars scilicet talem confessionem et talem absolu-
tionem invalidam esse. talis confessio et talis abso-
lutionis declarantur in nullo suo casu illicitam esse,
ac proinde neque in casu relictæ necessitatis
posse adhiberi: si modo se disponantur ad præ-
aut modo administrandi solum si neque dem in

casu extremo necessitatis adhiberi potest, propter
 invalidum est, propterea charitas exigit, ut in
 casu necessitatis solum ministratur, presentibus
 modo aliqua sit probabilitas illud prope veni-
 tenti proficere. quod talis confessio et talis abso-
 lutio in modo ibi dicitur per abtiam invalida. qd

Solvuntur objectiones

obj. propositio per demeritum & scilicet, sicut scilicet
 sunt collectivae, id est in hoc sensu, quod si licet
 et confiteri per alteros sive inter numerum san-
 ctos absenti, et a saeculo absente per alteros
 aut internum absolutoriam recipere. quod male
 inde conclusimus, quod nec unum, nec alterum licet
 dicitur

Responsum. nam primum ad idem est in quibusdam summis
 anni archiepiscopi ad Egidium cornelium, Clemens
 & in congregatione inquisitionis romano declaravit,
 se ab antiquo propositio partem dicitur de ipse.
 rde paulus quintus clementis & successor annis
 hinc post datum hoc decretum propositio
 fuerit a se ipse id ipsum quod sic obicitur
 improbatum, et ex eius libris expungi iussit
 Insuper, primo quod si ex institutione ab iura et valida
 sunt, eadem potest sumus pontifex imo nec
 ecclesia universa illicita declarare. si quis
 modi confessio et absolutio ex ab institutione
 ab iura et valida est. qd

R. D. ch. qd ex institutione ab iura et valida est
 absolute et ch. qd ex institutione ab iura et

• valida facti. qd factum invalida rursus
 dicitur potest
 R. D. m: valida tñ si confitentur et fuerint
 ante prohibitionem ecclesie C. m: de ga ab
 supra dicimus, valida tñ si confitentur
 iuxta statum, quem habent confitentur ad
 ecclesiam prohibitionem. et. m: et D. ff: conf: iura
 libari si potest remanentia in stat quem
 prius habebant & conf: multo illos statu
 tñ conf: et conf: si confessio et absolutio
 per litteras aut per interuentum quatuor ab
 instituta aliquando fuerint maia et forma
 valida facti potestentia, confessio illa remanens
 licita et sequentibus prius fuisse, et
 absolutio illa remanens absolutio

• sit prohibita et peccaminosa, et absolutio illa
 per prohibitionem ecclesie sit per absolutioem
 sacerdotis si approbati, et iurante absolutio
 desinit in maia valida facti siue ut alia volent
 sit dispositio insufficientis et ritus invalidus facti
 a ministracione. sic vniu qd prius fuit
 maia valida ad factu eucharistia si case
 aut arte in secretum multum desinit in maia
 facti si pariter contractus qui aliquid des qd
 fuit olim maia facti matrimonii propter
 ecclesie prohibitionem sit contractus illegitimus
 et maia invalida facti matrimonii et in

propheti negotio ecclesia se habet jurisdictionem
facultati obsequium adhibere, et inde fit
quod absolutio ipsius quod iuris fuit iusticia
jura in eis iusticia.

Supp. 3tis in sequenti usu erat olim confessio
et absolutio per litteras aut per interventum
confessio in iure in vita joannis elemosinarii
ipso peccante et suadente, mulierem, quod
causa in fuerat scilicet suam coram profitemi
per litteras confessionem et absolutio. 2do in iure
et deinde obierit. 3tis in genere per litteras
per litteras reconciliacionem a ppi. petispe
3tis Roberto canonice episcopo in con-
viciacione facta confessione per litteras
a patribus sic fuisse absolutum, per po-
testatem, quod dicitur postea ipse et alii
fuerunt de quibus dicitur benignitate firmi-
tatem saltem etiam dimittit lib. 5a pecca-
ta sua. 4to in iure Remensis illi
debandis quibusdam episcopis agerant
et per litteras absolutio exoptabant
similem absolutioem contulisse. 5to petispe
procurantem episcopum per litteras confessionem
et absolutioem petispe a populo bus
collectis in con. absolutio 12. 6to episcopum
et iohannem sicut et alios plures episcopos
a gregorio 7 per litteras fuisse a peccatis
absolutos. 7mo Thomas condemnessem, quod
iure excommunicatus, et lib. videbatur ab illis
quod per eum coram bernardo 2do anglorum

rege defendere, ab occasione 7 peccati
 veniam per litteras petere, & absolutio
 ab ipso obtinere. ~~et~~ ipsum etiam dicitur
 paulum eorum inuestigatum per litteras
 absoluisse, quod etiam fecit. fuit primo D. J. p.
 annus, qui epist. 13 significat se fugam eue-
 nisse eorum etiam eorum absentia 200
 factos, quem Eusebius scribit misisse per
 pioni absolutioem et eucharistiam per p.
 rum. quo frequentem olim illum apud fuisse
 adhuc eorum potest, dum ex eis theologis, qui
 in conc. Casiliensi interrogati, quod posthardum
 fuit factos, qui ab ipso jurisdictione p.
 lentes eos absolutioem dedit, et p.
 uent, pro deinceps illum factos obtenta
 jurisdictione poenitentes illos etiam efferes
 absolue; dum etiam ex capitulo galis causa
 707. 3 ubi legitur .... poenitentia adhibere
 per singularem recipienda. quod licet imo etiam
 e confessio fontalis et absolutio per litteras
 et intermedium.

R. S. S. ante prohibitionem elementis 7 affo-
 et. post illam prohibitionem et. S. S. S. S. S.
 conf. et. conf. etiam. concedatur talem con-
 fessionem et absolutioem fuisse in usu imo
 et validam fuisse, nihil in ea contra nos, neq.
 e id negat efferes nostra. licet hoc sententia
 minime videatur iustitiam pro exemplis sic
 a thomino congestis. unde sic ad p.
 m.

affo: quia plerumque illa confessio de q̄s
hic agitur si fuerint mortales, sive in ordine
ad recipiendam absolutionem mortalem, sive in
ordine ad remissionem censurarum, aut etiam
in ordine ad obtinendas indulgentias, pro
poenis canonis sive poenitentis satisfactio-
nis. nec obest, quod totus dicatur absol-
v. a peccatis, aut quod dicatur absolvi per
potestatem clavium, quia si solum in q̄i et
solvitur a poenis aeternis peccatorum debitis,
sed etiam in, q̄i absolvitur a poenis canonis
aut censuris per peccata mortis, aut absol-
vitur a peccatis, et absolvi per potestatem
clavium; licet si praecipua functio potesta-
tis clavium sit ipsa peccatorum remissio,
si ad ipsam etiam remissionem poenitentiae
indulgentiae et absolutionis a censuris q̄i dicitur
haec sufficiant per confessionem

Paragraphus III

De Satisfactione

Satisfactio pro ut hic sumitur est voluntaria
satisfactio et purgatio de poena temporaria
bona ad placandum deum dicitur ad evadendam poenam

peccato debitas. duplex distingitur alia scilicet
 alia si scilicet. satisfactio scilicet est
 voluntaria acceptatis et poenitentia poena
 quam facti fuerunt in vindictam peccati im-
 ponit poenitentibus scilicet poenitentibus poenitentibus.
 h. satisfactio si scilicet est voluntaria
 acceptatis et poenitentia poena quam poenitentibus
 in vindictam peccati sibi ipsi imponit.
 de satisfactioe scilicet sic peritiam speramus.
 Lubbenus et calvinus si diffidentibus, poenitentibus
 olim injuncta fuerunt, et adhuc injunguntur
 opera quodam plebitatis laboriosa et cavilla
 poenitentibus, ad vitam emendationem, ad probationem
 vera poenitentia, sed displicent illis opera ejus;
 modum quod catholicorum per modum satisfactiois
 rogant, id est, ad placandum deum, et ad expiationem
 poenitentibus pro peccatis debitas... vehementer odit.
 inquit lubbenus articulo 5, et scilicet scilicet
 hoc vocabulum satisfactiois, quod in modo in
 scripturis si invenitur, pro poenitentibus scilicet
 scilicet quod deo quibusdam poenitentibus pro illis
 poenitentibus satisfactioe; inter varias rationes, quas
 afferunt, ut laboriosa opera per modum satisfactiois
 scilicet imponit poenitentibus, poenitentibus hoc est,
 quod poenitentibus temporibus expiationem si poenitentibus poena
 debita, quod simul cum culpa poenitentibus
 gratis remittentibus, et quod remissis ipsis poenitentibus
 debitis nulla poena si temporalis pro peccato
 tuenda sufficit.

Notandum est catholicos Lubbenus et calvinistas
 hoc sepe concessisse, si poenitentibus per opera

iniqua et laboriosa deo satisfaccere de condigno
rigoroso pro culpa neque pro poena, quia
de satisfaccione de condigno rigoroso pro
culpa requiritur opus quod per se aequalitatem
habet cum injuria deodulata, et ad satisfaccio-
nem de condigno rigoroso pro poena requi-
ritur opus, quod per se aequalitatem habet
cum poena promerita; quod a hoc per
hoc patet, idcirco aequalitatem profertur
habet si per se cum injuria reparanda, nec
cum poena per peccatum promeritis; repa-
tio a inuitur ex finitalem persona reparantis
si cum poena, quia poena peccato debita est
et aeterna, aut temporalis, in purgatorio sub-
iuncta; nec in proportione facta in operibus
laboriosis in se consideratis, ob id etiam
hoc in hac vita. Catholicis imper libera-
nis et calvinisticis conceduntur non pro se
deus satisfaccere de condigno etiam minus
rigoroso pro culpa et poena aeterna, quia
opere hoc non dum justificati nullam habent
proportione neque justitiam regi moalem
nec in injuria deo illata, quod est in aliquo
sese infirmita, nec in poena peccati debita,
quod physice ob dignos mundi laboribus
major est, nec compensari potest per rigantem
personam non dum justificata, et ad hoc in dei
inimicitia persisterentis.
Itaque tota difficultas ad hoc solum collimal
ex unius culpa et poena aeterna debet super-
esse possit aliqua poena temporalis pro

peccato laenda
Conclusio

in ipsa Culpa et poena aeterna delictus
peccati plerumque laenda superest coram
Deo poena temporalis in vindictam peccati

Primo auctoritate scripturae... et concilio
Secundo auctoritate scripturae ab exemplo david
1. regum cap. 12. postquam dicit propheta eliab
David... dicit blaspheum peccatum suum in mo-
rius; dicit ad dnm... veni tu, q. oriam
blasphemam fecisti inimico d. ppter subm
hoc filius q. natus e tibi morte monetur.
et 1. 10. i. dicit eliab de domo sua affue in
pignora, et qd contempserit me et dicit
verum dicit in novo testamento d. paulus
quonia ad dicit... castigo e me et in
servitatem dicit de fide um aliz p. dicit
verum ipse dicit efficit... dicit dicit
pes prima... adimplet ea qd dicit p. dicit
et in carne mea p. dicit qd dicit dicit
De auctoritate p. p. dicit dicit dicit in
locis p. dicit in p. dicit dicit dicit dicit
aliquando inquit dicit dicit cui inquit in fu-
tus p. dicit, conigit cum de peccato in ipso
p. dicit nam dicit dicit, cui dicit dicit
p. dicit p. dicit dicit dicit dicit dicit
p. dicit p. dicit dicit dicit dicit dicit
p. dicit p. dicit dicit dicit dicit dicit
p. dicit p. dicit dicit dicit dicit dicit

Q. D. conf. per satisfactorie ibi intelligit eam
satisfactorie dicitur ibi in excusanda et peccata
sed defendenda, unde statim dicitur... quod defendi
in eis ab illi potest.

Insuper primo Augustinus l. 2 de peccatorum meritis
cap. 34 dicit: miserias huius vite... ante
remissionem et satisfactionem peccatorum, post remissionem
solum in culmina, et in psalmo 34 dicit...
operumque et peccata eorum, quod est operumque
et in illa viseres, quod est, et in illa viseres?
et in vindicatis. quod Deus remissa peccata non
puniat, in vindicatis.

Q. D. conf. peccata remissa quod culpam et poenitentiam
omnem et peccata remissa quod culpam et
poenitentiam et poenitentiam quod culpam et
poenitentiam hanc et ad poenitentiam Augustinus
manifeste ostendit eundem Augustinus verba
psalms 50 ubi dicit... impunita peccata eorum
quod non agnoscitis et poenitentiam, dignosque con-
suetudinem, sed per poenitentiam punient.

Insuper de his qui frequentem poenitentiam
comparant ut verba Augustini, quod confitetur
in poenitentia in poenitentia et per
baptismum ita dicitur peccata et poenitentibus
nulla quod ibi poenitentia temporalis tenenda fuerit.

Q. D. conf. comparant in eo quod utrumque poenitentia
vel remissionem peccati. sed in eo quod poenitentia
poenitentia, quomodo baptismus, ob hoc opere
verba satisfactorie quod a integre remittat
etiam quod poenitentia temporalis et, et ob hoc
frequentem poenitentia poenitentia et baptismus
distinguantur ex eo, quod baptismus poenitentia

meritorie ab iurisdictione i' in se habita
 loria si de consensu i' saltem de consensu
 si in hoc vita animo satisfaciendi substat
 Quos ubi minister poenitentia tenetur
 ordinario poenitentibus satisfaciendis quod
 injungit et injunctas poenitentis acceptare
 et implere
 R. Minister ad hoc ordinario tenetur pro
 ex abstinent. ecclesie paxi cuius deus
 est tutus ois. de ex tunc. qd. sep. 14.
 cog. q. sic puerit. .... sunt facultates homini
 ganum spiritus et prudentia pesserit
 jus galitatis criminum et poenitentium
 facultati salubres et convenientes satis
 facientes injungere. et sic ex infarior
 que puerit de facultatibus nihil ex istis
 comittere, qd. requiratur ab hoc pater
 qd. ad perfectam reconciliatorem insti
 tutum e' plenum ab integum effectum
 suum consequatur. dixi minister poeni
 tentia ad id tenetur ordinario quia
 poenitentem, ut diximus subito morbo
 oppremum et sensibus debilitatum debet
 obsequere etiam nulla satisfactioe
 injuncta. qd. autem poenitens satisfac
 tione sibi injunctam acceptare, et im
 plere tenetur sequitur ex hoc ipso
 qd. talem satisfactioem injungit
 jus habeat facere. jus e' potestativa

ex p[ar]te sua obligacione inferioris implet
et arguit. Dicitur item ordinarius, nam si
per faceretur impudentiam aut insolentiam
fuerit illud satisfactorio inconuenitur p[ar]te
conueniens p[ar]te poenitentia eam si acceptae
et uelito confessio q[ui] - alium adire,
si etiam si per incogitantiam illam accepit.
Lafet et obfolutus fuerit, p[ar]te ex p[ar]te
eiusdem, aut aliter deinde confessio, qui
rem exponeret aliam illius tunc satisfactorio
magis conuenientem acceptare.
Et tale propitium p[ar]te satisfactorio im-
ponere et p[ar]te gravissimos constat si ex
indolosa simplicitate ueteris uelitia una
penala publica, et q[ui] dicitur ob graves
causas accepit. poenitentia si publica sic
fuerat q[ui] in extra portam uelitia de p[ar]te
eius locus alius sic lectus alius si lectus. in
quibus locis erant poenitentes q[ui] vocabantur
flectes, in i[st]o q[ui] vocabantur flectentes, h[ic]
erant et erant largissimum uelitia rei,
ut ait Sabelianus (De iudiciis exp. 4. p[ar]te)
.... Libidinis furias impio et in p[ar]te et in
lexus ultra iura n[ost]ra, si modo limine uel
si uelitia lecto submouebantur, quia si
erant delicta sed monstra. et inde est, q[ui]
sub Dio, h[ic]que eius intemperie exp[ar]te
iactant. flectes uero in locis lecto extra
si uelitia portam flectent, et ab ingredientibus
et expedientibus p[ar]te subsidium cum flectibus
si unde flectes uelitia si exp[ar]te flectent

Diversum fuit poenitentia publica legimus
 quae viginti gravitate criminum v: g: pro
 frontanea alicujus inter recipere et ab eo
 annorum, et hinc canon 56. r. falsarii....
 qui pro fronte interfecit, et postea poen-
 tentia debet esse viginti annis seculo a communione
 vel galva annis sex. stans extra foras oratione,
 et fideles ingredients rogans, et pro se deprecans,
 sui, suam infideliter poenitens post galva a
 annos inter auditores sequetur, et per septem annis
 cum ipsa sequetur. 7. a annis cum iis, qui in
 sollicitudine orant, sequetur. in 4. a annos post
 statim cum fidelibus sed in eum absolutionis po-
 ticeps hoc a expletis eius fontem particeps.

Caput II

De forma subti poenitentia

Verbum est ex conc: Trident: sess: 14. cap: 3. forma
 subti poenitentia in auctoritate Latina, consistit
 in his verbis, ego te absolvo a peccatis tuis
 in nom: patris et filii et spiritus sancti
 et eo duplici modo potest exerceri ista forma,
 si modo deprecatorio, sicut... absolvo te peccatis
 hoc hinc etiam: si modo imperativo... absolvo te
 et hoc si modo indicativo... absolvo te.
 et hoc ista forma est etiam si permissiva peccati,
 si tibi declaratoria peccati jam remissa.

de his sic statuimus

Conclusio I
 forma Sacramenti poenitentiae vere
 Est Remissiva non autem
 Declaratoria.

Primum solum poenitentiae vere peccata remittit
 hoc probatis iuris huiusce tractatus: ai in
 forme solum poenitentiae sita e' quaevis
 iuris vis ex conc. Trident. sess. 14. cap. 3. vel
 sancta Synodus poenitentiae formam, in qua
 iurisdictionis vis sita e' in illis ministris
 quibus potestas e' eis de absolvo. absol. 20
 P. 202. ex cog. Matt. 18. & 19. dicitur alius petro
 ... tibi dabo claves regni caelorum: ai inquit
 theolog. datus e' datus, ut declaretur officium
 e' datur, sed ut in ipso ageretur. 20

P. 203. ex cog. S. Hilarius in cog. 16. Matt. exclamans
 ... o beatus coeli penitor cuius arbitrio claves
 etiam aetheri dantur, cuius semper iudicium
 cum praesentia auctoritate sit in coelo:
 ut quae in terra ligata sint, aut soluta, statim
 ejusdem conditionem obtineant et in coelo
 & apponitur hoc: & de verbis ipsius ... e' terra, in
 q' iudicant: principalem auctoritatem solum
 caelum non potest sed et in terra, dicitur legitur
 perver

Quoniam sensu dicit S. Leo sermone de transfiguratione
 ... S. Bernardus fuit in natali
 epistolam petri et pauli ... sententia petri,

judicium sententiam coeli: non hoc à se
fuerat, si absolutio facultatis est totum de
valoris. 50

P. 4 ex consuetudine. f. 17 con. 9. si quis dixerit
absolutionem facultatem facultatis, si est actum
facultatem, sed autem ministerium non habent.
Et declarantur remissa et peccata abbatem fil. 90
P. 56 ex re. ex his sententia ob re. 60. pro
tum est, constitutum profectum in et professi
fides acceptam ad factum presentibus.

Dicitur S. Synonymus commentario in cap. 16 S. Abb.
exponens ista verba. tibi dabo claves regni etc.
Cura ... ait ... cura ipsam episcopi et presbiteri
sunt in intelligentes, aliquid sibi de peccatis
opressum superantibus et si demerent innocentes
si solvere se novis subeundum; cum quod
deum in sententia facultatem, sed non videri
quodam. legimus in Leviticis de leprosis; ubi
jubetur, ut ostendant se facultatibus, et si
leprosum habuerint, tunc à facultate imundi
fiant, et quod facultates leprosum faciunt,
et mundos, sed quod habent notitiam leprosi
et in leprosi, et possunt discernere quod mundus
quod imundus fil. 90. 90. 90. 90. 90. 90. 90. 90. 90. 90.
facultates mundum in mundum facit, si et hic
aliquid vel solvit episcopus, et presbiteri in eos
qui infirmos et in novis; sed pro officio suo in
peccatorum audient fil. 90. 90. 90. 90. 90. 90. 90. 90. 90. 90.
quod solvendo in quod lectu duo sunt, primo
in quod opus deum sententiam facultatum
sed non videri. 2do in aliud officium facultatis
novae legis, quod quod faciunt facultates Leviticis
quod leprosi, quod à lege in mundum, sed vel

quandos in mundos solvendo declarabant.
 R. D. Hieronymus eorum facultate superstitium et auguriam
 vel arguere, quod putabant ubi se pro se solvere
 se solvendi et ligandi ad arbitrium et aulam suam
 nulla ratio debita mori: si dementi, sive brevia
 dispositio subjecti aut presentibus... ut ego in
 dicitur incoherens in solvendo se noxios absterunt. In
 hoc est quod dicitur... quidamque in penitentium varietate
 et nimium significatur qui solvendi sunt, quod vero legem
 et consequenter ad illam breviam cognitionem confutatur
 aut heretum absolutis. atque idcirco dicit potentia
 facultate, quod deum in quodam modo vult. com-
 paratio in instituta inter facultates leviticos et
 sacerdotes evangelicos in eo est, quod fuerit. fa-
 cultates levitici solvendo declaraverunt, hoc in
 legem est in, ita quod quod facultates eorum.
 debent declarant penitentibus in remissa
 in. Sed in eo quod fuerit facultates veteris legis
 in solvendo declarare hoc in legem est non
 sine brevia cognitione ita quod et les facultates
 novae legis non solum solvere aut ligare,
 aut penitentibus penitentium varietate, sed et cond-
 itibus; sic confiteri compariatione appropiata est ad
 multas et instituta in d. doctois

Insp. p. August. ser. 99 de verbis evangelii d. Luca
 hoc habet, exprobando eos quod suggerentia dicitur.
 ego dimitto ego mendo, ego sanctificos respondet
 illi in ego, sed itas. et dicitur in joan. ait....
 servos agere idem legem est, solvere in recta legis
 in est. ego dicit.

R. Augustinus ibi perstringere donatistam evagationem
 quod vitiosa et effrona solvere ex suo personali
 nichilo pendere arbitrabatur. quod nullam
 fore solvere aut quod ab hostibus aut malis ministris
 confiteri.

fr. 700. frequenter contingit ut forma per se
effectu suo privetur, quando nimirum adest
conhibio perfecta. qd tunc factam forma e
declaratoria. in remissa per se qd in l.
Primo et. 4. quia etiam tunc quando adest conhi-
tio perfecta in forma per se privetur suo
effectu; quia nimirum forma formae per se
sicut etiam et forma ab omni alio formae
etiam cognoscitur, in eorum receptio effectum
qasi actu positivum, sed tunc videtur, et
efficaciam ad illam producendum positivam
conditio, qd pensatur actualibus subjecti
dispositio, ita ut si actu in facta subjecti
vires et requisitas dispositioes qd si in statu
actuali facta, in effectum actu positivum ha-
beat illa forma, qm ex institutione et, et ex
efficacia sua producat, si vera ad se per.
Vide et. conf. quia forma ut dicitur per declaratoria
sicut et in alio instituta ad declaranda per
et jam remissa in a ab ea remittenda, ex eo qd
a aliquo in casu extraordinario et per accidens
sicut propter brevem conhibitionem perfectam
inveniat eligendo remissa jam remissa in inde
legitur, qd instituta fuerit ad declaranda
per et jam remissa, ac proinde in alium
magis hanc effectum posse nudam illam
declaracionem remissiois jam facta, sed hoc
latet legitur, qd tunc in facta effectum, qm
habet si ad se remissa, ne idcirco in effectum
privetur, quod tunc augmentum qd facta
fiantis confert, qm modum e iusta doctri-
nam d. homo facta vivit per accidens

quam primam conferre, seu et forma modicum
 potest aliquid et per se videtur quod non
 ne idcirco dicitur potest declaratoria.
 Et certe conc. Sicut: respondit consilio ad hanc
 difficultatem ff. 14 cap. 2 ubi ait: ... si constituit
 rem aliquam et sanitate perfecta et contingit
 utemque deo reconciliare quicquam hoc solum
 ubi suspicatur; ipsa nihil aliis reconciliatio
 ipsi constituitur sine facti voto quod in illa in
 clauditur, si est ad scribendum ubi reconciliatio
 sine remissione peccatorum si solum ad scribendum
 constituitur sine voto facti, ac quodammodo factum
 si est pure declaratorium

Conclusio II

Ex Natura Senti poenitentiae et ex ipsa
 et institutione profus indifferentis
 videtur an indicativis an deprecativis

Ex verbis Exprimantur
 absolutivis verba.

P. res ista se habet, si prima utraque forma equali
 ter idonea videtur ad acquiescendum exerci-
 tium potestatis, per quam hoc factum conferitur
 sed de utra neutrum ex his duobus formis fieri
 atque abas debuerunt: a: utemque hoc ven-
 est

P. quod quia parte in administratione huius
 facti exercetur potestas iudicialis atque mini-
 rialis et colligitur a rectoribus; ubi utraque
 forma indicativa scilicet et deprecativa

egaltu idonea e ad exprimendū hujus potestatis
his executum; nam q̄i hanc potestatem judi-
ciali et ministerialem exercens directe deum
deprecatur, ut poenitentem absolvat, equiva-
lenter indicat, si prout ipsum dei non
absolvat, et q̄i poenitenti directe indicat
dei non ipsum absolvat equivalenter deum
deprecatur, ut et ipse poenitentem absolvat.
q̄o ex nōa fonti utraque forma egaltu idonea
videtur ad exprimendū executum potestatis
judicialis et ministerialis, absolventi a peccatis
P̄da m̄. pars n̄p̄da q̄o neutrum precipiat et ut
determinatū videatur. ex verbis atq̄, q̄a in
scripturis habentur hoc unū concludi potest,
absolutionem ex institutione atq̄ exprimendam e
iis verbis, q̄a executum potestatis judicialis
significant, nec aliud quicquam concludi potest ex
traditione, siquidem oīs probabile e eulogium
modo una modo altera forma q̄ usam. e,
ut videtur e apud ehorinum c. 8. cap. 8. gloss.
10. 11. et 12. q̄o et ut neutrum precipiat deter-
minavit. q̄o ex nōa fonti et institutione
atq̄ quosus indifferens videtur an indica-
tivus an et al. q̄o

Capitulum III

De Ministro Sacerdotii poenitentiae

De ministro sacerdotii poenitentiae scia quaeritur. scilicet, quis sit à quo dicitur institutus sub poenitentiae ministro. scilicet, an, ut voluit, sit absolutus, requiratur in ministro, potestatem ordinis, jurisdictionis, aut aequivalens episcopi, sive ipsius vires gerens. scilicet, quo iure, quod obligatur, tenetur sub ministro ad confessionis sacramentum.

Paragraphus I

quis sit Sacerdotii poenitentiae Minister

Primo communis est catholica sententia sub poenitentiae confessione in populo, nisi ab eo, qui factus est, et potestate ordinis sacerdotalis, jure potestatem jurisdictionis, juxta communem habet catholicam doctrinam, minister sub poenitentiae est, si quis et solus sacerdos, potestatem jurisdictionis habens. Hoc potissimum in illis casibus requiritur, si quis, quibus, et si quis, si quis, et si quis, qui, quomodo, et quomodo sit solvendus aut ligandus, quibus, ut cum acta.

intentione et debita gloria dei et animi salu-
 tatione fuerit obediens: in presens, ut in multis
 aliis dum maxime in sacramento confessionis fi-
 -gills.
 Hoc Waldenses, q' saeculo 12 euangelium supra-
 -rent quomodo fuerunt q' potestatem pontificalem
 a peccatis absolventis. ipsi factotibus animum
 negauerunt; iusta eorum dem factos malos,
 q' bonus quisque etiam laicus potestatem
 hanc amitteret. peccata post baptismum commissa
 viderentur peccata in Vigileffus doctores in
 eorum confessionibus; q' dicitur, etiam laicum
 f. d. vii. fugi fuerit, et laicum potestatem. a
 abo accepisse eandem potestatem tam in
 pueris et mulierculis, q' in pape et episcopo
 episcopo habebat; ne mirum, ut potestatem
 hanc restringat ad nudum ministerium iudi-
 -candi et quodammodo excoicandi. fident, q' sola
 iusta ipsum iustificat.

Conclusio
 Solus Sacerdos est Minister Ponti-
 -ficatus non Diaconus n' laicus
 P. ita soli p' ministerii penitentiae q' d' solis po-
 -testatem hanc concepit abus; ai' soli illa
 commisit factotibus et evidens est ex ali-
 -mentis, q' euangelium constant. Transiit in
 -probatis: nam quibuscumq' dicitur hae verba,
 quomodo non p'ntis et est: ad solos episcopos in
 factotibus decoratos direxerunt, et ad episcopos

et solo eorum successores in sacrotibus pertine
 intellexit universalis eulepa saeculo 16 in finem
 sic definitis Ep. 14 can. 10.... si quis dixerit
 solos sacrotibus et ministros absolutio
 nempe solatis se ga ibi cogitur. onathema
 sit idem supit solute 15 phatin post conc. floren
 tinen a moreng secretis Eugenii 4 ad Aguenos
 ubi sic cogitur.... ministri huius fori. nampe
 poenitentis. e sacros hanc auctoritatem
 absolventi n ordinariam s ex cogitioe fuge.
 huius. idem supit in conc. constantiensi. ut
 habetur ex Bulla Martinigi in ga dicitur contra
 Wisleffum.... penitentem de necessitate salutis
 soli. sacrotibus n laico et laico q contumis
 bonis s et devotis confiteri debet. qd ante
 abian die ante saeculum 15 aut saeculum 14
 comunis fuerit eulepa traditio. patet tum ex
 decretis conc. nicenensis, qd saeculo 13 habita
 est. et in quo prohibetur, ne diaconi a penitentis
 absolvent. hac addita rase, quia certum dicitur.
 habitum e ipsos absolventi n pot. cum claves
 n habeant, qd in solo sacrotibus ordine confun
 tur: dum ex innumeris et antiquissimis sententia
 pp scriptis, qui hanc potestatem constantem in
 sacrotibus nunquam in alio agnoverunt. n: q
 ex origine qd saeculo 12o hanc n in hortiorem
 sit.... e dote fustione peccatorum remissio
 cum peccator n embesit sacrotibus sibi iniuncta
 peccatum suum. ex Cipriano qd saeculo 3. P. 102
 Cypri, oio horebar ut delicta sua confiteretur,
 quia inquit.... remissio peccati per sacrotibus deo
 grata est. ex basilidis qui saeculo 4 in regulis.

Sacerdotes ad hanc interrogacionem, quoniam peccata
 confessi peccata confitentur. Deant, respondet.....
 ne peccata peccata agere dicantur quod auditur
 est dispensatio misericordiarum dei; quod nisi de
 facultatibus dicitur innumera exismoti. quod
 alios pp. exstant testimonia, profertim
 quod Augustini, q. nunc velat, de facultatibus
 in confessione fugiant pater magnam exitum
 quod legitur eos q. exat. per facultate, exempt,
 et epist. 228. ubi peccatos solentur, et veni:
 aut ad arbitrios per quos claves ecclesie
 illis ministrantur, et Rom. 351: nunc peccatoris
 penitentiam superflua quod dicit sine facultate
 peccatis et Rom. 352. quod solus sacerdos

Solvuntur objectiones

Objectiones pro expendenda potestate clavium ad
 omnes fideles in scriptis dicitur... confessionis. Et
 cum peccata vestra... unde sic arguitur confessio
 peccatorum in peccatis nisi in confessione absolventis; et
 sic peccatis ob fidelibus, et sic in vicem per
 eadem confiteantur. quod et omnes fideles possunt se
 invicem a peccatis absolvere.
 R. De confessione potestatis. De confessione quod est in
 animi descriptio, quod alios ad consolationem movere
 solemus, sed eorum naturam exprimitur et. Et. et
 est. m. et. conf. potestatis confessio est accurata peccatorum
 declaratio hoc in ea facta, et ab illis iustis
 in potest absolventur. et de hac confessione neque
 intelligendus est status hic objectus: sed potest de

quodam enim demissione, quod ab aliis in negotiis
 salubris orationibus adjuvari possimus, aut enim
 apostolus..... confitemini alterutrum peccata vestra
 alteri pro caritate et solvendi.

Infr. S. Bernardus, Beda, Hugo Victorinus et alii textum
 supra laudatum intelligunt de confessione facili,
 quod ex illo sequitur, quod libet facilem pro proximis
 peccata remittere.

Ad h. et. est hinc intelligitur per hoc alterutrum intelli-
 gunt quilibet potestatem habentem et h. generaliter
 vel alterum hanc est h. et. comp. nihil velle, hanc
 illam cum supra laudatis scripturis intelligitur
 de confessione facili, quod hinc per hoc alteru-
 rum, cum in dem. scripturis intelligamus gen-
 eraliter habentem potestatem clavium; nec violen-
 da est hoc interpretatio, cum in simili sensu supra
 hinc multoties dicitur... docete invicem... Infr.
 libet invicem curate invicem... sacrificare
 pro invicem... nec nemo est qui per haec verba
 intelligat, quod ois promissum ceteros docere
 sustentare, ac quo illis sacrificare dicantur;
 sed iuxta ois sensus est docete docete rudiores
 facite sustentate infirmos, medice egros cu-
 rate facite pro ceteris sacrificare.

Infr. de potestate data his verbis quoniam remissio
 est. et. minus se extendit, quod potestas data
 his verbis curate docete quos gentes baptizate
 eos est. sed per ultima potestas hanc
 ad clavos se extendit. quod est.

Ad h. et. quinquaginta diffinitio est, quod est ut
 ex traditione constat, potestatem clavium re-
 stringere voluerit ad solos sacerdotes, et sic

potestatem prohibendi, huius est diversis volum
letis in ista variis potestates offerri. prima
est, quod baptizatus sit ad salutem necessarius
aliam vis, quod nunquam esse peccant, quoniam
salutem benignius etiam providentem, in seipsum
penitentiam. Dea est, quod baptizatus sit
necessarius vis, quod in seipsum defectum, per volum
supplet in potestatem solum vis penitentiam in
sit necessarium nisi adueto, in quibus ordinariis
defectu solum per volum suppletur. 3ta est,
quod potestatem clavium sit potestatem iurari.
quia, quod in omni republica bene ordinata in
omni competere debet, siquidem actus iudicialis
eum quodentiam, scientiam et quodentiam
requirit, quod in seipsum quod unum genus
reperies. etc.

Insp. etiam Albertus ab. S. P. Ripponensis abbas de
habet cum magistro sententiam et S. Thomas
sententiam, confessionem factam laico in casu
necessitatis factam esse, docent in dispensatione laico
in casu necesse factam visum factum suble
quia et baptizatus est factum necessitatis, ita
et penitentiam. quod re ipsa potestatem adueto
et penitentiam laico habent factum in casu
necessitatis.

Quibus et alii de h. conf. auctores supra
relati ita sententiam, et respondit, in hoc
opinio me in scripturis, nec in traditione fuerit
me a tempore videtur. eulpho definitio ad
reulpho

Ratio dicitur ad S. est quia supra memora auctores
in alia sententiam videtur quod S. Thomas, qui

hanc confessionem siue cogendo nunquam potest
 subtrahi e; nam confessio potestatis e ea, quae
 subtrahitur ei, q' in h'is potestatem clericum
 et d. Thomas ibidem expressit, vel laicum etiam
 in tali circumstantia, potestatem clericum
 si hanc, nec presentis iudicium e; sed eum
 q' in tali casu iudicis vires subire auctore
 confessionem, quoniam a sacerdotem etiam d'um
 in tali casu appellatum legere.

op'ade, quo estentenda potestatem clericum saltem
 ad diaconos. chorinus R. 4 cap. 13 docet, alios
 ex antiquis patribus etiam in diaconis potestatem
 clericum agnovisse q' re ipsa et in diaconis.

R. S. S. et simul refert eos errasse. C. P. P. et d.
 hoc et verba chorini... nullus catholicus dubitabit
 auctoritatem absolventi e peccatis ad filios episcopos
 et presbiteros pertinere, hoc e videtur asserit
 a videtur... unde addit... sic et antiqui pp.
 Latini et greci; N. S. Latini pp. i multos
 sententiam istam et in ita expresse et siue
 intulerunt, qui opinarentur urgente necessitate
 et late et absolute episcopos et presbiteros, absolventi
 ministerium in diaconos potestatem et d'um.
 dum: ex his chorini verbis legitur saltem chorini
 cum ex officio quodam dicit aut factis que
 quod quod e pp. Latinos leguntur, iudicant eos
 perquam in diaconis admittit potestatem
 absolventi.

supp. S. D. Juramentum 13 ad presbiteros et
 diaconos sub diacono sic patet... occurrerit
 dum sub potestatis nostris q' libellos e et
 libris acciperent... p. in comodo aliquo

imponere nisi publicis necessitatibus, quia per
hoc in illis obsequio est, si statim in illis, et non
imminet in peccatis in quo tunc eriguntur per se
eodem modo in suis statibus, quod ob hoc debet
... ne diaconi nullo modo audiant confessiones, nisi
in authenticis necessitate. quod scilicet et eodem
hoc fuisse opinio diaconos in casu necessitatis
sunt per se absolvi tam baptizare.

Res. conf. parvis locis obsequio permittitur quia diacono
in authenticis necessitate poenitentia confessionem
audire et ipsos poenitentes injungere, ut per se debet
si videret aliquo modo poenitentia confessionem
sed in ipsis permittitur, poenitentes absolvi, quod
evidens est quia ex statibus obsequio, parvis, et
quod locis obsequio statim dicitur... claves in se habent, ut
possunt absolvi... Deo ex hoc: pitavensis, quod scilicet
legantur statim est, quod hujusmodi concilia cum animas,
valeant, diaconos ex ignorantia, aut etiam forsan
superbia aliqua abusus fuisse facultate ipsos
concessa audiant, poenitentes, ita ut etiam quod
deum absolvi, si statim eorum abusus
errorem, quod in notitia dicitur ex poenitentiis
ignorantia involvit, eradice volentes, inhibe
mus, ne diaconi confessiones audiant, et ne
suis poenitentibus absolvant, cum certum et indubium
statim ipsos absolvi in potestate, ut claves in
habent, quod in solo ordine sacerdotum confes
sionum quod est.

Postquam quanta circumstantia illis quod est, facit poenitentiam
... quos et cathonos si in summo, et de usibus
conceditur, ipsi est, quod eis in se ostendit, sed
si competens, aut volens populo in vicis

confessi fuerint, communi de eis si negamus... quia
in eadem necessitate tam dicitur quam profiteri
absoluitur

¶ Et. 11. quia idem legitur ex verbis huiusmodi, 20. 21.
quia in legendis et, ut legitur in decretalibus, pro
pater et diaconus, sed legendum profiteri vel
deos, sicut in capitulis in canone 27. ubi: Tribulatio
et si canon istud eorum fuerit desumptum est.
¶ 11. 10. si factos in ordine et extra ordinarios
minister confirmationis. et et diaconus sunt
prohibentur

¶ Et. 11. 10. 11. quia in illis potest pendere ex sola
infirmatate et, si licet argumentari ab uno ad
alterum, et cum rem quod potest velle in uno potest
et in alio. 20. quia iuxta des longe magis
difficilius a facultate diaconus quam episcopus et prof.
pater, quod est factum inquit Hieronimus episcopus,
quod et factum profiteri sola ordinare. excepta. et

¶ Paragraphus II
An in Ministro propter potestatem
Ordinis Requiritur iuris dictio
Ad validitatem Sacramenti

¶ Primum tenet a facultatem in iure ordinatio potestatem
potestatem conficiendi et aliam auctoritate potestatem
potestatem subditis concedendo facultatem absol.
tendi a peccatis, quod potestatem his verbis confiteri
..... cuius finem potestatem gratia remissionis gratia
remittitur eis et, sed potestatem remissionis dicitur
gratia et a potestatem iurisdictionis relative ad au.
tendentes confiteri. per primum, quod potestatem

ordinis vocatur, et qd facultas episcopalis e,
datur ei potestas vellemus in subditos exer-
cenda: per idem qd vocatur potestas iudicialis
sive relate ad confessiones audientes, datur
ei potestas in foro interno sive in subditi-
penitentia: quia definitur potestas qd pua
ta iudicis remittuntur. Ita definitur
potestas, qd quis alteri subditus in ordine
ad remissionem peccatorum in tribunal peni-
tentiae
Idea potestas illa jurisdictionis regum et gubernatorum
subditos, et illa e, una ordinaria, qd ex officio
altera delegata, aut ut loquitur conc. Trident. sub-
delegata: qd ex commissione habetur prior in obsequio
venit, qd ex officio et illo beneficio inuoluntate par-
tibus, tales s, summi pontifices episcopi et parochi deest,
potestas conuenit eis qd deputantur ad episcopo, aut episcopo
coequali auctoritate dante, ad audiendos confes-
siones subditorum illius episcopi aut auctoritatem
episcopalem habentis: tales s, vicarii inferiores et alii,
haec potestas subdelegata alio noie appellatur ap-
probatio, et nihil aliud qd testimonium publicum
qd episcopus eidem facit, se ad confessiones in sua
iudicio audientes talium peccatorum abrogasse et
dimittere. ea conc. Later. 4. con. vltima qd
fuit temporis approbatio diffinitio fuisse e iuris
iudicis: haec e inuoluntate ab episcopo data fuit: ita
e parochis, ita e confitentibus episcopo. potestas
proposita in conc. Trident. mutata e in potestatem
iudicis ab episcopo approbatione apud nos in
singulis, et ex ipso qd episcopus jurisdictionem
vel episcopo approbat et vice versa.

Conclusio
 Propter potestatem ordinis & necessaria est in
 sacerdote jurisdictionis ad validitatem
 Absolutionis.

P. Absolutio est actus iudicialis, et actus iudicialis
 plane nullus est si fiat ab eo qui jurisdictionem in
 sac. p. non habet, quod est manifestum ordinis sacerdotalis
 necessaria est et hoc patet ex eo quod conc. Trident. sess.
 24. cap. 7. ubi dicitur... quoniam igitur necesse est ut
 iudicium illud exercatur, et sententia in peccatos ven.
 licet factum, persequatur per in culpa dei facti,
 et veritatem et fiduciam hinc confirmat, nullus me.
 nisi absolutionem illam ex dicitur per factos in
 eum potest, in per ordinariam, aut potest delegata
 a sac. jurisdictionem.

Consequenter ad hoc conc. Trident. decretum sumus per.
 Bulla pontificis & Bulla quae incipit in quinquagesimo
 Conc. d. anno 1565. ubi et singula privilegia
 regulantibus congrua revocata terminos conc. Trident.
 illa ubi et singula, inquit, privilegia, exemptiones
 immunitates, facultates, dispensationes, indulgentias, concessio-
 nes, maxime magnas, et alia quae in his omnibus et
 singulis in quibus illa habentur et dicitur conc. Trident.
 contrariantur, ipsa per revocata, capata et anul-
 lata, ac id ipsum conc. terminos ubi limites
 duobus facti et sic patenter.

Demum habuit urbanus 8. sumus pontifex in Bulla
 d. anno 1628. quae incipit his verbis... cum
 sint accepimus, ubi et singula indulta huius
 modi audiendi, secularium confessionis ab ipse ordi-
 nari examine et approbatione, obvia collegiis
 ac capitulis, quodlibet auctoritate... et cetera

vaba receperunt. ai apud. per similia vaba

receperunt iudicatioe receptionem. in etia:
 R. B. A. iudicatioem et omnia apud. receperunt
 quibus alia vaba sunt nisi me pater et ego mihi
 non. etia.

Just. 100. si accepit potestatem iudicariam, hoc ipso
 iudicatioem sine iudicatioem accepit. ai factos
 in ordinem accepit potestatem iudicariam q. d.

R. B. A. universaliter. singulariter. falsa est haec
 maior q. d. iudicatioem iudicaria exigit etiam
 iudicatioem diffinitum ab ipso iudice sine
 iudicatioem. potestas iudicaria in foro

civilis nihil exigit qualem iudicatioem ad iudicatioem
 eandem aut iudicatioem iudicaria, et con-
 sequenter, q. d. potestatem iudicariae acci-
 pit, simul accepit iudicatioem sine iudicatioem

et si sic se res habet in Tribunal. poeniten-
 tia. potestas iudicaria in hoc Tribunal.
 in confertur per simplicem iudicatioem, quae
 est exterior quodammodo ad iudicatioem,

sed per se habet, q. d. quam infundit et carae-
 beam impunit. hinc potestas effolvendi in
 Tribunal. poenitentia est aliq. ois diffinitum
 a iudicatioem. q. d.

Just. 310. potestas iudicaria sine iudicatioem
 a iudicatioem quodammodo iudicatioem foret q. d.
 nunquam sine iudicatioem conceditur

R. B. A. exequenda sunt ritum actum in iudicatioem
 sic habuerit. etia. etia. in eos, q. d. facta iudicatioem
 in etia. etia. unde facta iudicatioem confert
 iudicatioem hanc potestatem exequendam in iudicatioem
 et iudicatioem ille nullus asserat. q. d.

R. B. A. q. d. iudicatioem iudicaria propter om-
 niam nullum alium casum exigit
 semo etia. ubi potestas iudicaria propter

infirmam nihil exigit, potestas judiciaria sine
infirmis, profero inutilis foret, quia subiectu-
rum non magis rationem recedunt ad infirmos,
sed ubi potestas judiciaria valeat infirmis,
aliquam exigit coercitorem illa potestatem
sine infirmis non potest dici inutilis, quia subiectu-
m ad rationem ad hoc, ut mittatur. §
Inst. 4ta si quis faceros jurisdictionem non habens
repentem hunc officium absolvet, in
hoc iudicio repentem, quicunque repe-
rentur ad validandum actum iudicium
§o valida foret absolutio sine jurisdictione
R. S. A. decepti legitimus iudex §o
Inst. 5ta ad hoc iudex habens potestatem exequi
hunc actum §o legitimus iudex
R. S. A. exequi hunc actum in subditos
si habuerit C. ant. in eos, §o subditos
in §o Inst. et conf. ordo sacerdotalis
confert quoniam hanc potestatem exequi
in subditos, sed subditos ille nullo opor-
tuit §o abest
Inst. 6ta quisquis post baptismum genuit
sacerdoti subditus in ordine collatus
hunc §o in facta si potest faceros illa
exequi potestatem suam in subditum
R. S. A. subditus sacerdoti quis, et per
quoniam delegatus C. A. subditus sacerdoti,
§o nec est quis, §o faceros, nec ad
illo delegatus C. A. et conf.
quod tantum foret §o abest immediale et in-
mediante a legibus ecclesiasticis, §o subditus
sacerdoti jurisdictionem dicitur in generali

Legitimum penam eorum quod ex scripturis
 enim in jure et consuetudine vultis traditio
 ad usum quod est.

Supp. 7 hoc ipso, quod penam absolubione
 nihil a favore, qui ibi se subicit quod
 ipsius filii subditus

Respondeo non potest ex eo, quod aliquis, et
 tunc se subicit illius a filii subditus, ut
 quis alteri subiciendo illius facti subditus
 requiritur ut sit sui juris, sive si alium
 habeat superiorum, cui iam subditus est,
 et sine eius licentia se alteri subicere in
 jure. quod post baptisum in penam mortali
 inquit hoc ipso in ordine ad absolubione
 subditus a favore quod in locis illis juris
 in omnibus potest in jure igitur quia sua
 auctoritate alteri se subicere in ordine
 ad absolubione quod est.

Supp. 8 sine potestate jurisdictionis saltem
 distincta a potestate ordinis, quilibet sacerdos
 potest quilibet poenitentem a quolibet peccatis,
 absolvere in actuali mortis quod a validitate
 absolubione si requiritur distincta jurisdictio a b.
 potestate.

Respondeo quod licet casus necessitatis jurisdictione nulla
 potest in casu necessitatis poenitentem absolvat in
 idem absolvat ab omni jurisdictione ulla distincta ab
 ordinis potestate. potestatem jurisdictionis illi ex nece
 concedit licent. sup. in his verbis .... ut aliquis peccat
 in eulegia dei custoditum poenitentem fuit et nulla

sit reservatis in articulis notis atq; ideo deservens
 tales potestates revocatas à quiblibet peccatis et
 censuris absolere possunt si clerici.
 Sicut g. sacros quilibet absque potestate jurisdictionis
 valde potest absolere à venialibus incontinentiam à
 mortalibus jam alias in tribunal. poenitentis re-
 missis. Ideo quilibet sacerdos modo dictatus ad
 coloratum alicujus beneficii curati valida potest
 absolere eae. officio peccati viatores. et quibund
 q; quidem possessionem vel ipsum in censetur hanc
 absolvi possunt à sacerdotibus approbatis in locis
 per qd transferunt. qto valida absolvi potest ab eo, q;
 jurisdictione in hac quisquis potestens modo impel-
 libilibet ignovet, confessionem illum jurisdictione
 in hac potest ad valorem absolutiois valeat po-
 testatem vicaria nulla requiritur jurisdictione.
 R. ad primam et. A. theolog. q; ita censetur autem, aut
 supponunt, qd notandum è, neque censuram sin-
 gulis sacerdotibus concedere jurisdictione suffici-
 entem in eos, q; nulla lege tenentur ad confessi-
 onem sententiam.
 R. ad 2am et. conf. quia illi, q; titulis coloratum hanc
 beneficii curati. leges censuram sufficiente subeunt
 jurisdictione eodem modo respondendum è ad 3am.
 R. ad 4am, idem et. q; quibus poenitentem inculpabiliter
 ignovet sacerdotem in hac jurisdictione in magis validè
 ab illis debet absolvi quam a laico absolvi debet
 à laico, qm potestens inculpabiliter et. fi-
 -nari et sacerdotem
 Ex dictis in hac conclusio sequitur.

Corollarium I
 Nullus sacerdos potest valide absolvere
 Seculares sive Laicos sive Ecclesiasticos
 Nisi habeat vel Beneficium
 Curatum vel speciale
 Episcopi approbationem

P. ex dubio nemo potest valide absolvere nisi
 iuxta potestatem ordinis habeat potestatem
 jurisdictionis: ad in personas seculares sive
 Laicos sive ecclesiasticas nemo potest potest.
 Solam illam jurisdictionis nisi habeat bee.
 ficiam curatum i speciale episcopi approbatione
 hoc patet ex titulis. cap. 23 cap. 15 de refor.
 ubi sic statuit. Decretum sancti Synodus,
 velum regularem per confessiones seculares
 etiam sacerdotum auctoritate, nec ad id idoneum
 reputari nisi aut parochiale beneficium, aut
 ab episcopo per examen, si illis videbitur suff.
 ficiam aut alias, idoneus in jurisdictione, et
 approbatione quae gratis datur omnino. privilegium
 confessionum quod est etiam in memoriali illa i. off. 1. 1. 1.

Corollarium II
 Nullus sacerdos sine speciali approbatione potest
 absolvere de re iis, si incidant in casus reservatos
 a quibus n. sum. serventur absolventes
 P. nemo potest valide absolvere nisi iuxta potestatem

Ordinis habeat potestatem jurisdictionis si nullus
sacerdos habeat potestatem jurisdictionis
in eos qui inveniunt in casus reservados
à q̄to non fuerunt absoluti nisi speciale
ad hoc approbatione obtenta. nam
sibi casum reservare nihil aliud est
quam sibi reservare jurisdictionem
absolvendi eum qui in hujus modi
casum incidit & ab ideo nondum absol-
utus fuerit. q̄o deo.

Corollarium III

Nullus sacerdos sine speciali appro-
batione Episcopi aut ipsius vice-
gerentis potest velle absolvere
Moniales Subjectos Episcopi

P. Ex dictis nemo potest absolvere, nisi
potestatem jurisdictionis habeat
potestatem jurisdictionis: atque
nullus sacerdos sine speciali appro-
batione episcopi habeat potestatem
jurisdictionis in Moniales, quia
jurisdictionem episcopi solent.

Elenio Clemens 10 in bulla supra
 declarat... generaliter approbato ab episcopo ad un.
 sonarum secularium confessorum monialium sibi subdito
 pro quibus hoc agere oportet ab episcopo approbatio quod
 deas. hinc in 1mo consilium glibel. Sacros privilegatos
 ut absolere personarum secularium ad data Rbi. et sumis
 pontificibus facultate modo ab episcopo approbatio sub.
 vent. etiam hoc ipse fuerit denegata; ita etiam in
 archiepiscopatu Benedic. II. interogante et in
 bulla Leonis 10 et Innocentii lateranensi. sto. qd
 R. N. A. ad cuius probat. et. conf. quis his obs. pri.
 vilis quod audiendo confessoribus obsequi licet et
 approbatione episcopi denegant. R. N. A. 23 cap. 15. et
 mox derogavit paulo prius 4. bulla qd. inquit in un.
 eius episcopolatum derogavit etiam Clemens 8
 in bulla qd. inquit cum fact. accepimus ubi
 ostensum est.

Infirmitate decreta concilii Tridentini ad disciplina
 spectantia in gallicis verbis non solum
 factum in gallicis per Tridentinum revocata
 non sunt illa privilegia.

R. N. A. univ. saltem scriptum decretum Trident.
 non presentem spectans verbum
 fuisse in gallicis sessantur plurimo
 concilia particularia ab illo tempore
 in gallicis habita. sessantur infere
 comitia cleri gallicani habita
 annis vigesimo quinto, quadragesimo
 quinto quinquagesimo quinto Pauli. elaps.

Infra scriptis id approbavit ecclesia sacre congregacionis
in legatione con: Fudent, qd statueretur, aucte:
piperi suprigalensem n pde pcedere regulis
habentibus privilegia apostolica, quia administratione
paulat secularibus personis subm confessionis qd
R. S. S. quia in illis decretis hinc statueretur, n pde
quibus regulas tenentes privilegia apostolica, quia
a dominia palmarum qd ad dominia in albis in:
clapve administratione subm secularibus subm
confessionis. n ibi agitur de regulis n epistola
lis ab episcopo, sed de regulis ab episcopo epistola
lis. quarebatur i a heu congregare, utrum
episcopus regulas a se ipso approbaret et jurisdic:
tionem habentes a se apostolica, post impetr:
re tempore postulat confessionis audirent.
R. S. S. an! S. conf. quia in adversus illud
decrete reclamarent, presules elii gallicani
alexander y berya et voluit iura episcopum
datis processu sententia... satisfecit presules
annus confessionis, qd confiteretur secularis episcopus
quod statueretur, sed ab eo injuste reprobat...
regulas fuerunt in foro confessionis ubi privile:
gis suis, qd et ex parte revocata per Fudent.
Theodo contra eorum conolgrum qd casu sibi
reservat n sibi reservat alia peccata sive
mortalia sive venialia, quia simul ad reus
sunt, qd n in a casu reservato sunt absolutus qd
ibi, qd generaliter approbati n reservat jurisdic:
tionem sibi potestatem absolventi poenitentibus
illis ob aliis peccatis mortalibus sive venialibus
R. S. S. iuncte C. indigne et. S. hoc ipso, qd pper
venum sibi peccata reservat, sibi reservat integre
jurisdictione absolvent. cum qd in illud peccata
reservata incipit, quia tali poenitentia dari nescit

absolutis à eorum peccatis licet venialibus, si
 eidem absolutiois gratia, si prima si idem gratia
 sanctificans per se sine vel idem gratia sancti-
 ficans lauari, si cum peccato mortali in
 remissa. qd. best.

Supp. h. quis casum reservatum habeat, idem con-
 fessus fuerit obsequi dispositionis regitris et
 fructum absolutiois, et superioris, si peccato
 hoc sibi reservavit, tunc ab illo communi
 absolutioe accipiet, et ipsa et eorum deo vel
 absolutio ab illo casu reservato. et nihil oiaz
 si hoc eadem item confiteretur cum regitris
 dispositionis alteri fuerit tunc generaliter
 approbato, potest ab eo absolvi. qd. fuerit sine
 speciali approbatione et absolvetur à reservato
 R. et conf. quia in facta hypothese reservatio
 qd. reservatum fuerit obsequi confiteretur
 superioris, si sibi peccatum hoc reservavit, post
 idem confessionem informem jam amplius
 reservatum si est, quia tunc quantum in se
 erat, remittens superior censurus et illius confi-
 sionem sustulisse. si sic se iudicandum
 fuerit, si defectuosa ita confessio facta
 fuerit alicui fuerit fortunata potest
 illi delegatam absolvendi à peccatis, reser-
 vatis habenti, res est, quod si tunc tunc
 potestatem delegatam absolvendi à reservatis
 reservationem tollere si potest nisi per absolutioe
 actu officium

Paragraphus III
no. jure, qua obligatione tenetur
omni poenitente minister ad secretum confessionis
Duo circa secretum confessionis, quae verba sibi et
qz jurebus necessarium sibi confessionis sigilla
et qm cura est secreti et obligatio sigilli.

Ad Sacramentum Secreti Confessionis
sigillum minister omni poenitente
triplici jure adigitur: estque illa obligatio
ab eo stricta, ut nullo prorsus in casu
directe et indirecte absque gravissimo peccato
p. revelari possint quae sub illa latent sigillo.
P. pars jura ad servandum secretum confessionis sigillum
adigitur minister sibi poenitenti jure
nati. jure positivo divinis, jure positivo
humano
Primo nati. peccati contra charitatem et justitiam, q. revelando peccata sibi in confessione
debetis poenitentem diffamat, et secretum
sanctae fidei pompum i. servat.
Deo jure divinis positivo: deus i. fidelibus lege
positiva precipiens peccatum confessionem
secretam simul ministeris jub. hujusmodi censuras
i. ne confessionem hanc, ac quodvis i. qm
poenitentia facta, ad god ordinatur, divulga
revelent, aut ab ea fideles eventum, god

profecto contingat, si sacerdotibus licet sibi
 arbitrentur peccata ex sola confessione
 sibi cognita revelare.
 Hoc jure profecto humano, ecclesiasticis scilicet
 est, non in Caluarum 4. perhibetur, ut sanctos
 deponatur, et ad perpetuam penitentiam in eorum
 monasterio intendantur, si verba in signo
 in alio peccato, peccatum in penitentibus, in
 dicit sibi delictum revelare profecto
 quod minister sibi. In quibus jure est.
 Hoc arguitur in Synodo Tronensis anno 1524.
 ... obligantur, inquit, sacerdotibus, ut singulis
 licet jure, videlicet alicui, divino et humano
 celare peccata, quaeque revelata et dicta in
 confessione solent, quod talia et talia dicit etiam
 fidei seculi, ut nulli casu, nec verbo nec signo
 obligantur, ut revelari existimetur.
 peccat et graviter, primo contra jus naturale
 sacerdos quod revelat peccatum in secreto confessionis
 dictum, quia revelando tale peccatum offendet
 proximum, et facit proximo quod sibi non vult
 fieri. 2do peccat contra jus divinum, quia eadem
 jure prohibetur ut illius confessionis, quod jure
 perhibetur ipsa confessio, quod est de jure divino
 a deo instituta; et si licet in alio casu
 sacerdoti revelari peccata sibi dicta in confes-
 sione, enervatur preceptum divinum de confessione
 facienda; quia nemo est qui velit suum peccatum
 occultum quod sine deliberatione sacerdoti
 debere et revelare alicuius revelationis peccati.
 est a precepto de facienda confessione obligati-
 va. peccat etiam sacerdos. peccat etiam sacerdos

Obviantur objectiones.

obijerunt. obligatio servandi sigilli. hujus boni
 fidei, nec ex lege naturali nec ex lege positiv.
 god divina, aut humana omni. n. q. ab eo.
 R. S. H. generis e. qd lege positiva in se etiam
 qd obligatio in circumstantiis lege naturali prohibetur.
 huius sane sunt licita, ubi manifeste pericula.
 huius aut salus populi aut salus reipublice, nihil
 oia. si qd ex se et in ob. circumstantiis mala
 st, quomodo non est revelata. sicut aut deo
 committi contra intentionem dei illud committitur.
 eadem lege naturali cum lege positiva ita
 prohibita st, in illis ois in casu licentia
 Juss. i. lex si divulgatur. peccati. peccati, lex servandi
 secretum sibi ab altero hoc commissum
 si obligat in iis circumstantiis, ubi salus
 reipublice aut salus spiritualis auri
 ex observantia legum istarum maximum
 in discrimen adducitur. qd nec lex sigilli. fac.
 ronalis.

R. S. H. conf. dispensatio e. qd in talibus circumstan-
 tiis peccati peccata divulgare. secretis
 huius commissum si servare, si sit peccatum,
 si qd nec e. contra habitatem, bonum
 publicum bono huius privati. proficere,
 nec e. contra fidelitatem si servare fidei
 illi, qd ita exigere si qd. nemo autem
 solum ab altero hoc exigere si fidei

ego in rebus publicis, aut etiam in
rebus privatis, aliquid contra deum
sententiam peccatum dei, potest in obsequio circum
stantibus malum est, adeoque nullo in casu licitum
Insuper, si falsum supponitur, peccatum confessionis contra
intentionem dei, revelari in illis circumstantibus, ab iis
revelatione hanc exigat reipublice felix aut etiam solas
paucis, quod nulla reponitur.
R. M. hoc est peccatum peccatum dei, si deus in consilio, nisi in
ordine ad finem peccatum est, quod contra dei intentionem
agere, si illis peccatis in finem eligere, si in ordine
peccati peccatum est, quod est.
Insuper, si peccatum suum alteri commisit, si illud obligare
aut illi in nullis circumstantibus licet peccatum
revelare, quod peccatum peccatum suum peccato committitur.
R. M. si illud alteri a mandato dei committitur, si illud
alteri absque mandato divino committitur, si illud con-
trariis peccatum est, si peccatum dei committitur, si illud
iubentis peccatum suum peccato committitur, si non
hoc genus in se deus hoc peccatum peccato committitur
in ordine ad finem peccatum est, quod cum cuncta vel-
letis huius peccati, cadet in finem odium peccatum
ois revelas talis peccati, si peccatum peccatum
intentionem dei, quod in finem peccatum est.
Insuper, si non datur, si deus in obsequio est, confessionis
si illud revelare peccatum est, si illud, quod est, si illud
in finem est, contra charitatem militare, non de-
betur huius peccati fieri eligens, potest ut plures
ad peccatum, si etiam illud peccatum reipublice peccatum est.
R. M. quia peccatum non est, quod in se malum est, ut
inde loquitur, potest illud peccatum in obsequio, si illud, quod est, si
non peccatum est, si illud peccatum est, si illud, quod est, si illud.
Insuper, si illud peccatum est, si illud peccatum est, si illud, quod est, si illud.
si peccatum est, si illud peccatum est, si illud, quod est, si illud.
si peccatum est, si illud peccatum est, si illud, quod est, si illud.

motu conuicta et sic de aliis complures qd potius
 reuerentia reuerentia meditantur qd qd saltem
 R. d. ant. qd et de el moreu penitentem eum ad
 id ex lege charitatis bene, qd id populo obp
 suo, aut propinquorum incomodo, vel p. poenitentia
 negavit, qd id factum, deit sacerdos ei
 langam minus bene disposito absolutionem
 negat. R. d. id e, qd sacerdos ipsi bene obli
 gatioe ingere et. R. d. id e, qd tunc moreu poe
 nitentem ipsu ex obla lege bene aduelt.
 hinc eum, qd sub confessionis sigillo confesio
 declarant, nullam ipsi imponit obligatione ea
 reuelandi, unde ne inuicem qdam reuelat.
 Inff. Obli hinc quoque est sacerdoti ubi
 cognitione per confessionem acquisita ad
 fugiendum aliquod malum v. bonum ali
 quod, procurandum qd ex eodem fine
 potest diuina in confessione aliquando
 reuelare.

R. d. ubi nullum inde gravamen
 vel defuimentum pati potest
 poenitens et nulla inde sequitur
 infractio factum inuicem sigilli.
 Concedo Antecedens semper R. d.
 et. d. d. cognitione per confesio
 nem acquisita potest ubi facer
 dos ubi gratia et po poenitente
 fueritius ore, ut se ipsu

alperferam diligentius coram deo custodiat,
quia hoc in odium facti. ceterum si possunt,
ac poindere si videntur se contra intentionem dei,
si sacerdoti hoc secretum commisit in ordine ad
solum; sed quilibet hujus secreti, si ceterum pot
in odium hujus facti, galis vel ungue revelatio
galis ungue in ^{multo} casu licita e. go
Joh. 7. plures hanc secretum exigendi e poenitentia
ut sub. licet alio modo indirecta confessio
rebellare, utroque confessio cognoscitur per
confessio exigita tammodum poenitentia
conflicto, casu e peccandi consuetudine a.
pessimos. go et pot indirecta confessionem
Rebellare.
R. 1. 3. si hanc poenitentia e poenitentia, gam.
vis ignomin. facultatem subire possit bonum
in finem et ita ubi hunc in finem, si poeni
tensillam libere conceperit, licet e in magis
violat sigillum confessoris, gam si hoc eode
poenitentia it. extra confessionem factam de.
laeset; rursu in hoc subire facultas, et
ois libenter ita intendat, ne et ipse usus
hujus facultatis apud eos, si itam con.
fessionem fuerit ignoravit, in odium facti
licet. go et licet.
Sicut e traditio. cum poenitentia subire.
sunt poenitentia publica, in qua certe
quodam, ac per canones determinata poena
singulis gravibus criminibus in confessa
coherent. si. et licet subirenda prohibebantur;
ai his poenis subire si poterant a sacerdotibus
poenitentia, qui saltem indirecta sigillum con.
fessionis upheant. go licet e aligendo.

R. S. m. pmo quia tali poenitentia in subiecto.
 Bonum nisi propter peccata publica, quae cum
 iam aperta sunt, per omnes ejusmodi poenitentias
 futuram non revelabatur, regi et revelatur
 secretum quod iam apertum est. Ad quod quia ejus-
 modi poenitentia publice poenitentibus per causas
 res proprias nulli etiam alia obsequia
 confusio peccatorum criminis solo pietatis
 est deest. Hinc sicut fuit.

Jussit. Casarius ordinis cisterciensis monachos
 reser. C. 3 memorialium L. 4. cog. 2. contra
 monachum qui peccatoribus ordinem infusus
 quod, nihil eius solite fuisse potest fieri
 ut facere, tunc crimen suum post annos
 alius abbati suo in confessione aperuisse
 et abbatis monachos negare meliorem
 factam, a delectabili sua similitudine non
 recepisse, quod tunc evulgatio sui crim-
 inis, ita celebrando obtinuit, occipere a
 huius monachi abbati scripsit de peccato
 quod dicitur quando, si sibi in talibus circum-
 stantibus licet confessione revelare illud
 revelando monachum et huius peccata
 agendi ratione uteretur. cuius abbati pro-
 centum 3. non pontificis ex cardinalium
 et virorum litterarum consilio respondere, vel
 contra in confessione, quia talis confessio
 non est confessio sed blasphemia. et alia.

R. S. m. pmo quia in hystoria, sed fabula sic nunc
 se videtur casarius, cum illud peccatum
 Innocentii 3. responsum est diametris contradiet
 can. 27. con. Lateranens. 4. quod prope Innocentio

confessorum tum episcopus nullo impedire potest
 Luth. tit. 200 quia quodlibet confessio non est
 si secretum vult esse, cui potest non est
 3° his quia secretus mortuus si viveret, deest
 velle, ut in his vicis secretus crimen suum
 revelatur. 4° atque licet etiam
 Res. Conf. quia auctoritas hoc doctorum parisi-
 ensium anonymum provalere non debet deest
 concilia lateranensis et aliisque monumentis in
 probata ab eis, profuturum cum canonibus
 quos afferunt negationem probent, confessorum
 non debent contra intentionem dei revelare
 secretum sibi a deo commissum 4° etiam
 Inpl. 3° his variis nominantur theologos, qui cen-
 fuerunt licet et ob communi bonum delictum
 ex confessione cognitum fallere indirecte re-
 velare. 4° etiam
 Res. Conf. terramur quod quod est. quod ita visum
 est, quia negationem licet bonum publicum
 quocumque per rem intrinsece malum, deo
 quia bonum publicum quocumque sit et illa
 revelatione futurum, negationem equivocari et
 damnum quod ex infirmitate sigilli patenter
 religio 4° etiam
 Inpl. 4° S. Thomas quod libet quod quod. 7° et. post
 episcopus, qui clericos beneficiis confere solent
 quicquam ipsum confitentem audire potest, quod
 nita per confessionem perveffa illius agit in
 rore posse illud ei non confere. et S. Antonius

pat. 3. llo ij cap. 22 docet, eam, qd libera
electioe facta licet per sola confessionem
fial, eligem indigna ad meliorem
hoc ipso, qd ex confessione illum novit
indignum n debere hunc eligere, quia
inquit, talis electio negotium dei gerit,
unde nst judicium ex illis quae facta, ut deus
qd eligendo licet uti. Seculo confessionis
etiam in fines et eorum possunt in omni
falsi et a falsis averber, ac peccata falsa
i principium quo hucusque difficultates
plerasque solvimus.

Pl. Conf. quia hanc doctrinam D. Thomae
et D. Antonini professanda videtur doctrina,
quam primo continet decretum Clementis
anno 1594 ubi sic habetur... tam super
rioribus quo tempore existentes, quam confes-
sioni, qd postea ad sapientiam gradum
fuerit promoti coeant diligenter sine
ea notitia, quam de aliis peccatis in
confessione habuerint, ad exteriorem guber-
nationem mabatur gubernationem ab omni,
quam continet. 209 decretum inquisitionis iudic
in quo datur a prohibetur pperato ppro... pum
fial in confessione accipit uti. Licet modo fiat
sine directa aut indirecta revelatione aut gra-
vamine peccantis licet aliud nulla gravius
ex n usu hujus sententia sequatur. in pperis
corporatione hinc omnino condemnatur. qd
Infl. 5to S. Carolus Borromeus in instructione
confessionum exigit a confessariis suo diecesis

audita confessione p[ro]fessali de[n]t confitenti. P[ro]dulo-
cum h[ab]e inscriptio[n]e administrari solum p[ro]m[iss]o
- tentia in tali parochia habitanti, unde die mens
- Caroli nunquam sunt et talis P[ro]dulo carthus
ius quo, confessio[n]i i[n] experientia sufficienter dispositos
ad s[er]vato, p[ro]p[ri]etatem di. Et talibus recessu i[n] p[ro]
- talis P[ro]dula sine aliqua revelatione invidua
- sigili et aligando h[ab]e licita i[n].

R. H. m. in mente. Carol. fuit et P[ro]dula de mini confi-
- tentia recessu. Et in mente S. Caroli inscriptio
- talis P[ro]dulo h[ab]e unum significabat audiri confessione
- talis, si e[st] Libina v[er]sio textu p[ro]dulo S. Caroli p[ro]fessali
- f[er]re h[ab]e p[ro]p[ri]etatis i[n] inscriptio[n]e confessio[n]is, ut si feminas audierit in
- subrepti p[ro]p[ri]etatis h[ab]e lib[er]am confessione invenient, eos
- ab aliis confessio[n]is ad turpia sollicitos fuisse. Item sup[er]
- illam sollicitatib[us] confessio[n]is, eos i[n] absolvere n[on] p[ro]
- confessio[n]is ibos denuntiaverint et gravi genera-
- notat confessio[n]is, si docuerint poenitentes ad talem
- denuntiatio[n]e i[n] p[ro]p[ri]etatis, si hoc e[st] alig[er]o modo p[ro]fessali
- revelatione, an f[er]re illi ubi in p[ro]p[ri]etatis p[ro]fessali

R. H. m. iudicabat ut eos non absolveret donec i[n] p[ro]fessali
- tentia ad quos in his circumstantiis p[ro]fessali
- naturali tenentur. Concedo etiam
- donec aliquid plus i[n] p[ro]fessali
- de P[ro]dulo diff[er]entia m. f. alig[er]o plus exigatur
- ab illis poenitentibus, quam id ad quod lege
- naturali tenentur. Et m. f. p[ro]fessali et conf[er]
- poenitens confessio[n]is p[ro]dulo[n]e sine reali
- tenentur denuntiare, quibus admonitio p[ro]fessali
- tunc habere i[n] p[ro]fessali, et ipse denuntiatio[n]e
- nec poenitentibus nec i[n] p[ro]fessali propinquis periculosa
- e[st], quia tales p[ro]fessali p[ro]fessali p[ro]fessali et
- religio[n]is p[ro]fessali i[n] p[ro]fessali;

Id in talibus circumstantiis in penitentibus
confessione sigillatim, ne penitentia in dispen-
sationem aliquam adducatur. qd. et est.

Insp. 700. penitentes lege naturali ad ejusmodi
denuntiationes tenentur. qd. idem in penitentibus
libris suis exigere debent confessionem in
eis regibus, ubi constitutum est illa gregoria
15. recitata in e. Falstaffi. comp. qd. et est.

R. S. S. in eis regibus in vigentibus legibus
sive, qd. sem confessionem jurisdictionis auctoritate
absoluta ejusmodi penitentes ante denunti-
ationem factam, nihil eius aliam in eis regibus
ob ejusmodi penitentes lege naturali ad denun-
tiationem tenentur, si quis preceperit eorum
falsum, aut si certo, ut visum fuerit spe-
nenda. si vero et denuntiatione nullum grave
inconmodum in penitentibus in officio porrigitur
sit procedendum: si istis confessio de conscientia
et diligentiore superioris, cui sollicitudo de-
nuntiatur; ita responderunt doctores Bon-
bonium hanc de re confecti anno 1688. qd.

Insp. 900. fieri potest ut iudex confessionem juramen-
to obligat, ut revelat confessionem qd.

R. S. S. ut iudex in faciat illud et est
libere et est et est

Insp. 950. si illud iudex facultate juramento
obligat, tenentur factos sententia esse.

R. S. S. in tali circumstantia etiam cum
vita quia penitens de illis factos jur-
tas esse, et graviter arguere nefarium

incommodum; imo si aliter fuerit
 per se in p[ro]p[ri]o, q[uo]d affirmando sub
 sole confutum e[st], q[uo]d illud affirmare,
 quia licet hoc illi et vicariis de iure compete
 sit, in hoc ip[s]o et hoc confutum est.

Quaestio III

De Subiecto sub poenitentia

Nihil hic peculiariter nobis dicendum e[st] de sub
 iecto poenitentiae, ceteru[m] e[st] q[uo]d libet
 homin[em], q[ui] post baptis[m]u[m] in peccato mor
 tale incidit, e[st] subiectu[m] sub poenitentia.
 de dispositione e[st] in eo requisita, q[uo]d ad hoc
 poenitentis actus, q[uo]d satis fuerit
 virtus e[st]

Quaestio IV

De Effectibus sub poenitentia

Per effectus, q[ui]e] procedunt sub poenitentia
 ipsius virtus et efficacia dignoscitur, q[uo]d
 monstrat sub poenitentia e[st] exercitium
 potestatis per q[uo]d nec et q[uo]d peculiariter

remissionem post baptismum comparat, et proinde
 effectus sicut penitentia est vera et quod dicitur
 remissio peccatorum post baptismum comparatur.
 Ita quia, sicut dicitur in scripturis, quod per eum
 accidit, et si per penitentiam sicut fuerunt
 regunt, in nova rursus peccata committunt, et
 quia vere remissio peccatorum fieri potest, si per misericordiam
 condonacionem caritatis, et in imperfectione, si per
 internam gratiam insufficientem, et quoniam ad
 consequendam gloriam maiorem reprobationem
 hic ad huc extendendum fuerunt. primo ubi
 virtus et efficacia sicut eo magis se extendit,
 et iterum post peccatorum post baptismum repa-
 rare, et quod esse eis, si peccata sua iam dimissa
 sunt cum difficultate, reguntur rursus eadem
 clavis subiciunt. ad id ubi peccatorum caritatis
 pro parte se extendit peccatorum remissionem, et
 per gratiam insufficientem et internam sanctificationem
 caritatis et eam et penitentiam virtutem et iterum
 post peccatorum post baptismum reparare iuxta
 illud Hieronimus super psalmum 143. ubi sic dicitur. si quis
 dixerit, peccavi in ecclesia catholica, penitentiam
 si est vera et propter solum pro fidelibus, quibus
 post baptismum in peccata caritatis rursus deo non
 filiaris caritatis sicut dicitur.

Conclusio I

Resolubis dicitur. Cum fructus eius, si peccata
 iam dimissa cum difficultate reguntur
 Rursus eadem clavis subiciunt.
 Sed pro certo tenendum est, quod fructus peccatorum et
 caritatis fidelium pariter ad ecclesiam nunquam reprobantur.

jure a solum laute, sed etiam ex parte approbata
 ai se se nos habet, vobis a benedictus II in catha-
 gante prima de privilegio talen confessionem
 ai solalem a su necessarian quia i i nupse
 de peccatis semel confessis et absoluto iterum con-
 fiteri, sed idem docent plerique theolog. cum d.
 thoma in q. 10. dist. 13. q. 1. et 3. ubi e, q. q. q.
 solalis cum jam a verba peccati purgata
 et debite tunc peccata abetata, sine
 infinito magis et magis potit purgari, et a debite
 abo abetate, idam nimirum per novam q. d. infu-
 sionem semper nos auctorem reddendo et, anglus
 illi ad gloriam pro salutando si d. au. q. d. d.
 Dam. vi. q. de peccatis venialibus.

Soluntur objectiones

Objectiones solentur a pl. iterari circa eadem ma-
 teriam, seu absoluto circa eadem numero peccata
 R. D. A. circa eadem numero ma-
 teriam quoniam
 A. circa eadem numero ma-
 teriam remota est. del
 conf. ma-
 teriam est per signi minus
 determinata, q. d. per formam expressius determi-
 natu ad significanda q. d. hinc ex modo
 ma-
 teriam numero eadem forma iterata eodem
 i. d. d. q. d. quia ut illa ma-
 teriam est per signi, frustra
 q. d. determinatur q. d. prima determinatio, suffi-
 cial, et ita quia ma-
 teriam ad peccata q. d.
 clavis subterventu i. d. ma-
 teriam proxima sub-
 terventia, i. e. impediuntur confessione illius
 signi, q. d. efficitur remissio q. d. peccata
 et habet ma-
 teriam remota sine potius ma-
 teriam circa
 q. d. vultu sub-
 terventia.

si quis si forma absolutiois profertur circa peccata
jam remissa falsa est. qd. q. omnis peccata
sunt tunc mea remissa, si in circa eadem non
peccata absolutio tenenda.

Q. 1. 2. qd. si verum est, absolutio profertur in fort
facti cum qd. peccata sua etiam prima vice
clavibus et alijs perfide continetur, subiecti, et facti
in fort profertur nisi sub conditione, qd. dicit,
ego de absolvo, et ideo dicit, ego tibi con-
fiteri absolutiois qd. faciendo. haec verba pro-
nuntiant super peccata jam remissa, sed deus
clavibus subiecta, vellem dicit, quia pronuntiant
re ipsa confiteri qd. remissa qd. e. remissa peccata
et qd. primo peccato remittit, si in clavis, sed
in remissa e. qd. non peccata remittit, cum
qd. si perfectius remittit si illud jam e.
remissum. Animum cum in remissione peccati
per infirmitatem inhabitantis qd. et omnia
peccata dicitur, et debetum peccatis abrenas
tueri aboleatur, cumque ita qd. semper magis
et magis cupere, et in infinito, peccata per
perfectius et perfectius in infinito et remittit.

si quis qd. per prima absolutiois nite suspensam
peccatum integre remittitur. qd. per novam
absolutioem perfectius remittit in qd.

Q. 1. 2. hoc statu, qd. ad in amplius, et deo
objecto aversionis, nec subiecta abrenas
deo, imo etiam in hoc statu qd. et deo
sua gratia, et ius habeat et gloriam abrenas
et in hoc statu, qd. et deo sua gratia
qon in qd. in hoc statu qd. ius habeat deo
abrenas, tam amplius qon. et deo et deo
conf. absolutiois faciendo si peccata in deo dimissa

reialis e. qd ex parte absoluteis jus gl. qd fuit
 nil in subjecta qdam: a: in pene qm omnia
 qd sunt sine p. faciendo. qd est.

R. h. qm novam et solentia coactibus subjecti.
 a: qm novam acquirit p. d. et h. qm neg.
 a: ut p. d. illa d. d. h. p. r. i. f. i. a. d. i. m. i. p. a.
 p. h. a. t. d. i. t. d. e. a. m. o. o. b. s. o. l. u. t. i. o. n. e. q. d. a. m. q. d. p. h. i. l.
 p. o. e. n. t. i. a. e. i. c. o. n. s. e. n. t. i. a. e. u. t. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. e. x. p. e. d. i. t. u. r.
 p. a. d. i. c. a. n. t. r. a. t. a. d. i. p. o. s. i. t. u. m. p. o. t. e. n. t. i. a. p. o. e. n. t. i. a.
 p. o. t. e. n. t. i. a. i. n. j. u. r. i. s. f. o. r. m. e. n. t. i. a. l. i. g. e. n. t. i. a. e. u. t. r. i. q. u. e. q. d. a. m.
 n. e. g. o. t. i. a. p. a. n. f. u. e. r. u. n. t. d. i. c. e. n. t. i. a. i. n. d. e. j. u. r. i. s. v. o. l. u. n. t.
 t. a. i. e. p. e. p. e. r. e. n. t. a. d. n. e. g. o. t. i. u. m. d. e. n. o. v. o. d. i. v. i. n. e. n. t. i. a.
 a. h. i. n. j. u. r. i. s. f. o. r. m. e. n. t. i. a. p. u. o. n. o. v. a. a. d. d. i. v. i. n. e. n. t. i. a.
 n. e. g. o. t. i. a. b. u. t. u. e. n. t. i. a. q. d. a. p. a. n. i. l. i. b. e. r. a. l. i. t. a. t. e.

R. h. qm p. d. e. i. s. e. i. s. e. i. s. q. d. j. u. r. i. s. f. o. r. m. e. n. t. i. a. l. i. g. e. n. t. i. a. s. e. m. e. l.
 d. i. c. e. n. t. i. a. n. e. j. u. s. d. i. c. e. n. t. i. a. r. e. p. e. n. t. i. a. n. d. i. j. u. r. i. s. t. i. c. a.
 f. u. e. r. u. n. t. n. e. p. e. r. i. t. e. m. c. o. n. f. i. r. m. a. t. i. o. n. e. n. o. v. a. q. d. c. o. n.
 f. e. r. e. n. d. i. c. o. l. i. g. e. n. t. i. a. e. c. o. n. t. r. a. p. o. e. n. t. i. a. s. h. e. t.
 i. n. t. a. c. t. i. a. s. r. e. p. e. n. t. i. a. n. d. i. a. n. i. c. i. l. i. t. a. t. i. o. n. e. a. b. s. o. l. u. t. e.
 h. i. c. p. r. o. u. n. t. h. a. b. i. t. a. q. u. o. p. o. v. a. n. t. p. o. t. e. n. t. i. a.
 d. i. p. o. s. i. t. i. o. n. e. n. o. v. a. a. b. s. o. l. u. t. i. o. n. e. q. d. a. m. c. o. n. f. e. r. e. n. d. i.
 a. u. t. i. n. c. o. n. f. e. r. e. n. d. i.

Conclusio II

In Sacramento poenitentiae fit Remissio
 peccatorum per infusionem qd
 Sanctificantis n̄ vero per meram
 peccatorum n̄ imputationem aut
 imputationem idera iustitia

P. Galenibus Lutheris et Calvinis ubi fit
 remissio peccati ibi fit etiam sua iustificatio

manis cogit q... quatenus quod sepe iustitiam exom-
plari videtur alius volentem locum hunc sui spiritus
prohibere quam quod lateat inferri et parvitas unde se-
vident: qd. 6. cap. 11. sic dicitur si quis dixerit vobis iustif:
cui n. dicitur impulo de iustitia ubi n. sola peccata
remittit eulpa qd. et caritate qd. in codibus eorum
diffunditur et sic illis inveniuntur ex hinc et sic

Solvantur objectiones

obj. ex singulis scriptura commendat illud aliam eorum
qds in hac vita remittit peccata facta a dicit psal. 31
... Beati qd. vult esse peccata, beatus vir cui n. impulit
eius peccata... qd. peccata in facis n. remittentur per reman-
absoluta qm. supponit infusis qd. facta sunt etiam condonate
et n. impulit

Q. et. cor. ostendit illud per q. ha. scriptura verba qd. vult
fuisse et peccata, cui dicitur n. impulit et al. intelligenda
meram condonate esturam: certe verba illa n. sic intell.
Augustinus q. in commentariis suis in hunc psalmum ex:
quod dicit verba illa n. sic se accipienda qd. remanent
peccata et tota al. q. quod dicitur de peccata
sunt interpretatur per se abolita qd.

psal. 1 si dicit qd. peccata remittentur via iustitia ac iustitia
sanctificatio infunditur scriptura n. dicit psal. 142 in
iustificabitur in conspectu tuo ois iustitia nostra qd. dicit.

Q. et. quia verba ista n. iustificabitur in conspectu tuo
ois vivens, n. significavit qd. nullo seu aliam peccat
iustitiam sed qd. oculus divinus etiam in sanctif:
simis ois ad hunc defectus plures debet

Deo quia illa verba ista qd. qd. qd. qd. qd. ois
iustitia nostra n. dicitur de iustitia sanctorum
sed de iustitia apparenti facta sunt qd. iustitia

et hypocritarum ubi coram deo reputat peccata qd.
 ff. 20. iusta comune scriptura legendo. magis iustificari
 nil aliud e. quam aliquem exterius iusta reputare. sic de legis.
 penitus dicitur. ubi e. volens iustificari. se ipsum id e. iustus
 reputari. .... ff. de s. dicitur. .... qd. qd. iustificatus impius id e.
 impius iusta reputatus. .... sic etiam probetur 17. qd. ff. iust.
 fuerit impius et condemnat iustum utique abominabilis
 e. ad e. qd. impium iustum reputat qd. iusta scripturas
 aliquem iustificare nil aliud e. quam ipse iniustitiam
 imputare.

R. D. i. ubi si agitur de iustitia et veritate per quam
 hoc iustus e. et deo gratus. C. p. deus et p. d. et conf. offer.
 dicitur Lutherum de vera imputate externa iustitia
 mentio fieri in iis scripturae locis ubi quid dicitur iusti
 fieri coram deo v. g. inna ad e. p. d. ubi si quis peccatus
 ... hoc qd. dem fuerit. impius et peccator. ... et ad huc
 offer. p. d. fuerit. et sic p. d. iustificat. et sic. ... in obs. locis
 pura obicit agitur de iustificatione per quam aliquis a se aut
 ab alio imputate externam culpa erroris aut luminis avertit

conclusio
 ff. de Rom. 4. legitur credidit Abraham deo et reputatus est ei
 iustitiam. sic etiam ubi agitur de iustificatione qd. deo
 grati factus iustificatus dicitur imputatus iustitia.

R. D. conf. imputatio intrinseca. C. imputatio
 mea externa. D. conf. et dicit. loco objecto
 dicitur quidem quod fides abraham filii imputata
 ad iustitiam fuit quod inde augmentum ius-
 titiae auferunt. sed non dicitur quod ei ita
 fuerit reputata ad iustitiam et solum inde
 auferunt augmentum qd. sanctificantis. qd. et dicit.

operatur, qd i agitur vel ipse iustitia
infunditur
R. D. N. S. S. iustitia iustitia eligatur iustitia
iustitia iustitia, qd iustitia iustitia in
cordibus iustitia iustitia iustitia
qd i iustitia iustitia, qd i dignus iustitia, qd iustitia
nos confortat, iustitia iustitia et. N.
iustitia iustitia iustitia iustitia, qd iustitia iustitia
et iustitia iustitia, actibus iustitia iustitia
nam iustitia iustitia ... nos iustitia iustitia
iustitia iustitia de iustitia, ad iustitia, qd iustitia
iustitia iustitia ... et iustitia ... qd iustitia iustitia
iustitia iustitia, qd iustitia iustitia iustitia
iustitia iustitia iustitia iustitia.

R. D. N. S. iustitia iustitia iustitia iustitia
iustitia, qd iustitia iustitia ad iustitia
iustitia iustitia nobis iustitia, aut
in nobis iustitia iustitia iustitia.

iustitia iustitia iustitia iustitia, et iustitia iustitia
iustitia, iustitia iustitia iustitia, et iustitia
iustitia iustitia iustitia, nam iustitia iustitia
iustitia iustitia iustitia iustitia iustitia
iustitia iustitia iustitia iustitia iustitia
iustitia iustitia iustitia iustitia iustitia.

R. D. N. S. iustitia iustitia iustitia iustitia
iustitia, et iustitia iustitia iustitia iustitia
iustitia iustitia iustitia iustitia iustitia
iustitia iustitia iustitia iustitia iustitia
iustitia iustitia iustitia iustitia iustitia.

Sanctus dei diffundatur in cordibus eorum, quod simul
in ipsis maneat, quod habeant signis spiritibus in
cordibus suis, quod sint divinae consolatio, nam quod

Appendix
De Indulgentiis Et purgatoribus
Articulus I
De Indulgentiis

Indulgentia definitur remissio parte temporalis deo
debita in vindictam peccati, facta extra factam
ab eo, quod potestatem habet dispensandi spiritualium
culpa thesaurum.

Dictum quoniam remissio parte temporalis et diffin-
gitur a remissione culpa, culpa et conditio
quod per indulgentias nunquam elevari.

Dictum deo remissio parte temporalis deo debita in
vindictam peccati, et distinguitur a remissione
penam culpae, culpa suspensio inter-
dictionis, excommunicationis.

Dictum 2. extra factam, et distinguitur ab ea remi-
ssio parte temporalis, quod fit nunquam videtur
sub peccatis, et ratio major est, quod
severe magis peccatis dispositio.

Dictum 3. facta ab eo, quod habet potestatem dispensandi
thesaurum culpa: et significatur proquit indulgentia
hanc omnino, sunt plures nimirum et quod
iusta doctrinam magis communem est. A in

Ecclasia beatus aliquis superabundantium scilicet
falsitate huius, et foretore, qui applicari potest
ies, qbs remissio eade culpa et poena etiam
remittit, vales pona temporalis. ad ecclasia
potest possibiles auctoritas divinitus concessa
et beatus hunc dispensandi, et sic indulgentias
concedat eorum, qd i. illam penitentibus aguntur
pccatos: qd pccatum peccatis innoxial, aut in:
purgat pccatulo, sed etiam pccatos temporales,
qas pro peccatis iam qd eadem remissionis
pccatis divinis debent. contra hanc theologorum
doctrina impugnant Waldenses scilicet qd
qous error fuit, ut videtur i. quod d. antequam
et joannem de bene credere indulgentias, qd
et pccatis pontificis conceduntur nil profuturales
suntus i. Waldenses joannes Willelffus cujus
errores recensentur, et damnantur in concilio
const. sess. 6 eam errorem qd. et... futurum e
videtur indulgentias pccatis et episcoporum: Wicleffus pccatis
et pccatis ut habetur ea libro i. hyst. hereticorum; hoc
negotios et pccatis habuit habent, qd ab indulgen:
tiam, pccatis pccatis innoxial fuit pccatis et ecclasia di:
fessionis in fide apertus pccatis romanus pontifex pro:
vinciam publicandi iro algentes dominicane, de mon:
dapat, i. pccatis ne suis angustianis
pccatis habent copiosius indulgentias impugnabat in pccatis
archabes Philippus Melancthon in quodam confessionis
angustianis et ii. et joannes Calinus in pccatis et al. 3. 1543
episcopos sine ore Martinus Kemmerling in pccatis et 2. 1543
si hys. ostendunt ea arbitrate nil pccatis pccatis qd ubi hys. incul:
gentiam doctrina religioam innoxialibus, qd o. pccatis pccatis
et theologos qm beatus hunc dispensandi ab ecclasia et alibus
in indulgentiam largitior qd dispensandi caritatis qd pccatis

an in Laterano, potestis an in Vaticano thesauros illos
 seruetur: contra illos hereticos pl

Conclusio

Est in Ecclesia potestas conferendi Indul-
 gentias, quae eximant à poenis temporalibus
 iustitiae divinae debitae, ex peccato iam
 quoad culpam Remisso.

P. Abbi. 16. si illud ad patrum scripturam ibidem demeritis locus culpe, id
 cogit constitutum... ubi dicitur deus regni caelorum et ter-
 rae, et ligaveris super terram, et ligatum erit in caelis, et quod
 clavis solvitis super terram, etc. ubi haec verba si sumenda
 in sensu obvio, prout sonant, à latere significant potestatem
 remittendi vitia, sub remota quoad culpam et poenam aeterna-
 lem etiam potestatem illa retinendi extra submota quoad
 poenas temporales, si e dicit, quod cum de solvitis nil
 accipit à: haec verba in hoc sensu sumenda sunt
 sum quia ad rem nullam poenam ratione invenire po-
 tuerunt, ut dicitur ab hoc sensu obvio, cum quia gravis et gra-
 viissima ratio fuerat, ubi illa in hoc sensu si acciperetur, non

P. Caualo 16. conu. fident. loquens de indulgentiis, quibus
 et Calvinus impugnavit de poenis de indulgentiis per quas
 extra submota remittitur poena temporalis iustitiae
 divinae debita ex peccato iam commissis quoad
 culpam remissa, docet Propositione 15. culpe, à isto
 concessam et potestatem tales indulgentiis confe-
 reri, eorumque congruatum usum fidelibus maxime
 salutarem esse, et contra, et auctoritate congruatum
 idem comitum anathematizavit ibidem demeritis eos, qui
 tales indulgentias inutiles dixerunt et
 eas concedendi in culpa potestatem
 negaverunt.

seculi confilia. Eodem seculo perivil con: confon:
god sepp. 8 d'ach enous Wigleff. de indulgentiis
et in hujus ultima seculi Martines 5 indulgentia
plena concedit.

seculo 12 con: vierense, god varios abbesus, qui
in indulgentiam ministrare impediunt reformam
indulgentiam potestate et usum supponit, ut videt
et in claustrina etc.

seculo 13 con: Auguzensi, 20u, god in reformandis
ejusmodi abbesibus circa indulgentias vierense
operibus confuet ut inqere e in 6to cap. 1. seculo

seculo 12 Eugenius 3us, q' indulgentias concessit
acquirantibus lumen et proficiantibus ad altum
facium, ut testis e ibidem tempore historia.

seculo 13 con: claustronensem, in q' urbones
20no sepe. Antonino indulgentia plena
viam tribuit illis, q' ad bellum faciunt proficiunt
seculum.

seculo 10 gregorius 7 ulex ipseus epistolis prefata
varias vails singulis indulgentias concessit.

seculo 9 Gregorius 9us q' indulgentiam con:
cessit videntibus eulfigon et Martini in mon:
tibus, ut siam fuit marmor in eade eulfigo
litteris antiquissimis ipseum, ibi ut vult
fuit. vult supposito fuit.

seculo 8 Leo 3us q' teste s. Cuggero multis
indulgentias donavit varias p' galiam
et germaniam eulfigo

seculo 7 aut sub figem seculi 6 gregorius
est, qm indulgentias populo in diebus sta:
tionum concessit testantur vni gravissimi
guilhelmus abbas fiodorensis s. Thomae etc.

es qd sic arguatur primo nisi testis supra
 citatus sic intelligatur, et postea potestatem
 remittendi peccata fuerit peccata
 etiam ecclesia concessa sit potestates remitt.
 tunc extra solam peccata quoad poenas sunt
 quales iustitia divina debitas, remissa per
 culpa et poena eterna, dicendum est, Romanos
 pontifices a saeculo isto ad usque professos sa-
 cultu fideles accepisse, si solum in reclaran-
 tibus ex ordine episcopis, si ecclesia primario
 noverim constitutum, sed etiam, has potestates
 pontificum fraudes comprobantibus, sanathe-
 mate deantibus eos, si contra has fraudes
 pro veritate steterint, viderentur scilicet,
 Wiclyffitas, Lutheranos et Calvinistas: in
 hoc die si sit, nisi simul dicatur, universale
 ecclesiam, quod iusta peccata in columna
 et fundamentum veritatis, quod duodecim saecula
 contra veritatem pro eorum pugna. quod
 gravissima ratio legitur dicto supra tractatu
 in profano sensu interpretari. quod est in ecclesia
 potestates etiam.
 Ita ante Waldenses Wicleffitas, Baptistas, Luth-
 ranos, et Calvinistas in ecclesia agnita sunt
 potestates concedendi indulgentias: ut tunc quod dicitur
 donec rationabilia quodam arguta in contrarium
 quod dicitur Novatores, nobis a sufficit ea in
 ecclesia, in genat. et Calvinisti sumus, et
 nisi et Novatores si qui Novatores nati et Calvinisti
 iudicari iure passionis gaudemus, nec
 ea sine rationabili cadere possimus. igitur
 sicut verus opinio, sufficit huius dicere, quod
 solim job... eos esse sol. huius, Lutheranos

monetur sapientia, qui vultis antiquam
ecclesie doctrinam et maximam unitatem
solventur objectiones

obij primo indulgentiam dogma novum e' go e' rei
Rejundit dicit si p' dogma god a paulo b
ap' ad p'p'os s'empus constanti agnitu
Christi vult prima probant sigala, et god
paulo b antiquis e' i' ex hoc solo con
vincit, god illius origo nulla vult p'p'at
offigere, et god nemo facile sibi p'p'at
sent leones et p'p'at non gregorum et
vires eximia, nichil et multum p'p'at
paulos voluisse dogma fuisse ex g'go
et p'p'at p'p'at s'is i' accepit... god
universi sunt et ecclesia, tunc consuetudine
p'p'at, sed p'p'at e' i' n'p' aucto
vult apostolica traditu consuetudine vult
ita aucto p'p'at de baptisat' cog' 24
p'p'at indulgentiam dogma ante alexandrum
et p'p'at paulo b vult ignota fuit go
Rejundit. contodictoria p'p'at ex p'p'at prima
ip'p'at Remittit accerimus indulgentiam
impugnator solatur, i' p'p'at certat, ap'p'at
Gregorius, go dogma illud copert go s'is b'
p'p'at de m' p'p'at gregori' est. god nulla
capit, i' in p'p'at generalis eone tem
p'p'at nil capit de indulgentis per ip'p'at
Rejundit. memoria ejus modi consuetudine
vult et certus usu et consuetudine
p'p'at p'p'at consuetudine fuit. n'p' in vult
p'p'at, et Gregorius vult p'p'at fuit
p'p'at p'p'at p'p'at p'p'at p'p'at
obmodo ex usu et consuetudine ecclesie

aquis generis et colonienſis indulgentias
 per Leonem 3 concessas fuiſſe ſigide nec
 in criſtoliſ Leonis 3 nec in ſyllabus univer
 ſalibus itaque terrarum quod de his concess
 ſiſto legitur, an idem concessioſ ita ſunt
 minus certa arguta mea, negativa n
 debent provalere affirmatioſ virom gra
 uisignora qiles, erant quillebellom
 algitioſoreſis et S. Thomas q' ex traditioſ
 et uſu

Inſt. 3^a antonius, Guandus, et alii aſſerunt
 indulgentias pontificias in regniſ eulſia
 per annos 1200 incognitas fuiſſe
 quodera Sivos anſelmus Sivos Ber
 nardus, Rubertus, Lombertus, gratianus
 qui circa ſaeculum decim duodecimem
 fuiſſerunt, nulla de indulgentiis
 pontificiis mentionem faciunt
 ..... ergo ita ſaeco duodecimo
 n' ſunt antiquiores

Quis ad uſum potem ante S. P. g' via S.
 antonius et Guandus hoc unum dicunt, ſe
 in ſalutem pp. ſcriptis, id e, in ſcriptis potem
 q' in primis oculis ſpauerunt q' indulgentiis
 nihil legiſſe, hoc a n' probat, ante ſaeco
 duodecimo indulgentias pontificias ſuſcipiſſe
 Quid ad uſa potem ante et concessioſ q' d' ab
 anſelmum Rubertu, Bernardum Lombardie
 gratianu de indulgentiis nihil ſcripſiſſe, ſed
 male ex inde inferitur indulgentias ſuſcipiſſe
 fuiſſe, legitur i in ſilo S. Bernard. Eugenia
 3 circa meru ſaeco n' indulgentias generales
 concessiſſe proficiſentibus ad bella ſaerū

S. Bernardus inquirere, ut indulgentias illas
induceret, cumque bene iudicatio multis
miraculis confirmasse. qd jam dicitur in
indulgentias dicitur beato ignobis super, et
cum eodem tempore vult condonari et gratia
anus, fieri in potuit, quia et ipsi indulgentias
inoffensum eodem modo probari, ut indulgentias
nolas super d. capitulo et Rubens abbat.
Rubens flouit sub paphali dno, gen conatus
abbas refert indulgentias concessisse quingenta
dierum iis, qd sub initio seculi in limina gressu
lowi visitant. statim flouit sub libens
dno, qd in con. clomundans sub fine seculi
11 indulgentias concessit proficiendis abella
contra infedales.

Postea indulgentiam dogma dicitur a seculo bbo
confessio agnita super, si e. in religioni
ad eorum, nec o. quibus eulep. seculi
agnita. qd merito vult et vult dicitur.
R. U. S. primo quia, ut probemus, possessio
confessio indulgentias a dno dno, episcopo
patri ab initio in persona beati petri concessa
fuit. dno quia quilibet qd de indulgentias
facilis b. 7. 1. 4. loquuntur de illam concessio
loquuntur, si et de e. nova et tunc primum
instituta. qd

Postea dogma indulgentiam eulep. eorum et
ad sumu. notatur ex p. eulep. a seculo
b. et que ad tempus p. p. ai. p. p. p. p. p.
ipse si fil. eulep. eorum, et quilibet hujus
dogmatis probari si p.

R. primo qd et et. m. in q. p. p. p. p. p.
quosim seculo b. novem super, arguta ut.
bullimus, qd constat bene, quosim super ex.
stipite, nulla a arguta profertur concessio.

quod de iis rebus quae erant in usu communi. Fideles
 in scriptis non potuerunt nisi coacti ab hostibus, vel
 alio simili necessitate. qd
 Insuper ingenue scilicet Gregorius dicit: 49 de potestate
 indulgentiarum. Sed et testimonio illa qd et per
 prioribus saeculis potestate indulgentiarum
 profuerant nullius robore et ad demonstranda
 antiquitate indulgentiarum illarum qd hodie concedi
 solent. qd sperant, ibidem indulgentiarum
 vestigia nulla reperiri in monumentis sex
 prioribus saeculis.

R. Et. conf. potestati scriptus est ex illis testimoniis
 non solum certo probari potestatem concedendi
 indulgentias, sed et hodie conceduntur, quoniam
 a ex illis testimoniis apertis constat, etiam
 in post, et, ut ibidem docet Gregorius verum
 simile est ex ipso modo, qd hodie indulgentias
 conceduntur, sicut antiquitus ibi episcopos emul.
 Tertio potestas pro peccatis ab culpa injunctis
 remissionem simul potestate, clavis potestatis
 remissionem dignitatis qd satis est, ut nobis
 potestas hodie concedendi indulgentias vestigia
 qd etiam reperiri in monumentis, qd et
 sex saeculis prioribus fuerunt. qd
 Insuper et remissiones illae antiquae, de quibus saeculis
 prioribus negatis sunt, iure iuramentum vocata
 sunt indulgentiae. Sed et hodie indulgentias
 non dicitur et notantur. qd neque habent
 potestatem vel vestigia, nisi hodie indulgentiarum
 gentiam.

R. ad prima parte ant. ipso et illis conf. nam ut
 remissiones ipse dicitur remissionem vestigia hodie
 indulgentiarum, si requiritur, ut eodem modo
 sicut fuerint remissa satis est, si quod potest
 potentiam cum hodie indulgentias potestatem.

De poenis injunctis non e de poenis injungendis
 in, utrumque e. poenis olim in foro poenitentia
 tales poenas erant, ut aliqua haberent proportionem
 cum poena justitia divina debita, et poenis
 cunctis remittendo tales poenas, remittebat poenis
 qd ob hanc justitia divina laenda supererant,
 nisi e cum poenis longe mitiores imponeretur,
 concederetur indulgentia de poenis injungendis
 id e, de poenis, qd insuper injungenda forent
 aequalitate aliqua haberent cum poenis justitia
 divina debitis. qd etiam.

Indulgentia olim erant absolutioes iudicis
 eius, et tales dicitur i poenis indulgentia poenitentia
 quia generalis est, et nullam causam cognoscit
 requiritur, qd et qd poenis justitia divina

et ad poenis parte probatur, et com: ad
 qd partem inferi et. et, ex eo qd indulgentia
 poenitentia generalis sicut i scriptura, qd i sicut
 absolutioes iudicium sicut i potestas iudicium
 generale est absolutio eare. nec concederetur
 cognoscit requirere. nam quis e concedatur
 nisi culos qd dem in fines ad dei gloriam et
 utilitate factas. nec i concedatur
 nisi et iis, qd culos qd a conditiones obsequi.
 poenis. qd etiam.

obsequi ex repugnancia indulgentiam. indulgentia
 e poenitentia si perfert. et hoc dei subd. et
 nel, obsequi poenitentia debita e. facile quibus
 dignos poenitentia. et item nisi poenitentia.

non agentis sed simul peribit. qd etiam.
 R. et. et. qd poenis e indulgentia non libent iura
 coram cunctis a debito suberit poenas

Deo coram deo a debito solvendi poenas purgationis
 qd per poenitentiam canonica dispensat expiand
 in hys diebus post simpliciter differere a poeni-
 tentia; quia nemo indulgentias lucrari potest, nisi
 vere poenitens sit, et poenire nisi jam ex illis
 factus dignus poenitentia, et nisi per aliquam
 viam tales agere fructus potest sit, pleura
 sua deestendo et fixera in se ipsum animum
 magis reuata nova peccato. qd etiam
 post post indulgentias plenarias lucratis e, nihil
 plus iustitia iura dabit. qd indulgentias
 simpliciter teneant ab opere deo satisfactoria
 Rae novae ab opere poenitentia agere
 R. et. conf. licet e talis iura iustitia in virtute
 peccati sui nihil amplius dabit, ta quia certus
 de i. potest se indulgentias plenarias lucrari
 et d. quia sine fructibus vera poenitentia
 diu persistere non potest, a vita poenitentia d
 dispensatur. qd etiam
 Justitiae talis differatur a poenitentia post al.
 qd a factis a certis poenitentia queribus,
 R. et. A. qd ad hoc factum e, et in talis indul-
 gentiam valde jubent rati poenitentia et
 horum conditione requirunt, ut ad lucranda
 indulgentias confitebibus postalis poenitentia
 iungatur. unde poenitentia, qd in tribus
 huiusmodi, a talis est vindictiva, postea
 meliorales, pons a poenitentia misericordie
 nunquam dispensat velis qd
 Just. qd in talis indulgentiam diplomatis
 legitur hoc clausula. h. e. qd hoc i. illa
 fecerit, de iungentibus poenitentia tot dies relax-
 amus. qd indulgentia dispensant a poenitentia
 postalis

R. D. A. Diploma illa i. edata fuerunt in tem-
 poribus, qd adhuc vigebat poenitentia cono-
 niorum, i. scilicet in usum illam poenitentiam
 abbas ant. C. A. p. illa diploma intelligenda
 de poenitentia, qd. hodie in tribusq. injung.
 solent. N. A. qd. quia poenitentia cogunt
 eas graves, et ipsam poenem pro peccatis deo
 debita aliquo modo adquirent. eulatio arti-
 gibus per indulgentias partem aliquam illam
 poenitentiam remittat, sed in q. segitur, qd
 remissionem remittit rem poenitentiam in fides in-
 iuriam, aut qd etiam nunc aliquid remittit.
 Nam de poenitentia in tribusq. inferunt qd
 fuisse qd. nisi indulgentia etiam nunc poenitentia
 remittat, poenitentia remittit, poenitentia remittit
 sic probat. poenitentia remittit i. deinde pro
 bonis poenitentia remittit i. deinde pro
 libus indulgentia remittit debita adimplenda
 poenitentia remittit remittit debita. Quia poenitentia
 pro peccata eorum deo debitas. qd. prope inuites
 erunt.

R. D. A. qd. primo arguit. Et ad illud probat. ad respon-
 deo primo esse h. d. qd. primo conf. valebit
 debita. Quia poenitentia remittit debita in hoc
 vita per poenitentiam remittit debita. Quia
 primo conf. f. i. poenitentia remittit debita
 i. poenitentia remittit i. alia causa remittit debita
 primo conf. et conf. ultimum. ex fide
 non theolog. qd. docent per indulgentias nos
 facta liberandi eorum deo ab iis poenitentia, quas
 aut per iis infirmitatem, aut per mortem, po-
 nentiam expiare non possumus, prope non
 poenitentia. tunc facta foret indulgentias
 remittit i.

R. D. A. ad probat. primo arguit. N. A. con. f. deo.

Sp. 14 cap. 8. Cojuens de satisfactioe per fuer.
Hoc in Sultendi potestatis imponenda, si
dicit eam debere et proportionalem, sive ex
libero habeat, cum potius coram deo laudis
sed labor dicit, eam se in debere... pro
voluntate criminis et poenitentia facultate
salutatis et convenientiam, la si levissima
propter opera pro gratissimis elicitis impoentur
Sp. 5. n. indulgentia. Non emittent poenitentia
satisfactioem hanc eunt deinde. falsu corf.
jo. charf.

R. Sp. 11. ff. plenius hoc ipso, quod si itas, laudis
fueris, potum in le. arch. nihil in virtute
peccati laudis relinquunt, etiam si tollant
obligationem poenitentia satisfactioem, quod
si forte culpa sua indulgentias si ex utroque
curatus fueris eum vindictiva peccati, ff.
itas et impleto fueris laudis, cum sit illa
medicinalis, et meritum virtutis obtinenda
exercitium jo. charf.

Sp. 6. indulgentia plenius emittent coram
deo si debita laudis poenitentia vindictiva, quod
viniens ex peccatis per facta remissio fuerit
superflua, indulgentia plenius emittent in jo.
magis in ff. absurdum corf. jo. charf.

R. Sp. 13. indulgentias quod ff. conceptiois non
gratule, si non bonum meritum, sed non
indigentiam concedit, negotium absurdum.

Sp. 7. potestas concedenda indulgentias nec pot.
dici potestas ordinis, nec potestas jurisdictionis;

Sp. 8. nulla est potestas jurisdictionis cor.
Sp. 11. Dico quod potestas jurisdictionis cor.

Sp. 12. in perfecta potestate laudis jo. charf.
Sp. 13. quod quod plures de theologos indulgentias ff.
satisfactioem ex benefactioem potum pro virtutem

pro defunctis, sed ipsorum solutio in factis
jurisdictionis nec vna absolutio. qd nec indul.
concepit.

Quoniam est Major et Minor. Stephanus eulepsa dixerit.
facit si il nisi is ad rem jurisdictionis pertinet
eulepsa referent, al potius nisi is qd jurisdictionis
vna habet et eam jurisdictionem; hinc solus roma-
nus pontifex, aut, et solus alii, solus romanus
pontifex et episcopi potestatis quia indulgentias
concedere possunt, nec alii concessit illa potestas,
nisi ex concessione

Quod et in eulepsa in hoc sensu, qd indulgentias
sunt bona solutio et i. hanc absolutio; in
indulgentia vivis concessa potestatem qd facta
absolutio ex Stephanus eulepsa pro delictis ex peccatis
contractis; sunt impere vna absolutio, sive
exercitium potestatis jurisdictionis per qd reatus
poena ex peccatis remittitur, sed debet qd
conditio, et solus potestatis, ex satisfactio
facit iustitiam remittitur qd

Indulgentia pro defunctis concessa in factis
absolutio. qd nec indulgentia concessa pro vivis

Reverendissimi dispensatio et qd eulepsa, qd in casu de
sanctum jurisdictionis nulla habet, hinc hinc
defunctis nihil valeret aut emittat ea pro illis
indulgentias concedit, sed bona fidelibus suis vivis
aliquam partem hanc in dispensatione, qd deinde
partem fideles illi debet offerre potestatis pro
solutio eorum delictorum, qd debet in iustitiam
delictorum remittitur. sine indulgentia f.
delictis defunctis deinde concedi per modum

Supplicia multo illas juvant magis q. om
Solent q. p. defunctis fuerit suffragia. q.
suffragia indulgentia vivis concessa et exequia
polestatis judicanda, etiam exequia polestatis
clavium pnesti remissionem: si hoc falsum
non exequia polestatis clavium pnesti remissio
vnum e. factum; sed concessio indulgentiarum
n. e. factum. q.

Rat. m. q. vni argum. et ad ipsius probat. d. c.
exequia polestatis clavium remissionem calpe
vati e. factum. d. c. remissionem pnesti temporale
pnesti. et. c. et concessio m. d. conf. et. conf.
hoc exequia polestatis clavium in q. d. sancti
contem. n. operetur, n. q. d. factum non legi
sunt fil. figur. a. sta. d. d. pnesti remissionem
ad remissionem pnesti q. d. remissionem temporale
nam de exequia pnesti non legi e. et. et. factum
efficit q. d. sancti. q.

suffragia tota hoc ecclesie de indulgentia doctrina
supponit in ecclesia thesauri gerentem factis
factis pnesti remissionem q. d. pnesti de causis
applicari pnesti is q. d. pnesti q. d. pnesti q. d.
calpe et pnesti remissionem dimisso l. d. d. d. d. d.

q. d. in hoc quibus ino inq. et inq. et inq. et inq.
inexhaustibilis factis remissionem q. d. non et inq. d. d. d.
que ecclesia, q. d. factis pnesti remissionem factis
vires ecclesia pnesti remissionem. et. pnesti in factis
de inq. d. d. ad ecclesia thesauri gerentem factis
factis pnesti remissionem factis, nam pnesti factis
et pnesti d. factis remissionem q. d. ecclesia n. d.
nulli mentione factis, in de pnesti remissionem, Congregata

propter deum unquam et quoniam dicitur titulus satisfactorie
 non esset facultate eam, sed debet et sibi et alii pro
 deo et ante populum, ac nomine etiam pro alio satis
 facere, si quod ipse deum iustitiam nihil perdat
 sensum habeat. Et hoc dicitur sic satisfactorie et
 etiam tantum eadem rebus iustitiam causis applicari
 quod ex culpa iam remissa debet procedendum
 fore. Satisfactorie etiam, quod in dicitur eadem
 iustitiam de causis applicari, non solummodo, quod potest quod
 temporales utendae forent, sed etiam ex hoc ipso, quod in eadem
 sit potestas ejusmodi potestas uniliter, et sicut ostenditur
 et, et quod nulla fiat in eadem remissio independenter a
 merito etiam, quod eadem in finem etiam superatur.
 dantes facultate satisfactorie applicari possunt, sed
 quibus: non implicat satisfactorie unius huius alteri,
 huius quodammodo, sed ad alteri darentur, et si alter
 non impediat, quoniam sibi, ut patet. Quod nec implicat
 satisfactorie forentur dantes facultate, et quod in
 dicitur eadem potest applicari. Quod et in eadem
 dicitur etiam.

Confirmatur hoc responsio primo ex doctrina S. Thomae
 in 2^a 2^a q. 10 art. 3. 2° ad comuni theologorum sententia
 quod nullo fere excepto idem omnes docent. Et hoc auctoritate
 sumunt pontificum, quosdam Clementis 6. et Leonis 10
 primo clemens 6. in constitutione sua unigenitus, quod
 quare ostendit, satisfactorie etiam infinita forentur.
 huius, sed exalant... quare quod eadem dicitur
 non in finem unquam, non in eadem absconditur pro
 per huius rebus eadem claritatem, et sicut forentur
 in huius sensu fidelibus differantur, et sicut huius

subdit... ad cuius ydem thesauri cumulat B. dei gen.
trius, cuiusque la electorum merita ad minime
notare adstantur. nec lesio bulla, q'a error
Wolffen d'avit, et in decreto ad Cyprianu misso,
quod ipse refert ante 3, q. 29. tit. 5. docet. non
theisiam per thesauru iustu ab et sanctoru dispen-
sare: simulq' p'cipit... sub pena excommunicationis
q' factu incurreret, et summo pontifici reservata
q' tenari atque doceri.
Infl. 12. thesaurus ille cessat duntaxat in somniis scho-
lasticoru q' electi.

R. C. H. non thesaurum illum in ecclesia existere
nihil aliud, q'm ecclesiam, i'c iustis de causis
ex infinitis ab. satisfactis, r'atam aliquam
applicare fidelibus suis n' solum in fontis q'm
insurgendo, p' d'atam extra fontem penas, q'us
peccato iam q'od culpam dimisso clarare, ut
probatum e'; unde g'el'et, q'm figurat et Calvi-
nist' et Lutherani a Catholicis, verum ubi non
tenentur hic thesaurus ecclesia existet, ex in-
g'el'atio vaticana, an in Lutherana. q' electi.
Infl. 13. deus meritis ab. adaequatum tribuit me-
ritum iusta illud ad philipenses. q' humiliavit
semetipsum thesauri. p'pter q'od et deus dedit illi
nomen, q'od e' honor nomen thesauri. q' ex illis
meritis nihil superest, q'od in thesauris ecclesia fide-
libus applicandum relinquatur.

R. quare esto H. et conf. Ap. istas pro meritis suis
adaequatum accepisset premium, la ad usum
notu inde concludere n' possunt, ex illis meritis
nihil superesse, q'od fidelibus etiam hodie appli-
cetur, p'p'rium est ad usum salentur
mentis ab. orbis hodie fidelibus applicari.

R. 2do S. A. deus merito sibi ad equatum tribuit premium
 id est, actibus sibi in quantum sunt meritoria oculi
 boni suo ad equatum premium recipiunt esse sicut
 sibi actibus sibi, in quantum sunt imperatoribus
 et satisfactoribus accipiunt quod quod augere possunt
 S. A. S. conf. quodlibet actio bona per se habet
 sibi iustitiam, et a fortiori quodlibet actio sibi ius est
 ex causa, et specialiter meritoria oculi suo
 deo merito offerunt ad obtinendum aliquid est in
 super imperatoribus, sive acta ad aliquid obtinendum
 pro alio. Sed id est penaliter sive laboriosa
 est ad hoc satisfactoria, sive acta compensare poenas
 promeritas. est igitur quod actibus sibi in quantum
 oculi suo meritoria sunt ad equatum premium acci-
 pere debent, quod dicit, illas etiam obtinuisse quod quod
 obtinere potuerunt, quatenus sunt imperatoribus, aut
 illas, quatenus fuerunt poenales et laboriosae,
 etiam compensare poenas suas, quas compensare
 potuerunt actibus illis ut pole. Sicut sive pro
 divino nomine tantum valoris et tanta dignitatis est
 ut infinitum alio impetare possint et in infini-
 tum poenas ab alio promeritas compensare

R. 3do S. A. simpliciter non in deitur deum me-
 ritis sibi ad equatum premium tribuisse, si profus
 est, quod gloria essentialis et infinita, quae sibi
 in caelis fuerit, sed premium illud ad equatum,
 si profus est, quod gloria accidentaliter, nempe ex
 albis nominis sibi, sicut in terra, sicut in
 caelis sed illud premium ad equatum, promeritas
 dicitur, si iustum, quia gloria essentialis et de-
 betur, a titulo merito, sed et unio sibi postulat,

gloria à ipsius accidentalis n̄ p̄t̄ diei, utriusq̄ ad
 quatenus respondens malit̄i est, cum hoc sint
 infinita gloria à illa finita p̄t̄. q̄
 p̄t̄ 14 actioes est, quatenus p̄t̄ satisfactoria, sim
 p̄t̄ horis existere vel penitentiam ad emendat nobis
 iustificatione et glorificatione obtinere vel q̄ ad
 quale cumulatō fuerunt.
 R. D. A. id ē actioes est, quatenus p̄t̄ satisfactoria
 et impenitentia continent satisfactoria suffi-
 cientem pro extinguendis om̄n̄i bonis peccatis,
 continent peccatum superabundans nobis redemp-
 tionis, et glorificationis. R. A. id ē actioes est,
 quatenus p̄t̄ satisfactoria et impenitentia, duas
 generi applicata fuerunt, quatenus applicari
 potuerunt. R. A. et al. licet pro ob̄, ob̄ mo-
 ra satisfactoria sufficienti primam pro ob̄
 obtulerit, n̄ t̄ hoc peccatum, n̄ t̄ hoc satisfactoria
 ob̄ applicatur, quatenus fieri p̄t̄, quia peccatum
 mortis ejus noluit nobis applicari, nisi sub
 quodam conditione. Deinde ponamus, q̄ ob̄ p̄t̄
 ob̄ applicavit, quatenus applicare potuerit,
 t̄ ex illo p̄t̄ infinites valor supererit, quia
 peccatum idus infinitum ē, nec nobis potuit, nisi
 finito modo applicari.
 p̄t̄ t̄i usque penati malit̄i debita ē. q̄ p̄t̄ p̄t̄
 impenitentia usque exauritur infinita et satis-
 factio q̄ ex illa n̄ potuit supererit. Peccatum
 inexauribile ad componendas penas tem-
 porales penati debitas.

Recte conf: quia malitia peccati et probetur in fructu
de incedit et intrinsece fructu, satisfactio à
pat. è infinita intrinsece

fr. 16 opera satisfactoria sanctorum supra condignam
meritum eleverunt. nam luc. 6 dicitur... men:
quam ponam et convulsam et coagulatam et
super affluentem dabunt in finem vestrum. et
ad Rom. 8... n. si condigno passiois huius tam:
piorum ad futuram gloriam. propter his nihil rebus.
Egal in thesaur. thesaurum celestia

Ad prim. D. H. et meritoria H. C. S. satisfactoria
H. C. H. et conf. à latro equant satisfactorem
pro peccatis suis quibus erunt, sic fuerunt:
Erat enim emunctus à Abraham, Isaac et Jacob
et tñ deus eorum intuitu plurimis bonis cumulavit
eorum posteris. Sicut Davidi fuerunt passiois
latro et meritorias comparate ad gloriam, non
negant propter et satisfactorias. Jo et Gal.

fr. 17 etiam fecerunt et peccati H. C. de buerualue
17... cum feceritis oia quae dixi fieri in vobis
sumus, quod debuimus facere, fecimus. Jo

Ad prim. et H. multa fecerunt et passio. H. C. quae
conf. tñ n. procepti erant, venditis bonorum
et pro dia virginitalis et dicit.

Ad dñm dñs legitur de operibus proceptis nam ibidem
dicit... non heus eorum proae proscriptis gae
bael proo ibi quia fuit quod ibi imperaverit sic
et vos cum feceritis oia quae procepta sunt vobis
cum dixi fieri in vobis Jo et Gal.

fr. 18 Satisfactio ubi sufficit ad gomerungē po:
nam temporalem delendam. Jo. xbo omnino

injuriarum facti si ejus sanguine et sanguine
servorum missi. lxxij. f. lxxij. ex parte salte
Dicitur p[ro]p[ri]e redemptio h[ic] frustra imo impium est
p[ro]p[ri]e h[ic] adde[re] satisfactio[n]es sanctorum
R[ati]o est. conf. q[ui]d ab arde satisfecit ut in p[ro]p[ri]o
inutilia s[un]t sanctorum merita s[ed] e[st] merita et magis
comendanda.

R[ati]o est. conf. ut supra. i. miseris nec in eodem ordine
collocamus satisfactio[n]es s[ed] in hoc thesauro p[er] se
se p[ri]mo s[un]t p[ro]p[ri]e: ex iis solis h[ic] et h[ic] solis
s[ed] ac p[ro]p[ri]e simpliciter infiniti quosquam exhibenda
sanctorum ante merita inferentur secundum autem h[ic]
et p[er] auctores in quantum excedunt mensuram
p[ro]p[ri]e temporalis i[n] debita q[ui]o

R[ati]o est. q[ui]a. A. redemptio p[ro]p[ri]e dicitur q[ui]a no[n] a
p[ro]p[ri]e et culpa adimil i[n] temporalis h[ic] p[ro]p[ri]e
s[ed] p[ro]p[ri]e 10 satisfactio[n]es sanctorum concurrunt ad thesaurum
autem i[n] p[er] modum imperationis i[n] p[er] modum
satisfactionis, i[n] conjunctim cum satisfactio[n]e s[ed].
q[ui]a nihil p[ro]p[ri]e s[ed] p[ro]p[ri]e q[ui]o

R[ati]o est. q[ui]a. et i[n] iis satisfactio[n]es sanctorum ad
thesaurum concurrunt p[er] modum solutionis: ita s[ed]
contra recentiores p[ro]p[ri]e q[ui] volunt eas concurrere
p[er] modum imperationis h[ic] obtinendo de con:
-quis ut deus p[ro]p[ri]e remittat, i[n] imediate eam
p[ro]p[ri]e condonando, i[n] imediate dando q[ui]o, ut p[er]
se ipsum h[ic] q[ui]o opere faciat solis, p[er] h[ic]
satisfactio[n]e male s[ed] cum dectis p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
q[ui]o p[ro]p[ri]e satisfactio[n]es s[ed] i[n] meritis sanctorum
constituit thesaurum unum ex quo s[ed] solis r[ati]o

Articulus II

De Purgatorio

De purgatorio duo loci docent et eundem proponit conc.
liberali prima, dicit purgatorium, quod dicitur anima
postquam. 2da, illas suffragios proclium iuvari et post
prima missa faciens. idem pium docuimus florentinam
in deinde unionis nempe aco eorum qd. sic punitibus
in bacile decepta nunt pennis purgatoriu puniti d
pennis huiusmodi elevari proclium suffragios. duo hoc
ad fidem. aliqua, nempe quis purgatoriu locus,
qd. pene genus quis pene nam motus attrahit ad
quinta. quia circa hoc nihil ab eulogia definita
nec fide certu est.
quas quod ad locu pertat censet n. nulli ex gibeltois
aas vocis in obis ex divina voluntate iusta
occurrentes circumstantias purgari. communis e quia
certu aliqua locu eunge subleuaret illis casti
nata de ganga aliqui velint locu illu et
potius inter eoru d. leuam sunt status illoru
acut medius inter daaco d. gloriam
2da quod putat ad ponnatum genus, certu e pium
aas illas affligi ex dilatio visiois beatificae, soluat
n. nulli quodam infirmo loqueri asiditate et ingu.
titudin e sua salute sed hoc a theologo catholico
defendi n. pl. cum inter celus lutheri p. p. d. d. d.
a. bone 10 legatur ipse et. 38... ad in purgatorio
i. p. p. de sua salute lutheri aco. 2da ulum

à albius ad illa crucientur pena ignis cuiusdam
 sensibilis, ibi bava Conge obfirmat qd dicitur
 plurimul in hoc in flammis quod dicitur à
 Latinis fabulatur quod quod dicitur imperatorium
 in quo ad potentur genus aliquos qd volebant
 eis potè penam ignis, ut couerent comunita Latini.
 quos i legitur quos super ea re reperentes à iore.
~~quod~~ Langà alijus erroris circa fidem et dicit
 in deus benedictio qd continetur definitio conuicta
 qd exponitur dogma purgationi ultra sit mentis
 ignis qd penam purgationi uolunt. Et sic per
 sic dicitur qd conformior ea è qd aperit aas
 in purgatione torqueri pena ignis sensibilis
 et bene sententiam unaniqui prope consensu
 amplexa è ecclesia latina. Quomodo è ignis
 mentalis que fit in aas inue spiritualis ne
 minuz mouere dicit, quod congruat hoc argu
 mentado aas si dicitur uero infernau ignis
 qd demones cum reprobis exuriantur extingue
 ret. nullat in qd cocubil mens tua è et
 qd in modis capta nostra fuerat.
 Et sic qd à ad penam mentis siue habitatem at
 tinent intensitate sentit. Et dicitur iore commu
 catholice consensu dicitur è, penas illas longe
 acerbiores è us qd in hoc uita tollerari po
 unt pro expiata peccatoru temporalis pena
 cultu qd è, eas proportionari habitatem
 mentis temporalis cum huius debitis aliquis
 è uicis dicitur. quod dicitur existimavit
 scilicet dicitur cum in nulli aam nullam in

in purgatorio ultra spatium 10 annorum utique, sed in
 hoc beneficium ab aliis merito redarguitur, imo commu-
 nior sententia est fieri potest ut quaedam ad usque ad
 diem iudicii in purgatorio delincentur; hoc ipsum et
 scriptura et iudex, quod per eosdem defunctis ad
 multos annos prolongentur inveniunt ostenduntque
 solum scripta in eadem potest.

4to cum in inferno nullus sit misericordiae et
 remissionis penam locus, uti et in passis et suffra-
 giis fidelium illis nihil boventi potest afferre.
 certum patet ad eas beatam mundanum pertinere
 boventia illa ad quod dirigitur huiusmodi peccata
 et suffragia. quare hoc ipso quod existimetur peccata
 fidelium post defunctis aliquid peccati conferre nisi
 si ut simul existimetur ad doli post bene videtur
 statum aliquem medium inter gloriam et aeternam
 quod post se melius committatur. purgatorii aeterni
 nihil aliud intelligitur et certius quam huius-
 modi statum, si quod demonstratur, solum est.
 quatenus existimatur peccata et suffragia vivorum
 prodesse defunctis confabulatur simul tota arbitri.
 statum tenuiter fidem purgatorii, quod definitur
 post locus in quo ad iustorum existimatur quod post
 mortem superest aliquid boventi penam in
 eorum recipiatur.

5to ob calceolo penam cum docuit statum pro mortuis in ea
 oratione in isto se videtur negare purgatorium existimatur
 et oratione post defunctis nihil quod infernum existimatur
 purgatorii et negata si boventi in ea scriptura scriptum

purgatorii negatio gemis seu purgatorii si est
 ois tale gale ab euleja adhibita. Certe 12 purga-
 torii negant videntes purgatorii et infirmi sustul-
 runt et tunc viderentur quod hoc adhibent, Lutherus
 ois et Calvinus purgatorium inquit Calvinus l. 2
 in disputatio cap. 5 exhibita fabando contentum e quod
 ubi crucem evanget, god contumeliam i fensam
 dei misericordie inquit god fidem aspe labefavit
 et evertit.

Conclusio

Datur purgatorium, in quo ad iustorum
 qbz aliquis luendum superest poenam
 temporalem peccatis debitam
 eque fidelium precibus juvari
 possunt est de fidel

P. existeret purgatorium auge in eo debitas fidelium
 precibus juvari vult scriptura tradit tradit et
 prois beuleja paret nio theologia.
 primo docent scriptura et Machabiorum l. 2 cap. 12 de iuda
 Machabio videtur ..... facta collae 1200 haebmas
 misit hierosolimam offerri pro iustis mortuorum
 sacrificium bene et religiose de resurrexio cogitans
 ejus factum ibidem approbatur his verbis Seneca ergo
 et salubris cogitatio pro defunctis exorat et a
 peccatis solvantur qz agnoscat scriptura iustus mo-
 ritus primo habet quosdam peccatorum aliquos a
 qbz solvantur. 2do hoc solvi pro sacrificiis et fidel-
 ium suffragiis: 3o agnoscat ex parte purgatorium

De illi magis in singulis verbis legentur
 in parva et eadem universa, et in hac confue-
 tudine clauit anillos ubi in verbis sacerdotis
 quod dicitur deo ad altare fundentur locum suum habet
 commendatio mortuorum. his accedunt definitiones consilium
 Carthagenensis 3to. Lugdunensis sub gregorio 3to
 Calcedonensis sub innocentio 3to florentini sep. 10
 fident. 7to sep. 25 decretis de purgatorio de illi purga-
 torium et, a^o 2° in eo debentur fidelium suffragiis
 potissimum vero acceptabilis altaris iudicio iuvare
 ab ipse episcopis purgari ut serventur de purgatorio doc.
 sume a 11. pp. et constituantur. tradita a x^{to}
 fidelibus credi, ferri, doceri, et ab ipse iudicari.
 Diligentibus docentur.

3to Tunc rotis theologica et duplex suppono p^{ri}nci-
 pium. primo remissio male culpe et pena eterna
 removere plerumque penam aliquam temporalem
 dicitur iustitiam persolvenda. 2° dicitur penam veni-
 aliam iusta illud quoniam cap. 24 Sybicus in
 die cadet iustus 23to et iuris fore regi iustus
 ex innocuo pena temporali si non persoluta.
 4to regnum celorum neminem ingredi nisi persolu-
 tis debitis obis ipse ad ultimum quatenus
 5° ad eadem obis soluta fuerit ad hoc quod solvant
 et exierit, si in hac vita, supponantur ex impus-
 viso regna ergo in altera. non in
 inferno ubi nulla redemptio, non in
 coelo, in quod coniungatur nil interuenit
 ergo in loco quodam intermediis, qui dicitur
 purgatorium.

Solvantur objectiones

Obj Calvinus C. 13 institutionum cap. 5 ait... quod ex
Machabaeorum historia profertur responsione in dig.
noba ne quis illud videat in favora librorum canonice
referre

R. H. conf. quod illi obicit Calvinus, hunc honorem fuisse
ab eulapia, Machabaeorum libros canonice ascribit
quoniam Innocentius in suis primis epist. ad Eugenium
1200 gelasius in Synodo Roda 3bis catholice ascribit
4to dicitur. pp. 4. quod ergo auctoritate constat de
ceteris eadem constat de istis auctoritate scribit
eulapia infallibilis quod illud.

Insp. quoniam Machabaeorum libri in ista non sunt in canone
librorum nec a papa ut canonice unquam habiti sunt

R. H. conf. quod in canone Epistola ad seniores in legentibus
nec a iudeis habentur pro canonice omnino non
dicitur. primo quia post canonem illum ab Epistola
senioribus edita conscripti fuerunt 1200 quia ju.
daci pro canonice agnoscent eos duntaxat libros
quos eorum canon refert. libros Machabaeorum
inquit Augustinus C. 18 de civitate dei cap. 36
in iudeis sed eulapia pro canonice habet quod

Insp. 1200 sacrificium illud de quo in libro Machabaeorum
oblatus fuit pro nobis in peccatis molali: v. 40
sic legitur invenient a fulguribus inleptuorum
de donariis idolorum quod quod famula fuerunt a
quibus lex prohibet iudeos. ob quod manifestum factum
est ob hanc causam eos corumpere a sacrificium
pro peccatis molali in peccatis molali nullis

ad immortalitatem quae ab eis promissa pro eorum
resurrectione; inaequale significat solam dei resurrectionem
hinc oratio pro defunctis quia ad id est immortalitas
Caela si fuerit dei resurrectio est in purgatorio
in tali hypothese falsa inuitis fuit oratio pro
defunctis quae talis est.
Sap. 4. lo inuitata vis est resurrectione dei
et de ad immortalitate pro eadem accipere quae
R. N. A. quod iudeos unum et idem esse videtur resu-
rectionis mortuorum et ad immortalitatis.

166

